ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA.

NEW IMPERIAL SERIES, VOLUME XXIX.

SOUTHERN INDIA, VOLUME X.

SOUTH-INDIAN INSCRIPTIONS.

VOLUME III.

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY.

[PRICE, 2 *rupees.*] [3 *shillings.*]

AGENTS FOR THE SALE OF GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN INDIA.

NEWMAN & Co., Calcutta.
THACKER, SPINK & Co., Calcutta.
HIGGINBOTHAM & Co., Mount Road, Madras.
THACKER & Co. (Limited), Bombay.
E. SEYMOUR HALE, 53, Esplanade Road, Fort, Bombay.
SUPERINTENDENT, AMERICAN BAPTIST MISSION PRESS, Rangoon.

IN LONDON.

E. A. ARNOLD, 37, Bedford Street, Strand, W.C.
CONSTABLE & Co., 2, Whitehall Gardens, S.W.
SAMPSON LOW, MARSTON & Co., St. Dunstan's House, Fetter Lane, E.C.
P. S. KING & SON, 9, Bridge Street, Westminster, S.W.
LUZAC & Co., 46, Great Russell Street, W.C.
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & Co., Charing Cross Road, W.C.
B. QUARITCH, 15, Piccadilly, W.

ON THE CONTINENT.

FRIEDLÄNDER & SOHN, 11, Carlstrasse, Berlin.
OTTO HARRASSOWITZ, Leipzig.
KARL W. HIERSEMANN, Leipzig.
ERNEST LEROUX, 28, Rue Bonaparte, Paris.
MARTINUS NIJHOFF, The Hague, Holland.

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA.
NEW IMPERIAL SERIES, VOLUME XXIX.

SOUTH-INDIAN INSCRIPTIONS.

VOLUME III.
MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY.

PART I.
INSCRIPTIONS AT UKKAL, MELPADI, KARUVUR, MANIMANGALAM AND TIRUVALLAM.

WITH FIVE PLATES.

EDITED AND TRANSLATED
BY
E. HULTZSCH, Ph.D.,
GOVERNMENT EPIGRAPHIST; FELLOW OF THE UNIVERSITY OF MADRAS;
CORR. MEMBER OF THE BATAVIA SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES,
AND OF THE ROYAL SOCIETY OF SCIENCES AT GÖTTINGEN.

MADRAS:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1899.

[PRICE, 2 *rupees*.] [3 *shillings*.]

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY.

I.—INSCRIPTIONS IN THE VISHNU TEMPLE AT UKKAL.

On the road from Conjeeveram to Wandiwash, at a distance of five miles south of Mâmaṇḍûr, lies the village of Kûḷambandal.[1] It contains a Śiva temple, which is now deserted, but in tolerably good preservation. The approximate time of the foundation of this temple is settled by an inscription on its north wall, which is dated in the 12th year of the reign of Râjêndra-Chôḷa I. It records the grant of an allowance of paddy and gold to twenty-four dancing-girls, and states that the temple was built by the priest Îśânaśiva-Paṇḍita, whose name is also met with in a Tanjore inscription of the 6th year of the same king (Vol. II. No. 9). The same wall of the temple at Kûḷambandal bears an inscription of the 22nd year of Râjêndra-Chôḷa I., and the south wall one of the 33rd year of Râjâdhirâja. The ancient name of the temple, Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷêśvara, is derived from a surname of Râjêndra-Chôḷa I.[2]

The village of Ukkal[3] is one mile distant to the east of Kûḷambandal. It contains the ruins of an ancient temple of Vishṇu, which I visited in 1893. Of the shrine itself, only the lower portions remain standing, and the *maṇḍapa* in front of the shrine threatens to collapse at any moment. The bases of the shrine and of the *maṇḍapa* bear seventeen inscriptions. Of these, fourteen were copied and are published below. The remaining three were omitted, as they are incomplete.

The subjoined list shows, in chronological order, the kings to whose reigns the Ukkal inscriptions belong.

Dynasty.	Name of king.	Year of the reign.	No. of inscription.
....	Kampavarman	10th.	8
....	Do.	15th.	5
Chôḷa	Parakêsarivarman	16th.	11
Do.	Râjakêsarivarman	17th.	13
Do.	Do.	23rd.	1
Do.	Parântaka I.	37th.	12
Râshṭrakûṭa	Krishṇa III.	16th.	7
Chôḷa	Âditya II.	4th.	14
Do.	Râjarâja I.	13th.	2
Do.	Do.	14th.	3
Do.	Do.	1[7]th.	6
Do.	Do.	24th.	9
Do.	Do.	29th.	4
Do.	Râjêndra-Chôḷa I.	4th.	10

According to the inscriptions, the ancient name of the temple was Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham, *i.e.* 'the Vishṇu temple of Bhuvanamâṇikya.' This word means 'the ruby of the world' and may have been a *biruda* of the unknown founder of the temple. In

[1] No. 251 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

[2] See *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 323.

[3] No. 252 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

an inscription of Râjarâja I. (No. 2, l. 2), the deity of the temple is called Tiruvây-moḻidêvar, *i.e.* 'the god of the *Tiruvâymoḻi*.' This is the name of that portion of the *Nâlâyiraprabandham*, which was composed by Śaṭhagôpa, *alias* Nammâḻvâr. The fact that, in the time of Râjarâja I., an idol was named after the *Tiruvâymoḻi*, implies that this work was considered holy already at that period, and hence that its author must have lived centuries before A.D. 1000.[1]

The village in which the temple stands, bears the name of Ukkal in the inscriptions No. 4 and No. 10. In the two archaic inscriptions of Kampavarman (Nos. 5 and 8), we find the more ancient forms Uṭkar and Uṭkal. Other names or surnames of it were Śivachûḻâmaṇimaṅgalam[2] (Nos. 1, 2, 3, 6, 7, 11, 12 and 14), Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam (Nos. 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13 and 14), and Aparâjita-chaturvêdimaṅgalam (No. 1). These three surnames appear to be derived from *birudas* of royal persons. In No. 1, Ukkal is stated to have belonged to Pâgûr-nâḍu, a subdivision of the district of Kâliyûr-kôṭṭam, while, according to other inscriptions, it formed a separate subdivision of the same district, which was one of the ancient divisions of Toṇḍai-maṇḍalam or, as it was also called from the time of Râjarâja I., Jayaṅkoṇḍa-Chôḻa-maṇḍalam[3] (Nos. 4 and 10).

The village of Ukkal was governed by an assembly (*sabhâ* or *mahâsabhâ*), which was subdivided into several committees. These were 'the great men elected for the year' (Nos. 5, 7, 11, 12, 13 and 14), 'the great men in charge of the tank' (Nos. 6, 11, 12 and 13), and 'those in charge of gardens' (No. 12). The transactions of the assembly were put in writing by an officer who had the title 'arbitrator' (*madhyastha*, Nos. 2, 3, 6, 10 and 12), and who is once called 'an accountant' (*karaṇattâṉ*, No. 10).

No. 1.—On the north wall of the shrine.

This inscription is dated in the 23rd year of the reign of the ancient Chôḻa king Râja-kêsarivarman.[4] It records that a certain Brahmâdhirâja (ll. 4 and 11) deposited 200 *kaḻañju* of gold with the villagers, and that the latter pledged themselves to apply the interest of this sum to the feeding of twelve learned Brâhmaṇas.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ||— கொ ராஜகெஸரிவந்[ம]ற்கு யாண்டு இருபத்துமுன்றுவது[5] [|*] காலியூர்க்கொட்டத்துப்பாகூ-

2 ர்[ந]ாட்டுச்சிவசூளாமணிமங்[க]லமா[கி]ய அபரா[ஜி]தச்சதுவ்வெ[தி]மங்கலத்து ஸபெ-யொ-

3 ம்மெழுத்து [|*] இக்கொட்ட[த்]துத்தன் கூற்று உத்தரமெருச்சதுவ்வெ[தி]மங்கல-மியா-[6]

4 ளுங்கண்த்தாருட்செதி[ஸா]ர்த்திருவிக்ரம[ஸ]ட்டாகிய ப்ரஹ்மாயிராஜர் பக்கல் கொண்ட-பொன் இருநூற்-

---

[1] A hymn by Kulaśêkhara, another of the twelve Vaishṇava saints, is quoted in an inscription of Kulôt-tuṅga I.; see Vol. II. p. 252, note 7.

[2] Śivachûḍâmaṇi was a *biruda* of the Pallava king Râjasiṁhavarman of Kâñchî; see Vol. I. No. 24, verse 12 and No. 31.

[3] See Vol. II. p. 312.

[4] To the same reign belong Nos. 84 and 147 of Vol. I.; *Ep. Ind.* Vol. III. No. 38, A; and No. 13 below. The king is perhaps identical with Âditya I., the father of Parântaka I.

[5] Read மூன்றுவது.

[6] Read ஙியா.

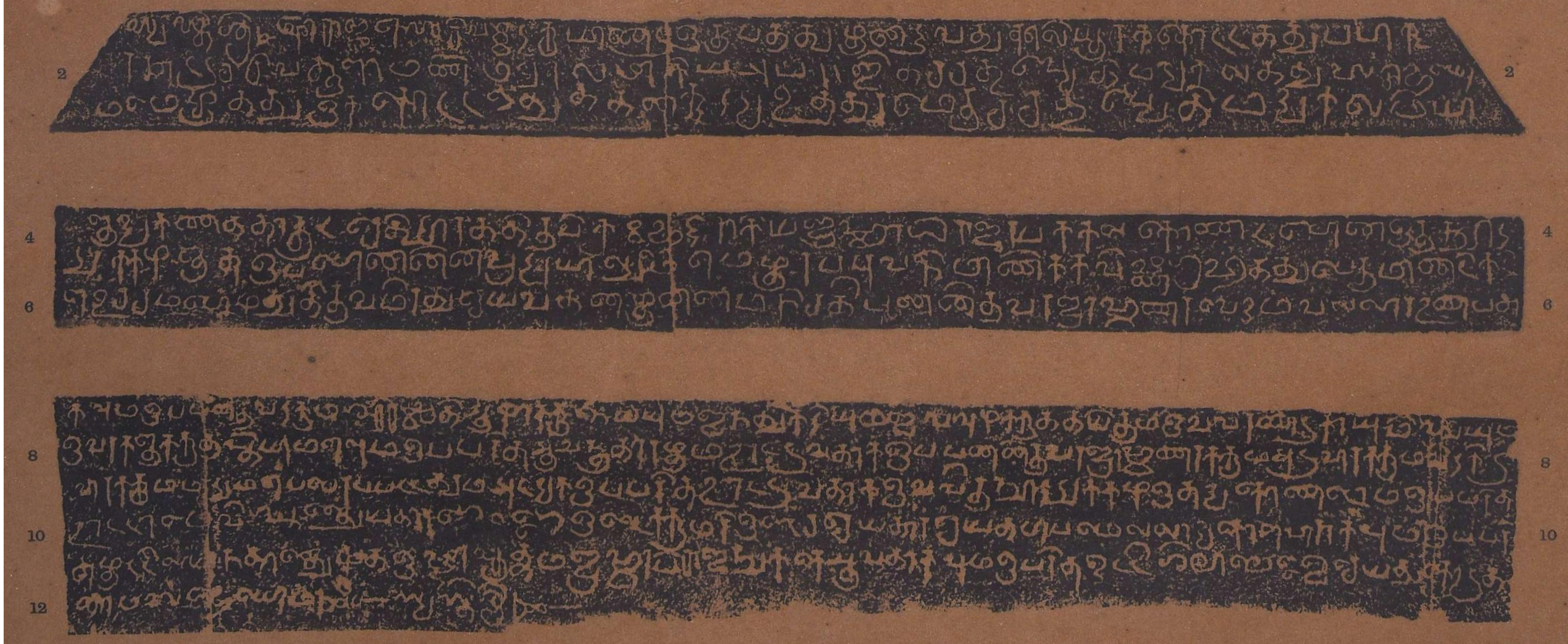

E. HULTZSCH. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

SCALE ONE-EIGHTH.

5 றுக்கழஞ்சு [|*] இப்பொன்னின் [1]வ்ரு[த்]யாலு[மெ] [2]எம்மூர்ப்புவநிமாணிக்கவிஷ்ணு-க்ருஹத்து பெருமானடிக-

6 ள் உச்சம் பெ[ா]ழ்[து] திருவமிர்து செய்வதன் மு[ன்]னம் நிசதி பன்னிருவர் ப்ராஹ்மணர் வேதம் வல்லார் உண்ப[தா]-

7 கவும் [|*] [3]இப்[பனிரு]வற்கும் ஸர்பிஷ்[4] வ்ருதி [ஆழா]க்கு [நெ]ய்[யு]ம் ஐங்[து] கறியு[ம்] ஐவ்வு[ழ]க்குத்தயிரும் இவ்[வி]ரண்டு காயுமி[லை]யும்

8 இவர்களுக்கு [த்ரு]ப்தியாமளவும் இப்பரிசு ஆவசந்த்ராதாரமும்[5] [ஊ]ட்டுவதாக இப்பன்-னிருவர் ப்ராஹ்மணர்க்கும் [அ]டுவார்க்கும் [வி]றகிடு-

9 வார்க்[கு]ம் ம[ற்]றும் [எ]ப்பேர்ப்பட்டதும் அடங்க இப்பரிசு ஊட்டுவதாக இவ்வி-ருநூ[ற்]றுக்கழஞ்சுங்கொண்டோம் [|*] இ[ப்]பரிசு

10 ஊட்டாதொ[ம] விக்நஞ்செய்தார் கங்கை இடைக்குமரி இடைச்செய்தார் செய்த பாபமெல்லாங்கொள்[வ]ாராக[வுமி]ப்பரி-

11 சு முட்டி[ல் மு]ந்[த]ாநெறு[ய்]த இஷ்டாபூர்த்[த]ம் ப்ரஹ்மாதிராஜனுக்கே ஆவதா-கவும் [|*] இ[ப்*]பரிசு ஒட்டி ஸபையோமே செய்து [கு]டுத்-

12 [தோம் ஸபையோ]யோம் ||— ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ||—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-third year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman. The writing of us, the assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Aparâ[ji]ta-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in Pâgûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 3.) (*We*) have received two hundred *kaḻañju* of gold from Tiruvikrama-Bhaṭṭar, *alias* Brahmâdhirâjar, of Śedi[ṟû]r, (*one*) among the commissioners (*gaṇattâr*) ruling over Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam,[6] (*a village*) in its own subdivision (*kûṟu*)[7] of the same *kôṭṭam*.

(L. 5.) From the interest of this gold, twelve Brâhmaṇas who know the Vêda, have to be fed daily, before the god (*perumâṉ-aḍigaḷ*) of the Puvanimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village receives offerings at noon-time.

(L. 7.) We have received these two hundred *kaḻañju*, in order to supply, as long as the moon and the stars exist, to each of these twelve (Brâhmaṇas), (one) *âḻâkku* of ghee, five dishes of curry, five *uḻakku* of curds, two areca-nuts, and betel-leaves until they are satisfied, (*and*) in order to supply everything else to these twelve Brâhmaṇas, to the cooks, and to those who fetch firewood.

(L. 9.) Those who do not feed (*them*) thus and cause obstruction, shall incur all the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.[8]

(L. 10.) If (*any persons*) hinder this, the sacrifices and charitable deeds (*ishṭâpûrta*) which they have performed themselves before, shall devolve on Brahmâdhirâjaṉ.[9]

(L. 11.) Having agreed thus, we, the assembly, engraved (*this*) on stone. Hail! Prosperity!

---

[1] Read வ்ருத்தி. [2] Read எம்மூர். [3] Read இப்பன்னிரு. [4] Read ஸர்பிஷ். [5] Read ஆசந்த்ர.

[6] This is the modern Uttaraṇmêrûr in the Madurântakam tâluka of the Chingleput district.

[7] This expression implies that the village by itself formed an independent subdivision of a district (*kôṭṭam*), just as Tiruvottûr in Vol. I. No. 85 (where தன் கூற்று must be read instead of தனகூற்று), and as Tirukkaḻukkuṉṟam in *Ep. Ind.* Vol. III. p. 279. The technical designation of such a village was *taṉiyûr*, for which see the Index to Vol. II. of the present work.

[8] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 140, note 3.

[9] According to line 4 of the text, this was the name of the donor.

No. 2.—On the north and west walls of the shrine.

This inscription is dated in the 13th year of the reign of Râjarâja-Kêsarivarman. The king receives the epithet "who destroyed the ships at Śâlai," and must be identified accordingly with the great Chôḷa king Râjarâja I., who ascended the throne in A.D. 984-85.[1]

The inscription records that a certain Nârâyaṇa Râjasiṁha, a native of the Chôḷa country, purchased 550 *kuḻi* of land, and made them over to the assembly of the village, under the condition that their produce should be utilised for supplying the god with 4 *nâḻi* of rice daily.

In this inscription the *virâma*[2] is expressed by a slightly curved dash, which is placed over the letter and resembles the superscribed *r* of வர்ம்மற்கு (l. 1). The *virâma* occurs six times, *viz.* over ன் of தன் கூற்று (l. 1), ன் of க்ரமவித்தன் and ம் of இறைத்ரவ்யம் (l. 5), ஸ் of மத்யஸ்த், ன் of நாலாயிரவன், and ன் of மகன் (l. 6).

Text.

1 ஸ்வ[ஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] சாலை கலமறுத்த கோ இராஜராஜகேஸரிவர்ம்மற்கு யாண்டு ௰௩ ஆவது [||*] காலியூர்க்கோ[ட்]ட[த்]துத்தன் கூற்று சிவசூளா[மணிமங்]க[ல]மாகிய

2 ஸ்ரீவிக்ரமாபரணச்சதுர்வ்வே[தி]மங்கலத்து மஹாஸபையோமெழுத்து [||*] எம்முர்[3] திருவா[ய்]மொழிதேவர்க்கு உச்சியம் பொழ்து நாநாழித்-

3 திருவமுது அமிர்து செய்வதற்கு சோணாட்டு வடகரைத்திருவிந்தளூர்நாட்டுக்கடுவங்குடி[4] கடுவங்குடையான் நாராயணன் ராசசிங்[க]ன் வைத்த நி-

4 வம் சங்கரநாராயணவதிக்கு மேற்கு தறுதம்பவாய்க்காலுக்கு வடக்கு ஸ்ரீராவவ-தெவர் ஸபியோடுமுடைய வடக்குப்பங்கிட்ட கோலால் ஐ[ஞ்*]ஞூற்[றை]ம்பது குழியும்

5 உறுப்புட்டூர்[5] சட்டிகு[ம]ரக்ரமவித்தன் பக்கல் விலை கொண்டு வைத்தமையில் இந்-நி[ல]த்தால வந்த இறைத்ரவ்யம் ஸபையோமே கொண்டு சந்த்ராதித்[தவ]ல இறையிலியாக

6 இறையிழி[த்]தி [6]ஸ்ரா[வ]ணவெ செய்து குடுத்தோ[ம்*] ஸபையோம் [||*] ஸபையுள்ளிருந்து ப[ணி] கேட்டெழுதினேன் மத்ய[ஸ்]த் நாலாயிரவன் மகன் ஆ[யி]ரத்திருநூற்[று]வனான ப்ரஹ்ம-

7 [க்ஷ]த்ர[விக்ரமாஸ்]ர[ந]ம[ங்]களாதி[த்தஸோ]முஸவீர்ய[னே]ன்[7] [||*] ஸ்ரீ [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 13th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman, who destroyed the ships (*at*) Śâlai.[8] The writing of us, the great assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 2.) Kaḍuvaṅg-uḍaiyâṉ Nârâyaṇaṉ Râjasiṁhaṉ of Kaḍuvaṅgudi, (*a village*) in Tiruvindaḷûr-nâḍu, (*a district*) on the northern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôṇâḍu,[9] had purchased from Śaṭṭikumâra-Kramavittaṉ[10] of Uṟuppuṭṭûr five

---

[1] See *Ind. Ant.* Vol. XXIII. p. 297, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 68.

[2] Compare Vol. I. pp. 113 and 147, and *Ep. Ind.* Vol. III. p. 278.

[3] Read எம்மூர். [4] Read விந்தளூர். [5] Read டூர். [6] Read ஸ்ரீணா.

[7] Read விக்ரமாஸ்ரநமங்களாதித்தஸோமஸுவீர்யனேன்.

[8] See Vol. II. p. 241, note 1.

[9] This is a contraction of *Śôḻa-nâḍu*; see Vol. II. p. 229, note 2.

[10] See Vol. II. p. 259, note 1.

No. 2. — Inscription of Rajaraja I.

Plate II.

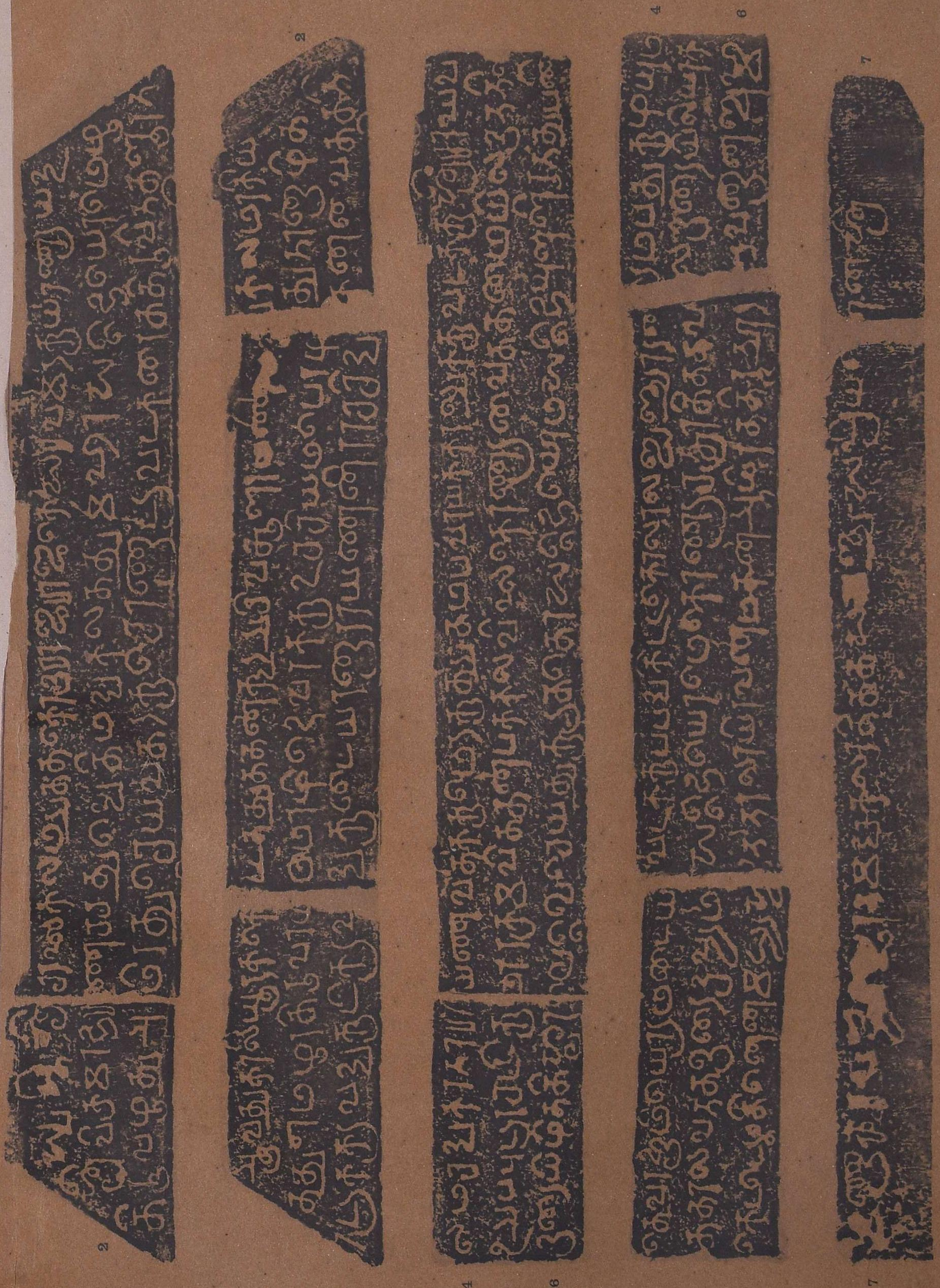

E. HULTZSCH. SCALE ·18. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

hundred and fifty *kuḻi*,— (*measured*) by a graduated rod, beginning [1] (*to measure*) from the land (*of the temple*) of Śrî-Râghavadêvar in the north,— of land to the west of the road (*vadi*) to (*the temple of*) Śaṁkaranârâyaṇa (*and*) to the north of the *Taṛudamba* channel, and had assigned (*it*) for (*providing*) four *nâḻi* (of rice) for the oblations to be offered at noon-time to (*the god*) Tiruvâ[y]moḻidêvar in our village.

(L. 5.) Having received the revenue of this land, and having exempted (*it*) from taxes for as long as the moon and the sun exist, we, the assembly, engraved (*this*) on stone.

(L. 6.) Having been present in the assembly and having heard (*their*) order, I, the arbitrator (*madhyastha*) Âyirattirunûṟṟuvaṉ, *alias* Brahmaguṇâkaravidyâsthâna-Maṅgalâditya-Samañjasapriyaṉ, the son of Nâlâyiravaṉ, wrote (*this*). Prosperity!

No. 3.—On the west wall of the shrine.

This inscription is dated in the 14th year of the reign of Râjarâja-Kêsarivarman. Like No. 2, which is dated one year earlier, it refers to the destruction of the ships at Śâlai, and mentions in addition the conquest of Vêṅgaiññâḍu (or Vêṅgai-nâḍu), Gaṅga-pâḍi, Taḍiya-vaḻi (instead of which most other inscriptions of Râjarâja I. read Taḍigai-pâḍi), and Nuḷamba-pâḍi.

The inscription records that a certain Peṟṟâṉ Âdittaṉ, a native of the Chôḷa country, purchased two pieces of land, the first piece from a private person and the second from the assembly of the village, and that he made over both pieces of land to the villagers for maintaining a flower-garden for the temple.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] சாலை கலமறுத்து வெங்கைஞ்ஞாடும் கங்கபாடியும்[2] தடியவழி-யும்[2] நுளம்-

2 பபாடியுங்கொண்ட கோவிராஜராஜகேஸரிவ[ர்]ம[ர்*]க்கு யாண்டு ௰௪ ஆவது [।*]

3 காவியூர்க்கோட்டத்து தன் கூற்று ஸிவசூளாம[ணி]மங்கலமாகிய ஸ்ரீவிக்ரமாபரண-ஸதுர்[வ்வே]திமங்கலத்து[3] ஸபையோம் எழுத்து [।*]

4 சொழநாட்டு[4] தென்க[ரை] திருவழுந்தூர்நாட்டு கழனிவாயில் கழனி[வா]யிலுடை-யான் [பெ]ற்றனாதித்த[ன்] எம்மூர்[5] புவனிமாணிக்கவி[ஷ்ணு]க்ருஹத்[து] பர-

5 மஸ்வ[ா]மிகளுக்கு [6][தி]ருந[ந்]த[வா]னபுற[த்]துக்கு இவன் விலை கொண்டு வைத்த பூமி தருதம்பவாய்க்காலுக்கு வடக்கு பகடிக்கு தெற்கும்

6 பெருமானடிவதிக்கு மெற்கு ஒதிமுக்கி[ராம]க்ரு[மவி]த்தன் பக்கல் விலை கொண்ட வி[ளை]நில[ம்] பங்கிட்ட கொ[ல]ால் நிராக[ம]-

7 அ குழியும் இவனெய் நந்[த]வானத்துக்கு ஸபையோம் பக்கல் வி[லை கொண்ட] நில[ம்] மு[டு]ம்பை சந்தி[ரா]ச்சக்ரமேர் கு-

8 ற்றெத்தவாய்க்காலுக்கு மெற்[க்]கும் ஆற்றுக்கு வடக்கும் ஒருகோல் வழி நீக்கி [இ]-க்கர்கு குரிவு[7] ஸ்ரீ[க]ாராயணக்[கி]ரமகர்மேர்[8] புல-

9 த்துக்கு கிழக்கு முடும்பை[ப] சந்திராச்சதம்பி[யு]முள்ளிட்ட[ார்]க்கு தெற்கு பங்கிட்ட கோலால் [ரு]ாக குழியும் . . [ஞ்]ச . ட்டபட்ட நிலத்[துக்]கு க்ரய[த்ர]-வ்யமும்

---

[1] This translation of அடைய is doubtful. The same word occurs in No. 10, line 6, and in Vol. II. No. 78, line 4, where தெற்கடைய must be read instead of தெறகடைய்.

[2] Read யும்.

[3] வ்வே looks almost like வெ; read சதுர்வ்வேதி.

[4] Read சொழநாட்டு or சொணாட்டு.

[5] Read எம்மூர்.

[6] The ந of நந்த has been added subsequently.

[7] Read குறைவு.

[8] Read க்ரமவித்த.

10 இறைத்ரவ்யமும் அறக்கொண்டு இந்[நந்]த[வா]னமும் [ந]ந்தவா[ன]ப்புறமும் ¹ஸ[ந்த்]ரா-
திக்யவ[ல்]² இ[றை]இலி]யாக இறை இழிச்சி ³ஸபோமே-
11 [னை]க [செ]ய்து குடுத்தோம் ஸ[பை]ஹயோம் [।*] ஸபையுள்ளிருந்து பணி கே-
ட்டெ எழுதி[னென்] மத்யஸ்தன்⁴ நாலாயிரவ[ன்]
12 மகன் ஆயிரத்திருநூற்றுவனுரிய⁵ ப்ரஹ்மகு-ணா-⁶
13 கரவித்யாஸ்தாநம[ங்]கலா[தி*]த்[ய]ஸ[மஞ்]ஜஸப்ரிய[னே]னன்⁷ [।।*] ஸ்ரீ [।।*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 14th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman, who, having destroyed the ships (*at*) Śâlai, conquered Vêṅgaiññâḍu, Gaṅga-pâḍi, Taḍiya-vaḻi and Nuḻamba-pâḍi. The writing of us, the assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 4.) Kaḻaṇivâyil-uḍaiyâṉ [P]eṟṟâṉ Âdittaṉ of Kaḻaṇivâyil, (*a village*) in Tiruvaḻundûr-nâḍu, (*a district*) on the southern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôḻa-nâḍu, had purchased from Odimukki[bhrân]ta-Kramavittaṉ 538 *kuḻi* of cultivated land, (*measured*) by a graduated rod, to the north of the *Taṟudamba* channel,[8] to the south of *Pagaḍi*, (*and*) to the west of the road to (*the temple of*) the god (*perumâṉ-aḍi*), and had assigned (*this*) land for the maintenance[9] of a flower-garden (*nandavâṉam*) to the god (*paramasvâmin*) of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village.

(L. 7.) The same person had purchased from us, the assembly, for a flower-garden, 501 *kuḻi* of land, (*measured*) by a graduated rod, to the west of the irrigation channel[10] of Muḍumbai Śandirâchcha-Kramar, to the north of the river, to the east of the field of Śrînârâyaṇa-Agniśarma-Kramar with the exception of a road (*of the breadth*) of one rod, (*and*) to the south (*of the field*) of Muḍumbai Śandirâchcha-Tambiyum-Uḷḷiṭṭâr.[11]

(L. 9.) Having received in full the purchase-money and the revenue of the land . . . . and having exempted this flower-garden and (*the land assigned for*) the maintenance of the flower-garden from taxes for as long as the moon and the sun exist, we, the assembly, engraved (*this*) on stone.

(L. 11.) Having been present in the assembly and having heard (*their*) order, I, the arbitrator Âyirattirunûṟṟuvaṉ, *alias* Brahmaguṇâkaravidyâsthâna-Maṅgalâditya-Samañjasapriyaṉ, the son of Nâlâyiravaṉ, wrote (*this*).[12] Prosperity!

No. 4.—On the west wall of the shrine.

This inscription is dated in the 29th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Râjarâjadêva, and records that Kaṇṇaṉ Ârûraṉ, a native of the Chôḻa country and a servant of the king, founded near Ukkal a well, which he named after the king, and

---

¹ Read வந்த்ரா. ² An erased ஜி (?) follows here. ³ Read ஸபையோ.
⁴ Read ஸ்தீ. ⁵ The வ has been added subsequently; read ஞரிய.
⁶ Read ண-ணா; the ணா is expressed by a compound letter, on which see Vol. II. p. 200, note 1.
⁷ Read வித்யாஸ்தாநமங்கலாதித்யஸமஞ்ஜஸ.
⁸ The same channel was mentioned in No. 2, line 4.
⁹ The term *puṟam* occurs again in No. 4, line 8, and in No. 12, line 6.
¹⁰ Literally, 'the channel (from which water is drawn by) small levers;' on *kuṟṟ-ēttam* see Vol. II. p. 360, note 4.
¹¹ The expression *uḷḷiṭṭâr*, 'partners,' occurs in Vol. I. Nos. 54 and 71, and in Vol. II. p. 115.
¹² The inscription No. 2 was written by the same person.

assigned an allowance of paddy to the men who distributed water in a shed which was erected near the well.[1]

Text.

1 [ஸ்வ]ஸ்தி ஸ்ரீ [||*] [தி]ருமகள் போல் பெருநிலச்செ[ல்வி]யுந்தனக்கெ உரிமை புண்டமை[2] மனக்கெ[ா]ள்க்கா[ந்த]ளூர்ச்சா[லை][3] க]ல[மறு]த்த[ரு]ளி [வெ]ங்கை[க]- நாடும் கங்க[பா]டி[யும்] நுளம்பபாடியு[த]டி[கை]ப[ா]-

2 டியும் குடமலைநாடும் கொல்லமும் கலிங்கமும் முரட்டொழில் சிங்களர் ஈழ[ம]ண்- டலமும் [இ]ரட்ட[பா]டி எழரை இலக்கமும் முன்[னீ]ர்ப்ப[ழ]ந்[தீவு] பன்[னீ]- ராயிர[மும்] தி[ண்டி]றல் வெ[ன்]றித்தண்டாற்-

3 க்கொண்ட தன்னெழில [4]வளருழியுளெல்லாய[ா]ண்டுந்தொழுதகை விளங்கும் யாண்- டெ செழியனை[த்*]தெசு. கொள் ஸ்ரீகொ ராஜகெஸரிவந்மரான ஸ்ரீராஜராஜதெவ- ர்க்கு யாண்-

4 டு உ௰௯ ஆவது ஜயங்கொண்டசொளமண்டல[த்]துக்காலியூர்க்கொட்டத்துத்தனியூர் உகலாகிய ஸ்ரீவிகிரமாப[ர*]ணச்சதுர்வெ[தி]மங்கலத்துன்[5] மெலை-

5 ப்பெருவழியில் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் திரு[ந]ாமத்தால்க்கிணறுந்தொட்டியும் சமைப்பித்- தான் உடையார் ஸ்ரீரா[ஜ]ராஜதெவர் பணிமகன் சொள[ம]ண்டலத்து [தெ]ன்க- [ரை]நா[ட்]டு நித்த(ர)-

6 வினொ[த]வளநாட்டு ஆவூர்க்கூற்றத்து [ஆ]லூருடையான் கண்ணநூருரான்[6] [|*] இ- வனெ ஸ்ரீராஜராஜகி[ணற்]றில்[த்]தொட்டிகு [7]நீரறை[ப்]பார்கு [அ]ருமொழிதெவன் மரக்கா[ல]ால் நிசதம் நெ[ல்] ஐ[8] உ ந[9] [ஆ]-

7 கத்திங்கள் ௬ க்கு நெல் ஐ ௩௰ [கள]மும்[10] ஸ்ரீராஜராஜ[ன்] தண்ணீரட்டுவா- ர்க்கு நிசத[ம்] நெல் ஐ [உ ந] ஆக திங்கள் ௬ க்கு நெல்லு ௩௰ [கள]ம் இப்பந்தலுக்கு குசக்கலம் இ[டு]-

8 வ[ா]ர்க்கு திங்கள் ௧ க்கு நெல்லு வது[11] ஆக திங்கள் ௬ க்கு நெல்லு [௬ கள]மும் ஸ்ரீராஜராஜன் கிணற்[று]க்கு[ம்] [தொ]ட்டிக்[கு]ம் [செ]தத்துக்கும் ஆ- ட்டாண்டு தொறு[ம்] பு[து]க்குப்புறமாக [வை]ச்ச

9 நெல்லு உ கள வது ஆக ஐ ௬௰௬ [கள] வது [|*] இ[ந்*]நெல்லுகு இவன் பக்கல் [இவ்வூ]ர் ஸ[பை]ய[யொம் இ]றை[த்ர]வ்ய[மு]ம் [காயத்ர]வ்ய[மு]ம் கொண்டு இறை இழிய்ச்சி . . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râjakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, in his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— he was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai, and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, Îḷa-maṇḍalam, (*which was the country*) of the warlike[12] Śiṅgaḷas, the seven and a

[1] Sheds for the gratuitous distribution of water are mentioned already in one of the Nâsik inscriptions; see *Archæological Survey of Western India*, Vol. IV. p. 100.

[2] Read பூண்டமை.

[3] Read ளூர்.

[4] Read வளருழி.

[5] Read த்து or த்தின்.

[6] Read நூரான்.

[7] Read நீரிறை.

[8] This symbol is the customary abbreviation for நெல்லு, 'paddy.'

[9] ந is an abbreviation for குறுணி.

[10] கள is an abbreviation for கலம்,

[11] வது is an abbreviation for 2 தூணி = 8 குறுணி.

[12] This inscription reads முரட்டொழில் instead of முரட்டெழில்.

half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi, and twelve thousand ancient islands of the sea,— deprived the Śeḻiyas of (*their*) splendour at the very moment when Udagai,[1] which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent ;— Kaṇṇaṉ Ârûraṉ, a native of Âvûr, (*a village*) in Âvûr-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Nittaviṉôda-vaḷanâḍu, (*a district*) of the country on the southern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôḷa-maṇḍalam, (*and*) a servant (*paṇimagaṉ*) of the lord Śrî-Râjarâjadêva, caused to be constructed, in the royal name of Śrî-Râjarâjadêva, a well (*kiṇaṟu*) and a cistern (*toṭṭi*) on the high-road to the west of Ukkal, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, a village forming its own subdivision[2] of Kâliyûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 6.) The same person assigned to those who draw water for the cistern from the well of Śrî-Râjarâja, 2 *kuṟuṇi* of paddy per day, (*measured*) by the *marakkâl* (called after) Arumoḻidêvaṉ,[3] *i.e.* 30 *kalam* of paddy for 6 months ; to those who distribute water (*in the name of*) Śrî-Râjarâja, 2 *kuṟuṇi* of paddy per day, *i.e.* 30 *kalam* for 6 months ; to those who supply earthen pots for this water-shed (*pandal*), 2 *tûṇi* of paddy per month, *i.e.* 4 *kalam* of paddy for 6 months ; and for the repair of cracks in the well of Śrî-Râjarâja and in the cistern, 2 *kalam* and 2 *tûṇi* of paddy per year ; altogether, 66 *kalam* and 2 *tûṇi* of paddy.

(L. 9.) In order to (*supply*) this paddy, we, the assembly of this village, having received from him the revenue and the purchase-money, having exempted (*the land granted*) from taxes . . . .

No. 5.—On the south wall of the shrine.

This inscription is dated in the 15th year of the reign of Kampavarman. The archaic alphabet employed in this record and in No. 8 below, which is dated in the 10th year of the same king, proves that Kampavarman must be anterior to the Chôḷa occupation of Toṇḍai-maṇḍalam. A stone inscription of the 9th year of the same king is quoted in the unpublished Madras Museum plates of Parakêsarivarman, *alias* Uttama-Chôḷadêva.[4] The temple of Vîṟṟirunda-Perumâḷ at Dûsi near Mâmaṇḍûr in the Arcot tâluka contains a fragmentary inscription of a king named *kô vijaya*-Kampa-Vikramavarman.[5] The fact that the two words *kô vijaya* are prefixed to the name of this king, suggests that he belonged to the same family as *kô vijaya*-Narasiṁhavarman, Nripatuṅga-Vikramavarman and Nandi-Vikramavarman.[6] A later Kampa was the second of the five sons of Saṁgama I., the founder of the first Vijayanagara dynasty.[7]

The inscription records that a certain Śaḍaiyaṉ made over 1,000 *kâḍi*[8] of paddy to the villagers of Utkar, who pledged themselves to supply in return 500 *kâḍi* of paddy per year for some unspecified purpose.

---

[1] On Udagai see Vol. II. p. 250, note 3. [2] On this translation of *taṉiyûr* see above, p. 3, note 7.

[3] This was a surname of Râjarâja I. ; see Vol. II. p. 259, note 5.

[4] See my *Progress Report* for October 1890 to March 1891, p. 5. The original reads: கொ விஜெய-கம்பபற்கு யாண்டு ஒன்பதாவது ஒழுக்கெகெபாக்கத்து ஸபெயார் ஷிலாலெகெவெப்படி. The village of Oḻukkaipâkkam is identical with the modern Oḻugavâkkam, No. 192 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

[5] See my *Annual Report* for 1892–93, p. 6. [6] *Ep. Ind.* Vol. IV. pp. 177 and 180 ff.

[7] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 36.

[8] The same measure for paddy is mentioned in an inscription of the ancient Chôḷa king Parakêsarivarman (Vol. I. No. 85), in one of Râjarâja I. (Vol. I. p. 140, note 2), and in the Madras Museum plates of Uttama-Chôḷa (see my *Progress Report* for October 1890 to March 1891, p. 5).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கம்பவர்[ம]ற்கு யாண்டு பதிந(ா)ஞ்சாவது [|*] உட்கர் ஸபை-
யோம் எழுத்துச்சடையன் பக்கல் ஆயிரக்காடி நெல் கொண்-

2 டோம் [|*] இவ்வாயிரக்காடி நெல்லாலும் பலிசை[1] அய்ந்நூற்றுக்காடி நெல்
ஆட்டாண்டு தோறும் எரிக்கட்டி இருத்துவிப்போமானோ(ா)ம் ஸபை-

3 யோம் [|*] இ[த]ன்றென்றூர் கங்கை இடை[கு]மரி இடை செய்தார் செய்த
பா[வ]ம் படுவோராகப்ப[ணித்]தோம் [|*] [2]ஸ்ஂவத்ஸரவாரியப்பெருமக்களே அட்டு-
விக கடவா[ர்] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the fifteenth year (*of the reign*) of Kampavarman. The writing of us, the assembly of Uṭkar. We have received one thousand *kâḍi* of paddy from Śaḍaiyaṉ.

(L. 2.) We, the assembly, shall close (*the sluice of*) the tank (*to collect water for irrigation*), and shall cause five hundred *kâḍi* of paddy to be supplied every year as interest on these one thousand *kâḍi* of paddy.

(L. 3.) We declare that those who disobey this, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari. The great men[3] elected[4] for the year shall cause (*the paddy*) to be supplied.

No. 6.—ON THE SOUTH WALL OF THE SHRINE.

This inscription is dated in the 1[7]th year of the reign of Râjarâja, (*alias*) Râjakêsarivarman, and carries the list of his conquests as far as Kaliṅgam. It appears to record that the village assembly assigned a daily supply of rice and oil to the temple of Mahâśâstâ.[5] Some words in lines 7, 9 and 10 cannot be read and explained satisfactorily. A clause near the end of the inscription imposes a fine on those who would sell betel elsewhere but at the temple of Piḍâri.[6]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[7] [||*] திருமகள் போலப்பெருநிலச்செல்வியுத்தனக்கெ[8] உரிமை பூண்ட-
ணம்[9] மனக்கொள் காந்தளூர்[10] [ச]ாலை கலம-

2 றுத்தருளி வெங்கைநா[டு](ம்)க்கங்கபாடியும் தடிகைபாடியும் நுளம்பபாடியும் குட-
மலைநாடும் கொ-

3 ல்லமும் கலிங்கமும் திண்டிறல் வென்றித்தண்டாற்கொண்ட தன்னெழில் வளருழி
ளாழியு[11]

---

[1] பலிசை is another form of பொலிசை; see the Index to Vol. I. s.v. *paliśai*, and Dr. Gundert's *Malayâḷam Dictionary*, s.v. *paliśa*.

[2] Read ஸம்வத்ஸர.

[3] *Perumakkaḷ* is an honorific designation of respectable villagers. The corresponding Sanskrit term is *mahâjana*, on which see the Index to Vol. I.

[4] Compare ஊரணை[ம] செய்யும் வாரியப்பெருமக்கள் in Vol. I. p. 117.

[5] Śâstâ, 'the master,' or, in Tamil, Śâttaṉ is one of the names of the village god Aiyaṉâr. Compare Vol. II. p. 48, note 9.

[6] This is the name of a village goddess; see *ibid.* note 10.

[7] These two words are engraved in large letters to the left of lines 1 to 3.

[8] Read செல்வியுந். [9] Read பூண்டமை. [10] Read ஞர். [11] Read வளருழி ஊழியுள்.

4 எல்லாயா[ண்டு](ம்)ந்தொ[ழு]தகை விளங்கும் யாண்டே செழியனைத்தேசு கொள் கோவிராஜராஜராஜகேஸரிவ ந்[ர்*]க்-

5 கி[யா]ண்டு ம[எ] ஆவது காலியூ[ர்]கோட்டத்து தன் கூற்று ஶிவசூளாமணி-மங்கலமாகிய ஸ்ரீவிக்ரமாபரணசதுர்வேதி[மங்-1

6 கலத்து இவ்[வா*]ட்டை [ஸபை]யாரி[ய]ப்பெருமக்களும் [உ][ள்*]ளிட்ட ஸபாவு-ஞ்சேயோம் எம்மூர்[2] தண்டவ(உ)டையார்கள் மக-

7 ன் நாராயக[க்ரம]ன் வ[ப்பூர்][3] கி[ழவ]ர் க[ஙி]கன் [வகுக]ந்தேயாரும் எம்[மூர்] சாத்தகணத்தாரும் [அ]ம்பல[த்*]தில் வடக்கில் ஸ(ா)பாபா-

8 வாவின் கொயி[லி*]லெ[வ இரு]ந்[து] பணித்த எழுத்து [|*] எம்[மூ]ர் ஸபா-பாவாவு[க்கு*] [4]திரஸநுக்குப்பொழுது இருநாழியா[க*][5] ஒ[ரு]நா[ளை]க்கு[6] [அறு]-

9 நாழி[கு]ம் [7]திரவஸிக்கும் பொ[பா]து உழ .[8] என்ணையாக [எ]ண்ணை [கு]ழ[ா]-க்கெ[ய்][9] இருசெவிடனைகுமாக இவ[மூ]ரி . ம்[10] மிடாகை வி [ஐ][11] பக்க எம்[மூர்]

10 [கி]ழ[ை]மயு[டைய தட்டே]ர் கிழவன் சடை[க]க்கஸு[12] மகன் அருள்ஸுநான[13] எழுநூ[14] மா[ணியெ ம]-

11 ங்கலமிடி [செ]கல்[லு]ப்பிடித்துக்[கொ]ண்டும் வெற்றிலை வடில் [உரி]ய் கெ-ல்லும் வெற்றி-

12 லை படவி[ன]க[யா]ல் ஒருபற்று வெற்றிலையும்[15] கொணிடு[16] [இ]ப்ப[ரி] மூடா-[டெ]ம ச[க்ர]ாதி[த்*]தவற்செ-

13 ய்வ[ா]கவும் [|*] [இஃன்]மம் சாத்தகணத்தாரெய் ரக்ஷிப்பா[ரா]கவும் [|*] இ[த்*]-த[ன்]-

14 மதத்[து][17] வி . .[18] கின்றூர் கெங்கையிடைக்குமரி[யிடை]ய் படார் செ-

15 ய்த பா[வம்] [19]ப[ட]வ[ார]ாக[வு]ம் [|*] இவ்[வூ]ரில் [வெற்றி]லை விற்பார் பிடாரி கொயிலிலன்-

16 றி விற்றூனா எரிவா[ரி]-

17 [ய]ப்பெருமக்ளெ

18 [எ]ரி[க்*]கு முதலாக கழ[ஞ்*][சு]

19 [டெ]பான் தண்டது[கொ]-[20]

20 [ள்]னப்பெறுவாக-

21 [வு]ம் [|*] இப்பரிது பணி-

22 த்தொ[ம்] [21]ஸபா[வ]ஞ்சேயோம் [|*] வஞ்சேயுள்ளிருந்து பணி கெட்டெழு[தி]-னெ[ந]ன் மயஸ்ஸு-[22]

23 ன் [வெற்]றிக்குறி ந[ா*]ல[ா*]யிரவன் மகன் தன்ம[ப்]பிரியனென் [||*] இ[23] [||*]

---

[1] Read வசூளாமணி.   [2] Read மூர்.   [3] Read பூர்.

[4] Read திரஸஙிக்கு.   [5] Read நாழி.

[6] Here follows a Grantha *a*, which appears to have been cancelled by placing over it a curve resembling *i*.

[7] Read திரஸஙி.

[8] The symbol following உழ looks like நூ and may be an abbreviation of a word denoting some small measure for liquids.

[9] Read ஆழாக்கெ.   [10] The symbol preceding ம் looks like ஞ.

[11] This symbol is an abbreviation for நெல்லு; see p. 7, note 8.

[12] Probably an abbreviation for ஸஹஸ்ரன்.

[13] See the preceding note.   [14] Probably an abbreviation for எழுநூற்றுவன்.   [15] Read யும்.

[16] Read கொண்டு.   [17] Read மத்துக்கு.   [18] Read விஙும்.   [19] Read டு.

[20] Read தண்டங்கொள்ள.   [21] The ா of ஸபா has been added subsequently.

[22] Read ஸ்யஸு.   [23] Read ஸ்ரீ.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 1[7]th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Râjakêsarivarman, who, in his long life[1] of growing strength, during which,—(*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,—he was pleased to destroy the ships (*at*) Kândalûr-Śâlai, and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam and Kaliṅgam,—deprived the Śeḻiṅas of (*their*) splendour at the very moment when Udagai, which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;—(*the subjoined*) document was drawn up by (*the following persons*) who were present in the temple of Mahâśâstâ, in the hall (*ambalam*) to the north (*of it*): We, the great assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, including the great men elected for (*the management of*) charities (?) during this year; . . . . in our village; and the commissioners[2] (*in charge of the temple*) of Śâttaṉ in our village.

(L. 8.) To (*the temple of*) Mahâśâstâ in our village, at each of the three times of the day[3] two *nâḻi* (of rice), *i.e.* on each day six *nâḻi*; at each of the three times of the day, 20 . . . . . of oil, *i.e.* (one) *âḻâkku* and two *śeviḍu* and a half of oil. . . . .

(L. 9.) Aruḷś[ar]man, *alias* Eḻunû[ṟṟuvaṉ], the son of Śaḍai[na]kkaś[ar]ma[ṉ], the headman of [Taṭṭû]r, who is (*also*) the headman of our village, ... having taken paddy (*in his hand*) and having taken (one) *uri* of paddy (*on*) a betel-leaf tray (*vaṭṭil*) and one bundle (?) of betel-leaves on a betel-leaf plate (*paḍaligai*),— it shall thus be done without fail as long as the moon and the sun exist.

(L. 13.) The commissioners (*of the temple*) of Śâttaṉ shall protect this charity. Those who cause obstruction to this charity, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 15.) The great men elected for (*the supervision of*) the tank shall be entitled to levy a fine of (one) *kaḻañju* of gold in favour of the tank-fund from those betel-leaf sellers in this village, who sell (*betel-leaves*) elsewhere but at the temple of Piḍâri.

(L. 21.) Thus we, the great assembly, have ordered. Having been present in the assembly and having heard (*their*) order, I, the arbitrator Dharmapriyaṉ, the son of [Veṟ]ṟikkuṟi Nâlâyiravaṉ, wrote (*this*). Prosperity!

No. 7.—ON THE SOUTH WALL OF THE SHRINE.

This inscription is dated in the 16th year of the reign of "Kaṉṉaradêva, the conqueror of Kachchi (*i.e.* Kâñchîpura) and Tañjai (*i.e.* Tañjâvûr)." Mr. Venkayya has identified this king with Krishṇa III. of the Râshṭrakûṭa dynasty (A.D. 940 and 956).[4]

At the end of each line, about fifteen syllables are built in. Hence the translation remains fragmentary. As far as it can be made out, the inscription appears to record that the village assembly ordered the land which had lapsed to it, to be sold, and imposed certain conditions and fines in connection with this arrangement.

---

[1] This inscription reads தன்னெழில் வளரூழி ஊழியுள் instead of தன்னெழில் வளரூழியுள்.

[2] The term *gaṇattâr* occurred before in No. 1, l. 4.

[3] The 'three times of the day' (*trisaṁdhi* or *trikâla*) are sunrise, noon, and nightfall. Compare Vol. I. No. 53, and Vol. II. No. 9, paragraph 2; No. 24, paragraphs 2 and 3; and No. 35, paragraph 2.

[4] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 282 ff. and Vol. IV. p. 81 f. Here the name of the king is spelt with *ṉṉ* in the second syllable, while his other inscriptions spell it with *ṇṇ*.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[1] [||*] கச்சியுந்த[ஞ்]சையுங்கொண்ட ஸ்ரீகண்ணரதெவற்கு யாண்டு பதினா-
[று]வது காலியூர்க்கொட்டத்துத்தன் கூற்றுச்சி[வ]சூ[2] . . . .

2 ஹாணச்சது[ர்வெ்]திமங்கலத்து[3] ஸபெயொம் எம்மூர்ப்புவனிமாணிக்கவிஷ்ணுக்ருஹ-
த்து முகமண்டகத்தெய் கூ[டி]யிருந்[து] . . . .

3 யாவது [|*] எம்[மூ]ர்க்குடிகள் [4]எம்முர்ப்படாகைவட்டத்து கு[டு]ப்பொலை மெ(ர)-
ற்பட்ட நிலங்களுமற்றுமெப்பெர்ப்பட்டனவும்[5] ஸபெ மத்ய[ம] . . . .
. . . . .

4 சு[6] மத்யமமாய்கிடந்த[7] நிலங்கள் குழிவ[ரி]யெற்றி [இ]றை [இ]றுப்பொமென்ற
கு[டி]களுக்கு விற்றுக்குடுப்பொமாகவும் [|*] இவ்விற்றுக்குடுத்த பூமிகள் எம்மு-
தென்று எப்பெர்ப்பட்டாருங்குடுப்பொலையும் ஆவணமுங்காட்ட[ப்]பெறு[த]ாராகவும்
[|*] இப்பரிசு காட்டின குடிம[க்களை] த . . . .

5 [சு][8] பொன் ஸபெயொமெ உண்ணிப்பொமாகவும் [|*] இத்தடு[த்]த குடிமக்களை[9]
யஜ்[ஞெ]ாவனத்து நிசதி மெய் வெ[று நூ]ற்றெட்டுக்காணம் உண்ணிடப்பெ[று]வா-
ராகவும் [|*] [10]இஉண்ணிடப்[பெ]ாங்குடிமக்களுக்கு அவபவ்வாண்டு[11] வாரியஞ்செய்-
யும் பெருமக்களெய் பொரால் நிசதங்குன்றிப்பொ[ன்] . . . .

6 [இ]ப்பரிசு ஷநாம[ந்]தர்[12] உண்ணிட்டார்க்கு வார்ப்பல் குடுத்தும் தாங்களெய்
உண்ணித்தும் ஆட்சியிடையூறு [தீ]ர்த்துக்குடாராகில[வ்*][வா]ண்டு வாரியஞ்[செ]ய்யும்
பெருமகூளயுமெய்[13] வெற்று வகை இருபத்துநாலு காணம் உண்ணிடப்பெறுவா-
ராகவு[ம்] [|*] இத்தணப்பட்டும் அவவ ஆண்டு[14] வாரி[ய]ஞ்செ[ய்] . . . .
. . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the sixteenth year (*of the reign*) of the glorious Kaṇṇaradêva who conquered Kachchi and Tañjai,— we, the assembly of Śivachû-[lâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâ]bharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, being assembled in the front hall[15] of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village, [ordered] as follows:—

(L. 3.) The inhabitants of our village . . . . the land and everything else that is not the object of deeds of gift,[16] in the environs[17] of our village . . . . the common property (*madhyama*) of the assembly.

(L. 4.) We shall sell the land which has thus become the common property (*of the assembly*), to those inhabitants who promise to pay taxes on each *kuḻi*. No persons shall be allowed to produce deeds of gift or deeds of sale (*âvaṇam*) in order to show that the land thus sold belongs to themselves. We, the assembly, shall levy a fine of . . . . . . [*kaḻañju*] of gold . . . . from those inhabitants who produce such (*deeds*).

---

[1] These two words are engraved to the left of lines 2 and 3.

[2] Here the following syllables are built in : ளாமணிமங்கலமாகிய ஸ்ரீவிக்ரமா-

[3] Read வதுர்வெதி.

[4] Read எம்மூர்.

[5] The ன of னவும் has been added subsequently; behind னவும், a cross above the line marks an omission, and the words குழி . . . தன் are entered below ம ஸபெ.

[6] Read இப்பரிசு.

[7] The ந் of ந்த has been added subsequently.

[8] Read கழஞ்சு.

[9] Read மக்களெ.

[10] Read இஉண்ணு.

[11] Read அவ்வவ்வாண்டு.

[12] Read ஸந்தர்.

[13] The letters கூளயு are entered below the line; read பெருமக்களுமெ.

[14] Read அவ்வவ்வாண்டு.

[15] முகமண்டகம் is a Tamil form of the Sanskrit *mukha-maṇḍapa*.

[16] Literally, 'that is beyond deeds of gift' (*kuḍupp-ôlai*).

[17] Literally, 'in the circle of hamlets' (*paḍâgai-vaṭṭam*).

(L. 5.) Those inhabitants who do not submit to this, shall be liable to pay into court (*dharmâsana*) a fine of one hundred and eight *kâṇam* . . . . . .[1] per day. To each of the inhabitants who have to pay this fine, the great men elected for that year . . . . (one) *kuṇṛi* of gold per day.

(L. 6.) If, through indifference, though . . . . . was thus given to those who pay the fine and though they themselves have fined (*them*), they are not able to remove the obstacles to the possession (*âṭchi*), the great men elected for that year shall be liable to pay an additional fine of twenty-four *kâṇam*. Though they are fined thus, [the great men] elected for that year . . . .

No. 8.—On the south wall of the shrine.[1]

This archaic inscription belongs to the 10th year of the same Kampavarman whose name occurred in No. 5 above, and records that Śadaiyaṉ, who was also mentioned in No. 5, made over 400 *kâḍi* of paddy to the villagers of Uṭkal, who pledged themselves to feed two Brâhmaṇas daily from the interest, which amounted to 100 *kâḍi* of paddy per year.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கம்பவந்[ம]ற்கு யாண்டு பத்தா[வ]து [2]உட்கற்[ஸ]பெஹயார்[க்*]கு
சடைய-

2 ன் குடுத்த நெல் நா[னூ]ற்றுக்காடி [||*] [3]நெ[இல்]லால்பொலிஊட்டு ஆ[ண்]-

3 டு வ[றை]ா நூற்றுக்காடி கொல்[4] பலிசைய[ா]ல் நிச்சி இருவர் பிராம-

4 ணரை நிலமும் நாயறும் உள்ள [அ]ளவும் ஊட்டு[வெ]வாமாஞெ[ம்*] உட்[க]ல்
ஸபெஹயொம் [||*] இவ்-

5 விரு[ந்]தூட்டு[5] மு[ட்டி]ல் கங்கெ[6] இடைக்குமரி[யி*]டை எழுநூற்றுக்காதத்துள்ளு-
[ம்][7] செய்தார் செ[ய்*]த [பா]வம் [ப]டுவொ[மா*]ஞெம் ஸபெஹயொம் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the tenth year (*of the reign*) of Kampavarman,—Śadaiyaṉ gave four hundred *kâḍi* of paddy to the assembly of Uṭkal.

(L. 2.) From the interest[8] on this paddy, which amounts to one hundred *kâḍi* of paddy per year, we, the assembly of Uṭkal, shall feed two Brâhmaṇas daily, as long as the earth and the sun exist.

(L. 4.) If we fail in this feeding of guests, we, the assembly, shall incur (*all*) the sins committed within the seven hundred *kâdam*[9] between the Gaṅgâ and Kumari.

---

[1] The two obscure words மெய் வெறு occur again in No. 12, line 11.

[2] The ற் of உட்கற் has been added subsequently.

[3] Read இந்நெல்லால்.

[4] Read நெல்.

[5] The ந் of விருந் appears to be corrected from ன்.

[6] Read கங்கை.

[7] Read காதத்துள்ளும்.

[8] பொலிஊட்டு is apparently the same as பொலிசையூட்டு in Vol. II. Nos. 27, 28, 35 and 37.

[9] Compare *Ep. Ind.* Vol. III. p. 284 ff., where a similar imprecation occurs. According to the Tamil dictionaries, a *kâdam* corresponds to about 10 miles. Hence the expression '700 *kâdam*' appears to refer to the circumference of the whole of India between the Ganges and Cape Comorin. The Chinese traveller Hiuen Tsiang also fixes the extent of the countries which he describes, by stating their circumference.

No. 9.—On the north wall of the Mandapa.

This interesting record contains an order which Râjarâja I. issued at (his capital) Tañjâvûr on the 124th day of the 24th year of his reign, and which was engrossed on the 143rd day of the same year. This order deals with defaulters of land revenue in villages held by Brâhmaṇas, Vaikhânasas and Jainas in the Chôḷa, Toṇḍai and Pâṇḍya countries. The villagers were authorized to confiscate and sell the land on which no taxes had been paid for two full years.

The royal order was written by the secretary Râjakêsarinallûr Kiḻavan, or, as he is called in two of the Tañjâvûr inscriptions, Kâṟâyil Eḍuttapâdam.[1] It was signed by the chief secretary Mummuḍi-Chôḷa-Brahmamahârâja, and by Mummuḍi-Chôḷa-Bhôja. These two officers are mentioned in the large Leyden grant[2] and in inscriptions of the Tanjore temple.[3] Their original names were Krishṇa Râma and Îrâyiravan Pallavayan. During the reign of Râjarâja I. they bore the titles Mummuḍi-Chôḷa-Brahmamahârâja and Mummuḍi-Chôḷa-Bhôja, which are derived from Mummuḍi-Chôḷa, a surname of Râjarâja I. After the accession of Râjêndra-Chôḷa I. they received the additional titles Râjêndra-Chôḷa-Brahmamahârâja and Uttama-Chôḷa-Pallavaraiyan.[4]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் போல் பெ[ரு]நில[ச்*]செல்[வியு]ம் தனக்கெ [உ]ரிமை பூண்டமை ம[ன]க்கொள்[5] கா[ந்*]தளூர்சா[ர]லை[6] கலம[று]த்[தரு]ளி வெங்கை-நாடும் கங்கபாடியூம்[7] நுளம்பபாடியுந்தடிகைபாடியும் குடமலை[நா]டு(ம்)-

2 க்கொல்லமும் கலிங்க[மு]ம் எண்டிசைய் புகழ் தரு ஈழமண்(ட)டல[மு]ம் [இ]ரட்டபாடி எழரை இலக்கமும் திண்டிறல் வென்றி[த்*]தண்ட[ா]ற்க்கொண்[ட]த[ன்] எழில் வளருழி[8] எல்லாயாண்டும் தொழுதகை விள-

3 க்கும் யாண்டெ செ[ழி]நனை தெசூ[9] கொள் ஸ்ரீகொ ராஜராஜகெஸரி[வ]ந்மரான ஸ்ரீராஜராஜதெ[வ]ர்க்கு [ய]ாண்[டு] ௨௰௪ ஆ[வ]து நாள் [10][௱]௨௰௪நால் உடையார் ஸ்ரீராஜாராஜாஜதெவர்[11] தஞ்சாவூர்ப்பெரியசெண்டுவா-

4 [யி]ல்[ச்]சித்திரகூடத்து தெற்க்கில் கல்லூ[ரியில்] எ[ழு]ந்தருளி இருந்து சொ-[ண]ாட்டும்[12] சொ[ண]ாட்டு[ப்]படும்[13] பு[ற](ணி)நாடுகளிலும் தொண்டைநாட்டி-லு[ம்] பாண்டிநாடான ராஜராஜவளநாட்டிலும் பா[ப்ப]ன் ஊர்களிலும் வைகா-னஸர் ஊர்களி-

5 [லு]ம் ஸ்ரவணர[14] ஊர்களிலும் காணி உடை[யார்] யாண்டு ௰௬ ஆவது [மு]தல் ௨௰௩ [ஆ]வது வரையில் ஈராண்டு நிரம்பி [மூ]வாண்டு தந்தங்காணியான நில[ங்]களுக்கு அவ்வவ ஊர்[க]ளிலாரொடும் ஊரிடுவரிப்[பா]டு இறை இருது பொநார் காணி

6 உடையாரைத்தவிர ஊர்நிலமாய் அ[வ்வ]வ ஊ(ர)ர்களி[லாரொ] [விற்றுக்]கொள்ள[ப்]பெ[று-வா]ர்[களா]க[வு]ம் [ய]ா[ண்]டு [௨௰௪ ஆவ]து [முதல் ஈர]ாண்டு [நி]ரம்[பி மூ]வாண்டு ஊரிடுவரிப்[பா]டு இறை இருது பொனூர் காணி உடை-

---

[1] See Vol. II. p. 131 f. and p. 285, note 3.

[2] Lines 129 to 133, 162 to 164, and 436 to 440.

[3] Vol. II. Nos. 31, 12 and 55.

[4] Compare Vol. II. p. 139, note 1, and p. 222, note 4.

[5] The ன of மன has been added subsequently.

[6] Read ளூர்ச்சாலை.

[7] Read யும்.

[8] Read வளரூழி.

[9] Read தெசு.

[10] The symbol for ௱ appears to be corrected from ௪.

[11] Read ஸ்ரீராஜராஜதெவர்.

[12] This appears to be corrected from சொழநாட்டும்.

[13] The ண appears to be corrected from ழந; read சொணாட்டுப்படும்.

[14] Read ஸ்ரமணர் or சமணர்.

7 யாரைத்தவிர [அ]வ்வவ ஊர்களிலாரெ [வி]ற்றுக்கொள்ள[ப்]பெ(ற்)ற[வ]ர்களாகவுமெ-
ன்று இப்பரிசு திருவாய் மொழிந்-

8 தருளினப[டி] திருமந்திரவோலை ராஜகேஸரிநல்லூர் கிழவன் எழுத்தினாலும் திருமந்-
திரவோலைநாயகன்

9 மும்முடிசோ[ழ]ப்ரஹ்மமாராய[னு]ம் மும்முடிசோழபோ[ச]னும் ஒப்பிட்டுப்புகுந்-
கெழ்விப்படி உமசை ஆவது ந[1]

10 ௱௪௰௩ று[ல் வ]ரியிலடெடது[2] [।*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! On the 124th day of the 24th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Kêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, (*in*) his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— he was pleased to destroy the ships (*at*) Kândalûr-Śâlai, and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, Îḻa-maṇḍalam, (*the conquest of which*) made (*him*) famous (*in*) the eight directions, and the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi,— deprived the Śeḻinas of (*their*) splendour at the very moment when Udagai, which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;— the lord Śrî-Râjarâjadêva, being graciously seated in the college (*kallûri*)[3] on the south of the painted hall (*chitra-kûṭa*) at the great hippodrome gate (*periya-śeṇḍu-vâyil*) in Tañjâvûr, was pleased to order as follows:—

(L. 4.) "(*The land of*) those landholders in villages of Brâhmaṇas, in villages of Vaikhânasas, and in villages of Śramaṇas (*i.e.* Jainas) in Śôṇâḍu, in the adjacent districts included in Śôṇâḍu, in Toṇḍai-nâḍu, and in Pâṇḍi-nâḍu, *alias* Râjarâja-vaḷanâḍu,[4] who have not paid, on the land owned by them, the taxes due from villages, along with the (*other*) inhabitants of those villages, for three years, (*of which*) two are completed, between the 16th and the 23rd years (*of my reign*), shall become the property of the village and shall be liable to be sold by the inhabitants of those villages to the exclusion of the (*defaulting*) landholders. Also, (*the land of*) those who have not paid the taxes due from villages for three years, (*of which*) two are completed, from the 24th year (*of my reign*), shall be liable to be sold by the inhabitants of those villages to the exclusion of the (*defaulting*) landholders."

(L. 8.) Accordingly, having been written by the royal secretary, Râjakêsarinallûr Kiḻavaṉ, and having been approved by the chief secretary, Mummuḍi-Śôḻa-Brahmamârâyaṉ, and by Mummuḍi-Śôḻa-Pôśaṉ, (*this order*) was engrossed from dictation on the 143rd day of the 24th (*year of the reign*).

No. 10.—ON THE NORTH WALL OF THE MANDAPA.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndra-Chôḻadêva, and records that the villagers of Ukkal sold 3000 *kuḻi* of land and five water-levers[5] to a servant of the king, who assigned this land for the maintenance of two boats plying on the village tank.[6]

---

[1] Probably an abbreviation for நாள்.

[2] Read வரியிலிட்டது.

[3] Compare Vol. II. p. 109.

[4] See Vol. II. p. 320, note 3.

[5] A gift of two water-levers (*jala-yantra*) is recorded in the Udayêndiram plates of Pallavamalla; see Vol. II. pp. 364 and 372.

[6] One of the Nâsik inscriptions states that Ṛishabhadatta established boats, on which certain rivers could be crossed gratuitously; see *Archæological Survey of Western India*, Vol. IV. p. 100.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொ[ப்]பரகெசரிபந்மரான ஸ்ரீராஜெந்த்ர[ெ]சாழதெவற்கு யாண்டு ௪ ஆவது [|*] ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துக்காலியூர்க்கொட்டத்துத்த-

2 [ன்] கூற்று உக்கலாகிய விக்கிர[ம]ாபரணச்ச[து]ர்வெதிமங்கலத்து மஹாஸபையொம் நிலவிலையாவணக்கையெழுத்து [|*] உடையார் ஸ்ரீரா-

3 [ஜெ*]ந்திரசொழதெவர் பணிமகன் வெண்குன்றக்கொட்ட[த்]துக்[கு]வளைகொடுநாட்டுக்குவளைகொடான அனவர[த*]சுந்தர[நல்]லூர்[க்]கொமுழான் அ[ரை]-

4 [ய*]ன் பலதெவன் எம்முர்[1] எரிக்கு வைத்த ஓ(ர)டம்[2] இரண்டினுக்கும்[3] பொகமாக விற்றுகுடுத்த நிலமாவது [|*] பனஞூம்பிந் கால்வழி ஸ்ரீ[ய]ாருர்[4] கழனியில் ஸபெ-

5 [ஸ]ப்பொதுவாய்க்கிடந்த நிலமணலீட்டுக்கு வடக்கும் மெல்பாற்கெல்லை குடிமக்கள் [பூ]மிக்கு கிழக்கு வடபாற்கெல்லை குடிமக்கள் இறைப்பூமிக்கும் ஸம்வத்ஸரவாரண-

6 [வ]ாய்க்காலுக்கு தெற்கு நடுவு பட்ட நிலமெற்கு நின்று அ[ளை]டயப்பதினறுசாண் கொலால் [5]முவாயிரங்குழியும் மெலை [எ]ரி எதிர்வாயிற்கழும்பருடையார் [மு]ன் ஓ(ர)-

7 டத்துக்கு கொண்டு வைத்த எத்தநீக்கி இதனுக்கு கிழக்கு அஞ்செத்தமும் விற்று விலையாவணஞ்செய்து குடுத்தொம் [|*] இருகாலாவது முக்காலாவது-

8 ம் பனஞூம்பின் கால்வழி [6]ஸ்ரீயாரூர்க்கழனியில் மணலீட்டுக்கு வடக்கு மெ[ல்]பாற்கெல்லை குடிமக்கள் இறைப்பூமிக்கு கிழகு வ[ட]பாற்கெல்லை குடிமக்-

9 கள் பூமிகும் [7]ஸம்வத்ஸரவாரணவாய்க்காலுக்கு தெற்கும் மெற்கு [நி]ன்று அ[டைய] பதினறுசாண் கொலால் [8]முவாயிரங்குழியும் மெலை எரி எதிர்வாயிற்கழும்ப[ருடை]யார் முன் ஓ-

10 டத்துக்கு கொண்டு வைத்த எத்தநிக்கி[9] இதனுக்கு கிழக்கு அஞ்செத்தமும் விற்று [விலை]யாவணஞ்செய்[து] குடுத்து இந்நிலத்துக்கு [10]வீலைத்ரவ்யமும் இறைத்ரவ்யமும் அறக்கொ-

11 ண்டு இறையிலியாக விற்று விலையாவணஞ்செய்து குடுத்தொ[ம்*] மஹாஸ[பை*]யொம் [|*] குறியுள்ளிருந்து பணி கெட்டெழுதினென் இவ்[வூ]ர்க்கரணத்தான் மத்யஸ்தன்[11]

12 பொற்றிக்குறி காளிதெவடியாந இ[ர*]ண்டாயிரத்துநா[னூ]ற்றுவநென் [|*] இவை என் எழுத்து [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva. The hand-writing, (*referring to*) a deed of sale (*vilaiyâvaṇam*) of land, of us, the great assembly of Ukkal, *alias* Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 2.) The following land was sold for the maintenance of two boats (*ôḍam*) which had been assigned to the tank in our village by Kômuḷâṉ Arai[ya]ṉ Baladêvaṉ, a servant of the lord Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva (*and a native*) of Kuvaḷaikôḍu, *alias* Anavara[ta]sundaranallûr, (*a village*) in Kuvaḷaikôḍu-nâḍu, (*a subdivision*) of Veṉkuṉṟa-kôṭṭam.

---

[1] Read எம்மூர். [2] The ர may have been added to mark the length of the preceding vowel ஓ.
[3] The ண் of இரண் has been added subsequently.
[4] Read ரூர். [5] Read மூ. [6] Read ஸ்ரீயாரூர். [7] Read ஸம்வத்ஸரவாரண.
[8] Read மூ. [9] Read நீக்கி. [10] Read விலை. [11] Read மத்யஸ்தந்.

(L. 4.) We have sold, and executed a deed of sale for, (1) three thousand *kuḻi*,—(*measured*) by a rod of sixteen spans (*śâṇ*), beginning (*to measure*) from the west,— of land, which was the common property of the assembly, (*which belonged*) to the field (*kaḷaṉi*) of Srîyârûr on the channel of the 'Palmyra sluice' (*Paṉan-dûmbu*), (*and*) which was situated to the north of a heap of sand, to the east of the land of the villagers, and to the south of the land (*paying*) taxes to the villagers and of the *Subrahmaṇya* channel, and (2) five levers (*êttam*) to the east of this (*land*), excluding a lever on the open side[1] of the tank in the west, which Kaḷumbar-uḍaiyâr had previously purchased and assigned for (*the maintenance of*) a boat.

(L. 7.) Twice as follows, and three times as follows.[2]

(L. 10.) Having received in full the purchase-money and the revenue of this land, we, the great assembly, sold (*it*) free of taxes and executed a deed of sale.

(L. 11.) Having been present in the assembly[3] and having heard (*their*) order, I, the accountant (*and*) arbitrator of this village, Poṟṟikkuṟi Kâḷidêvaḍi, *alias* Iraṇḍâyirat-tunâṉûṟṟuvaṉ, wrote (*this*). This is my writing.

No. 11.—On the north wall of the mandapa.

This inscription is dated in the 16th year of the reign of the ancient Chôḷa king Parakêsarivarman,[4] and records that the villagers granted certain land to the temple, at the request and with the approval of the temple manager, Chakrapâṇi Nambi (ll. 3 and 10).

Text.

1 ஸ்வஸ்ரீ [5] ஸ்ரீ [||*] கோப்பரகேசரிப[ந்]ற்கியாண்டு ௰௬ ஆவது காவியூர்க்கோட்ட-

2 த்துத்தன் கூற்று சிவசூளாமணிமங்கலம்மாகிய [6]ஸ்ரீவிக்ரமாபரணசதுர்வெ[தி]தி[ம]ங்க-லத்து

3 . . [7] புவனிமாணிக்கவிஷ்ணுக்ரஹத்துள் [8] மெருமான் அடிகளுக்கு ஸ்ரீகா[ர்யஞ்]செய்[கி]-ன்ற [9]சக்ர[வ]ாணி நம்[பி] விண்ணப்பத்[தி]னால்

4 ஸபை ஆவாரியப்[பெ]ரு[ம]க்களும் ஏரிவாரி[ய*]ப்[பெ]ருமக்களமழ்ளிட்ட [10] ஸஹா[ர*]-ஸவெளெயோர் எம்[மூ]ர் புவநிம[ா*]ணிக்க[வி]ஷ்ணுக்ரஹத்த [11] பெருமாநடி-

5 களுக்கு [ஹ]வநத்[தா]க்கு ஜி[ரு]புஷ்பவத்தாக்கும் [12] உத்தராயந[மு]ம் [தூ]ட்டிம[ய]ந-[மு]ம் [13] [சித்த]யவிஷுவும் ஐ[ப்*]பசிவிஷுவும் ஸ[ர்]வாரஹணமும் ஸோம-

6 க்ரஹணமுமற்று [ப்ர]ாயஸ்சித்ததிருமஞ்ணங்க[ளு]மற்று [14] எ[ப்]பெர்ப்பட்ட குசக்கலம் எப்பெர்ப்பட்ட குசக்[க] . . .

---

1 *I.e.* that side (*vây*) of the tank which is at a higher level, and opposite (*edir*) to the artificial embankment which stops the natural flow of water and thus forms the tank.

2 Apparently the description of the land sold had to be repeated in words three times. The second repetition is omitted in writing; but after the word முக்காலாவதும், 'and three times,' the whole of the preceding description of the land (ll. 4 to 7) is repeated with slight variations in ll. 8 to 10.

3 This translation of *kuṟi* is based on the parallel passages in No. 2, l. 6, No. 3, l. 11, No. 6, l. 22, and No. 12, l. 11, where the corresponding word is *sabhai*.

4 To the same reign belong Nos. 85 and 148 of Vol. I. The king is perhaps identical with Vijayâlaya, the grandfather of Parântaka I.

5 Read ஸ்வஸ்தி.

6 Read ஸ்ரீவிக்ரமாபரணசது.

7 The two syllables மாணி are entered below the line.

8 Read க்ரஹத்துள் பெரு.

9 Read சக்ர.

10 Read மக்களுமுள்ளிட்ட.

11 Read க்ரஹத்து பெரு.

12 Read வ்ஷவ.

13 Read ஆடிஅயனமும் சித்திரைவிஷுவும்.

14 Read திருமஞ்சன.

7 றை வறுப்பத[ற்]து வைத்த பூமி இத்தெவர் ஊரான [சொ]ாதியம்பாக்கத்து ஊரின் மெலை புது[த்திரு]த்தில் அ[ரை][யும்*]
8 பு[ளிய]ஞ்செ[றுவி]ற்[கெ]தற்கில[ரை]யும் [சுவப]லகொல்லையில் வெள்கெக்காலு[க்*]கு[1] மெற்கு ஒன்றரை நில[ம்] . . .
9 லவத்திலெ[2] எழு ந[ாளும்] நால்[வ]ற்[கு] கொற் . . வதாகவு[மாட்டை]ட [பூ]வெஜ [அரை]க்கழஞ்சும் [|*] இப்ப[ரிசு வ*]-
10 ரெ பணி ஒ[ட்டிக்குடுத்]தென் [சக்ர]பாணி [நம்]பியென் [|*] [இ]ஷ்டு[3] + [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 16th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, we, the great assembly, including the great men elected for the year and the great men elected for (*the supervision of*) the tank, (*being assembled*) in the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham at Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, assigned, at the request of Chakrapâṇi Nambi, the manager of the temple, to the god of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugṛiham in our village (*the following*) land, for burnt oblations (*havana*), for festivals (*utsava*), (*for*) expiations (*prâyaśchitta*) and the bathing of the idol (*tirumañjana*) at the winter solstice, at the solstice in Âḍi, at the equinox in Sittirai, at the equinox in Aippaśi, at eclipses of the sun, and at eclipses of the moon, and for burning all kinds of pots and all kinds of . . . .

(L. 7.) Half (*a measure*) of land in the 'Fresh clearing' (*Pudu-ttiruttu*) on the west of the village of [Śô]diyambâkkam, which is a village (*belonging to*) this god; half (*a measure*) on the south of the 'Tamarind field' (*Puḷiyañ-jeṟuvu*); (*and*) one and a half (*measure*) on the west of the inundation channel (*veḷḷakkâl*) in the field (*kollai*) of [Svaba]la.

(L. 9.) At the festival, on seven days, to four persons . . . . and (*for*) the annual worship, half a *kaḻañju*. I, Chakrapâṇi Nambi, approve of this order of the assembly.

(L. 10.) This charity, *etc.*[4]

No. 12.—ON THE WEST WALL OF THE MANDAPA.

This inscription is dated in the 37th year of the reign of "Parakêsarivarman, the conqueror of Madirai (Madhurâ)," *i.e.* of the Chôḷa king Parântaka I.,[5] who reigned from about A.D. 900 to 940.[6] It records that the villagers granted to the temple the village of Śôdiyambâkkam, which was situated to the north of their own village. Śôdiyambâkkam[7] still bears the same name and lies $3\frac{1}{4}$ miles north of Ukkal.

In the preceding inscription (No. 11, l. 7), which belongs to the 16th year of Parakêsarivarman, Śôdiyambâkkam is designated as 'a village (belonging to) this god,' *i.e.* to the Vishṇu temple at Ukkal. At first sight it might be concluded from this that No. 11 is of later date than No. 12, and consequently, Parakêsarivarman one of the successors of Parântaka I. On the other hand, it is but natural to assume that Parântaka I. prefixed the title *Madirai-koṇḍa* to his name *Parakêsarivarman*, in order to distinguish it from earlier Chôḷa kings named Parakêsarivarman, and that any Parakêsarivarman who succeeded Parântaka I.

[1] Read வெள்ளக்காலுக்கு and compare Vol. II. No. 73, l. 116 f.
[2] Read உத்ஸவத்தில்.
[3] Read இஷ்டு; the following symbol represents "*etc.*"
[4] The writer wants us to supply here a minatory sentence resembling No. 6, ll. 13–15.
[5] See Vol. II. pp. 374 and 379 f.
[6] See *ibid.* p. 381.
[7] No. 246 on the *Madras Survey Map* of the Arcot tâluka.

. 5. — Inscription . . . Kampavarman.

. 12. — Inscription . . . rtaka I.

E. HULTZSCH.

would have followed the example of the latter and adopted a similar distinguishing epithet. Hence I believe that the inscriptions of Parakêsarivarman[1] belong to an earlier king than Parântaka I. The subjoined inscription would then record a mere renewal or confirmation of the gift of the village of Śôdiyambâkkam, which had already belonged to the temple in the time of Parakêsarivarman.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [|*] மதிரை கொண்ட கொப்பரகெஸரிபந்[ம]ற்கு யாண்டு முப்ப[த்தே]ழாவது காலியூர்க்கொட்டத்துத்தன் கூற்றுச்சிவசூளா[மணி]ம[ங்]க[ல]மாகி[ய][2] ஸ்ரீவிக்ர-

2 மாபரணச்சதுர்வ்வேதிம[ங்]கலத்து ஸபையோம் [|*] [3]எம்மூர்ப்புவனி[மா]ணிக்கவிஷ்ணு-க்ருஹத்துப்பெருமானடிகளுக்கு தெவபோகமா-

3 க இவர் முன்னுடைய பெரிய நகவானமுட்பட எம்மூர் வடபிடாகைச்சோதியம்-பாக்கமான ஊரு[ம்] ஊரிருக்கையும் ஏரியு-

4 நஞ்செய்யும் புன்செய்யும் வளையிற்சுற்று உடும்பொடி ஆமை தவழ்ந்ததெப்பேர்ப்-பட்டதும் [இ]ப்புவனிமாணிக்-

5 கவிஷ்ணுக்ருஹத்[து]ப்பெருமானடிகளுக்கு ஆராயிப்பார்க்கும் சந்[த்]ராதித்தக்குத்திரு-காவந்தி[ரு]வந்ருதுக்கும் இரண்டு நொ[ந்]தாவிளக்கு[க்கு*]ம் ஸ[ந்தி]களில் [ஸ்ரீ]வ-

6 ம[ா]லை[க]ளுக்கும் திருவுத்ஸவத்துக்கும் [அ]யனமும் விஷுவும் [4]க்ரஹணமும் ஸ்நப-னஞ்செ[ய்]வதாகவும் ஸ்ரீவலிக்குந்திருவுண்ணாழிகைப்புறமற்றுமெப்-

7 பேர்ப்பட்டதுக்குந்தெ[வ]போகமாவதாகவும் [|*] இவ்வூர் [சு]ட்டி எப்பேர்ப்பட்ட இறைபுங்காட்டப்பெறுதோமாகவும் [|*] இவ்வூர் எறின குடிகளை ஸபாகியொ-மத்த[ா]ல் [5]ஸழவத்ஸர-

8 வாரியஞ்செய்வோமும் ஏ[ரி]வாரியஞ்செய்வோமும் தோட்டவாரியஞ்செய்வோமும் இ-க்குடிகளை வெட்டி[யு]ம் வெதி[ளை]யும் வாலக்காணமும் கொள்ளப்பெறுதோம[ா]-

9 கவும் [|*] இவ்வூர்க்குடிக[ளை]க்குற்றந்தோஷமன்று[ப]ாடு[6] தேவரோய் [த]ண்டித்துக்கொள்-வதாகவும் [|*] ஒட்டிக்குடுத்[து] [7]ப்ராமேவே செய்து எழுத்து வெட்டிக்குடு-த்தோம் ஸ-

10 பையோம் [|*] இத[ன்]றெ[ன்]று இற[க்*][க] [8]நிகாதஞ்சொ[ன்]னோம் கங்-கை இடைக்குமரி இடைச்செய்தார் செய்த பாவ[ங்]கொள்வ[ா]ராகவும்[9] [|*] இதற்[கி]றம்பி[னோ]ம ராஜாதி[டு]-

11 ரோ[ா]ய் மெய் வெறு கிசதி நூற்றெட்[டுக்கா]ணந்[த]ண்டப்பட ஒட்டிக்குடுத்தோம் ஸபையோம் [|*] இஸ்ஸபையுள்ளிருந்து ஸபை[ஹ]யார் பணிப்பவெழு[தி]னே[ன்] இவ்வூர் மத்[ய]ஸ்[தன்] [பொ]ற்றிகுறி ப்ரஹ்மப்ரிய[னே]னன் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the thirty-seventh year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who conquered Madirai,— we, the assembly of Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, (*ordered as follows*) :—

(L. 2.) To the god of the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugriham in our village shall belong, as a divine gift (*dêva-bhôga*), the village called Śôdiyambâkkam, a hamlet (*piḍâgai*)

---

[1] See above, p. 17, note 4.

[2] The two syllables மணி are entered below the line.

[3] The வ of புவனி is entered below the line.

[4] Read க்ரஹண.

[5] Read ஸம.

[6] The ப of பாடு is corrected from டு.

[7] Read ப்ரமா.

[8] Read நிகாதஞ்.

[9] Read கொள்வோமாகவும்.

to the north of our village,—including the great flower-garden which belonged to this (*temple*) previously,— the site of the village,[1] the tank, the wet land, the dry land, and everything within (*its*) limits, on which the iguana runs and the tortoise crawls,[2] for the worshippers of the god of this Puvanimâṇikka-Vishṇugṛiham, for the requirements of the worship, for oblations (*tiruvamṛidu*) at the three times (*of the day*),[3] for two perpetual lamps, for rows of lamps at twilight, for festivals, for the bathing (*of the idol*) at solstices, equinoxes and eclipses, for offerings (*śrîbali*), (*for*) supplies[4] to the store-room[5] of the temple, and for all other purposes.

(L. 7.) We shall not be entitled to levy any kind of tax from this village. We, (*the great men*) elected for the year, we, (*the great men*) elected for (*the supervision of*) the tank, and we, (*the great men*) elected for (*the supervision of*) gardens, shall not be entitled to claim, at the order of the assembly, forced labour (*veṭṭi*),[6] *vêdi*[*lai*] and *vâlakkâṇam* from the inhabitants settled in this village.

(L. 9.) (*If*) a crime (*or*) sin becomes public, the god (*i.e.* the temple authorities) alone shall punish the inhabitants of this village (*for it*). Having agreed (*thus*), we, the assembly, engraved (*this*) on stone.[7]

(L. 10.) If we utter the untruth that this is not (*as stated above*), in order to injure (*the charity*), we shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari. We, the assembly, agree to pay a fine of one hundred and eight *kâṇam* per day, if we fail in this through indifference[8] . . . . .[9]

(L. 11.) Having been present in this assembly, I, the arbitrator of this village, [Po]ṟ-ṟikkuṟi Brahmapriyaṉ, wrote (*this*) at the order of the assembly.

No. 13.—On the south wall of the Mandapa.

This inscription is dated in the 17th year of the reign of the ancient Chôḷa king Râjakêsarivarman. It was meant to record some decision of the village assembly, but was left unfinished for unknown reasons.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[10] [||*] கொ ராஜகெஸரிவர்[ம]ர்க்கு யாண்டு ௰௭ ஆவது நாள் [நா]உ௰உ இனாளால் ஸ்ரீவிக்ரமாபரணசதுர்வ்வெ[தி]மங்க-

2 லத்து[11] இவ்வாட்டை [12][ஸ]ம்வத்ஸரவாரியப்பெருமக்களும் [13]ஏரிவாரியப்பெரும[க்]க்-கள்[ளு]ம் விபரி-

3 ஷர்களுமுள்ளி[ட்ட*] ஸபையொம்[மெ]ம[ம்*]மூர் புவனிமாணிக்கவிஷ்[ணு]க்ருஹத்தெ கூட இருந்து

. . . .

---

[1] The term *ûr-irukkai* occurs in the Tañjâvûr inscriptions, Vol. II. Nos. 4 and 5.

[2] Compare Vol. II. p. 360, note 1.

[3] See above, p. 11, note 3.

[4] On *puṟam* see above, p. 6, note 9.

[5] This translation of *uṇṇâḻigai* is conjectural. The same word occurs in Vol. I. Nos. 82, 83, 145 and 150. Compare *iḍanâḻi*, 'a passage between two rooms,' in Dr. Gundert's *Malayâḷam Dictionary*, p. 100.

[6] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 323, note 1.

[7] The 'engraving' is expressed twice, first in Sanskrit and then in Tamil.

[8] Compare above, No. 7, l. 6.

[9] On மெய் வெறு see above, p. 13, note 1.

[10] These two words are engraved to the left of lines 1 and 2.

[11] Read லத்து வெதிமங்கலத்து.

[12] Read ஸம.

[13] Read ஏரி.

Translation.

Hail! Prosperity! On the 122nd day of the 17th year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman,— we, the great assembly of Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam,— including the great men elected for this year, the great *Bhaṭṭas* elected for (*the supervision of*) the tank, and (*all other*) distinguished men,— being assembled on this day in the Puvaṇimâṇikka-Vishṇugriham in our village, ...

No. 14.— On the south wall of the mandapa.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of "Parakêsarivarman who deprived Vîra-Pâṇḍya of his head."[1] This king may be identified with Âditya II. surnamed Karikâla, the elder brother of Râjarâja I., who, according to the large Leyden grant (l. 58), "as a boy, played sportively in battle with Vîra-Pâṇḍya."

The inscription records that a cultivator named Śêṇai granted one *paṭṭi*[2] of land, from the proceeds of which water and fire-pans[3] had to be supplied to a *maṇḍapa* frequented by Brâhmaṇas.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] வீரவாண்டியனைத்தலை கொண்ட கோப்[பரகே]ஸரிவந்மற்[கு] யா-ண்டு நாலாவது காலியூர்க்கோ[க]ட்டத்து தன் [4]கூற்றுச்சிவசூளாமணிமங்கலமாகிய [5]ஸ்ரீவிக்ரமா[ப]ர[ணச்ச]துர்வே[தி]மங்க[லத்து] இருந்து வாழும்

2 [6]வெளாளன் சி[க்க]ாருடை[ய]ான் புலியன் மகன் சேனை தனக்[கு] ஸமீ[ப]-ம[ா]க இ[வ்*]வூ[ர்*] ப்ராஹ்மஸ்தானத்தே ஆறு மாஸன்[7] தண்ணீரட்டுவதாகவும் ஆறு மாஸ்ம் கநிநெநை[8] இடுவ[த]ாகவும் மண்டதத்து[9] [த]ட்டி மு[ன்றெய்][10] எத்த[ம் எடுப்ப]தாகவும் இத்[தி]த்துக்[கு வ]ராதித்தவத் நிற்க வைத்த

3 ஸூமி வ[ளை]யிலிற்பட்டி நிலமும் [|*] [அ]வ்வவ [11]ஸவ்வத்ஸரங்களில் ஸ்ரீகோயி[லி]ல் திருத்[தும் பெ]ரு[ம]க்கள்[12] [இ]த்திறி[ஙி]ங்கடைக்காண்பதாக[வு][ம் |*] இ[த]ற்-க்[கு] விரோய[நின்]றார் [13]ஜ[ம்]ம மகஹ[ஜ]ாதத்திற்[செ]ய்தார் செய்த பா[வ]த்-திற்பட[வ]ாராகவு[ம்] [|*] [இ]ப்ப[ரிசு] வைய்த்[த]ன் சேனெ[ய]ன் [|*] [இ]துக்[கு] விரொயி[த்தா]ன் இரு[பத்]தஞ்-[14]

4 கழஞ்சு பொ[ன்] உண்டமிடப்பெறுவதாக[வு]ம் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the fourth year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who deprived Vîra-Pâṇḍya of (*his*) head,— Śêṇai, (*who was*) the son of the cultivator (*Veḷḷâḷaṉ*) Śi[kk]âr-uḍaiyâṉ Puliyaṉ (*and*) who resided at Śivachûḷâmaṇimaṅgalam, *alias* Śrî-Vikramâbharaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision of Kâliyûr-kôṭṭam, assigned (one) *paṭṭi* of land in the neighbourhood, to last as

[1] Another, incomplete inscription of the same king (No. 240 of 1894) is engraved on the *maṇḍapa* in front of the Pañchanadêśvara shrine at Tiruvaiyâṟu near Tanjore. With the construction வீரபாண்டியனைத்தலை கொண்ட compare செழியனைத்தேசு கொள் in the inscriptions of Râjarâja I., *e.g.* above, No. 4, l. 3.

[2] See Vol. II. p. 359, note 12.

[3] Similar endowments for the supply of water and fire occur in the Kûram plates (Vol. I. p. 151, text line 74) and in a Tirukkaḻukkuṉṟam inscription of Kaṉṉaradêva (*Ep. Ind.* Vol. III. p. 285, text line 9 f.)

[4] Read சிவ. [5] Read ஸ்ரீ. [6] Read வெள்ளாளன். [7] Read மாஸந்.

[8] Read நெருப்பு. [9] Read மண்டகத்து. [10] Read முன்னெ; the two letters எத் are entered below the line.

[11] Read ஸம். [12] The letter ள் is entered below the line.

[13] Read ஜம்மாகதர். [14] Read இருபத்தைந்.

long as the moon and the sun, for his own merit (*and*) for the meritorious purpose of supplying to the *Brahmasthâna* in this village water during six months and fire-pans (*agnishṭhâ*) during six months and of constructing a water-lever in front of the cistern at the *maṇḍapa*.[1]

(L. 3.) The great men who manage the affairs of the village in each year, shall supervise this charity. Those who cause obstruction to this, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kanyâ.[2] Under these conditions, I, Śêṉai, assigned (*the land*). He who obstructs this, shall be liable to pay a fine of twenty-five *kaḻañju* of gold.

II.—INSCRIPTIONS AT MELPADI.

Mêlpâḍi,[3] which I visited in 1889, is a village six miles north of Tiruvallam in the North Arcot district. The antiquity of the place is established by the Karhâḍ plates of the Râshṭrakûṭa king Krishṇa III., who in A.D. 959 was encamped at Mêlpâṭi.[4] About a mile west of Mêlpâḍi is the hill of Vaḷḷimalai, an ancient site of Jaina worship.[5]

Mêlpâḍi contains two temples of Śiva, the larger of which, Sômanâthêśvara, is still used, while the other, Chôḷêśvara, is deserted. I publish below four inscriptions of the Chôḷêśvara temple (Nos. 15 to 18) and one of the Sômanâthêśvara temple (No. 19). Of these, four belong to the reign of the Chôḷa king Râjarâja I. (Nos. 15, 16, 17 and 19) and one to the reign of his son Râjêndra-Chôḷa I. (No. 18). From three of them (Nos. 15, 16 and 17) we learn that the Chôḷêśvara temple was built by Râjarâja I. himself. Hence it is contemporaneous with the great temple at Tañjâvûr.[6] The ancient name of the Chôḷêśvara temple was Ariñjigai-Îśvara (Nos. 15 and 16) or Ariñjîśvara (Nos. 17 and 18). The first part of this compound is probably a corruption of Ariṁjaya,[7] the name of Râjarâja's grandfather.[8] Râjarâja is said to have built the temple "as a resting-place (?) for the king who fell asleep (*i.e.* died) at Âṟṟûr" (Nos. 15, 16 and 17). If I am correct in deriving the name of the temple from Ariṁjaya, it would follow that the same king is meant by the expression "the king who died at Âṟṟûr." According to No. 19, the ancient name of the Sômanâthêśvara temple was Chôḷêndrasiṁhêśvara.[9]

Mêlpâḍi bore the two names Mêṟpâḍi (Nos. 15 to 18) and Râjâśrayapuram (Nos. 15 to 19). The second designation has to be derived from one of the surnames of Râjarâja I.[10] The same applies to the names of two streets of Mêlpâḍi, *viz.* "the high-street of Mummaḍi-Chôḷa"[11] (No. 15) and "the high-street of Arumoḻidêva"[12] (No. 19). Mêlpâḍi belonged to Tûy-nâḍu (Nos. 18 and 19) or Tûñâḍu (Nos. 15, 16 and 17), a subdivision of Perumbâṇa-pâḍi[13] (Nos. 15 to 18), a district of Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam.[14] Three of the inscriptions were put in writing by the accountant (*karaṇattâṉ*) of the city (Nos. 15, 16 and 18).

---

[1] மண்டகம் is a Tamil corruption of மண்டபம். It occurs in No. 7, line 2, and three times in the Kûram plates (Vol. I. No. 151, text lines 61 and 74).

[2] Kanyâ is the same as Kanyâkumâri or, more commonly, Kumari, the Tamil name of Cape Comorin.

[3] No. 119 on the *Madras Survey Map* of the Chittûr tâluka.

[4] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 281.

[5] *Ibid.* p. 140.

[6] See above, Vol. II. p. 1.

[7] Compare Vol. II. p. 259 f.

[8] See Vol. I. p. 112.

[9] The same temple is incidentally referred to in No. 15.

[10] See Vol. II. p. 260, note 5.

[11] See *ibid.* note 3, and below, p. 29.

[12] See Vol. II. p. 259, note 5.

[13] The names Perumbâṇa-pâḍi and Vâṇasamudram (No. 19 below) bear testimony to the rule of the Bâṇa dynasty over this part of the country. See also *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 221, note 3.

[14] See above, p. 2, note 3.

No. 15.—On the base of the Cholesvara shrine.

This inscription is dated in the 29th year of the reign of the Chôḻa king Râjarâja I. and opens with the usual historical introduction, where, however, this inscription and No. 16 read Taḍîga-pâḍi instead of Taḍigai-pâḍi or Taḍiya-vaḻi.[1]

The inscription records that the citizens of Mêṟpâḍi granted to the Ariñjigai-Îśvara temple 5,136½ *kuḻi* of land, which was bounded in the east by the river Nugâ, and in the north by the Chôḻêndrasiṁhêśvara temple. Nugâ is evidently the original name of the river Nîvâ (or Poṉṉai), on the western bank of which Mêlpâḍi is situated, and Chôḻêndrasiṁhêśvara is the ancient designation of the Sômanâthêśvara temple.[2]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் பொலப்பெருநிலச்செல்வியுந்தனக்கெயுரிமை [பூண்]டமை
மனக்கொள்க்காந்த[ளுர்][3] ச[ா]லை கலமறுத்தரு[ளி] [வெ]ங்கைநாடுங்கங்கபாடியு[நு]-
ளம்பபாடியுந்தடிகபாடியுங்குடமலைநாடுங்கொல்லமுங்கலிங்கமுமெண்டிசை புகழ் தர-
வீழமண்டலமுமிரட்டபாடியெழரையிலக்கமுந்திண்டிறல் வென்றித்தண்டாற்கொண்ட
தன்னெழில் வளரூழி எல்லா[ய]ா[ண்]டுந்தொழுத[கை*] விளங்கும் யாண்டெய்
செழியரைத்தெசு கொள் ஸ்ரீகொவிராஜராஜகெஸரிபந்மரான ஸ்ரீராஜராஜதெவர்க்கு
யாண்டு ௨௰௯ ஆவது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்பெரும்பாணப்பாடித்தா-
னாட்டு [மெ]ற்ப்பாடியா[கி]ய ராஜாஸ்ரயபுரத்து நகரத்தொம் [4]ஆற்றுரர்த்துஞ்சின
தெவர்க்குப்பள்ளிபடையாக உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் எங்கள் நகரத்[தி]-
லெடுப்பித்தரு[ளி]ன [தி]ருஅரிஞ்சிகை[ஈஸ்]வரத்து மஹாதெவர் [ஸ்ரீ]கொ[யி]லுக்-
குந்[தி]ருச்சுற்றாலைக்குந்[தி]ருமுற்றத்துக்குந்[தி]ருநந்தனவனத்துக்கும்

2 மடவிளாகத்துக்குமா[க] நாங்களித்தெவற்குக்குடுத்த நிலத்துக்கெல்லை நுகாவென்னு[மா]-
ற்றுக்கு மெற்கும் இவ்வூர் [மு]ம்மடிசொழப்[பெ]ருந்தெருவில் வ்யாபாரி ஆச்செ-
ருமான் வயிரமெகன் தொட்டப்பா[ழா]ன [நி]லத்தின் வடவருகெய் நுகாவாற்றி-
னின்றுமிருகொலகலத்தால் மெற்கு நொக்கி[ப்]பொன பெருவழி எண்பத்தெழு-
[கொ]லாசறுதிக்கு வடக்குமிவ்வாசறுதியெய் வடக்கு நொக்கிச்சொளெந்த்ரஸிம்[ஹீ]-
ஸ்வரமுடைய[5] தெவர் தெவ[ர]டியார் மத்தவாணச்செரியெயெ[ற]ப்பொன தெருவுக்-
குக்கிழக்குஞ்சொ[ளெந்த்ர]ஸிம்ஹீஸ்வரமுடையார் கொயிலின் தெற்கில் தி[ரு]நந்தனவன-
த்தின் [தெ]ன்னருகெய் நுகாவென்னுமாற்றுக்கெய் கிழக்கு நொக்கி நாற்கொலகல-
த்தாற்பொன பெ[ரு]வழிக்குத்தெற்குமிந்நாற்பெரெல்லையுள்ளுமகப்பட்ட நிலம் [6]எங்-
களுராளந்து கூடிட்ட பதினெண்சாண்கொ(ல்)வாற்குழி ஐய்யாயிரத்தொ[ருநு]ா-
ற்று[7] மு[ப்*]பத்தாறரையுமித்தெவ[ற்]குத்தெவதான இறையிலியாகக்குடுத்தொ[ம்]
[||*] இ[ந்]நி[ல]த்த[ாறெய்] நுகாவென்னு[ம]ாற்றினின்றும் இத்தெ-

3 வரிந்நிலத்துக்குமிலுப்பை[ப]க்கழனிக்குநீர் பாய்ந்த வாய்க்கால் காற்கொலகலத்தால் இத்தெ-
வரிந்நிலத்துக்குமிலுப்பைக்கழனிக்குநிர்[8] பாயப்பெறவுமிப்பரி[சு] தெவதான[இ]றை-
யிலியாகச்சிலாலெகை செய்து குடுத்தொமெற்பாடியான ராஜாஸ்ரயபுரத்து நகரத்-
தொம் [||*] இந்நகரத்தார் சொல்ல எழுதினென் இந்நகரக்கரணத்தான் நாராய-
ணனடைக்கலவனென் [||*] இவையென்னெழுத்து[9] ||— இது [ப]ன்மாஹெஸ்வ-
[ர*]ரக்ஷை[10] ||—

---

[1] See above, page 5.
[2] See the preceding page, and below, p. 29.
[3] Read ளூர்.
[4] Read ஆற்றூர்.
[5] Read ஸிம்ஹீஸ்வர.
[6] Read எங்களூர.
[7] Read நூற்று.
[8] Read நீர்.
[9] Read ழுத்து.
[10] Read மாஹெஸ்வர.

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râja-râja-Kêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, (*in*) his life of growing strength, during which,—(*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,—(*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍîga-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅ-gam, Îḷa-maṇḍalam, (*the conquest of which*) made (*him*) famous (*in*) the eight directions, and the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi,—deprived the Śeḷiyas of (*their*) splen-dour at the very moment when Udag[ai], which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;—we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, in Tûñâḍu, (*a sub-division*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, gave land to the god Mahâdêva (Śiva) of the holy Aṟiñjigai-Îśvara (*temple*),—which the lord Śrî-Râja-râjadêva had been pleased to build in our city as a resting-place (? *paḷḷi-paḍai*) for the king who fell asleep[1] at Âṟṟûr,—for the sacred temple, for the temple enclosure,[2] for the temple court, for the temple garden, and for the environs of the temple.[3]

(L. 2.) The (*four*) boundaries of (*this land are*) to the west of the river called Nugâ; to the north of the limit, eighty-seven rods (*in length*), of the high-road which, at a breadth of two rods, leads westward from the Nugâ river along the northern extremity of the waste land of the garden of the merchant (*vyâpârin*) Âchcherumâṉ Vayiramêgaṉ, (*who resides*) in the high-street of Mummaḍi-Śôḷa in this village; to the east of the street which leads up northward from this limit to Mattavâṇachchêri, (*the quarter*) of the dancing-girls of the god of the Śôḷêndrasiṁhîśvara (*temple*); and to the south of the high-road which, at a breadth of four rods, leads eastward to the river called Nugâ along the southern extremity of the temple garden on the south of the temple of the lord Śôḷêndrasiṁhîśvara. The land enclosed within these four great boundaries, (*which measures*) five thousand one hundred and thirty-six and a half *kuḷi* by the rod of eighteen spans, by which our village is measured and divided, we gave to this god as tax-free temple land. The channel, a quarter rod in breadth, (*which flows*) through this land from the river called Nugâ (*and*) supplies water to this land and to the *iluppai*[4] field of this god, shall (*continue to*) supply water to this land and to the *iluppai* field of this god.

(L. 3.) Thus we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, having engraved (*this*) on stone, gave (*this land*) as tax-free temple land. At the bidding of these citizens, I, the accountant (*karaṇattâṉ*) of this city, Nârâyaṇaṉ Aḍaikkalavaṉ, wrote (*this*). This is my writing. This (*gift is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 16.—On the base of the Cholesvara shrine.

The date of this inscription is the same as that of No. 15. The inscription records that the citizens of Mêṟpâḍi granted to the Aṟiñjigai-Îśvara temple the hamlet of

---

[1] In the Appendix to Paṇḍit Śâminâdaiyar's edition of the *Puṟanâṉûṟu*, Mr. V. Kanakasabhai Pillai suggests that the expression *tuñjiṉa* or *tuñjiya*, 'who slept,' which forms part of the designations of several Chôḷa, Pâṇḍya and Chêra kings, means 'who died.'

[2] ஆலை is a corruption of ஆலயம் (*âlaya* in Sanskrit). Hence திருச்சுற்றாலை is synonymous with திருச்-சுற்றுமாளிகை and *parivârâlaya*, on which see Vol. II. p. 151, note 1.

[3] Compare Vol. I. p. 92, note 5.

[4] This is the Tamil name of the tree *Bassia longifolia*.

Pulikkuṉṟam on the west of the river Nugâ,[1] on the north of Kukkaṉûr, on the east of Teṉkoḷḷi, and on the south of Pâlainellûr. Pulikkuṉṟam itself is not found on the map; but its southern boundary, Kukkaṉûr,[2] is situated on the road from Tiruvallam to Mêlpâḍi, and its western and northern boundaries, Teṉkoḷḷi and Pâlainellûr, are probably the modern Tempalle and Śrîpâdanellûr.[3]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் போலப்பெருநிலச்செல்வியுந்தனக்கெயுரிமை பூண்டமை
மனக்கொளக்காந்தளர் . . . க்கெமறுத்தருளி[4] வெங்கைநாடுங்கங்கபாடியுந்[5] தடிகை-
பா[டி]யுங்குடமலைநாடுங்கொல்லமுங்கலிங்கமுமெண்டிசை புகழ் தரவிழமண்டல[மு]-
மிரட்டபாடியெழரையிலக்கமுந்திண்டிறல் வென்றித்தண்டாற்கொண்ட தன்னெழில்
வளருழி[6] எல்லாயாண்டுந்தொழுத[கை*]க விளங்கும் யாண்டெ செழியரைத்தெ[சு]
கொள் ஸ்ரீகோ[வி]ராஜராஜகெஸரிபன்[ம*]ரான ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு யாண்டு
உயகூ [ஆ]வது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்பெரும்பாணப்பாடித்துரஞாட்டு[7]
மெற்பாடியான ராஜாஸ்ரயபுரத்து நகரத்தொம் [8][ஆ]ற்றார்த்த[ஞ்]சின தெவர்க்-
குப்பள்ளிபடையாக உ[டை]யார் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் எங்கள் நகரத்தில் எடுப்பி-
த்தருளின அரிஞ்சிகைஈஸ்வரத்து மஹாதெவர்க்கு வெண்டுநிவந்தங்களுக்குத்தெவதா-
னமாக நாங்கள் குடுத்த நிலமாவ[து] [|*] [9]எங்களர்க்குப்பிடாகையாகப்பெ[ற்]-
றுடைய[ஊரு]களில் மனைவழி கூறிடாது நகரப்பொதுவாய்க்கிடந்த [பு]லி[க்]குன-
றத்துக்கு(க்கு)க்கிழ்[ப]ாற்கெல்லை[10] ஆ[க]ாவென்னுமாற்றுக்கு மெற்கு[ம் |*]

2 தெ[ன்பாற்]கெல்லை குக்கனுர்[11] எல்லைக்கு வடக்கும் [|*] [மெ]ல்பாற்கெல்லை தெ-
[ன்]கொள்ளி எல்லைக்குக்கிழக்கும் [|*] வடபாற்கெல்லை பாலைநெல்லுர்[12] எல்லைக்-
குத்தெற்கும் [|*] இந்நாற்[பெ]ரெல்லையுள்[ளு]கடு[வ]பட்ட புலிக்குன்றம்[13] நிர்நி-
ல[மு]ங்கொல்லையுங்காடும் உட்பட[வுண்ணிலமொ]ழிவின்றி இப்புலிக்குன்றத்து
நி[லை]ய[14] எப்[பெ]ர்பப்[ப]தும்[15] இத்தெவர்[க்*]கு வெண்டுநிவந்தங்களுக்குத்தெவ-
தான இ[றை]றயிலியாகச்சிலாலெகை செய்து குடுத்தொம் மெற்பா[டி]யான ரா-
ஜாஸ்ரயபுரத்து நகரத்தொம் [|*] நகரத்தார் சொல்ல எழுதினென் இந்நகரக்கர-
[ண*]த்த[ா]ன் நாராயணன[டை]க்கலவ[னென்] [|*] [இ]வெவெயென்னெ[ழு]த்து
||— இது பன்மாஹெஸ்[வ*]ரரக்ஷை[16] ||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Kêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, *etc.*,[17] — we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, in Tûñâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, gave the following land as temple land for the expenses (*nibandha*) required by (*the god*) Mahâdêva of the Ariñjigai-Îśvara (*temple*), which the lord Śrî-Râjarâjadêva had been pleased to build in our city as a resting-place for the king who fell asleep at Âṟṟûr. The eastern boundary of Pulikkuṉṟam, — (*which is one*) among the villages that were acquired and belong to our village as hamlets (*piḍâgai*), which is not

---

[1] See above, page 23.

[2] No. 5 on the *Madras Survey Map* of the Guḍiyâtam tâluka.

[3] Nos. 122 and 121 on the *Madras Survey Map* of the Chittûr tâluka.

[4] Read காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுத்தருளி.

[5] Here the writer has omitted நுளம்பபாடியும் by mistake.

[6] Read வளருழி.

[7] Read துஞாட்டு.

[8] Read ஆற்றூர்.

[9] Read எங்களூர்.

[10] Read கீழ்.

[11] Read னூர்.

[12] Read லூர்.

[13] Read நீர்.

[14] Read நிலம்.

[15] Read பட்டதும்.

[16] Read மாஹேஸ்வர.

[17] The historical introduction of this inscription is identical with that of No. 15.

divided into house-sites (*maṉai*),[1] and which is the common property of the city,—(*is*) to the west of the river called Nugâ; the southern boundary (*is*) to the north of the boundary of Kukkaṉûr; the western boundary (*is*) to the east of the boundary of Te[ṉ]koḷḷi; and the northern boundary (*is*) to the south of the boundary of Pâlainellûr.

(L. 2.) (*The village of*) Pulikkuṉṟam, enclosed within these four great boundaries,—the whole land of this Pulikkuṉṟam, including wet land, dry land and jungle, (*and*) not excluding the cultivated land,[2] —we, the citizens of Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, gave for the expenses required by this god, as tax-free temple land, having engraved (*this*) on stone. At the bidding of the citizens, I, the accountant of this city, Nârâyaṇaṉ Aḍaik-kalavaṉ, wrote (*this*). This is my writing. This (*gift is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 17.—On the north wall of the Cholesvara shrine.

This inscription is written in beautiful florid characters, resembling those of the large Leyden grant, but mixed with letters of the usual type, especially after line 12. It is dated in the same year as Nos. 15 and 16, and records the grant of a lamp to the Ariñjîśvara temple at Mêṟpâḍi.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் போலப்பெருநிலச்செல்வியுந-
2 ன[கெ]யு[ரி]மை பூண்டமை மனகொள்காந[ளூ]ர்ச்சா-
3 [லை] கலமறுத்தருளி வெங்கைநாடுங்கங்கபாடியும் நுளம்[ப]-
4 [ப]ாடியுநடிகைபாடியுங்குடமலைநாடுங்கொல்லமுங்கலிங்கமும்
5 எண்டிசை புகழ் தரவிழமண்டலமுமிரட்டபாடியெழரையிலக்கமுநிண்[டி]-
6 றல் வென்றித்தண்டாற்கொண்ட தன்னெழில் [3] வளரவுழியெல்லா-
7 யாண்டுதொழுதகை விளங்கும் யாண்டெ செழியரைத்தெசு கொ-
8 ள் ஸ்ரீகொ ராஜராஜராஜகெஸரிவர்ம்மரான ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு யாண்[டு]
9 [௨௰]௯ ஆவது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்பெரும்பாணப்[ப]ாடித்தூஞாட்[டு]
10 மெற்பாடியான ராஜாஸ்ரயபுரத்து ஆற்றூர்த்துஞ்சின தெவற்குப்பள்ளிபடை-
11 [ய]ாக உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் எடுப்பித்தருளின திருவரிஞ்சிஸ்வரத்து [4]
12 மஹாதெவற்கு வெண்குன்றகொட்டத்து மருத[ந*]ாட்டு வெள்ளாளன் அருவாக்-
13 [கிழாள்] முத்திகண்டனென் வைத்த திருந[ந்*]தாவிளக்கு ஒன்றினுக்கு
14 ை[வத்]த சாவா [5] மூவாப்பெராடு தொண்ணூற்றாறுங்கைக்கொண்டு
15 நி[சதம்] உழக்கு நெய் ராஜகெசரியால் சந்திராதித்தவற் அட்[டு][வ*]தாநென் இ-
ரா[ஜா]ஸ்ரயபுரத்து
16 [இ]ை[டய]ந் எணி கெங்காதிரநென் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 29th year (*of the reign*) of the glorious king Râja-râja-Râjakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, *etc.*,[6]—I, the cultivator (*Veḷ-ḷâḷaṉ*) Aruvâ-[Kiḻâḷ] Muttigaṇḍaṉ of Marud[a-n]âḍu in Veṇkuṉṟa-kôṭṭam, gave

---

[1] See Vol. I. p. 66, note 3.

[2] The same expression உண்ணிலமொழிவின்றி occurs in line 99 of the Udayêndiram plates of Pṛithivîpati II.; above, Vol. II. p. 386.

[3] Read வளரூழி.

[4] Read சிஸ்வர.

[5] Read மூவா.

[6] The historical introduction of this inscription is identical with that of No. 15; it reads, however, தடிகைபாடி (l. 4), while Nos. 15 and 16 have தடிகைபாடி.

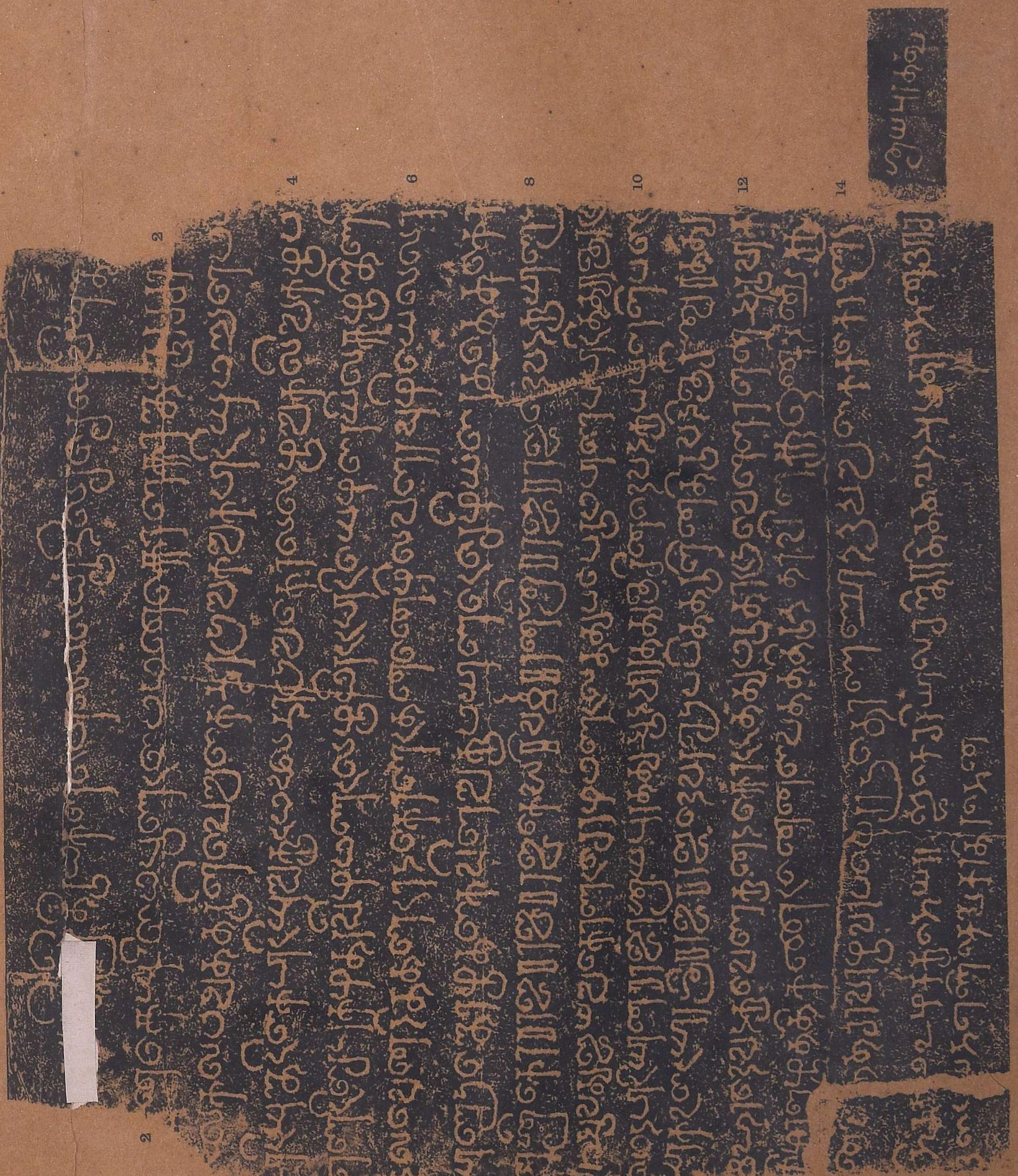

E. H TZSCH. SCALE ·19. COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

one perpetual lamp to (*the god*) Mahâdêva of the holy Aṟiñjîśvara (*temple*),— which the lord Śrî-Râjarâjadêva had been pleased to build as a resting-place for the king who fell asleep at Âṟṟûr, in Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, (*a city*) in Tûñâḍu, (*a sub-division*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam,—(*and*) assigned to (*this lamp*) ninety-six full-grown ewes, which must neither die nor grow old.[1]

(L. 14.) Having received (*these ewes*), I, the shepherd Êṇi Gaṅgâdharaṉ of Râjâśrayapuram, shall pour out daily, as long as the moon and the sun endure, (one) *uḻakku* of ghee, (*measured*) by the *Râjakêsari*.

No. 18.—On the north wall of the Cholesvara shrine.

This inscription is dated in the 9th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndra-Chôḷadêva. It records that certain shepherds of Mêṟpâḍi pledged themselves to supply ghee for a lamp in the Aṟiñjîśvara temple. This declaration was made before Lakuḷîśvara-Paṇḍita, the head of a *Maṭha* connected with the temple. The name Lakuḷîśvara is interesting, because it suggests that the *Maṭha* at Mêṟpâḍi was a branch establishment of the Lakulîśa-Pâśupatas of Kârôhaṇa in Gujarât, who are referred to in the Cintra *praśasti*.[2] The inscription ends with the signature of a local merchant, who may have been the donor of the lamp.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திரு மன்னி வளர இருநிலமடந்தையும் பொற்சயப்பாவையும் [3] சிர்-
த்தனிச்செல்வியு-

2 ந்தந் பெ[ரு]ந்தெவியாகி[யி]ன்புற நெடிதுயிலூழியுள்[4] இ[ை]டதுறைநாடுந்து[ட]ர்வநவெ-
லிப்ப-

3 டர் வநவாசியும் சுள்ளி[ச்*]சூழ்மதிட்கொள்ளி[ப்]பாக்[ை]கயும் நண்ணற்கரும-

4 ரண் மண்ணைக்கடக்க[மு]ம் பொ[ரு]கடலிழத்தரையர்[5] தமுடியுமா[ங்]கவர்

5 தெவியரொங்கெழில் முடியுமுன்னவர் [ப*]க்கல்த்தென்னவர் [ை]வத்த

6 சுந்தரமுடியுமிந்திரநாரமுந்தெண்டிரை[6] ஈழம-

7 ண்டல[மு]ழுவதுமெறிபடைகெரளர் [மு]-

8 றைமையில் சூடுங்குலதநமாகிய பலர் புக-

9 ழ் முடியுஞ்செங்கதிர்மாலையுஞ்சங்கதிர் வெ-

10 லைத்தொல் பெருங்காவல் பலபழந்திவுஞ்செ[ரு]-[7]

11 விற்சிநவில் இருபத்தொருகாலரைசுகளை கட்ட [8] பரசிராமந்

12 மெவருஞ்ச[ா]ந்திமத்திவரண்[9] கருதி இருத்திய செம்பெ[ாற்]றிரு-

13 த்தகு முடியும் பயங்கொடு பழி மிக [மு]ச[ங்]கியில் [மு]துகிட்டொளித்த

14 சயசிங்கன் அளப்பெரும் புகழொடு [பீ]டி இலட்டபாடி எழரை இலக்ஷமுந[வ]-

15 நெதி[க்]கு[ல]ப்பெ[ரு]மலைகளுமாப்[ெ]ப[ரு]தண்[டா]ற்கொண்[ட] கொப்பரகெஸரி[ப]-

16 ந்மரா[ன*] ஸ்ரீ[ரா]ஜெந்த்ரசொழதெவர்க்கு யாண்டு ௯தாவது ஜயங்கொண்ட[ெ]ச[ா]-

17 ழமண்டல[த்]து பெரும்பாணப்பாடித்தூய்நாட்டு மெற்பாடியாந ராஜ[ா]ஸ்ர[ய*]-

18 புரத்து திரு[வ]றிஞ்சிஸ்வரம்முடைய[10] மஹ[ா*]தெவர் மடமுடைய இலகுளி[ஸ்வ]-[11]

19 ரபண்டிதர் கந்தகளுகு இத்தெவராடு தொண்ணூறு கைய்க்கெ[ா]ண்[டு]

---

[1] Compare Vol. II. p. 375, note 3.

[2] *Ep. Ind.* Vol. I. p. 273 ff.

[3] Read சீர்.

[4] Read நெடுதியலூழியுள்.

[5] Read கடலீழ.

[6] Read னாரமு.

[7] Read பழந்தீவு.

[8] Read பரசு.

[9] Read தீவரண்.

[10] Read சீஸ்வர.

[11] Read ளீஸ்வ.

20 திருநந்தாவிளக்கு ஒன்றிநுக்கு எரிக்க செய்யட்டுவதாக [இவ்]வூரிருமின[ட]-
21 [ய]ந். எறன் சாத்த[நு]க்கு இவ்வூரிருக்கும் இடையந் கல்லி குட்டெறநும் பு-
22 ன்னை சிங்கநும் எணி கங்காதாநும் வாணந் சொ[ம]ா[த][னு*]ந்தண்டநானை[யு]-
23 ம் நம்பி சாதெவந[ம்*] அயிதி காடாடி[யு*]ம் நம்பி திணையநும் நம்பி பன்றியு-
24 ம் வாணந் புளிய[நு][ம்*] ஆக இவ்வனைவொமொட்டிப்பிணைப்பட்ட பரிசாவது [|*] இ-
25 டையநெறந் சாத்தநைக்கொண்டு திருநந்தாவிளக்கொன்றிநுக்கு ரா[ச]கெ-
26 சரியால் நிசதம் உழக்கு [நெ]ய்யட்[டு]விப்பதாகவும் [|*] [இ]வந் சாவிலும் [பொ]கி-
27 லும் சிறை தளை சங்கிலி புகிலும் இவ்வனைவொ[மு]ந்பு [நி]ந்றுமெ ச-
28 ந்திராதித்தவற் தி[ரு]விளக்கெரிக செய்யட்டுவதாக பிணைப்பட்டொம் இவ்வனைவொம் [|*]
29 இவர்க[ள்] வெண்டகெ[வ]ழுதிநென் இ[ந்*]நகரக்கரணத்தாந் பொன்னலி [அ]று-
30 பத்திருவநென் எழுத்து ||— ராசாஸ்ர[ய]புரத்து வியாபாரி அம்[மு]ரி [இ]ள[ம்]பெரு-
31 ஙி [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 9th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḻadêva, who,—in (*his*) life of high prosperity, while Fortune, having become constant, was increasing, (*and*) while the goddess of the great earth, the goddess of victory in battle, and the matchless goddess of fame rejoiced to have become his great queens,—conquered with (*his*) very great army Iḍaituṟai-nâḍu; Vanavâśi, whose warriors (*were protected by*) walls of continuous forests; Koḻḻippâkkai, whose walls were surrounded by *śulli* (trees); the camp of Maṇṇai,[1] whose fortifications were unapproachable; the crown of the king of Îḻam, (*who was as impetuous as*) the sea in fighting; the exceedingly beautiful crowns of the queens of that (*king*); the crown of Sundara and the pearl necklace of Indra, which the king of the South (*i.e.* the Pâṇḍya) had previously given up to that (*king of* Îḻam); the whole Îḻa-maṇḍalam on the transparent sea; the crown praised by many and the garland of the Sun, family-treasures which the arrow-shooting (*king of*) Kêraḷa rightfully wore; many ancient islands, whose old and great guard was the sea which resounds with conches; the crown of pure gold, worthy of Lakshmî, which Paraśurâma, having considered the fortifications of Śândimattîvu impregnable, had deposited (*there*), when, in anger, (*he*) bound the kings twenty-one times in battle; the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi, (*through the conquest of whose*) throne[2] immeasurable fame arose, (*and which he took from*) Jayasiṁha, who, out of fear (*and*) full of vengeance, turned his back at Muśaṅgi and hid himself; and the principal great mountains (*which contained*) the nine treasures (*of* Kuvêra);— before the Pûjâri (*kaṇmigal*) Lakuḻîśvara-Paṇḍita, (*the head*) of the *Maṭha* of (*the god*) Mahâdêva of the holy Aṟiñjîśvara (*temple*) in Mêṟpâḍi, *alias* Râjâśrayapuram, (*a city*) in Tûy-nâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇa-pâḍi in Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, — we, all the following shepherds of this village: Kalli Kuṭṭêṟaṉ, Puṉṉai Śiṅgaṉ (*i.e.* Siṁha), Êṇi Gaṅgâdharaṉ,[3] Vâṇaṉ Śô[m]â[da]ṉ (*i.e.* Sômanâtha), Taṇḍaṉ Âṇai, Nambi Śâdêvaṉ (*i.e.* Sahadêva), Ayidi Kâḍâḍi, Nambi Tiṇaiyaṉ, Nambi Paṉṟi and Vâṇaṉ Puḻiyaṉ, agreed to become security for Êṟaṉ Śâttaṉ, a shepherd of this village, (*who*) had received ninety ewes of this temple, in order to supply ghee for burning one perpetual lamp.

---

[1] See Mr. Rice's *Epigraphia Carnataca*, Part I. p. 10 of the Introduction.
[2] பீடு is perhaps the Sanskrit *pîṭh*[illegible]
[3] The same person is mentioned in line 16 of No. 1[illegible].

(L. 24.) (*We*) shall cause the shepherd Êṟaṉ Śâttaṉ to supply daily to one perpetual lamp (one) *uḻakku* of ghee, (*measured*) by the *Râjakêsari*.

(L. 26.) If he dies, absconds, or gets into prison, fetters (*or*) chains, we, all these aforesaid persons, are bound to supply ghee for burning the holy lamp as long as the moon and the sun endure.

(L. 29.) At the desire of these persons, I, the accountant of this city, Poṉṉâli Aṟubattiruvaṉ, wrote (*this*). (*This is*) my writing.

(L. 30.) (*The signature of*) Am[mu]ri [I]ḷa[m]-Perundi, a merchant (*vyâpârin*) of Râjâśrayapuram.

No. 19.—On the south wall of the Somanathesvara shrine.

This inscription is dated in the 14th year of the reign of the Chôḻa king Râjarâja I. and mentions the conquest of Kuḍamalai-nâḍu and of the Śeḻiyas (*i.e.* Pâṇḍyas) in addition to those recorded in No. 3 of this volume. Instead of Taḍigai-pâḍi, Taḍîga-pâḍi or Taḍiya-vaḻi[1] it reads Taḍiya-pâḍi. The king is designated by two different names, *viz.* Râjarâja-Râjakêsarivarman and Mummuḍi-Chôḻadêva. The second name means 'the Chôḻa king (who wears) three crowns,' *viz.* those of the Chôḻa, Pâṇḍya and Chêra kingdoms.[2]

The inscription records that Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ, a well-known officer of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḻa I.,[3] made over 15 *kaḻañju* of gold to the assembly of Tiruvallam,[4] who, in return, assigned 1,000 *kuḻi* of land in the hamlet of Vâṇasamudram near Tiruvallam to the Chôḻêndrasiṁhêśvara (now Sômanâthêśvara) temple at Râjâśrayapuram (*i.e.* Mêlpâḍi). This land was made over to an inhabitant of Râjâśrayapuram, who had to supply ghee for a lamp in the temple.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் போல[ப்]பெருநிலச்செல்வியு-
2 ந்தனக்கெயுரிமை பூண்டமை மனக்கொள்க்கருதிக்காந்தளூர்-
3 ச்சாலை கலமறுத்த[ரு]ளிக்கங்கபாடியுநுளம்பபாடி[யு]ம்
4 தடியபாடியு[ம்*] வெங்கைநாடுங்குடமலைநாடுங்கண்டாற்கெ[ா]-
5 ண்ட தண்ணெழில் வளரொளி [செ]ழியரைத்தெசு [கொ]ண்ட
6 ஸ்ரீமும்முடிசொழதெவ[ற்]கு கொ ராஜராஜ[ர]ஜகெ[ஸ]-
7 ரிவர்மற்கியாண்டு ௰௪ ஆவது [ப]டுவூர்க்கொட்டத்[து] மிய்[யா]-
8 றுநாட்டு திருவல்லத்து ஸபையொம் சொணாட்டு தென்கரை[ப்]-
9 பாம்பு[ணி]க்கூற்றத்தனாசூரானை[சூரு]டையான் [5]இராயிரவ[ன்] பல்-
10 லவயனை மும்முடிச்சொழபொசன் பக்கல் நாங்[கள்] கொ[ண்]டு-
11 கடவ [பொ]ன் [6]ஜூஜில்கட்டளைத்துளை நிறை பதினைங்கழஞ்சு [|*] [இ]-
12 ப்பொ[ன்*] ௰௫ கழஞ்சுக்குமாகத்தாய்காட்டி ராஜாஶ்ரி[யவ]ர[த்து][7] சொழெ-
13 ந்த்ரசிங்ஹெ[ஶ்வ]ரமுடைய மஹாதெவற்கு ச[ந்த்ர]ாதித்யவத் ஒருதிருநந்தா-
14 விளக்கெரிப்பதற்கு [எ]ங்கள் [மெ]ல்பிடாகை வா[ண]ஸமு[த்ர]த்தி[ன்]
15 கீழ்மஞ்சிக்கமான நிலம் சிற்றம்பலத்துக்கொலால் வைத்த
16 குழியாயிரம் [|*] இவ்வாயிரங்குழியுங்[கொ]ண்டிவ்விராஜாஶ்ர-
17 யபுரத்து அருமொழிதெவப்[பெ]ருசெ[ரு]விற்சங்கரப்பாடி-

---

[1] See above, page 23.

[2] Compare *Ep. Ind.* Vol. III. p. 17, note 5.

[3] See above, p. 14 and notes 2, 3 and 4.

[4] The inscriptions at this place will be published below.

[5] Read ஈராயிர.

[6] Read ஸஜ்ஜி.

[7] Read ராஜாஶ்ரய.

18 யான் கண்டன் மறவனை சொழெந்திரசிங்கமா[யி]லட்டியெ
19 இத்திருநந்தாவிளக்குக்கு நிசதம் உழ[க்கு] நெ[ய்]யட்டுவ[த]ற்கு [இ][ப்*][ஸபையொம்]
20 கொ[ண்]டு அட்டெ[க]ாக[1] குடுத்தொம் ஸபெஹெயொம் [|*] இத்த[ர்*][ம்] பன்மா-
[ஹெ]-
21 ஸ்வரர் ரக்ஷை [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 14th year (*of the reign*) of Śrî-Mummuḍi-Śôḷa-dêva, (*alias*) king Râjarâja-Râjakêsarivarman, who, (*in his*) tender youth, during which,—having formed the belief[2] that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kâṇḍaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍiya-pâḍi, Vêṅgai-nâḍu and Kuḍamalai-nâḍu,— deprived the Śeḻiyas, whose lustre had been growing, of (*their*) splendour;— we, the assembly of Tiruvallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, have received fifteen *kalañju* of gold, weighed by the balance (*used in the case*) of charitable edicts (*dharma-kaṭṭalai*), from Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ, *alias* Mummuḍi-Śôḷa-Pôśaṉ, the lord of Araiśûr (*and a native of*) Araiśûr in Pâmbuṇi-kûṟṟam, (*a subdivision*) on the southern bank (*of the* Kâvêrî) in Śôṇâḍu.

(L. 11.) For these 15 *kalañju* of gold, (*we*) assigned one thousand *kuḻi*, (measured) by the rod of Śiṟṟambalam,[3] of land which formed the eastern *mañjikkam*[4] of Vâ[ṇa]-samu[dr]am, a hamlet to the west of our (*village*),[5] to (*the god*) Mahâdêva of the Śôḻêndrasiṁha-Îśvara (*temple*) at Râjâśrayapuram in Tûy-nâḍu, for burning one perpetual lamp as long as the moon and the sun endure.

(L. 16.) These one thousand *kuḻi* of land we, the assembly, made over (*to*) Kaṇḍaṉ Maṟavaṉ, *alias* Śôḻendrasiṁha-Mâ[yi]laṭṭi, of Śaṅkarappâḍi, (*who resides*) in the high-street of Arumoḻidêva in this Râjâśrayapuram, in order to supply to this perpetual lamp (one) *uḻakku* of ghee daily.

(L. 20.) This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

III.—INSCRIPTIONS IN THE PASUPATISVARA TEMPLE AT KARUVUR.

The town of Karuvûr, which I visited in 1890, is the head-quarters of a tâluka of the Coimbatore district and a station on the Railway line from Erode (Îrôḍu) to Trichinopoly. It contains a temple of Śiva, which is now called Paśupatîśvara. This is a Sanskrit rendering of the ancient name of the temple, Tiruvâṉilai, *i.e.* 'the holy cow-stable,'[6] which occurs already in the *Dêvâram* and is exclusively used in the subjoined inscriptions.[7]

The inscriptions of the Tiruvâṉilai or Paśupatîśvara temple belong to the time of the Chôḷa kings Vîrarâjêndra I. (No. 20), Râjêndra (Nos. 21 and 22), Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 23 and 24), and Vîra-Chôḷa (No. 26). The two inscriptions of Kulôttuṅga-Chôḷa III. attribute to Karuvûr the surname of Muḍivaḻaṅgu-Śôḻapuram.

---

[1] Read அட்டெநாக.

[2] See Vol. II. p. 249, note 2.

[3] This is the Tamil name of Chidambaram.

[4] The same word occurs in an inscription at Mâmallapuram; see Vol. I. p. 66, note 5.

[5] Compare above, No. 12, text line 3.

[6] The word *paśu* means 'an animal' in Sanskrit, but has acquired the meaning of 'a cow' in Tamil.

[7] The name is spelt Âṉilai in the *Dêvâram*, Tiruvâṉilai in No. 26, and Tiruvânilai in Nos. 20 to 24. It is derived from *âṉ* or *â*, 'a cow,' and *nilai*, 'a place.'

Karuvûr in the Coimbatore district has been erroneously identified by European scholars with another place of the same name, which is said to have been the capital of the Chêra kingdom and is mentioned as such by Ptolemy.[1] This other town of Karuvûr was also called Vañji and is perhaps identical with Magôdai or Tiruvañjaikkaḷam near Cranganore in the Cochin State.[2]

The ancient name of the tract of country, in which Karuvûr is situated, was Koṅgu (No. 23). In the inscriptions of Vîrarâjêndra I. and Râjêndra (Nos. 20 to 22) we find, instead of Koṅgu, the term Adhirâjarâja-maṇḍalam, and in those of Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 23 and 24) Śôḷa-Kêraḷa-maṇḍalam. In an inscription of Vikrama-Chôḷa at Koḍumuḍi occurs the designation "Koṅgu, *alias* Vîra-Śôḷa-maṇḍalam." In the time of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḷa I. it was included in Kêraḷântaka-vaḷanâḍu.[3] Among the districts of Koṅgu, the Karuvûr inscriptions mention Veṅgâla-nâḍu and Taṭṭaiyûr-nâḍu. To the former belonged Karuvûr (Nos. 20, 23 and 24), Pâkkûr (No. 20), Kaṇavadinallûr (No. 21), Nelvâyppaḷḷi or Nelluvâyppaḷḷi (Nos. 22 and 26), Puṉṉam (No. 24), Ândaṉûr (Nos. 22 and 26), Kâraittuṟai and Âdichchamaṅgalam (No. 26). In Taṭṭaiyûr-nâḍu were included Maṉṉaṟai and Kêraḷapaḷḷi (No. 23), Têvaṉappaḷḷi and Nômbalûr (No. 24). Instead of Taṭṭaiyûr-nâḍu, the inscriptions at Tañjâvûr and Sômûr[4] use the form Taṭṭaigaḷa-nâḍu. Another district of Koṅgu was Naṟkâviri-nâḍu, in which Koḍumuḍi[5] was situated. According to an inscription of the Hoysaḷa king Vîra-Vallâḷadêva at Pêrûr near Coimbatore (No. 569 of 1893), Pêrûr belonged to Pêrûr-nâḍu, a district of Koṅga-maṇḍalam.

No. 20.—On the south wall of the Pasupatisvara shrine.

This inscription refers itself to the time of Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva (I.) (line 11), and records a royal grant which was to take effect "from the year which followed after the third year,"[6] *i.e.* from the fourth year, of the king's reign. It opens with a panegyrical account of the donor, which resembles the introductions of four other inscriptions of his, *viz.*—

1. Tv.= an inscription of the second year in the Śvêtâraṇyêśvara temple at Tiruveṇkâḍu in the Tanjore district (No. 113 of 1896).
2. Tk.= an incomplete and undated inscription in the Jalanâthêśvara temple at Takkôlam in the North Arcot district (No. 19 of 1897).[7]
3. M.= an inscription of the fifth year in the Râjagôpâla-Perumâḷ temple at Maṇimaṅgalam in the Chingleput district (No. 2 of 1892).
4. G.= a much damaged inscription of the fifth year in the Bṛihadîśvara temple at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram in the Trichinopoly district (No. 82 of 1892).

---

[1] See above, Vol. I. p. 106, note 2.

[2] See Mr. Kanakasabhai, *Ind. Ant.* Vol. XVIII. p. 259; and Mr. Venkayya, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 294 f.

[3] See Vol. II. No. 69, paragraph 128. The same term occurs in an inscription of Parakêsarivarman at Koḍumuḍi and in inscriptions of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḷa I. at Sômûr near Karuvûr.

[4] See the preceding note.

[5] This village is now a Railway station between Karuvûr and Erode. In the inscriptions of the Makuṭêśvara temple at Koḍumuḍi and in the *Dêvâram* it bears the name Tiruppâṇḍikkoḍumuḍi or Pâṇḍikkoḍumuḍi.

[6] See below, p. 38, note 3.

[7] This inscription winds round a pillar from top to bottom in a single spiral line and thus reminds of the Mahâkûṭa inscription of Maṅgalêśa (*Ind. Ant.* Vol. XIX p. 8), which, however, starts from the bottom of the pillar.

The historical introductions of these four inscriptions have been compared with the text of the subjoined inscription, and a selection of their various readings is given in the footnotes.

The period of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva I., can be approximately fixed in the following manner. According to his inscriptions, he defeated Âhavamalla and his two sons, Vikkalaṉ and Śiṅgaṇaṉ, at Kûḍalśaṅgamam.[1] This battle is mentioned in the *Kaliṅgattu-Paraṇi* (viii. 29) and in the *Vikkirama-Śôḻaṉ-Ulâ*.[2] In these two poems the victor at Kûḍalśaṅgamam is placed after the Chôḻa kings Râjarâja I. (*Kaliṅgattu-Paraṇi*, viii. 24, and *Ind. Ant.* Vol. XXII. page 142, note 3), Râjêndra-Chôḻa I. (viii. 25, and *l.c.* note 4), Râjâdhirâja (viii. 26, and *l.c.* note 5), Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva (viii. 27, and *l.c.* No. VII.),[3] and a king who has not yet been identified (viii. 28, and *l.c.* No. VIII.). After the victor of Kûḍalśaṅgamam, the *Vikkirama-Śôḻaṉ-Ulâ* places another king, of whom no particulars are given (*l.c.* No. X.), Kulôttuṅga-Chôḻa I. (*l.c.* note 7), and Vikrama-Chôḻa (*l.c.* note 8).[4] Now, Professor Kielhorn's astronomical calculations have definitely established the two facts that Râjâdhirâja reigned from A.D. 1018 to about 1050, and that Kulôttuṅga-Chôḻa I. was crowned in A.D. 1070.[5] Consequently, the victor at Koppam (Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva) and the victor over the Kuntaḻas[6] at Kûḍalśaṅgamam (Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva I.) must have reigned between A.D. 1050 and 1070. Further, as I have stated before,[7] Âhavamalla and his two sons, Vikkalaṉ and Śiṅgaṇaṉ, who were the opponents of the three Chôḻa kings Râjêndra, Vîrarâjêndra I. and Kulôttuṅga I., have to be identified with the Western Châlukya king Âhavamalla-Sômêśvara I. (A.D. 1044 and 1068) and two of his sons, Vikramâditya VI. (A.D. 1055-56 and 1076 to 1126) and Jayasiṁha III. (A.D. 1064 and 1081-82).[8]

Kûḍalśaṅgamam, the site of Vîrarâjêndra's victory over the Châlukyas, has been located by Mr. V. Kanakasabhai Pillai at the junction of the Tuṅgabhadrâ and Krishṇâ.[9] But both *kûḍal* and *saṁgama* mean 'junction' and might refer to the confluence of any two rivers, *e.g.* to Kûḍali at the junction of the Tuṅgâ and Bhadrâ.[10] The battle of Kûḍalśaṅgamam was the third occasion[11] on which Vîrarâjêndra I. professes to have defeated the Châlukyas. He had already before driven Vikkalaṉ from Gaṅga-pâḍi over the Tuṅgabhadrâ (l. 3 f.), and on a second occasion he had defeated an army which his enemy had sent into Vêṅgai-nâḍu under the *Mahâdaṇḍanâyaka* Châmuṇḍarâja. The latter was killed and his daughter Nâgalai, who was the queen of Irugayaṉ, mutilated (l. 4 f.). Châmuṇḍarâja is probably identical with the *Mahâmaṇḍalêśvara* Châvuṇḍarâya of Banavâsi, who is mentioned by Dr. Fleet[12] as a feudatory of Sômêśvara I. with the dates A.D. 1045-46 and 1062-63. Two other chiefs whose names occur in the account of the battle of Kûḍalśaṅgamam,— though the context does not show on which side they were fighting,— Kêśava-Daṇḍanâyaka and Mârayaṉ (l. 6), are perhaps identical with two other feudatories

---

1 See l. 5 ff. of the present inscription.

2 *Ind. Ant.* Vol. XXII. p. 142, No. IX.

3 Compare above, Vol. II. p. 303.

4 See also above, Vol. II. p. 309, note 1.

5 *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 266.

6 *I.e.* the Châlukyas; *Kaliṅgattu-Paraṇi*, viii. 29.

7 Above, Vol. II. pp. 251 and 303.

8 The figures of these reigns are taken from Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, Table facing p. 428.

9 *Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 340.

10 Mr. Rice's *Mysore and Coorg*, Vol. II. p. 380.

11 மூன்றும் விசையிறும், l. 5.

12 *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 439.

of the Châlukyas, the *Daṇḍanâyaka* Kêśavâdityadêva (*l. c.* p. 443) and Mârasiṁha (*ibid.* p. 439).

The whole Châlukya camp fell into the hands of Vîrarâjêndra I., including the wives of the enemy, the boar-banner, and the female elephant *Pushpaka* (l. 8 f.). In the concluding portion of the introduction (l. 9 f.), the king claims to have killed the king of Pottappi,[1] the Kêraḷa king, the younger brother of Jananâtha of Dhârâ, the Pâṇḍya king, and others.

Towards the beginning of the introduction (ll. 1–3) we learn the names of a few of the king's near relatives. On his elder brother Âḷavandâṉ he conferred the title Râjarâja; on his son Madhurântaka the Toṇḍai-maṇḍalam (*i.e.* the Pallava country) and the title Chôḷêndra;[2] on his son Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷa the Pâṇḍi-maṇḍalam (*i.e.* the Pâṇḍya country) and the title Chôḷa-Pâṇḍya; and on Muḍikoṇḍa-Chôḷa the title Sundara-Chôḷa.[3] According to the Tañjâvûr inscription of Kulôttuṅga I.[4] the name of Vîrarâjêndra's wife was Arumoḻi-Naṅgai.

The immediate purpose of the subjoined inscription is to record that the king, residing in his palace at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻapuram[5] (l. 11 f.), granted to the Karuvûr temple the village of Pâkkûr, which, like Karuvûr itself (l. 14), belonged to Veṅgâla-nâḍu, a district of Adhirâjarâja-maṇḍalam (l. 12).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] [தி]ரு வளர திர[ள் பு]யத்திரு[நி]லவலையந்தன் [ம]ணிப்பூணென-
த்தங்கி[ப்]பன்மணிக்கொற்றவெண்குடை நிழற்குவலையத்துயிர்களை[ப்பெ]ற்ற தாயினும்
பெர[6] மற்றுள்ளவறைகழலரசர் தன்னடியினிலொதுங்கவுறைபிலத்துடைய் கலியது-
வொதுங்[க மு]றைமை[யி]லரும்பெறல் தமையனை[7] [மு]-

2 [ன்வ]ந்[த]ரனையிரும் புவி பு[க]ழ் [இ]ராஜராஜனென்றருளிச்[8] [மு]ணிமுடி சூட்டி
தன் திருமை[ந்]தனுகிய கங்கைகொண்டசொழனை யெ[மூய]ாரியானை[9] [ச்]செனச்சொழ-
பாண்[டி]யனென்றுண்டு[ய]ர்[10] மணிமுடி[ப்ப]ாண்[டி]மண்டலங்குடுத்தரு[ளிப்] வா-
ட்கை வடிகொண்டகதிர்வெல் முடிகொண்-

3 டசெ[ச]ா[ழனைச்]சுந்தரசொழனெனச்சுடர் முடி சூட்டி[ய]ந்த[மி]ல் பெருஞ்[சி]றப்-
பருளித்தன் கிளைவருலகை[த்]தவற்குரி[ய]வகவிடம் வெ[று வெ]றருளி இ[க]ல்

---

[1] An inscription of Śaka-Saṁvat 1129 at Tiruvoṟṟiyûr near Madras (No. 104 of 1892) speaks of the town of Pottappi, which Madhurântaka, an ancestor of Tammusiddhi, founded in the Andhra (Telugu) country. An inscription of Tammusiddhi's overlord, Kulôttuṅga-Chôḷa III., in the Raṅganâyaka temple at Nellûr (No. 197 of 1894, dated A.D. 1197; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 219) and the *Periyapurâṇam* (p. 65 of the Madras edition of 1888) mention Pottappi-nâḍu, which, according to the *Madras Manual of Administration* (Vol. III. p. 115), is the Telugu designation of the Kâḷahasti country.

[2] This statement is taken from the Tiruveṇkâḍu inscription; see below, p. 36, note 11.

[3] In quoting the present inscription (*South-Indian Palæography*, p. 45, note 1), Dr. Burnell says that "Koppâkêsari (*sic*) the Chôḷa established his younger brother on the [Pâṇḍya] throne. This prince's name was Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷa, but he took the name Sundara-Pâṇḍya-Chôḷa." This series of mistakes has, on the strength of Dr. Burnell's authority, been accepted as history by Dr. Caldwell (*History of Tinnevelly*, p. 31 f.) and Mr. Sewell (*Lists of Antiquities*, Vol. I. p. 221).

[4] Above, Vol. II. p. 232.

[5] The same place had been the residence of Râjêndra-Chôḷa I. See *ibid.* p. 105, and compare *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 323.

[6] Tv. reads பெண, and Tk. and M. பெணி.

[7] Tv. reads [த]மையனை ஆளவ[ந்தா]னை.

[8] Tv. reads மணி.

[9] Tv. reads எ[மு]ய[ரிய]ா[னை].

[10] Tv. reads நிண்டியர், *i.e.* நீண்டியர்.

வி[ளை] விருகொடு[1] மலைக்கும் விக்கலன்றன்னொடும் வெஞ்சிலைத்தடக்கை மா-
ச[ா]மந்தரைக்கங்க(ங்க)பாடிக்-
4 [க]ள[த்தி]டைனின்று துங்கபத்திரிக்கரை[2] புகத்துரந்து அங்கவர் வெங்[கை]க[ளு]ட்-
டிடை மிண்டவர்[3] விட்ட தா[ங்]கரும் பெருவலித்[த]ண்டு கெ[க]டத்[க]ா[க்]கி-
மா[த]ண்டநாயக்கன் [ச]ாமுண்டராஜனைச்சென்றவன்[4] சிரத்தினையறுத்து ம[ற்]-
றவனொ[ரு]ருமகளாகியவிருகய-
5 த்தெவி[5] [நா*]கலையென்னுந்தொ[கை]கய[ம்]சாயலை முகத்தொடு முக்கு[6] வெறிக்கி[7]
பகைத்தெதிர் முன்றும்[8] விசையினும்மென்றெதிர் கெ[ப]ாருது [9] பரியவந்திவனென-[10]
க்[க]ருதி[ய்] பொருத[11] பு[ன]ல் கூ[ட]ல்சங்கம[த்*]த[ா]கவ[ம]ல்[வன்] மகனாகிய[12]
விக்கலன் [13]சிங்களனென்றிவர்தம்மொடும்மெண்[ணி][ல் சா*]மந்தரை-
6 ர வென்றடு தூக்கி[14] முன் விட்டுத்தன்றுணை மன்னன்[15] தானும் பின்னடுத்திருந்து
[வ]டகடவென்ன வகுத்து[16] வந்த[ா]னை[ய] கடகளிறொன்றால் கலக்கியுடல்[17] புரிக்-
கொசலச்சிங்கள[18]க்கொ[டி]ப்படை மன்னரைத்துசி[19] வெண்களிற்றொன்து[ணித்]து[20]
[கெ]கசவத[ண்]டநா[ய]க்கன் கெத்தரசன் த[னிடற]ல்[21] [ம][ராய*]ன் (த்)திறற்-
7 [22]பொத்தயனி[க]ல் செ[ய்]ய பொற்கொ[ை]த [23]முவெந்தியென்றூர்தடுத்துப்பில[னெக]-[24]
ச[ாம]ந்த[ரை]ச்சின்ன[பி]ன்னஞ்செ[ய்]து [பி]ன்னை முத[லி]யாகிய மதுவண கெ[ந]ா-
[ட] விரித்த தலை[கெ]யாடு விக்[க]லனொட[ச்]செ[ரு]க்கெழிலழிந்து [25]சிங்கள-
[கெ]னொட அண்ணலமுதலிகள[னை]வருமமர்[26] பொற்[ப]ண்ணின [ப][கடி*]ழிந்தெ[ா]-
8 ட ணண்ணிய ஆகவ[ம*]ல்லனுமவற்கு[27] முன்னொட தன் வெகவெங்களிற்றினை வில-
க்கி வாக[28] கொணங்[க]வ[ர்] த[ா]ரமும்மவர் குலத[னமு]ம் சங்[கு]முன்[29]கெ[த]ா-
ங்கலுக்தாரையும் பெரியும் மெ[க]டம[ய]மும்[30] வெண்சாமரையும் [க]ாக்கைக்-
கெ[ாடி*]யும்[31] ம-
9 கரதொரணமும் [32]பு[ட்ப]கப்[பி]டி[33] பொர்[க்]க[ளி]ற்றிடமும்[34] பாய்ப[ரி]த்தொரையொ-
டும்[35] [பறி]த்[து] செய்யெ[ாளி]ர் விசையம[ணி]ம[குட]ம்[மி]சை[ச]யெ[ா]டுக்-[36]
[திசை]ச[கெ]தாறும் சினப்பு[லி] செலுத்[தி]க்குசை கொளுத்தும் புரவிப்பொத்-
[தப்]பிவெந்தனை வாரனை வனைகழல்[37] தொன்றனை-[38]

---

[1] Tv. reads விருதொடு.
[2] Tv. and G. read துங்கபத்திரை.
[3] Read மீண்டவர்.
[4] Tk., M. and G. read செற்றவன்.
[5] Tv. and Tk. read இருகயன் தெவி நாகலை.
[6] Read மூக்கு.
[7] Tv., Tk. and M. read வெறுக்கி.
[8] Read மூன்றும்.
[9] M. reads பரிபவந்.
[10] Tv. reads திர்வதென, *i.e.* தீர்வதென.
[11] Tv. and M. read பொருபுனல்.
[12] Tv., Tk. and M. read மக்களாகிய.
[13] Tv. and M. read சிங்கண.
[14] Tv., Tk. and M. read தூசி.
[15] Tv., M. and G. read மன்னருதானும்.
[16] Tv. and M. read வகுத்தவத்தானையை.
[17] Tv., Tk. and M. read அடல்.
[18] Tv. and M. read கொசலை சிங்கனை.
[19] Tv. reads முன்நர் தூசி.
[20] Tv. and M. read வெங்களிற்றொடுதுணித்து.
[21] Tv., Tk. and M. read திண்டிறல்.
[22] Tv. reads பொத்தரசந்நெரொச்சயந், Tk. பொத்தரையனிரொச்சயன், and M. பொத்தரயனிரொச்சயன்.
[23] Read மூ; Tv. and G. read முவெத்தி.
[24] Tv., M. and G. read யென்றூர்த்தடுதெ.
[25] Tv., Tk. and M. read சிங்கண.
[26] Tv. reads அண்ணலந் முதலிநரநைவரும் அமர் பொர்ப்ப[ண்]ணி[ன].
[27] Tv. reads மவர்க்கு.
[28] Tv., M. and G. read வாகை கொண்டங்கவர்.
[29] Tv., Tk. and M. read சங்குந்,
[30] Tv., Tk. and M. read டம்பமும்.
[31] Tv. and M. read சுகரக்கொடியும்.
[32] Tv. and Tk. read புஷ்ப.
[33] Tv., Tk. and M. read பிடியும்.
[34] Tv. and M. read நீட்டமும்.
[35] M. reads கெ[த]ரகையொடு[ம்].
[36] Tv. adds சூட்டி after இசையொடுஞ்; read சூடி.
[37] M. reads வ[ன்]கழற்.
[38] Tk. and M. read கொளன்றன்னை.

10 [1]த்தாராசானுதன்றம்[பி]யைப்பொர்களத்தலங்கல்சூழ்ப்பசுந்தலையரிந்து பொலங்கழ[ல்த்]-
தென்னனை சிவல்லவன்[2] மகன் சிறுவனை மின்[னா]வில்மணிமு[டி] [3]விரகெ[ச]ரி-
யை கதகடகளிற்றுனை[த]த்[தி]ட்டு மதகொடு செயித்து வாப்பாகாச்செங்கொல்
செலு[த்தி] வெதகிதியை[4]

11 விள[க்]கி [5]மிதுயர் [6]விரத்தனிக்கொ[டி]த்தியாகக்கொடியொடும் எற்பவர் வருகென்று
நிற்றம்ப[7] [ெ]பார்த்தொழிவாய்மை[யில்][8] நெய்த விற்றிருந்த மெவருமனுனெறி
விளங்கிட(||)க்கொ[9] [இ]ராசகெசரி[பந்][ம*]ரான உடையார் [10]ஸ்ரீவிராரா[ஜெ]ந்த்ர-
தெவற்கு [|*] கெங்கைகொ-

12 ண்டசொழபுரத்துக்கொயிலுள்ளால் திருமஞ்சனசாலையில் எழுந்தருளியிருந்து உதகம்
பண்ணியருளின அதிராஜராஜமண்டலத்து வெங்காலநாட்டுப்பாக்கூர் வெள்ளான்
வகையிலிறைமுதல் தவிர்த்து யாண்டு ௩ வதுக்கெதிராவது முதல்

13 இவ்வூர் இறையிலி [தெ]வதானம் திருநாமத்துக்காணியாக [இ]றை புர[வு] சிற்றாயம்
எலவையுக[ை]வ மன்றுபாடுதெண்டகுற்றம் உடும்பொடி ஆமை தவழி[11] புற்றும்
எழுவன முளைப்பன கற்றுப்[பு]ற்பெக்காமுற்கூ[ட்]டும்[12] [|*] இவ்வூர் இறை
கட்[டி]ன காணிக்க[ட]ன்

14 பொன் முன்னூற்று [மு]க்கழஞ்சரையெ மஞ்சாடி அரைமாவும் நெல்லு முவ்-
[வா]யிரத்து [அ]ஞூற்று முப்பத்தொ[ரு]கல[ெ]ன தூ[ணி]யும் [|*] இன்னா-
[ட்]டுக்கருவூர்த்திருவாகிலே ஊறாதெவற்கு இறுப்ப[த]ாக யாண்டு முதல் இறை-
யிலி தெவதானம் திருநாமத்துக்காணியாக வரியி-

15 விடத்[தி]ரு[வா]ய் மொ[ழிந்த]ரு[ளி]ன படிக்கு [|*] [தி]ருவாய் மொ[ழிந்தருளினா-
ெ]ன்[று திரு]ம[ந்த்ரஓ]லை [க்ஷத்ரி]ய[ஶிகா]ம[ணி]வ[ள]நாட்டு பனை[யூர்நா]ட்டு
நெர்வ[ாயி]லுடையான் த[ாழி]திருப்பனங்க[ா]டுடை[ய]ா[ன்] வானவ[ன்ப்]ப[ல்ல]-
வரையனெ[ழு]தி[னா]னும் திருமந்த்ரஓலைநாயகம்

16 அச்சுதன் இராஜராஜனான தொண்டைமானும் ஊரான் உத்தமசொழனான இராஜரா-
[ஜ]ப்ரஹ்மா[தி]ராயனும் அரையன் இராஜராஜனான வீரராஜெந்த்ரஜ[ய]முரிநாடாழ்-
வா[னும்] வீரராஜெந்த்ரம[ங்]கலப்பெ[ர]ரை[ய]னும் இவர்களுட[ன்] ஒப்பிட்டுப்பு-

17 குந்த [கெ]ழ்விப்படியெ நம் வரியிலிட்டு[க்]கொள்கவென்[ன] [13]விரபத்திரன் தில்லை-
விடங்கனான வில்லவ[ரா]ஜராஜன் [எ]ற[14] இவன் எவின படியெ உட[ன்]கூட்-
[ட]த்து அதிகாரி[க]ள் [15]க்ஷ[த்ரிய]ஶிவாமணிவள[நா]ட்[டு] பனையூர்[நா][ட்]டு
ஜயங்கொண்டசொழந-

18 ல்லூருடையான் உதையதிவா[க]ரன் கூத்தாடுவானான [16]விராரஜெந்த்ரமழவராயரும் வீர-
ராஜெ[ந்த்ர*]ப்ரஹ்மா[தி]ராயரும் அருமொ[ழி]தெவவளநாட்டு னென்மலி[நா]ட்டு
[பெ]ரிய[கு]டையூ[ர் அ]ரங்கன் திருச்சிற்றம்பலமுடையானான வானவ[ன்]மூவெ-
ந்திரவெ-[17]

19 வ[ள]ானும் [18]அ[திரா]தரா[சவ]ளநாட்[டு ெ]த[ஊர்நா]ட்[டு ப]னை[க்கு]டியுடை-
[ய]ா[ன் காட]ன் [19]வி[தி]விடங்[கனா]ன [ஜ]யங்கொண்டசெ[ாழ]விழுப்பரையரும்

---

[1] M. reads ஜனநாதன்.

[2] G. reads ஸ்ரீவல்லபன்.

[3] Read வீர.

[4] G. reads நீதி[யை].

[5] Read மீது.

[6] Read வீர.

[7] Tv. and M. read திற்ப.

[8] M. reads [தொ]ழிலு[ரிமை]ம[யி]லெய்[தி] அரசு வீற்றிருந்து.

[9] Tv. and M. read விளக்கிய கொ.

[10] Read ஸ்ரீவீர.

[11] No. 21, l. 9, and No. 22, l. 6, read தவழ்.

[12] No. 21, l. 10, No. 22, l. 7, and No. 23, l. 4, read பொகாமுற்றூட்டும்.

[13] Read வீர.

[14] Read எவ.

[15] Read க்ஷத்ரிய,

[16] Read வீர.

[17] Read மூவெந்தவெளானும்.

[18] Read அதிராசராச,

[19] Read வீதி.

வி[ஜ]ச[ய]ரா[ஜே]ந்[த்ர]வளநாட்[டு[1] பு]லி[யூ]ர்[நாட்]டுப்[பூண்]டியுடையான் [அத்-
தா]ணிச்[சியரூர]ன்[2] [மு]டிவி[ழு]ப்பரை[ா]ய[னு]ம் ப-
20 . . . . [இராஜேந்த்ர]பட்டரும் இராஜ[ர]ாஜ[ப்]பாண்டிகுலவள[நா]ட்டு உத்தமசோழ-
வளநாட்[டு] மு[ள்]ளிநா[ட்டு நி]கரிலிசோ[ழ]நாட்டு மதிமங்க[லத்து] கொச்ச[ா]க்-
க[ா]ற்பு[றத்]து விண்[ணவ]ந[ா*]ராயணபட்டனும் விடையில் [அ]திகா[ரி]க[ள்
உ]ய்யக்[கொ]ண்[டா]னும் [இ]ப்படி-
21 . . . . கத்[திருவாய்] [மொழி]ந்தரு[ளி]ன படிக்[கு] நம் [வரி]-
யிலார் வ[ரியி]லெ இ[ட்]டு இ[றை]யி[லி] [தே]வதானம் திருநமத்துக்க[ாணியா]க-
த்திருவாசிலே [ம]ஹா[தே]வற்கு அவி[ப]லி அர்ச்சனாபோக[த்து]க்குச்செ[ம்]பி[லு]ம்
கல்லிலும் வெ]ட்டி கெ-
22 ாள்க [|*] [இப்]படி[க்]கு அ[ற்]சுதன் இராஜநாராயணன் தொ[ண்]டைமான் எழு-
த்து [|*] ஊர[ன்] உத்தமசோ[ழனை] இராஜராஜப்ரஹ்மா(ம)[தி]ராயன் எழுத்து
[|*] [இ]ப்படிக்கு அரை[யன் [3]வீர]ரா[ஜே*][ஜ] . [ன்]ஜய[மு]ரிநாடாழ்[வான்]
23 எழுத்[து] [|*] [இ]ப்[ப]டி[க்]கு [4]விரராஜேந்த்ர[ம]ங்[க]லப்பேரரை[ய]ன் எழு[த்]து
[|*] இப்ப[டி]க்கு அதிகாரி க்ஷத்ரி[ய]சிகாமணிவளநாட்டு [பனை]யூர்[ந]ா[ட்]டு [ஜய-
ங்கொ]ண்[ட]சோழநல்லூருடை[ய]ான் உதையதிவாகரன் கூ[த்தாடுவ]ா[ன் வீ]ர-
ராஜேந்த்ரமழவர[ா]யன் எழு-
24 [த்]து [|*] இ[ப்]ப[டிக்கு வ]ானவன்மூவே[ந்தி]ரவேளான்[5] எழுத்து [|*] இப்படி-
க்கு ஜயங்கொண்டசோழவிழு[ப்]பரையன் எழுத்து [|*] இப்படிக்[கு அத்தாணி]
. . . . [விழு]ப்[பரை]ாய[ன்[6] எழு]த்து [|*] இப்ப[டிக்]கு [தி]ரு-
மந்த்ர[ஓ]லை எ[ழு]த்தும் வான[வ]ன்[ப்]பல்லவரையன் எழுத்து [|*] இப்படி[க்கு வி]-
25 [டை]ய[தி]கா[ரி உ]ய்யக்கொண்டான் எழுத்[து] || இது [7]வந்மாஹேச்வர[ர]ர[க்ஷை]
[|*] இத்தன்மம் கொக்கு[வ]ான் [ஸ்ரீப]ாதம் என் தலை மேலே [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of fortune was prospering; while the circle of the great earth rested on (*the king's*) round arm (*as lightly*) as his bracelet of jewels, and while the shadow of (*his*) royal white parasol (*set with*) numerous jewels protected the living beings of the circle of the earth (*more tenderly*) than the mother that bore (*them*); while (*all*) other kings (*wearing*) sounding ankle-rings took shelter at his feet; (*and*) while the Kali (*age*), in despair, retreated to (*its*) natural abode: the abyss,— (*the king*) duly[8] bestowed a splendid crown of jewels on (*his*) incomparable[9] elder brother, [Âḷa]vandâṉ, (*along with the title*) 'Râjarâja[10] who is praised on the great earth.'[11]

(L. 2.) (*He*) was pleased to grant the Pâṇḍi-maṇḍalam, whose crown of jewels is exalted in this world, to his royal son Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻaṉ, (*along with the title*) 'Śôḻa-Pâṇḍiyaṉ, (*the leader*) of an army of very tall elephants.' (*He*) bestowed a brilliant crown on Muḍikoṇḍa-Śôḻaṉ, whose hand (*held*) the sword (*and*) whose spear had a sharp point,

---

[1] Read ராஜேந்த்ரவளநாட்டு.
[2] Read சீயாரூரன்.
[3] Read வீரராஜேந்த்ரஜய.
[4] Read வீர.
[5] Read மூவேந்தவேளான்.
[6] Read அத்தாணிச்சீயாரூரன் முடிவிழுப்பரையன் in accordance with line 19.
[7] Read பன்மாஹேச்வர.
[8] Or, 'on account of relationship.'
[9] Literally, '(whose like was) hard to be found.'
[10] The Tiruveṇkâḍu inscription reads 'Râjâdhirâja.'
[11] Here the Tiruveṇkâḍu inscription inserts a passage to the effect that the king gave to his son Madhurântaka the Toṇḍai-maṇḍalam and the title Chôḻêndra.

(*along with the title*) Sundara-Śôḻaṉ, and conferred endless great distinctions (*on him*). (*Thus he*) granted to each of his numerous relations[1] suitable great riches.

(L. 3.) (*He*) drove from the battle-field in Gaṅga-pâḍi into the Tuṅgabhadrâ the *Mahâsâmantas*, whose strong hands (*wielded*) cruel bows, along with Vikkalaṉ, who fought under a banner that inspired strength.

(L. 4.) (*He*) attacked and destroyed the irresistible, great and powerful army which he (*viz.* Vikkalaṉ) had again despatched into Vêṅgai-nâḍu; cut off the head of the corpse[2] of the *Mahâdaṇḍanâyaka* Châmuṇḍarâja; and severed the nose from the face of his (*viz.* Châmuṇḍarâja's) only daughter, called [Nâ]galai, (*who was*) the queen of Irugayaṉ (*and*) who resembled a peacock in beauty.

(L. 5.) The enemy, full of hatred, met and fought against (*him*) yet a third time, hoping that (*his former*) defeats would be revenged. (*The king*) defeated countless *Sâmantas*, together with these (*two*) sons of Âhavamalla, who were called Vikkalaṉ and Śiṅgaṇaṉ, at Kûḍalśaṅgamam on the turbid river. Having sent the brave van-guard in advance, and having himself remained close behind with the kings allied to him, (*he*) agitated by means of a single *mast* elephant that army (*of the enemy*), which was arrayed (*for battle*), (*and which*) resembled the northern ocean. In front of the banner-troop,[3] (*he*) cut to pieces Śiṅgaṉ, (*the king*) of warlike Kôśal[ai], along with the furious elephants of (*his*) van-guard. While Kêśava-Daṇḍanâyaka, Kêttaraśaṉ, [Mâraya]ṉ of great strength, the strong Pôtta[ra]yaṉ (*and*) [Irêchchayaṉ] were fighting, (*he*) shouted:—"(*Follow*) Mûvêndi,[4] (*who wears*) a garland of gold!" and cut to pieces many *Sâmantas*, who were deprived of weapons of war. Then Maduvaṇaṉ, who was in command, fled; Vikkalaṉ fled with dishevelled hair; Śiṅgaṇaṉ fled, (*his*) pride (*and*) courage forsaking (*him*); Aṇṇalaṉ and all others descended from the male elephants on which they were fighting in battle, and fled; Âhavamalla too, to whom (*they were*) allied, fled before them. (*The king*) stopped his fast furious elephant, put on the garland of victory, seized his (*viz.* Âhavamalla's) wives, his family treasures, conches, parasols, trumpets, drums, canopies,[5] white *châmaras*, the boar-banner, the ornamental arch (*makara-tôraṇa*), the female elephant (called) *Pushpaka*, and a herd of war elephants, along with a troop of prancing horses, and, amidst (*general*) applause, put on the crown of victory, (*set with*) jewels of red splendour.

(L. 9.) (*He*) despatched (*the banner of*) the ferocious tiger into all directions and cut off the beautiful heads, surrounded by garlands (*won*) on battle-fields, of the king of Pottappi, whose horses chafed under the bridle, of Vâraṉ, of the [Kêraḷa], (*who wore*) large ankle-rings, (*and*) of the younger brother of Ja[na]nâtha of Dhârâ. (*He caused to be*) trampled down by a furious *mast* elephant the king of the South (*i.e.* the Pâṇḍya), (*who wore*) golden ankle-rings, the young son of Śrîvallabha, (*and*) Vîrakêsarin,[6] whose crown of jewels glittered as the lightning, and captured Maḍakôḍu (?).

(L. 10.) (*He*) wielded the sceptre beyond (*all*) limits and illustrated the laws of the Vêdas (*by his conduct*).

---

[1] Literally, 'to the world of his relations.'

[2] Literally, 'he who had died.'

[3] *I.e.* the van-guard (of the Chôḻa king).

[4] This name seems to be derived from *mûṉṟu*, 'three,' and *vêndu* or *vêndaṉ*, 'a king,' and to be a surname of the Chôḻa king himself; compare above, p. 29, note 2.

[5] See Platts' *Hindûstânî Dictionary*, s.v. *mêghâḍambar* or *mêgh-ḍambar*. In the times of the Mughals the word had the meaning 'a covered *hauda*;' see a quotation from Bernier's *Travels* in Mr. Stanley Lane-Poole's *Aurangzib*, p. 132, where the word is misspelt *mêgh-dambhâr*.

[6] According to the Takkôlam inscription the translation would run:—"(He) caused to be trampled down by a *mast* elephant Vîrakêsarin, the son of the Pâṇḍya Śrîvallabha."

(L. 11.) (*During the reign*) of (*this*) king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Vîrarâjêndradêva, who illustrated (*by his conduct*) the laws of Manu, which are hard to follow, and was seated on the royal (*throne*), (*which he*) had acquired by right of warlike deeds, while the matchless banner of heroism, along with the banner of liberality, was raised on high (*as if*) to say :—"Let (*all*) supplicants come!"

Being graciously seated in the royal bathing-hall within the palace at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻapuram, (*the king*) granted, with a libation of water, (*the village of*) Pâkkûr in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Adhirâjarâja-maṇḍalam, (*and*) was pleased to order that this village,—excluding the tax-paying land in the portion of the ryots,[1]—should become tax-free temple land[2] from (*the year*) which was opposite to the 3rd year[3] (*of his reign*),—(*including*) revenue, taxes,[4] small tolls, *êlavai*, *ugavai*, (the three fines called) *maṉṟupâḍu*,[5] *daṇḍa* and *kuṟṟam*, (every place) where the iguana runs, the tortoise crawls, an ant-hill rises (*and*) sprouts grow, the grass for the calves, and (*the land*) enjoyed in full by the great village;[6] that (*this village*) should pay to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) at Karuvûr in the same *nâḍu*[7] the revenue (*hitherto*) paid by this village,—(*viz.*) three hundred and three and a half *kaḻañju* and (*one*) and one twentieth[8] *mañjâḍi* of gold, and three thousand five hundred and thirty-one *kalam* and (one) *tûṇi* of paddy;—(*and*) that (*this village*) should be entered in the revenue register (? *vari*) as tax-free temple land from (*this*) year forward.

(L. 15.) Accordingly, the royal secretary, Vâṇavaṉ-Pallavaraiyaṉ, the lord of Tâḻi-Tiruppaṉaṅgâḍu (*and*) the lord of Nêrvâyil in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, having written that (*the king*) had been pleased to order (*thus*), (*and*) the chief secretary, Achchudaṉ (*i.e.* Achyuta) Râjarâjaṉ, *alias* Toṇḍaimâṉ, the citizen Uttama-Śôḻaṉ, *alias* Râjarâja-Brahmâdhirâyaṉ, Araiyaṉ Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḻvâṉ, and Vîrarâjêndra-Maṅgalappêraraiyaṉ having unanimously approved (*of this document*), Vîrapattiraṉ (*i.e.* Vîrabhadra) Tillai-Viḍaṅgaṉ, *alias* Villava-Râjarâjaṉ, ordered: "Let it be entered in our revenue register in accordance with intimation received."

(L. 17.) In accordance with his order, Udayadivâkaraṉ Kûttâḍuvâṉ, *alias* Vîra-râjêndra-Maḻavarâyar, (*one of*) the heads of the assembly (*and*) the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻanallûr in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷa-nâḍu, Vîrarâjê[ndra]-Brahmâdhirâyar, [A]raṅgaṉ Tiruchchiṟṟambalam-uḍai-yâṉ, *alias* Vâṇavaṉ-Mûvêndavêḷâṉ, of [P]eriya[ku]ḍaiyû[r] in Neṉmali-nâḍu, (*a district*) of Arumoḻidêva-vaḷanâḍu, [Kâḍa]ṉ Vîdi-Viḍaṅgaṉ, *alias* Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-Viḻupparaiyar, the lord of [Pa]ṇai[kku]ḍi in T[êvûr-nâ]ḍu, (*a district*) of A[dhirâja]râ[ja-va]ḷanâḍu, [Attâ]ṇi-[Śîyârûra]ṉ[9] [Mu]ḍi-Viḻupparaiyaṉ, the

---

[1] With the words வெள்ளான் வகையிலிறைமுதல் தவிர்த்து compare வெள்ளான் வகையில் முதல் தவிர்ந்து in Vol. II. No. 5, paragraph 3.

[2] The two terms தேவதானம் and திருநாமத்துக்காணி have both the same meaning.

[3] *I.e.* 'from the year which followed after the 3rd year;' see Vol. II. p. 109 f., *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 288 f., and *Ep. Ind.* Vol. III. p. 67.

[4] On the term புரவு see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 225, note 8. The corresponding word in No. 22 below, l. 7, is வரி, 'a tax.'

[5] An inscription at Tiruvallam (No. 44 below) proves that *maṉṟupâḍu* or *maṉṟupâḍal* (No. 22, l. 7) means a 'fine,' just *daṇḍa* and *kuṟṟam*. Accordingly the translation of No. 12, l. 9 (p. 20 above) should run thus:—'The god himself shall levy penalties (and) fines for offences from the inhabitants of this village.'

[6] See below, p. 41, note 1.

[7] This refers to Veṅgâla-nâḍu in line 12.

[8] See Vol. II. p. 36, note 1.

[9] See *ibid.* p. 252, and p. 257, note 6.

lord of [Pûn]di in [Pu]liyûr-nâḍu, (*a district*) of Vijayarâ[jêndra]-vaḷanâḍu, ... [Râjêndra]-bhaṭṭar, Vin[nava]nârâyaṇa-bhaṭṭaṉ of Kôchch[â]kk[â]ra-pu[ra]m (*near*) Madimaṅgalam in [Ni]garili-Śôḷa-nâḍu, (*a subdivision*) of Mu[ḷ]li-nâḍu[1] in Uttama-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Râjarâja-Pâṇḍikula-vaḷanâḍu,[2] and Uyyakkoṇḍâṉ, (*one of*) the dispatching clerks, ...[3]

(L. 21.) "Our revenue officers having entered (*this*) in the revenue register in accordance with the royal order, let it be engraved on copper and on stone (*that this village was given*) as tax-free temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) for the expenses of burnt offerings, oblations and worship."

(L. 22.) This (*is*) the writing of Arehudaṉ (*i.e.* Achyuta) Râjanârâyaṇaṉ Toṇḍaimâṉ. The writing of the citizen Uttama-Śôḷaṉ, *alias* Râjarâja-Brahmâdhirâyaṉ. This (*is*) the writing of Araiyaṉ Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḻvâṉ. This (*is*) the writing of Vîrarâjêndra-Maṅgalappêraraiyaṉ. This (*is*) the writing of the superintendent Udayadivâkaraṉ Kûttâḍuvâṉ Vîrarâjêndra-Malavarâyaṉ, the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷanallûr in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu. This (*is*) the writing of Vâṇavaṉ-Mûvêndavêḷâṉ. This (*is*) the writing of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Viḻupparaiyaṉ. This (*is*) the writing of [Aṭṭâni-Śiyârûraṉ Muḍi]-Viḻupparaiyaṉ. This (*is*) the writing of the royal secretary, Vâṇavaṉ-Pallavaraiyaṉ. This (*is*) the writing of Uyyakkoṇḍâṉ, the dispatching clerk.

(L. 25.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The blessed feet of him who will protect this charity (*shall be*) on my head."[4]

No. 21.—On the south wall of the Pasupatisvara shrine.

This inscription is dated in the 9th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva, the successor of Râjâdhirâja.[5] An unpublished inscription of the same year in the Vaidyanâtha temple at Tirumalavâḍi (No. 87 of 1895) states that Râjâdhirâja was Râjêndra's elder brother, and that he fell in the battle of Koppam. The subjoined inscription and others[6] mention Râjêndra's 'elder brother,' but do not give his name.

The inscription records that the king granted the village of Kaṇavadinallûr in Veṅgâla-nâḍu, a district of Adhirâjarâja-maṇḍalam, to the Tiruvânilai temple. It is signed by five officers, whose names appear also in the Karuvûr inscription of Vîrarâjêndra I. (No. 20, l. 15 ff. and l. 22 ff.). This fact corroborates the conclusion drawn above (p. 32), that Vîrarâjêndra I. succeeded Râjêndra within a single generation.

One of the five officers whose names occur in Nos. 20 and 21, is Araiyaṉ Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḻvâṉ. This person is very probably identical with the *Sênâpati* Jayamurinâḍâḻvâr, who is mentioned in an inscription of Râjêndradêva at Sangili-Kanadarâva in Ceylon.[7] This inscription proves that the island of Ceylon, or at least a portion of it, was in Râjêndra's possession.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் மரு[வி]ய செங்கோ[ல்] வேந்தன் றன் [மூ]ன்னோர்[8] செ-
ன்ற [பி]ன்னருவாக முன்னெ[தி]ர் சென்று இ[ர]-

---

[1] See *Ep. Ind.* Vol. V. p. 46 f.

[2] The verb which is governed by the preceding names seems to be lost at the beginning of line 21.

[3] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 178, note 7.

[4] See above, p. 15, note 4.

[5] See page 32 above.

[6] See Vol. II. p. 303 ff.

[7] I owe an inked estampage of this record to Mr. H. C. P. Bell, C.C.S.

[8] Read முன்னோர்.

2 ட்டைபாடி[யெ]ழரையிலக்கமுங்கொ[ண்]டு எதரமர்[1] பெறாது [எ]ண்டிசை [ந]க[ம்]
பறையங்[2] கறங்க[ப்]பொராற்றங்க-
3 ணைக்கொப்பத்து வந்தெதிர்த்த ஆஹ[வ]மல்ல[ன்ற]ன் [பெருஞ்]சே[னை]யெல்லாம் பட-
ப்பொருது பா[ர]து நிகழப்பசு-
4 ம் பிணமாக்கி [3]ஆங்கவனஞ்சப்புறக்கிட்டோட அவ[னை யு](ம)ங்[கு][தி*]ளையும் பெ-
ண்டுபெ[ண்]டாரமும் ஒட்டகத்தொடு அகப்-
5 [ப][ட*]ப்பிடித்து திசையது நிகழ விரர்[4] அ[பி]ஷேகம் [பண்]ணி [5]விரஸி[ம்]ஹா-
ஸந[த்]து [6]விற்றி[ரு]ந்த[ரு]ளி[ய] கொப்பர[கேச] . . . ரான [உ]-
6 டையார் ஸ்ரீராஜேந்திரதேவற்[கு] யா[ண்]டு ௬ வது [|*] [7]அ[தி]ராதராசமண்டலத்[து]
வெங்காலநாட்டு க[ண]வதிநல்[லூர் கீழ்]பாக்[கெ]-
7 ல்லை எருத்துக்குளத்து[க்கு](து) மேற்கும் [|*] வடபாக்கெல்லை நாட்டுப்பெருவழிக்கு
தெற்கும் [|*] தென்பாக்கெல்லை [ஆற்]றுக்கு (வட-
8 க்கு) வடக்கும் [|*] மேல்[ப]ாக்கெல்லை இ[ரா]சமகே[ந்]திரன்[8] வதிக்கு கி[ழக்]கும்
[|*] இ[ன்]னான்கெல்லை[க்]குட்பட்[ட] நிலநஞ்[சை] புஞ்சை தி-
9 ருவாநிலை மஹாதே[வ]ற்[கு] [வே]ண்டும் நிமந்தங்களுக்[கு]த்திரு[நா]ம[த்துக்க]ா[ணி-
ய]ா[க] உடும்பெ[ா*]டி [ஆ]மை த[வழ்] புற்று [எழு]-
10 ந்த இடம் கற்றுப்புல் பெரகாமுற்றூட்டும் இ[று]ப்பதாக நம் ஓ[லை] குடுக்க [|*]
திருவா[ய்*] மொ[ழி]ந்த[ரு*][ளி]னா[னெ]ன்று திருமந்திர[வோ]லை
11 . [க்ஷ]யன்ஸ்ரிகாமணவ[ள]நாட்டு[9] பனையூ[ர்*]ந[ா]ட்டு நெர்வாயிலு[டை]யான் தாழிதிரு-
ப்ப[ன](ந)ங்காடு [உடை]யானான வானவன்பல்-
12 லவதரை[ர*]யன் எழுத்[து] [|*] [தி]ருமந்[தி]ரஓ[லை]நா[ய]கம் இராஜராஜனான
[தொ]ண்டைம[ா]ன் எழுத்து [|*] [ஊ]ரான் உத்தம[சோ]ழனான இராஜராஜ-
13 [ப்ர]ஹ்ம . பெ . லை . [10] [|*] அரை[யன் இ]ராசராசன[ன வீ]ர[ர*]ரஜேந்த்ர-
ஜெயமு[ரி]நா[ட]ாழ்வா[ன்](னெ)ழு[த்][து] [|*] [உ]ட[ன்]கூட்டத்து அதிகா
. . . . . . கன்-
14 ஸ்ரீகாமணவ[ள]நாட்டு ப . [ஞமுஞ]ட்டு[11] [ஜெ][ய*]ங்கொண்டசோ[ழ]நல்லூ[ரு*]-
டையார் [உ]தைய[தி]வ[ாக]ர[ன் கூ]த்[த]ா[டி]யாரா[ன வீ]ராரஜே[ந்த்ர]-
15 ம[ழ]வராயன் எழுத்[து] [|*] [இவை] [12]ப[ன்த்ரு][ர*]ஹெ[ஸ்]ர[கெ*]க்ஷ ||—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the army of his elder brother — the king (*who wielded*) the sceptre (*and*) was embraced by the goddess of fortune,— was at (*his*) back, (*he*) went in front (*of his army*) against (*the enemy*) and conquered the seven and a half *lakshas* of Irattai-pâḍi. (*He*) did not meet with opposition in battle; and (*his*) drums were sounding in the eight directions of the earth. (*He*) fought until the whole great army of Âhavamalla, who had proceeded to Koppam on the bank of the great river to oppose (*him*), perished, and converted (*it*) into reeking corpses (*that*) covered the earth. Then he (*viz.* Âhavamalla)

---

[1] Read எதிரமர்; No. 22 reads எதிர் பொர்.
[2] Read பறையது.
[3] Read ஆங்கவனஞ்சி.
[4] Read வீரர்.
[5] Read வீர.
[6] Read வீற்றி.
[7] Read அதிராசராச.
[8] Read மஹேந்த்ரன் or மகெந்திரன்.
[9] Read க்ஷத்ரியசிகாமணிவளநாட்டு.
[10] Read ப்ரஹ்மாதிராயன் எழுத்து; compare No. 20, ll. 16 and 22.
[11] Read in accordance with No. 22, l. 10: அதிகாரிகளில் க்ஷத்ரியசிகாமணிவளநாட்டுப்பனையூர்-நாட்டு.
[12] Read பன்மாஹேஸ்வர.

became afraid, incurred disgrace, and ran away. (*The king*) seized his elephants and horses, women and treasures, together with the camels, and performed the anointment of heroes, (*the news of which*) spread in (*all*) directions. In the 9th year (*of the reign*) of (*this*) king Para[kêsarivarman], *alias* the lord Śrî-Râjêndradêva, who was graciously seated on the throne of heroes.

(L. 6.) "The eastern boundary of Ka[ṉa]vadinal[lûr] in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Adhirâjarâja-maṇḍalam, (*is*) to the west of the 'Bull-tank;' the northern boundary (*is*) to the south of the high-road of the district; the southern boundary (*is*) to the north of the river; and the western boundary (*is*) to the east of the road of Râjamahêndra.

(L. 8.) "Let our written order (*ôlai*) be issued that the wet land and the dry land enclosed within these four boundaries (*shall be given*) as temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple*) for necessary expenses,—(*including every*) place where the iguana runs, the tortoise crawls and an ant-hill rises, the grass for the calves, and (*the land*) enjoyed in full by the great village,[1] — (*and*) shall pay taxes (*to the temple*)."

(L. 10.) (*Thus*) the king was pleased to order. The writing of the royal secretary, Vâṇavaṉ-Pallavadaraiyaṉ, the lord of Tâḻi-Tiruppaṉaṅgâḍu (*and*) the lord of Nêrvâyil in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu. The writing of the chief secretary, Râjarâjaṉ, *alias* Toṇḍaimâṉ. The writing of the citizen Uttama-Śôḻaṉ, *alias* Râjarâja-Brahm[âdhirâyaṉ]. The writing of Araiyaṉ Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Jayamurinâḍâḻvâṉ. The writing of Udayadivâkaraṉ Kûttâḍiyâr, *alias* Vîrarâjêndra-Maḷavarâyaṉ, (*one*) of the heads of the assembly (*and*) the lord of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻanallûr in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu.

(L. 15.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*."

No. 22.—On the south wall of the shrine of the goddess.

This inscription bears the same date as No. 21, but the king is here named Râjêndra-Chôḷadêva instead of Râjêndradêva. The historical introduction is identical with that of No. 21 and proves that Râjêndradêva, the victor at Koppam, and not his ancestor Râjêndra-Chôḷa, the son of the great Râjarâja, is meant here.

The inscription records that the king granted to the Tiruvânilai temple the village of Nelvâyppaḷḷi, which belonged to Veṅgâla-nâḍu, a district of Adhirâjarâja-maṇḍalam, and was bounded in the east by the village of Âṇḍaṉûr. The grant is signed by the same five officers as No. 21.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் மருவிய [செ]ங்கோல் வேந்தன்றன் [மு*]ன்னோர்[2] செ[னை] பின்னதுவாக முன்னெதிர் சென்று இரட்டைபாடி எழரையிலக்கமும் கொ[ண்]டு எதிர் [பொ]ர்ப்பெ[ரு*][து] எண்டிசை ஞகம்[3] புறையங்[4] கறங்கப்-

2 [பொ]ற்றங்கரைக்கொப்பத்து வன்றெதிர்த்த ஆஹவ[ம]ல்லவன்றன் பெருஞ்சேனையெல்லாம் ப[ட]ப்பொருது பாரது நிக[ழ]ப்பகம் பிணமாக்[கி] ஆங்க[வன்]கஞ்சிப்[புற்]க்கிட்டோட அவனையும் குருதை-

---

[1] With the term பெரகாமுற்றூட்டு compare கணிமுற்றூட்டு in Vol. II. No. 4, paragraph 2.

[2] Read முன்னோன். [3] Read நகம். [4] Read பறையது.

3 யும் பெண்டி[ர்*]பண்டாரமும் பெட்டகத்தொடு[1] அக[ப்*]ப[டப்]பிடித்துத்திசையது
நிகழ வீரா அபிஷெகம் பண்ணி [வீ]ரஸிம்ஹாஸநத்து [2]வீற்றுருந்தருளிய கொப்-
பர[கெ]சரிபந்மா[ன] உடையார் ஸ்ரீஇராஜெந்த்ரசொழதெவற்-

4 கு யாண்டு ௯ வது [|*] அ[தி]ராஜ[ர]ாஜமண்டலத்து வெங்[க]ாலநாட்டு நெல்வாய்-
ப்பள்ளிக்கு [கீ]ழ்பாற்கெ[ல்]லை ஆன்தநூர் எல்லைக்கு மெற்க்கும் [|*] தென்-
பாற்[க்]கெல்[லை க]ருங்கல்க்கறட்டுக்கு வடக்கும் [|*] மெல்பாற்-

5 க்கெல்லை பாய்படுத்தான் கல்லுக்கு கிழக்கும் [|*] வடபாற்க்கெல்லை ஆற்றுக்கு தெ-
ற்க்கும் [|*] இன்னான்(க்)[கெ]ல்லைக்குள்ப்பட்ட நஞ்சை புஞ்சை திருவாநிலை
ம[ஹா]தெவர்க்[கு] வெண்டும் நிமந்தங்களும் பூசைக்கும்

6 [தி]ருப்ப[ணி]க்[குமெல்]ப[டி] நிமந்தத்துக்குமாக [தி]ருநா[மத்]து[க்]காணியாக உடும்-
பொடி ஆமை [த]வழ் புற்[று எழுன்]த இடம் மெனொக்[கி]ய மரமு[ம்]
கீணொக்[கி]ய [கி]ணறும் [க]ற்று-

7 ப்புல் பொகாமு[ற்]றாட்டும் இறை வரி சிற்றாயம் எலவை உகவை மன்றுபாடல்-
தெண்டகுற்[ற]மற்[றும்] எற்ப்பையில்ப்பட்டநவும்[3] இ[று]ப்பதாக நம்மொலை கு-
டுக்-

8 க [|*] திருவாய் மொழிந்தருளினார் என்று திருமந்த்ரஒலை க்ஷ[த்ரி]யஸிகாம-
வளநாட்டு[4] பனையூர்நாட்டு நெ[ந*]ர்வாயில்லு[டை]யான் அருமொழிதிருப்பனங்க[ா]டு
உடையான் வானவன்பப-

9 ல்லவரையன் எழுத்து [|*] இவை திருமந்த்ரஒலைநாய[க]ம் தொண்டைமான் எழு-
த்து [|*] உள்ளூரா(ர)ன்[5] [உ*]த்த[மசொ]ழனான குலொத்துங்கசொ[ழப்ர]ஹ்மா-
ராயன் எழுத்து [|*] இராஜ-

10 ராஜனான வீரராஜெந்த்ரகுலொத்[து]ங்கஜயமுரிநா[ட]ாழ்வான் எழுத்து [|*] உடன்கூ-
ட்டத்து அதிகா[ரி][க*][ளில் [6]க்ஷத்ரி]யன்[ஸிக]ாமணிவளநாட்டு[ப்]பனை[யூ]ர்நாட்டு
ஜயங்கொண்-

11 ட[சொ]ழநல்லூ[ர்கு]டை[யான் உதை]ய(ர)[திவாக][ர*]ன் [கு]லொத்[து]ங்கமழ[வ]-
ராயன் எழுத்து [|*] இவை பந்[மா]ெ[ஹஸ்வ]ர[7] ரக்ஷெ(ஃ) —

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the army of his elder brother was at (*his*) back, *etc.*[8] — In the 9th year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjêndra-Śôḷadêva, who was graciously seated on the throne of heroes.

(L. 4.) "The eastern boundary of Nelvâyppaḷḷi in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Adhirâjarâja-maṇḍalam, (*is*) to the west of the boundary of Ândaṇûr; the southern boundary (*is*) to the north of a rough block of black stone; the western boundary (*is*) to the east of the *Pâypaḍuttâṉ* stone; and the northern boundary (*is*) to the south of the river.

(L. 5.) "Let our written order be issued that the wet land and the dry land enclosed within these four boundaries (*shall be given*) as temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvânilai (*temple for*) necessary expenses, for the worship, for repairs, and for the aforesaid expenses,—(*including every*) place where the iguana runs, the tortoise crawls and an ant-hill rises, the trees overground and the wells underground, the grass for the calves,

---

[1] Read ஒட்டகத்தொடு. [2] Read வீற்றிரு. [3] Read எப்பெர்ப்பட்டனவும்.
[4] Read க்ஷத்ரியசிகாமணிவளநாட்டு. [5] Read உள்ளூரான். [6] Read க்ஷத்ரியசிகாமணி.
[7] Read பன்மாஹெஸ்வரர்.
[8] The historical introduction of this inscription is identical with that of No. 21.

and (*the land*) enjoyed in full by the great village,— (*and*) shall pay revenue, taxes, small tolls, *êlavai*, *ugavai*, (the three fines called) *maṉṟupâḍal*, *daṇḍa* and *kuṟṟam*,[1] and everything else (*to the temple*)."

(L. 8.) (*Thus*) the king was pleased to order. The writing of the royal secretary, Vâṇavaṉ-Pallavaraiyaṉ, the lord of Arumoḻi-Tiruppaṇaṅgâḍu (*and*) the lord of Nêrvâyil in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu. This (*is*) the writing of the chief secretary, Toṇḍaimâṉ. The writing of the citizen Uttama-Sôḻaṉ, *alias* Kulôttuṅga-Sôḻa-Brahmârâyaṉ. The writing of Râjarâjaṉ, *alias* Vîrarâjêndra-Kulôttuṅga-Jayamurinâḍâḻvâṉ. The writing of Udayadivâkaraṉ Kulôttuṅga-Maḻavarâyaṉ, (*one*) of the heads of the assembly (*and*) the lord of Jayaṅkoṇḍa-Sôḻanallûr in Paṇaiyûr-nâḍu, (*a district*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu.

(L. 11.) "This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*."

No. 23.—On the outside of the second prakara, right of entrance.

This inscription is dated in the 23rd year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḻadêva, who claims to have conquered Îḻam (Ceylon), Madurai (Madhurâ) and Karuvûr and to have cut off the head of the Pâṇḍya king. The time of this Kulôttuṅga-Chôḻa is settled by an inscription in the Raṅganâyaka temple at Nellûr (Nellore), which couples Śaka-Saṁvat 1119 with the 19th year of his reign.[2] On the basis of this inscription and of some others which contain elements for astronomical calculation, Professor Kielhorn has shown that the king's reign commenced between the 5th June and 8th July, A.D. 1178.[3] Kulôttuṅga-Chôḻadêva I. ascended the throne in A.D. 1070,[4] and Kulôttuṅga-Chôḻadêva II. issued the Chellûr plates in A.D. 1132.[5] Consequently, the king, to whose reign the present inscription belongs, has to be designated Kulôttuṅga-Chôḻadêva III. In other inscriptions he bears the names Parakêsarivarman, Vîrarâjêndradêva (II.) and Tribhuvanavîradêva. His latest date is the 39th year in an unpublished inscription at Chidambaram. Accordingly, he must have been the immediate predecessor of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva, who ascended the throne about A.D. 1216.[6]

The immediate purpose of the subjoined inscription is to record that the king granted to the Karuvûr temple the village of Maṉṉaṟai and a portion of Kêraḷapaḷḷi[7] in Taṭṭaiyûr-nâḍu.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் ஈழமும் மதுரையும் பாண்டியன் முடி-த்தலையுங்கருவூரும் கொண்டருளின ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொ[ழ]தெவர்க்கு யாண்டு இருபத்துமுன்றாவது[8] திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி கொனெரி-

2 [ன்*][மை]கொண்டான் கொங்கான சொ[ழ]கெரளமண்டலத்[து] வெங்காலநாட்டு[க்]-கருவூரான முடிவழ[ங்]குசொழபுரத்து திருவானிலை மாதெ[வ]ர் கொயிலில் தெ-வர் கன்மிக்கும் ஸ்ரீமாஹெஸ்வரகங்காணி செய்வ-

---

[1] See above, p. 38, note 5. [2] No. 197 of 1894; *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 219. [3] *Ibid.* p. 266.

[4] See Professor Kielhorn's calculations, *l.c.* [5] *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 285.

[6] See Vol. I. p. 86. An inscription of the 2nd year of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva at Tiruviḍaimarudûr (No. 143 of 1895) mentions an image which had been set up in the 37th year of "the great king (*periya-dêvar*) Tribhuvanavîradêva."

[7] The same village is mentioned in a short inscription (No. 68 of 1890) of the 34th year of Parântaka I. at Sômûr near Karuvûr.

[8] Read மூன்றாவது.

3 [ரர்*]களுக்கும் ஸ்ரீகாரி[ய]ஞ்செய்வானுக்கும் [|*] இத்தெவர்க்கு [வெ]ண்டும் நிவந்தங்-
களுக்கு வெண்டுவதாக இன்னாட்டுத்தட்டையூர்நாட்டுக்கெர[ள]பள்ளியிலும் மன்-
னறையிலுமாக ஐம்பதிற்று வெலி நில(ம்)-

4 [மும் செந்த] மன்னறை [1] திருநாமத்து[க்க]ா[ணி]யா[க தி]ருவா[நிலை] ம[ஹா]தெ[வ]ற்-
[கு] குடுத்தொம் [|*] இவ்வுற்கு [2] [பெ]ருநா[ன்கெல்*][லை]க்குட்பட்ட நிலமும்
கற்றுப்[பு]ற்பொகாமுற்[றூ]ட்[டு]ம் [இநய]னார்[கு] [3]

5 இருபத்துமுன்றாவது [4] முதல் தெவதானம் இறை[யி]லியாக இடக்கடவதாகச்சொல்[லி]
இப்படி கணக்கிலும் இட்டுக்கொள்[ள]க்கடவ[ர்]கள[ா]க வரிக்குக்கூறு செய்வார்களு-
க்கும் சொன்னொ[ம்] [|*]

6 இன்னிலங்கைக்[கொ]ள்[ளு]ம் இடத்துக்கெரளன் நிச்ச[யி]த்த [ப]டியெ இவ்வூர்களிலெ
[இ]ருபத்துமுன்றாவது [5] [மு]த[ல்] தெவதா[ன]இறையிலியாகக்கைக்கொண்டு நிவந்-
தஞ்செலுத்[த]ப்பண்ணுக [|*]

7 எழுதினன் திருமந்திரஓலை மீனவன்மூவெந்தவெளான் [6] [|*] இவை தொண்டைமான்
எழுத்து [|*] இவை விழிஞத்தரயன் எழுத்[து] [|*] இவை வாகுணராஜனெ-
[ழு]த்து [7] [|*] இவை பங்களத்தரயன் எழுத்து [|*] இவை வாளுவ-

8 ராஜனெழுத்து [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-third year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, who was pleased to take Îḻam, Madurai, the crowned head of the Pâṇḍya, and Karuvûr,— the emperor of the three worlds, Kônêri[ṉmai] koṇḍâṉ,[8] (*addresses the following order*) to the Pûjâri (*dêvar-kaṉmi*), to the overseers of the *Śrî-Mâhêśvaras*, and to the manager of the temple of Tiru-vânilai-Mahâdêva at Karuvûr, *alias* Muḍivaḻaṅgu-Śôḻapuram, (*a city*) in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Koṅgu, *alias* Śôḻa-Kêraḷa-maṇḍalam.

(L. 3.) "We have given as temple land to (*the god*) Mahâdêva of the Tiruvâ-nilai (*temple*) for the expenses required by this god (*the village of*) Maṉṉaṟai, containing fifty *vêli* of land in Kêra[ḷa]paḷḷi and in Maṉṉaṟai in Taṭṭaiyûr-nâḍu, (*a district*) of the same *nâḍu*.[9]

(L. 4.) "Having declared that the land enclosed within the four great boundaries of this village, (*including*) the grass for the calves, and (*the land*) enjoyed in full by the great village, should be given to this god as tax-free temple land from the twenty-third (*year of our reign*), we have ordered (*our*) revenue officers [10] to enter (*it*) as such in the account (*book*).

(L. 6.) "If this land is (*actually*) taken possession of, you shall permit (*the temple authorities*) to take possession (*of it*) as tax-free temple land and to defray the expenses (*of the temple*) from (*the produce of*) these villages from the twenty-third (*year of our reign*), as determined by Kêraḷaṉ."[11]

---

1 Read நாமத்து. 2 Read இவ்வூர்க்கு. 3 Read இந்நாயனார்க்கு.
4 Read மூன்றாவது. 5 Read மூன்றாவது. 6 Read மூவெந்த.

7 The syllable ழு is entered below the line.

8 Regarding this title see Vol. II. pp. 110 and 246.

9 This refers apparently to Veṅgâla-nâḍu in l. 2. But No. 24, l. 3, shows that both Veṅgâla-nâḍu and Taṭṭaiyûr-nâḍu were independent districts of Śôḻa-Kêraḷa-maṇḍalam.

10 வரிக்கு கூறு செய்வார்கள் (which occurs also in Vol. II. No. 21, second section, l. 4) corresponds to வரியிலார் in No. 20, l. 21.

11 This is perhaps the name of the person at whose instance the king made the grant.

(L. 7.) Written by the royal secretary, Mînavan̲-Mûvêndavêlân̲.. This (*is*) the writing of Toṇḍaimân̲. This (*is*) the writing of Viḻiñattarayan̲. This (*is*) the writing of Varaguṇarâjan̲. This (*is*) the writing of Paṅgaḷattarayan̲. This (*is*) the writing of Vâḷuvarâjan̲.

No. 24.—On the outside of the second prakara, left of entrance.

This inscription is dated in the 25th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḻadêva (III.), who receives here the same attributes as in No. 23. It records that the villagers of Têvaṇappaḷḷi sold some land to the temple for three *kaḻañju* of gold, which a hunter had paid into the temple treasury. This person was a native of Pûvâṇiyam near Pun̲n̲am in Veṅgâla-nâḍu, a district of Śôḻa-Kêraḷa-maṇḍalam. Têvaṇappaḷḷi belonged to Taṭṭaiyûr-nâḍu, another district of the same *maṇḍalam*. The land granted was bounded in the east by the village of Nômbalûr.

Pun̲n̲am is found on the map of the Coimbatore district, about 6 miles west-north-west from Karuvûr. From inscriptions of Râjarâja I. and Râjêndra-Chôḻa I. on the walls of the small deserted temple of Sômêśvara at Sômûr near the junction of the Kâvêrî and Amarâvatî rivers, 7 miles east of Karuvûr, it appears that Têvaṇappaḷḷi was the ancient name of Sômûr, and that the Sômêśvara temple belonged to Tirunômbalûr, a quarter or hamlet of Têvaṇappaḷḷi.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] [தி]ரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் ஈழமுமதுரையூம்[1] பாண்டியன் முடி-
த்தலையூங்[2] கருவூரும் கொண்டரு[ளி]ன ஸ்ரீகுலொ[த்]துங்கசொழதெவர்க்கு யாண்டு
இருபத்தைஞ்சாவது சொழகெர[ள]ம[ண்]டலத்து வெங்க-

2 ாலநாட்டு கருவூ[ர]ான முடிவழங்குசொழபுரத்து உ[டை]யார் திருவாநிலை ஆளுடை-
யார்க்கு இம்[மண்]டலத்து இந்நாட்டுப்புன்னத்துப்பூவாணியவெட்டுவரில் வெ-
[ள]ான் கரியானான[3] மருதங்கவெளான் இந்நாயனார் ஸ்ரீபண்-

3 டாரத்துக்கு ஒடுக்கின பொன் காசுகல்லால் துளை நிறை செம்பொன் மூக்க[ழ]ஞ்சு
[||*] இப்பொன் [மு]க்க[ழ]ஞ்சு[ம் இ]ம்மண்டலத்துத்த[ட்]டையூர்நாட்டு தெவணப்-
[ப]ள்ளி ஊரொம் ஊர் [4]வி[னி]பொகத்துக்குக்கொ[ண்]ட [பொ]ன் முக்க-

4 ழஞ்சும் [||*] [5]மூல[பி]ருத்தரான ஸ்ரீசண்டெஸ்வரதெவர் ஸ்ரீஹஸ்தத்தால் இப்பொன்
முக்கழஞ்சு[ம்] கைக்கொண்டு தெவதானம் திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக்குடுத்த
நிலம் மெல்[ப்பு]லத்து ஆலொடுபொழி[ல]ால் நீர் பா-

5 யூம்[6] நிலம் பாடி[க]ாப்பானஞ்செய் என்னும் பெருடை நிலம் பெரும்படி அரைமா-
வும் [||*] இ[து]க்[கெல்]லை [||*] [கீழ்பாற்]க்கெல்லை நொம்பலூர் நத்தத்துக்கு
மெற்கும் [||*] வ[ட]பாற்கெல்லை விருத்தி[க்]கு தெற்கும் [||*] மெல்ப-

6 ாற்கெல்லை தெக்கு நொக்கி [நீ]ர் பாய்கிற கவருக்குக்கிழக்கும் [||*] தென்(ம்)பாற்[க்]-
[கெ]ல்லை அணு[க்க]நம்பி செ[ய்]க்கு வடக்கும் [||*] இப்பெருநான்(ங்க்)கெல்-
[லை]க்குட்பட்ட இவ்வரைம[ா] நிலமும் இறையிலி மு-

7 [ற்]றூட்டாக இந்நா[ய]னார்க்கு தெவதா[ன]மாவிதாகவும் [||*] இந்நிலத்தால் வந்த
இறை[ற] வரி சிற்றாயம் எற[ச்]சொ[று] கூற்[ற][ரி*]சி எ[ப்]பெற்பட்டனவும்
[ஊ]ரொமெ எ[றி]ட்டு கொண்டு இந்நிலம் அரைமாவும் இறையி-

---

[1] Read யும். [2] Read யுங்.

[3] Here and three times in the word நாயனார் (ll. 2, 7 and 9), the syllable ளா is expressed by two separate symbols. Compare ணா for ணா in the Karikal inscription of Madhurântaka, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 331.

[4] Read விநியொக. [5] Read மூல. [6] Read யும்.

8 வி தெவ[தான]ம[ாகக்குடுத்]து செ[ந்]நிர்[1] வெட்டி செய்யக்கடவதல்லையாகவு[ம்[2] பு]ன்னிர்[3] வி[ட்]டு பாச்சிக்கொள்வி[த]ாக[வு]ம் [|*] [இ]ப்ப[டி ச]ம்[மதி]த்து இசை[றயி]வி தெ[வதானமாகக்]கல் வெட்டிக்[கு]டுத்[தோ]ம் தெ[ந]வ[ணப்ப]ள்-[ளி ஊ]ரெ-

9 [ார]ம் [|*] இக்க[ா]ய[னார்] . . . .

Translation.

(Line 1.) Hail ! Prosperity ! In the twenty-fifth year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva, who was pleased to take Îḻam, Madurai, the crowned head of the Pâṇḍya, and Karuvûr,— three *kaḻañju* of pure gold, weighed by the gold weight (*kâśu-kal*),[4] were paid into the treasury of the god of the Tiruvânilai (*temple*), (*who is*) the lord of Karuvûr, *alias* Muḍivaḻaṅgu-Śôḻapuram, (*a city*) in Veṅgâla-nâḍu, (*a district*) of Śôḻa-Kêraḻa-maṇḍalam, by Vêḷâṉ Kariyâṉ, *alias* Marudaṅga-Vêḷâṉ, (*one*) of the hunters (*Vêṭṭuvar*) of Pûvâṇiyam (*near*) Puṉṉam, (*a village*) in the same *maṇḍalam* (and) in the same *nâḍu*.

(L. 3.) We, the villagers of Têvaṇappaḷḷi in Taṭṭaiyûr-nâḍu, (*a district*) of the same *maṇḍalam*, have received these three *kaḻañju* of gold for the use of the village.

(L. 4.) Having received these three *kaḻañju* of gold from the sacred hand of the holy Chaṇḍêśvaradêva, who is the first servant (*of* Śiva),[5] (*we*) sold as temple land one fortieth (*vêli*), roughly, of land, which bears the name *Pâḍikâppâṇañjey*[6] (and) which is watered by the *Âlôḍupôyi*[*l*] (channel) of the western fields.

(L. 5.) The boundaries of this (*land are*) :— The eastern boundary (*is*) to the west of the site of Nômbalûr ; the northern boundary (*is*) to the south of the *Vritti* ;[7] the western boundary (*is*) to the east of the branch (*channel*) which flows towards the south ; and the southern boundary (*is*) to the north of the field of Aṉu[kka]-Nambi.

(L. 6.) This one fortieth (*vêli*) of land, enclosed within these four great boundaries, shall belong to this god as temple land, free of taxes (*and*) to be enjoyed in full.

(L. 7.) We, the villagers, having fixed (?) and received all revenue, taxes, small tolls . . . . . . (*and*) pounded rice[8] due from this land, and having given this one fortieth (*vêli*) of land as tax-free temple land, shall not be permitted to waste the good water, but shall use the dirty water for irrigation.

(L. 8.) Having agreed thus, we, the villagers of Têvaṇappaḷḷi, engraved (*it*) on stone as tax-free temple land. This god . . . .

No. 25.—On the north wall of the Pasupatisvara shrine.

This inscription contains an order of a king who bore the titles *Tribhuvanachakravartin* Kôṉêriṉmaikoṇḍâṉ.[9] He granted certain privileges to the artizans (*Kaṉmâḷar*) of the district of Veṅgâla-nâḍu,— to take effect from the month of Âḍi of the 15th year of his reign.

An almost identical duplicate of this inscription (No. 562 of 1893) is engraved on the central shrine of the Gôshṭhîśvara temple at Pêrûr near Coimbatore. It differs chiefly in

---

[1] Read நீர். [2] Read கடவதில்லை. [3] Read புன்னீர்.

[4] In the Tanjore inscriptions the same weight is used for weighing jewels ; see Vol. II. p. 35, note 1.

[5] See *ibid.* p. 73, note 2.

[6] *I.e.* 'the wet land of the village watchman.'

[7] *I.e.* 'the land enjoyed by Brâhmaṇas or others ;' compare Vol. I. p. 91, note 7.

[8] குற்றரிசி is the same as குத்தரிசி.

[9] See above, p. 44, note 8.

being addressed to the *Kaṇmâḷar* of Southern Koṅgu (*Teṉ-Koṅgu*) and in the king's bearing the title Kôṉêrimêlkoṇḍâṉ instead of Kônêriṉmaikoṇḍâṉ.

TEXT.

1 [ஸ்]வஸ்தி [||*] திரிபுவனச்ச[க்]கரவத்திகள் ஸ்ரீகொனெரின்மை[கொ]ண்[ட]ான் வெங்கால-
நா[ட்]டுக்கண்[மாள]ர்க்கு [|*] யடு வது [ஆடிமா]த[ம்] முதல் தங்க-

2 ளுக்கு நன்மைதின்மைகளுக்கு இரட்டைச்[ச]ங்கும் ஊதி பெரி[மை]க உள்ளிட்[ட]வை
[கொ]ட்டுவித்து கொள்ளவும் தாங்கள் புற[ப்]பட வெண்டும்

3 இடங்களுக்கு பாதரெ[க்ஷை] கொத்துக்கொ[ள்]ளவும் தங்கள் [1]விடு[களுக்]குச்சாந்து
இட்டுக்கொள்[ள]வும் [சொ]ன்னொம் [|*] இப்படிக்கு இவ்வொலை[2] பி-

4 டி[ப]ாடாகக்கொண்டு சந்த்ராதித்தவரை செல்[வ]தாகத்தங்[க]ளுக்கு வெண்டின இட-
ங்களிலெ கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக்கொள்க [|*]

5 இவை விழு[ப்ப]ாதராயன் எழுத்து [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! The emperor of the three worlds, the glorious Kônêriṉmaikoṇḍâṉ (*addresses the following order*) to the *Kaṇmâḷar* of Veṅgâla-nâḍu.

"We have ordered that, from the month of Âḍi of the 15th (*year of our reign*), at your marriages and funerals, double conches may be blown and drums, etc., beaten, that sandals may be worn (*on the way*) to places which you have to visit, and that your houses may be covered with plaster. On the authority of this written order (*ôlai*), this may be engraved on stone and on copper in (*all*) places desired by you, so as to last as long as the moon and the sun."

(L. 5.) This (*is*) the writing of Viḻuppâdarâyaṉ.

No. 26.—ON THE OUTSIDE OF THE SECOND PRAKARA, LEFT OF ENTRANCE.

This inscription contains an order of a king who bore the title Kôṉêrimêlkoṇḍâṉ. The date of the order was the 438th (!) day of the 23rd year of his reign (l. 4). The king granted the village of Âṇḍaṉûr, surnamed Vîra-Sôḻa-nallûr, for the maintenance of the temple servants, whom he had settled in a quarter which was called Vîra-Sôḻaṉ-Tirumaḍaiviḻâgam after his own name. From this designation and from the surname of the village granted, it follows that his actual name was Vîra-Chôḻa.

The village of Âṇdaṉûr was bounded in the west by Nelluvâyppaḷḷi, which is the object of the grant recorded in No. 22 abeve.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொனெரிமெல்கொண்பான்[3] கருவூர் திருவானிலை ஆளுடையார்
கொயில் தெவர் க[ன்]மிகளுக்[கு] [||*] இ[ன்]னுய[னு]ர் கொயிலுக்கு நம் பெரால்
[செ]யற்றின வீரசொழன் [தி]ருமடைவிளாகத்தில் குடி[யிரு]ந்த தவசி[ய]ர்க்[கு]ம்
சிவப்பிர[ா]-

2 மணர்க்கும் தெவரடிய[ா]கக்கும்[4] [உவ]ச்சற்கு[ம்] ப[ல]பணி நிமந்தக்காற[ர்*]க்கும் ஜீ[வ-
ன]ெ[சஷ]மாக தென்கரை ஆந்த[னூ]ரான [வீ]ரசொழநல்லூர் குடுத்[து] இவ்வூ-
ரால் வந்த யிறையும் [யெ]ல[ை]வயும் உகலைவயூம்[5] கொ[ள்ள]ா[தொ]மாக[6]
[வி]ட்டு

[1] Read வீடு.
[2] Read இவ்வொலை.
[3] Read கொண்டான்.
[4] Read யார்க்கும்.
[5] Read யும்.
[6] Compare கொள்ளப்பெறு தொமாக in No. 12, l. 8.

3 மற்றுள்ள குடிமைப்பாடும் எற்பெற்ப்பட்டிதும்[1] இ[ன்]றைய[னு]ர் கோயி[லுக்]கு செ-
ய்து இவ்வூர் இப்படி சந்திராதித்தவரை அனு[ப]விப்பார்க[ளா]க [ந]ம்மோலை
குடுத்தோம் [|*] இப்படி செ[ம்]பிலும் சிலையிலும் [வெ]வ[ட்]டி[க்]கொ-
4 [ள்]க [|*] இவை விலாடத்தரையன் யெழுத்து [|*] இயாண்டு இரு[ப]த்துமூன்று-
வது[2] நாள் [நா]னூற்று முப்பத்தெட்டு [|*] இவ்வூர்க்கு [பெ]ருநா[ன்]கு
எல்லை [க]ரைத்துறை[ற]ப்பெருவழிக்கு[3] மேற்கும் [|*] [தெ]ன்(ம்)பா[ற்க்]-
5 கெல்லை ஆதிச்சமங்கல[த்து] எல்லைக்கு வடக்கும் [|*] மேல்பாற்க்கெல்லை [4]நெ . [லு-
வ]ாய்ப்பள்ளி எல்லைக்கு கி[ழ]க்கும் [|*] வடபாற்க்கெ[ல்லை] ஆற்றுக்கு [தெ]தக்கும்
[|*] ஆக [இ]சைந்[த] பெரு[நா]ா[ன்]கெல்[லை]-
6 [க்]கு உள்பட்ட நிலம் இம்ம[டவி]ளாகத்து இரு[க்]கிற குடிகளு[க்கு] [5]சிவனசெ[ஷ]-
மாக [கு]டுத்தோம் [|*] இது ப[ன்மா]ஹேஸ்வ[ரர்]ர[க்ஷை] [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail ! Prosperity ! Kôṇêrimêlkoṇḍâṉ (*addresses the following order*) to the Pûjâris of the temple of the god of Tiruvâṇilai at Karuvûr.

" (*We*) have given (*the village of*) Âṇḍaṉûr, *alias* Vîra-Śôḻa-nallûr, on the southern bank (*of the river*) for the maintenance[6] of the ascetics (*tapasvin*), Śiva-Brâhmaṇas, dancing-girls (*dêvar-aḍiyâr*), drummers (*uvachchar*) and servants (*nimandakkâṛar*)[7] (performing) various duties, who reside in the Vîra-Śôḻaṉ-Tirumaḍaiviḷâgam[8] which (*we*) have founded in our name for the temple of this god. (*We*) have granted that we shall not levy the taxes, *êlavai* and *ugavai*,[9] due from this village. We have given our written order to the effect that (*the donees*) shall thus enjoy this village as long as the moon and the sun endure, doing all kinds of service to the temple of this god. Let this be engraved on copper and on stone."

(L. 4.) This (*is*) the writing of Viḷâḍattaraiyaṉ. On the four-hundred-and-thirty-eighth day of the twenty-third year (*of the reign*).

" The four great boundaries of this village (*are*), to the west of the high-road of [K]âraittu[ṛ]ai ; the southern boundary (*is*) to the north of the boundary of Âdichchamaṅgalam ; the western boundary (*is*) to the east of the boundary of Ne[lluv]âyppaḷḷi ; and the northern boundary (*is*) to the south of the river. The land enclosed within the proper four great boundaries we have given for the maintenance of the residents of this *Maḍaviḷâgam*.

(L. 6.) " This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*."

IV.—INSCRIPTIONS AT MANIMANGALAM.

Maṇimaṅgalam,[10] which I visited in 1892, is a village at the eastern extremity of the Conjeeveram tâluka of the Chingleput district, about 6 miles west of Vaṇḍalûr, a station on

---

[1] Read எப்பெர்ப்பட்டதும். [2] Read மூன்றுவது. [3] Read வழிக்கு.

[4] Read நெல்லுவாய். [5] Read சீவன.

[6] This seems to be the technical meaning of *jîvana-śêsha*, which means literally 'the remainder of life.'

[7] See Vol. II. p. 278, note 2.

[8] The term *maḍaiviḷâgam* or *maḍaviḷâgam* is applied to the quarter in the environs of a temple ; see above, p. 24, note 3.

[9] These two obscure terms occur also in No. 20, l. 13, and No. 22, l. 7.

[10] No. 320 on the *Madras Survey Map* of the Conjeeveram tâluka.

the South-Indian Railway. It is mentioned already in the Kûram plates and in the Udayêndiram plates of Pallavamalla as the site of one of the battles in which the Pallava king Narasiṁhavarman I. defeated the Western Chalukya king Pulikêśin II.[1]

Maṇimaṅgalam contains three temples of Vishṇu and two temples of Śiva. The three former now bear the names Râjagôpâla-Perumâḷ, Vaikuṇṭha-Perumâḷ[2] and Krishṇa-svâmin, and the two latter are now called Dharmêśvara and Kailâsanâthasvâmin. I am publishing below fourteen inscriptions of the Râjagôpâla-Perumâḷ temple (Nos. 27 to 40) and one of the Dharmêśvara temple (No. 41). These records belong to the time of the Chôḷa kings Râjakêsarivarman (No. 27), Râjâdhirâja (No. 28), Râjêndra (No. 29), Vîrarâjêndra I. (No. 30), Kulôttuṅga-Chôḷa I. (Nos. 31 and 32), Vikrama-Chôḷa (No. 33), Kulôttuṅga-Chôḷa II. (No. 34), Râjarâja II. (No. 35), Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 36 and 37) and Râjarâja III. (Nos. 38 to 41).

In the Chôḷa inscriptions the name of the village is Maṇimaṅgalam (Nos. 27, 28, 30 to 41) and, in Sanskrit verses, Ratnâgrahâra[3] (Nos. 27 and 40) or Ratnagrâma (No. 27). In the time of Râjakêsarivarman it was surnamed Lôkamahâdêvi-chaturvêdimaṅgalam (No. 27), in that of Râjâdhirâja, Râjêndra and Vîrarâjêndra I. Râjachûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam (Nos. 28 to 30), and in that of the remaining kings Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-kaṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam[4] (Nos. 31 to 36 and 38). In three inscriptions of the 18th year of Râjarâja III. we find the fresh surname Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam (Nos. 39 to 41). The village was included in Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam[5] (Nos. 28 to 30, 32 to 39, and 41). Down to the time of Vîrarâjêndra I. it belonged to Mâgaṇûr-nâḍu[6] (Nos. 28 to 30), a subdivision of the district of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam[7] (Nos. 27 to 30). The later Chôḷa inscriptions assign it to Kuṉṟattûr-nâḍu[8] (Nos. 31 to 39 and 41), a subdivision of the district of Puliyûr-kôṭṭam[9] (Nos. 39 and 41), which was surnamed Kulôttuṅga-Chôḷa-vaḷanâḍu (Nos. 31 to 36, 38, 39 and 41) after Kulôttuṅga-Chôḷa I.

The ancient name of the Râjagôpâla-Perumâḷ temple was Śrîmad-Dvârâpati (Nos. 28 to 30) or Śrîmad-Dvârâpuridêva (No. 27), *i.e.* 'the lord of the prosperous city of Dvârâ,' the residence of Krishṇa in Gujarât. The Tamil equivalent of Śrîmad-Dvârâpati is Vaṇḍuvarâpati (Nos. 31 and 33 to 39). Other names of the temple were Śrî-Kâmak-kôḍi-Viṇṇagar[10] (Nos. 28 to 30), Puravuvari-Viṇṇagar (No. 32) and Tiruvâyk-kulam (Nos. 33 and 36).

---

[1] See above, Vol. I. p. 144 f. and Vol. II. p. 363, note 1.

[2] The ancient name of this temple was Tiruvâyappâḍi; see below, p. 84, note 5.

[3] *Ratna* is synonymous with *maṇi*, the first portion of the name Maṇimaṅgalam.

[4] *I.e.* 'the Brâhmaṇa settlement (called after) the Chôḷa who twice saw the back of (*i.e.* defeated) the Pâṇḍya.' Instead of *veṉ-kaṇḍa*, two inscriptions (Nos. 31 and 38) read *veṉ-koṇḍa*, and two others (Nos. 33 and 35) *mêṉ-koṇḍa*.

[5] See above, p. 2 and note 3.

[6] Mâgaṇûr was a hamlet on the west of Maṇimaṅgalam; see No. 27, text line 3, and No. 33, text line 21.

[7] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 6, note 4. Śêṅgâḍu is a village in the Conjeeveram tâluka (No. 250 on the *Madras Survey Map*).

[8] Kuṉṟattûr is probably the modern Kuṉṉattûr, No. 248 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka.

[9] Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 8, note 1. Puliyûr is a village close to Madras, No. 174 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka.

[10] On *Viṇṇagar* or *Viṇṇagaram*, 'a Vishṇu temple,' see *Ep. Ind.* Vol. V. p. 47, note 4.

No. 27.—On the south wall of the shrine in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 6th year of the reign of the Chôḷa king Râjakêsarivarman[1] (l. 2). It opens with two Sanskrit verses, which state that a person whose name is not given made a grant to the Vishṇu temple at Ratnâgrahâra or Ratnagrâma, *i.e.* Maṇimaṅgalam. From the following Tamil passage it appears that the donor had purchased the land from the inhabitants of Maṇimaṅgalam. The grant consisted of 4,000 *kuḻi* of land, of which 2,000 were situated on the west of Maṇimaṅgalam and south of Kuḷattûr, the modern Koḷattûr.[2] The remaining 2,000 *kuḻi* were situated on the south of Maṇimaṅgalam and east of Amaṇpâkkam—the modern Ammaṇambâkkam.[3]

In this archaic inscription the *virâma* is marked above several letters by a dot (*puḷḷi*), just as in the modern Tamil print. The Grantha *ṇâ* of *praṇâśa* (l. 1) is expressed by a compound letter which differs from the Tamil *ṇâ*![4]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] விஷ்ணோராலயமிதயோஸ்யோதயோத்தி[ஷ்*]டாத்தி[ஷ்*]டப்ரணாஶநிப- ணோ ரக்ஷணியகி[த்தி][ஷ்*]டி[5] [|*] ரத்நா[க்ர]ஹார இதி வி[ஶ்ருத]நாமதேய- ஸ்யா[ஜ]தே[6] ஸகலஸத்வகணாரத்நஸித்தி:[7] [|| க ||*] [8]ரத்நக்ராமே க்ரஹாரே தே[வ] ஸ்ரீவி[ஷ்*]ண[ா]-

2 ராயிவாஸிந: [|*] சுவத்ரகாராமேகோர[த்]ி[9] ஹோமதே[வ]ஸ்ய ஶாஸகம் ||—[௨ ||*] கொ[வி]ராஜகேஸரிவ[ந்]ம[ர்*]க்கி[யா*]ண்டு சு வது செங்காட்டுக்கோ- ட்டத்து மணிமங்[க]லமாகிய உலோகஹாதேவிசதுர்வேதிமங்க[ல*]த்து[10] ஸபா- ஸதெஸோம்

3 எம்[மூ]ர் ஸ்ரீ[வி][ஷ்*]ணுராரவிந்ததேவர்க்கு [நா]ங்கள் விற்றுக்குடு[த்]த ஸபுமி [|*] மெல்பிடாகை[க] மாகணூர் எல்லேகு மெ[ம]ற்[கு]ம் பெரியபுத்தெரி கரைகு வட- [கு]ம் மெ[ம]ல்பால்கெல்லே[11] கவிச்சங்காலுகு கிழக்[கு]ம் [வட]பாற்கெல்-

4 [லே] குளத்தூர் எல்லேக்[கு]த்தெற்கு ஆக [12][இ][ங்*]கால்கெல்லேயுள்ளு[மக]ப்பட்ட [இர]ண்டாயிரங்குழியும் [|*] தெ[தன்]பிடாகை பெறூர் அட்டின புத்தெரி [13]கிழைஸபுமி [கீ]ழ்பாற்கெல்-

5 [லே] குடும்பிடுபொடகத்துக்கு மெற்கும் தென்பா[ற்]கெல்லே மண்ணிக்காலுக்கு வட- க்கும் மெல்பாற்[ெ]கல்லே அமண்-

6 பா[க்க*]த்தெல்லேக்கு கிழக்கு வடபாற்கெல்லே எரி கரைக்கு(ம்) தெற்குமாக இங்காற்பால்எல்லே[யுள்]ளுமகப்பட்ட நி-

7 லத்தில் நின்ற இரண்டாயிரங்குழியும் [|*] ஆக நாலாயிரங்குழியும் வநராசித்த- வதி[14] இறையிலி செய்து குடு-

8 த்தோம் ஸபாஸதெஸோம் [|*] இன்நி[ல][ம்*] சுட்டி இறையு[ம்*] எ[ற*]- ச்சொறு[15] வெட்டி வெய[தி கா]ண[ம்] எப்பெ(ா)ர்-

9 [ப]ட்டது[ம்*] காட்ட [பெறு]தோமா[னோ][ம் |*] [கா]ட்டிகா[ெ] பெ[ர் ெ]பர் இ[ரு]ப[த்*]தை[ங்]கழ[ஞ்]சு பொன் [மு]ன்றவொட்[டி] குடு[த்தோம்*] ஸபா- ஸதெஸோ[ம்] [|*]

10 [ஸ்ரீவை]ஷ்ணவாநெஷ[16] [||—]

---

[1] See above, p. 2, note 4.

[2] No. 289 on the *Madras Survey Map* of the Conjeeveram tâluka.

[3] No. 330 on the same map.

[4] Compare above, Vol. II. p. 200, note 1.

[5] Read ரக்ஷணீயகீர்த்தி:.

[6] The letter ஜ has been entered below the line.

[7] Read ஸத்வகணாரத்ந.

[8] Read ரத்ந.

[9] Read ஹோமதேவ.

[10] Read சதுர்வேதி.

[11] Read மெற்பாற்கெல்லே.

[12] Read இந்நான்கெல்லே.

[13] Read கிழை.

[14] Read த்ரைவதி.

[15] See above, No. 24, text line 7.

[16] Read ஸ்ரீவைஷ்ணவாநெஷ.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity!

(Verse 1.) Resplendent is (*the village*) whose famous name is Ratnâgrahâra (*and which is*) an embodiment of the union of the two goddesses of learning and prosperity, able to remove distress, of lovely fame (*and*) an ocean of all gems—noble qualities.

(V. 2.) (*He*)[1] founded, for as long as the moon and the stars endure, a perpetual enjoyment (*bhôga*) of the god who resides in (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâ in the *agrahâra* of Ratnagrâma.

(Line 2.) In the 6th year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman, we, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Lôkamahâdêvi-chaturvêdimaṅgalam, (*in the district*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, sold (*the following*) land to (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâpuridêva in our village.

(L. 3.) Two thousand *kuḻi*, enclosed within the following four boundaries:—(*The eastern boundary is*) to the west of the boundary of Mâgaṇûr, a hamlet on the west (*of our village*); (*the southern boundary is*) to the north of the bank of the *Periyaputtêri* (tank); the western boundary (*is*) to the east of the *Kaḻichchaṅgâl* (channel);[2] and the northern boundary (*is*) to the south of the boundary of Kuḷattûr.

(L. 4.) Two thousand *kuḻi* of land below the *Puttêri* (tank) at (?) Pêṟûr, a hamlet on the south (*of our village*), enclosed within the following four boundaries:—The eastern boundary (*is*) to the west of Kuḍumbiḍupâḍagam; the southern boundary (*is*) to the north of the *Maṇṇikkâl* (channel); the western boundary (*is*) to the east of the boundary of Amaṇpâ[kka]m; and the northern boundary (*is*) to the south of the bank of the tank.

(L. 7.) Altogether four thousand *kuḻi* were given, for as long as the moon and the sun exist (*and*) free of taxes, by us, the great assembly.

(L. 8.) On this land we shall not be entitled to claim any taxes, ... forced labour (*veṭṭi*), *vêdi* and *kâṇam*.[3]

(L. 9.) We, the great assembly, agree that each of those who claim (*them*) shall pay a fine[4] of twenty-five *kaḻañju* of gold.

(L. 10.) (*This charity is placed under*) the protection of the *Śrî-Vaishṇavas*.

No. 28.—ON THE NORTH AND WEST WALLS OF THE SHRINE IN THE RAJAGOPALA-PERUMAL TEMPLE.

This inscription is dated in the 29th year of Râjakêsarivarman, *alias* Râjâdhirâjadêva, surnamed Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa (l. 7).[5] It opens with a panegyrical account of the king's deeds. The text of this passage has been settled by comparison with the corresponding introductions of three other inscriptions, *viz.*—

1. Tk. = an inscription of the 29th year in the Śvêtâraṇyêśvara temple at Tiruveṇkâḍu in the Tanjore district (No. 114 of 1896).

---

[1] The name of the donor is not stated.

[2] From this channel is probably derived the name of the modern village of Kariśaṅgâl (No. 319 on the *Madras Survey Map* of the Conjeeveram tâluka), south of Maṇimaṅgalam.

[3] Compare above, No. 12, text line 8.

[4] The verb *maṇṛu*, which occurs also in Vol. I. Nos. 82 and 83, evidently means 'to pay a fine;' compare above, p. 38, note 5.

[5] On this title see above, Vol. II. p. 312 f.

2. Tr. = an inscription of the 31st year in the Âdhipurîśvara temple at Tiruvoṟṟiyûr near Madras (No. 107 of 1892).

3. Tai. = an inscription of the 32nd year in the Pañchanadêśvara temple at Tiruvaiyâṟu near Tanjore (No. 221 of 1894).

Among the achievements of Râjâdhirâja the subjoined inscription mentions that he "destroyed the palace of the Chalukya king in the city of Kampili" (l. 6). As I have said before,[1] this statement enables us to identify Râjâdhirâja with the king who, according to the *Kaliṅgattu-Paraṇi* (viii. 26), "planted a pillar of victory at Kampili," and to place his reign immediately after that of Râjêndra-Chôḷa I. and before that of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva. Râjêndra-Chôḷa I. ascended the throne in A.D. 1001-2 and reigned until at least A.D. 1032.[2] An inscription at Miṇḍigal proves that Râjâdhirâja's anointment to the throne took place in A.D. 1018.[3] This would be about the 17th year of the reign of his predecessor Râjêndra-Chôḷa I. Consequently, Râjâdhirâja appears to have been the co-regent of the latter and cannot have exercised independent royal functions before the death of the other. It is in perfect accordance with this conclusion that his inscriptions which have been discovered so far are all dated in the later years of his reign, *viz.* between the 26th and 32nd years.

The introduction of the subjoined inscription states that Râjâdhirâja appointed seven of his relatives to be governors over the Chêra, Chalukya, Pâṇḍya and Gaṅga countries, the island of Ceylon, the Pallava country, and Kanyakubja (l. 1). This statement is evidently exaggerated, at least as far as it refers to the Chalukya dominions and Kanyakubja.[4] Next are mentioned three Pâṇḍya kings (l. 1 f.). The first of them, Mânâbharaṇa, was decapitated; the second, Vîra-Kêraḷa, was trampled down by an elephant; and the third, Sundara-Pâṇḍya, was expelled to Mullaiyûr. Further, Râjâdhirâja killed an unnamed king of Vêṇâḍu, *i.e.* Travancore, and three princes of Irâmaguḍam (?). Having routed the Chêra king, he followed the example of his ancestor Râjarâja I. in destroying the ships at Kâṇḍaḷûr-Śâlai[5] (l. 2 f.).

Then followed a victorious war against Âhavamalla, Vikki, Vijayâditya and Śâṅgamayaṉ, which was led by a general named Kêvuḍaṉ, and in the course of which two of Âhavamalla's officers, named Gaṇḍappayaṉ and Gaṅgâdhara, were killed and the city of Koḷḷippâkkai[6] was set on fire (l. 3 f.). Koḷḷippâkkai or, in Kanarese, Koḷḷipâke was included in the territory of the Western Châlukyas,[7] and Âhavamalla, Vikki and Vijayâditya are identical with the Western Châlukya king Âhavamalla-Sômêśvara I. (A.D. 1044 and 1068) and two of his sons, Vikramâditya VI. (A.D. 1055-56 and 1076 to 1126) and Vishṇuvardhana-Vijayâditya (A.D. 1064 to 1074).[8]

The next of Râjâdhirâja's expeditions cost their crowns to four kings of Ceylon, *viz.* Vikramabâhu, Vikrama-Pâṇḍya, Vîra-Śalâmêgaṉ, and Śrîvallabha Madanarâja (l. 4 f.). The second of these is said to have ruled over the southern Tamiḻ country before taking possession of Ceylon, the third to have originally ruled over Kanyakubja,

---

[1] Above, p. 32, and *Ind. Ant.* Vol. XXII. p. 142, note 5.

[2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 266.

[3] *Ibid.* p. 216.

[4] Râjâdhirâja's claim to the conquest of Kanyakubja seems to rest on the fact that he killed a king of Ceylon, who was a native of Kanyakubja; see p. 56 below.

[5] Compare above, Vol. II. p. 241, note 1.

[6] The same place had been taken by Râjêndra-Chôḷa I.; see above, Vol. I. p. 96, and Vol. II. p. 108.

[7] See Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 437.

[8] *Ibid.* p. 428, Table.

and the fourth to have taken refuge with a certain Kṛishṇa. Worst of all fared Vîra-Śalâmêgaṉ. The Chôḷa king seized his elder sister and his daughter (or wife)[1] and cut off the nose of his mother, and the Ceylon king himself fell in battle. An independent and somewhat different account of these struggles is given in the 56th chapter of the *Mahâvaṁsa*,[2] which mentions successively the reigns of Vikramabâhu, who is supposed to have reigned from A.D. 1037 to 1049, Vikrama-Pâṇḍu (A.D. 1052 to 1053), Jagatipâla (A.D. 1053 to 1057), and Parâkrama-Pâṇḍu (A.D. 1057 to 1059). Of Jagatipâla it is said that he came from the city of Ayôdhyâ, that the Chôḷas slew him in battle, and that they carried his queen and his daughter to the Chôḷa country. As the two first names, Vikramabâhu and Vikrama-Pâṇḍya, are the same in Râjâdhirâja's inscriptions and in the *Mahâvaṁsa*, we may identify Jagatipâla with Vîra-Śalâmêgaṉ, who came from Kanyakubja, who was killed by the Chôḷas, and whose elder sister and daughter were carried away by them. It remains uncertain whether he was a native of Kanyakubja (Kanauj) or Ayôdhyâ, as stated respectively in Râjâdhirâja's inscriptions and in the *Mahâvaṁsa*. The fourth king, Śrîvallabha[3] Madanarâja, is perhaps the same as the Parâkrama-Pâṇḍu of the *Mahâvaṁsa*, who is said to have been killed by the Chôḷas.

On a second raid to the north Râjâdhirâja defeated four chiefs, whose names are given, but whom I cannot identify, and destroyed the palace of the Chalukya king at Kampili (l. 5 f.), a place in the Hosapêṭe tâluka of the Bellary district, which is also mentioned in a Western Châlukya inscription.[4]

As I have stated before (p. 39 above), Râjâdhirâja was the elder brother of his successor Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva, and met with his death in the battle of Koppam. Hence I suspect that it is Râjâdhirâja who is meant in a Western Châlukya inscription of A.D. 1071 at Aṇṇîgere in the Dhârwâr district, which states that "the wicked Chôḷa, who had abandoned the religious observances of his family, penetrated into the Beḷvola country and burned the Jaina temples which Gaṅga-Permâḍi, the lord of the Gaṅga-maṇḍala, while governing the Beḷvola province, had built in the Aṇṇîgere-nâḍu," and that "the Chôḷa eventually yielded his head to Sômêśvara I. in battle, and thus, losing his life, broke the succession of his family."[5] "The record adds that the temples were subsequently restored by the *Maṇḍalika* Lakshmadêva."[6]

According to Professor Kielhorn's calculation,[7] the date of this inscription (l. 7 f.) corresponds to Wednesday, the 3rd December A.D. 1046. On this day the villagers made over to the temple 2,200 *kuḻi* of land and received in exchange 100 *kâśu* from the temple treasury.

TEXT.

1 —|| ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ||— தி[ங்]களேர்தரு த[ன்]றொங்கல்வெண்குடைகிழ்[8] நிலமக-
ணிலவ மலர்[ம*][க]ட்புணர்ந்து செங்கோலோச்சி[க்]கரு[ங்க]லி கடிந்து தன் சிறிய-
[த]ாதையு[மி]ருத்தமையனுங்[9] குறிகொள் தன்கிளங்கோக்களையும் நெறியுணர் தன்றி-
ருப்[பு]தல்வர் தம்மை[யுமு]ன் றியநெற[யி]ல்[10] வானவன் ம[ல்]லவ[11] மின[வ]ன்[12]

---

[1] See below, p. 56, note 6.

[2] Wijesinha's *Translation*, p. 91 f.

[3] Two princes of the name Sirivallabha, who belong to a later period, are mentioned in chapters lix. ff. of the *Mahâvaṁsa*.

[4] See Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 454.

[5] *Ibid.* p. 441.

[6] *Ibid.* note 5, and p. 443.

[7] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 217, No. 14.

[8] Read க்கீழ்.

[9] Tk., Tr. and Tai. read தாதையையும் திருத்தமையனையும்.

[10] The same inscriptions read தன்றெறியில்.

[11] The same inscriptions read வல்லவன்.

[12] Read மீனவன்.

கங்கிலங்கையற்[கி]றைவன்[1] [2]புலங்கழற்ப[ல்]லவன் க[ன்]னகுச்சியர் கா[வ]லனெனப்-
பொன்ன[ணி]ச்சுடர்மணிமகுட[ஞ்*]சூட்டிப்பட[ா]புகழ[ா]ங்கவர்க்கவர் நாடளி[3] பாங்-
குறு தென்ன[4] மு[வ]ருள்[5] மானுபரணன் பொன்முடி ஆகாப்பருமணி-
2 ப்பசுங்கலை ெ[ப]ாருகளத்தரிது [6]வாளவியகழல் [7]விரகொளலை முனைவயிற்பிடி-
த்து [8]தனதிவா[ர]ணக்கதக்களிற்று[னு]தைப்பித்[த]ருளி அகமில்பெரும்புகழ்ச்சுந்தர-
பாண்டியன் கொற்றெ[வண்]குடைய[ங்][9] கற்[ற*][ற]வெண்கவரியும் சிங்காதனமும்
வெங்களத்திழந்து தன் முடி விழ[த்]தலை விரித்தடி தளர்ந்தோடத்தொல்லை
முல்லை[யூ]ர்த்துர[த்]தி ஒல்கவில் வெனாட்டரைசை சென்றொடுக்கி மேவுபுக-
ழிராமகுடமுவர்[10] கெட முனிந்து [11]விடல்ெ[க]ழு வில்லவ[ன்] குட[ர்]மடிக்கொ-
ண்டு தன்னு-
3 டு விட்டோடிக்[கா]டு [12]பு[க்]கொளிப்ப வஞ்சியம்புதுமலர் மலைநாங்கெஞ்சவில்
வெலைகெழு [13]காந்தளூர்சாலை கலமறுத்தாஹ[வ]மல்லனுமஞ்ச கெவுதன்றுங்க[ரு]ம்
படையாலா[ங்]கவன் [14]னையி[ற்]கண்டப்பயனுங்கங்காதரனும் வண்டமர் களிற்றொடு
மடியத்[தி]ண்டிறல் விருதரை[15] விக்கியும் விசையாதித்தனுங்கரு[மு]ரட்சாமகைய-
னுமு[த]வி[ன]ர் [16]ஸமரபிருவொத்துடைய [வி]ரிசுடர்ப்பொன்னுடையங்கரிப்புரவி-
ெ[ய]ாடும் பிடித்து த[ன்]னுடையிற்ஜயங்கொ-
4 ண்டொன்[னு]ர் கொள்ளி[ப்]பாக்கை உள்ளெரி மடுப்பித்தொருதனித்தண்டாற்பொரு-
கடலிலங்கையர் கொ[ம]ான் விக்கிரமவாஹுவி[ன்] மகுடமுமுன்றனக்கு[டை]டனு[17]
[18]தெண்டமிழ்மண்டலமுழுவதுமிழக்தெழ்கடலிழம்[19] புக்கவிலங்கெசு[ர*]காகிய விக்கிர-
மபாண்டிய[ன்] பரும[ணி]மகுடமும் காண்டகு தன்னதாகிய கன்னகுச்சியினுமார்-
கலியிழ[ஞ்*]சிரிதென்றெண்ணி[20] உளங்கொள் தன்னாடு தன்னுறவொடு[ம்] புகு-
[னு] விளங்குமுடி கவித்த [21]விரசலாமெகன் பொ-
5 ருகளத்தஞ்சி தன் கார்க்களிறிழந்து [22]கவ்வையிறனடிக்காதலியொடுஙன்றவ்வையைப்-
பிடித்து தாயை முக்கரிய[23] ஆங்கவமானம் நீங்குதற்காக மிடிடும்[24] [வ]னு
விட்டொழில்[25] புரி[னு] [26]வெங்களத்துலர்ஙவச்சிங்களத்தரைசன் பொன்னணிமுடி-
யுங்கன்னரன்வழி வனுரை[27] [28]கொ[ள]விழத்தரைசநாகிய [29]சிர்வல்லவ[30] மதன-
ராஜன் [31]மெல்லொளித்தடமணிமு[டி]யுங்கொண்டு வடபுல[த்*]திருகாலாவதும் பொ-
ருபடை நடாத்தி கண்டர்தினகரன் நாரணன் கணவ[தி]
6 வண்டலர்தெரியல் [32]மதிருதனதெ[ன்ன]ப்பலவ[ன]ரயரை மு[ன்ன]வயிற்றுரத்தி வம்ப-
வர்தருபொழில் கம்பிலி[க]கருள் சளுக்கியர் மாளிகை [33]தகப்பித்திளகதமில்[34]

---

[1] Tr. and Tai. read இலங்கையர்க்கிறைவன்.
[2] Read பொலங்.
[3] Tk. and Tai. read நாடருளி.
[4] Tk. and Tai. read தென்னவர்.
[5] Read மூவருள்.
[6] Tk., Tr. and Tai. read வாரளவிய.
[7] Read வீர.
[8] Tk. and Tai. read தனத்தி.
[9] Read குடையுங்.
[10] Read மூவர்.
[11] Tk. reads மிடல்.
[12] The first க் of புக்கு is entered below the line.
[13] Read காந்தளூர்.
[14] Tk. and Tai. read செனையுட்.
[15] Tk. and Tai. have விரிதர்; read perhaps விருதர்.
[16] Read சமரபீரு.
[17] Tr. reads குடை[ஙு].
[18] Tk., Tr. and Tai. read தென்றமிழ்.
[19] Read வீழும்.
[20] Read யீழஞ்சிரி.
[21] Read வீர.
[22] Tk. reads கவ்வையுற்றெடி.
[23] Read மூக்கரிய.
[24] Tk. and Tai. read மீட்டு, and Tr. மிண்டும் (*i.e.* மீண்டும்).
[25] Tk. and Tai. read வாட்டொழிலுழந்து.
[26] Tk., Tr. and Tai. read தலஙு.
[27] Read perhaps வந்துறை.
[28] Tk. and Tr. read கொளிழ.
[29] Read சீர்.
[30] Tk., Tr. and Tai. read வல்லவன்.
[31] Tk. and Tai. read எல்லொளி.
[32] Tr. reads ம[தி]ருத[ன]தென்றெ[ன்ன].
[33] Tk. and Tai. read தகர்ப்பி.
[34] Tk., Tr. and Tai. read ளக்கமில்.

வில்லவர் மினவர்[1] வெழுகுலர் சளுக்கியர் வல்லவர் கௌசலர் வங்கணர் கொங்-
கணர் சிஞுரர் ஐய்யணர்[2] சிங்களர் பங்களர் அந்திர[ர்][3] முதலியவரைசரிடு
திறைகளுமாறிவொன்றவ[னியு]ள் கூறு கொள் பொருள்களுமுகளு நா[ன்]மறைய-
வர் முகளு கொ[ள]க்குடு[த்]து விஸ்வலோகத்து விள-

7 [ங்]க மனுநெறி நின்றஸ்மெதஞ்செய்தரைசு [4]விற்றிருக ஜயங்[கொ]ண்டசொழனு-
யர்கபெரும்புகழ் [5]கொவராஜகெஸரிவந்மா[ன] உடையார் ஸ்ரீராஜாயிராஜதெவற்கு
யாண்டு ௨௰௯ ஆவது ஜயங்கொண்டசொழம[ண்*]டலத்து[6] செங்காட்டுக்கொட்-
டத்து [7]மாகணுநாட்டு மணிமங்கலமாந ராஜகுலாமணிச்சதுவ்வெ[ர்]திமங்கலத்து
ஸபா[ர*]ஸ்ஸெஹெயொம் மெ[ம்*]முர்[8] ஸ்ரீமூலஸ்தானத்தெ பருநாயற்று வாழ்வு[ர்]-
வகூத்[து] ஜீதிகையும்[9] புதன்கிழமையும் பெற்ற திரு(வெ)-

8 வொணத்திகாள்க்கூட்டக்குறைவறக்கூடியிருந்து பணிப்பணியால் பணித்த இவ்வுர்[10]
ஸ்ரீவி[த்*]வாராபதியான ஸ்ரீகாமக்கொடிவிண்ணகர் ஆழ்வாரர்கு[11] திருவமுதுக்கும்
சது[ர்]நாஹொமத்துக்கும் இத்தெவர் பண்டாரத்தெ நூறு காசு பொலிசைக்கு
கொண்டு இக்[கா]சு நூற்றுவும் வகை பொலிசைக்கு இறைகாத்துட்பாக[12]
இறையிழிச்சிக்குடுத்த நிலமாவது [!*] பெருநல்வதிக்கு வடக்கு பாதிரிககழனி
மெ-

9 லைக்காலுக்[கு] கிழ[க்]கு விளைநிலங்குழி முன்னூறும் பாதிரிக்கழனி ந[டு]விற்கா-
லுக்கு மெற்(க்)கு விளைநிலங்குழி இருனூ[று]ம் பெரு[ந]ல்வதிக்கு தெற்கு
ஆலைமெட்டில் மனையறுதிவாய்க்குாலுக்கு[13] கிழக்கு விளைநிலங்குழி நூற்றெண்ப-
தும் ஆலை-

10 மெட்டில் [14]நனுவானத்தொட்(ை)டக்காலுக்கு மெற்கு விளைநிலங்குழி நானூறும்
இக்காலுக்கு கிழக்கு விளைநிலங்குழி இரு[னூறும்] [15]தெதிர[ய]ம[ர]த்தின் மெ-
லைக்காலுக்கு மெ[ற்கு வி]ளைநிலங்குழி முன்னூறும் சுண்டிவெளிவதிக்க[16] கிழக்கு
விளைநில-

11 ங்குழி நானூறும் பாவெவெதுறைவாய்க்காலுக்கு வடக்கு [தி]ருவையொத்திதெவர்
நிலங்குழி இரு[னூ]ற்றைம்பதுக்கு கிழ[க்கு தடி]யிரண்[டி]நால் குழி இருனூ-
றும் ஆகத்தெவர் நிலங்குழி இரண்டாயிரத்திருனூறும் இறைகாத்துட்டாக ஸந்தி-[17]

12 ராத்தி[த்]தவற் நிற்பதாக திருவமுதுக்கும் சது[ர்]நாஹொமத்துக்கும் இறையிழிச்சி
ஸிலாலெகெவெ செய்து குடுத்தொம் [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of the earth was beaming under his fringed white parasol, which resembled the moon in beauty, (*the king*) wedded the goddess of fortune, wielded the sceptre, and destroyed the dark Kali (*age*).

(*He*) bestowed crowns of brilliant jewels, adorned with gold, on his father's younger brother, (*his*) glorious elder brother, his distinguished younger brothers,[18] and his royal sons who knew the (*right*) path, (*along with the titles*) 'Vâṇavaṉ[19] of great beauty,' 'Vallavaṉ,'[20] 'Mîṇavaṉ,'[21] 'Gaṅgaṉ,' 'the king of the people of Laṅkâ,' 'Pallavaṉ (*who*

---

[1] Read மீனவர்.
[2] Tr. and Tai. read ஐயணர்.
[3] The last ர் is entered above the following மு.
[4] Read வீற்றி.
[5] Read கொவி.
[6] The syllables சொழமட are entered below the line.
[7] Read மாகணூர்.
[8] Read எம்மூர்.
[9] Read ஜீதிகையும்.
[10] Read இவ்வூர்.
[11] Read ஆழ்வார்க்கு.
[12] Read நாட்டாக.
[13] Read வாய்க்காலுக்கு.
[14] Read நந்த.
[15] Read தெந்தி (?).
[16] Read வதிக்கு.
[17] Read சந்திராதித்த.
[18] Literally, 'young princes.'
[19] *I.e.* 'the Chêra king.'
[20] This is a title of the Chalukya kings.
[21] *I.e.* 'the Pâṇḍya king.'

wears) golden ankle-rings,' (*and*) 'the protector of the people of Kaṉṉakuchchi (Kanyakubja),' and granted to these (*relatives*) of great renown the dominions of those (*hostile kings*).[1]

Among the three allied kings of the South (*i.e.* Pâṇḍyas),— (*he*) cut off on a battle-field the beautiful head of Mânâbharaṇaṉ, (*which was adorned with*) large jewels (*and*) which was inseparable from the golden crown;[2] seized in a battle Vîra-Kêraḷaṉ whose ankle-rings were wide,[3] and was pleased to get him trampled down by his furious elephant *Attivâraṇa*;[4] and drove to the ancient Mullaiyûr Sundara-Pâṇḍiyaṉ of endless great fame, who lost in a hot battle the royal white parasol, the bunches (*of hairs*) of the white yak, and the throne, and who ran away,— his crown dropping down, (*his*) hair being dishevelled, and (*his*) feet getting tired.

(L. 2.) (*He*) sent the undaunted king of Vêṇâḍu to the country of heaven and destroyed in anger the three (*princes*) of the famous Irâmaguḍam.

While the strong Villavaṉ (*i.e.* Chêra) was attacked by pains in the bowels, fled from his country and hid himself in the jungle, (*the* Chôḷa *king*) destroyed (*his*) ships (*at*) Kâṇḍaḷûr-Śâlai on the never decreasing ocean as (*easily as he*) would have put on a beautiful fresh flower of the *vañji* (tree).

(L. 3.) When even Âhavamallaṉ became afraid; when Gaṇḍappayaṉ and Gaṅgâdharaṉ, (*who belonged*) to his army, fell along with (*their*) elephants (*whose temples*) swarmed with bees, (*in a battle*) with the irresistible army of Kêvudaṉ; (*and*) when the (*two*) warriors of great courage— Vikki and Vijayâdityaṉ, Śâṅgamayaṉ of great strength, and others retreated like cowards,— (*the* Chôḷa *king*) seized (*them*) along with gold of great splendour and with horses, elephants and steeds, achieved victory in his garment,[5] and caused the centre of Koḷḷippâkkai, (*a city*) of the enemies, to be consumed by fire.

(L. 4.) With a single unequalled army (*he*) took the crown of Vikramabâhu, the king of the people of Laṅkâ on the tempestuous ocean; the crown of large jewels, (*belonging to*) the lord of Laṅkâ, Vikrama-Pâṇḍiyaṉ, who, having lost the whole of the southern Tamiḻ country which had previously belonged to him, had entered Îḻam (*surrounded by*) the seven oceans; the beautiful golden crown of the king of Siṁhala, Vîra-Śalâmêgaṉ, who, believing that Îḻam (*surrounded by*) the ocean was superior to the beautiful Kaṉṉakuchchi (Kanyakubja) which belonged to him, had entered (*the island*) with his relatives and (*those of*) his countrymen who were willing (*to go with him*), and had put on the brilliant crown; who, having been defeated on the battle-field and having lost his black elephant, had fled ignominiously; and who, when (*the* Chôḷa *king*) seized his elder sister along with (*his*) daughter[6] and cut off the nose of (*his*) mother, had returned in order to remove the disgrace (*caused*) thereby, and, having fought hard with the sword, had perished in a hot battle; and the extremely brilliant crown of large jewels, (*belonging to*) the king of Îḻam, Śrîvallavaṉ (Śrîvallabha) Madanarâjaṉ, who had come to Kaṉṉaraṉ (Kṛishṇa) and taken up (*his*) abode (*with him*).

---

[1] *I.e.* of the Chêra, Chalukya, &c.

[2] This seems to mean that the head, which had been cut off, was paraded with the crown on it.

[3] வார் + அளவிய seems to mean 'of long measure.'

[4] *I.e.* 'the elephant among elephants,' or 'warding off elephants.' Compare *Arivâraṇa*, the name of the elephant of the Pallava king Paramêśvaravarman I.; above, Vol. I. p. 154.

[5] This may perhaps mean that he did not undress and rest until he had caught and defeated his enemies.

[6] Or 'wife.' *Kâdali* means both.

(L. 5.) Having led for the second time a warlike army into the northern region, (*the* Chôḷa *king*) defeated in battle Gaṇḍar-Dinakaraṉ,[1] Nâraṇaṉ (Nârâyaṇa), Kaṇavadi (Gaṇapati), Madiśûdaṇaṉ (Madhusûdana), (*who wore*) a garland of flowers (*surrounded by*) bees, and many other kings, and caused to be destroyed the palace of the Śaḷukkiyar[2] in the city of Kampili, whose gardens diffuse fragrance.

(L. 6.) The tribute paid without remissions by the Villavar (Chêra), Mîṉavar (Pâṇḍya), Vêḷakular,[3] Śaḷukkiyar (Chalukya), Vallavar,[4] Kauśalar (Kôsala), Vaṅgaṇar,[5] Koṅgaṇar (Koṅkaṇa), Śindurar,[6] Aiyaṇar, Śiṅgaḷar (Siṁhala), Paṅgaḷar,[7] Andirar (Andhra) and other kings, and the riches collected (*as*) the sixth share (*of the produce*) of the earth (*he*) had measured out, and gladly gave away, to those (*versed in*) the four Vêdas (*i.e.* to the Brâhmaṇas). In order to be famed in the whole world, (*he*) followed the path of Manu and performed the horse-sacrifice.

(L. 7.) In the 29th year (*of the reign*) of (*this*) king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjâdhirâjadêva, who was seated on the royal (*throne and who had obtained*) very great fame (*under the name*) Jayaṅkoṇḍa-Śôḻaṉ,— we, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Râjaśûlâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Mâgaṇûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, being assembled, without a vacancy in the assembly,[8] in the *Brahmasthâna*[9] in our village on the day of *Śravaṇa*, which corresponded to a Wednesday and to the second *tithi* of the first fortnight of the month of *Dhanus*, ordered (*as follows*).

(L. 8.) Having received on interest one hundred *kâśu* from the treasury (*of the temple*) of Śrîmad-Dvârâpati, *alias* Śrî-Kâmakkôḍi-Viṇṇagar-Âḻvâr in this village, (*we*) gave, against the interest accruing from these one hundred *kâśu*, for (*providing*) the offerings and the expenses of the worship of this god, the following land as temple land, with the enjoyment of revenue and taxes,[10] (*and*) having exempted (*it*) from taxes. Three hundred *kuḻi* of cultivated land to the north of (the road called) *Perunalvadi* (and) to the east of the channel above the 'Bignonia field' (*Pâdiri-kalaṉi*); two hundred *kuḻi* of cultivated land to the west of the channel in the middle of the 'Bignonia field;' one hundred and eighty *kuḻi* of cultivated land to the south of the *Perunalvadi* (road) (*and*) to the east of the *Maṇaiy-aṟudi* channel at (the hill called) *Âlaimêḍu*; four hundred *kuḻi* of cultivated land to the west of the channel of the temple garden at the *Âlaimêḍu* (hill); two hundred *kuḻi* of cultivated land to the east of this channel; three hundred *kuḻi* of cultivated land to the west of the channel on the west of the *tendi* tree (*Croton tiglium*); four hundred *kuḻi* of cultivated land to the

[1] *I.e.* 'the sun among heroes.' As *dinakara* and *âditya* are synonymous, Gaṇḍar-Dinakaraṉ is the same as Gaṇḍarâditya. This was the name of a Śilâhâra feudatory of Vikramâditya VI. and Sômêśvara III.; see Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, pp. 452, 456 and 547 f. But he cannot be meant here, as he flourished about 75 years after the present inscription.

[2] *I.e.* the Chalukya king.

[3] *I.e.* 'he of the elephant family.' Perhaps the Gaṅgas are meant; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 177 and note 9.

[4] This is another name of the Chalukyas; see above, p. 55, note 20. Hence a better reading would be *Pallavar*.

[5] The king of Vaṅga (Bengal) is probably meant.

[6] This seems to refer to the king of Sindhu (Sindh).

[7] Probably the same as Paṅgâḷa (Bengal) and hence synonymous with Vaṅga; see note 5 above.

[8] *I.e.* 'all members being present.'

[9] The same term occurs in an inscription at Ukkal, p. 22 above.

[10] This appears to be the meaning of *iṟai-karatt-uṭṭu*.

east of the road to (the tank called) *Śuṇḍilêri*;[1] and two hundred *kuḻi*, equal to two *taḍi*, to the north of the *Pâraiturai* channel (*and*) to the east of the two hundred and fifty *kuḻi* of land (*of the temple*) of Tiruvaiyôttidêvar;[2] altogether we gave, having engraved (*this*) on stone, two thousand and two hundred *kuḻi*[3] of land (*to*) the god, with the enjoyment of revenue and taxes, to last as long as the moon and the sun, for (*providing*) the offerings and the expenses of the worship, having exempted (*it*) from taxes.

No. 29.—On the outside of the east wall of the inner prakara of the Rajagopala-Perumal temple.

Above, Vol. II. p. 303, I noticed two inscriptions of the 4th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndradêva. One of these is the subjoined inscription. It is dated on a week-day (l. 14 f.) which will probably admit of astronomical calculation as soon as a second, similarly dated record of the same reign may be discovered.[4] The text of the historical introduction has been settled with the help of two other inscriptions, *viz.*—

1. Tv. = an inscription of the 4th year in the Bilvanâthêśvara temple at Tiruvallam in the North Arcot district (No. 190 of 1894).

2. Tm. = an inscription of the 8th year in the Vaidyanâtha temple at Tirumalavâḍi in the Trichinopoly district (No. 84 of 1895).

Like the inscriptions of his predecessor Râjâdhirâja (p. 55 f. above) and those of his successor Vîrarâjêndra I. (p. 33 above), this inscription of Râjêndra opens with a list of relatives on whom the king conferred certain titles (ll. 1 to 6). The recipients of these honours were a paternal uncle of the king, four younger brothers of his, six sons (?)[5] and two grandsons (?).[6] The fifth of the sons— Muḍikoṇḍa-Chôḷa with the title Sundara-Chôḷa[7] — is perhaps identical with a prince of the same name and title, who is mentioned in the inscriptions of Râjêndra's successor, Vîrarâjêndra I.[8]

Lines 6 to 12 give a detailed account of the battle of Koppam, which is only briefly noticed in the hitherto published inscriptions of Râjêndra.[9] His enemy Âhavamalla (-Sômêśvara I.) is here expressly called Śaḷukki, *i.e.* the Chalukya king (ll. 7, 9 and 10). The Chôḷa king invaded Raṭṭa-maṇḍalam and was met by Âhavamalla at Koppam. At first the advantage seems to have been on the side of the Chalukya king. Râjêndra himself and his elephant were wounded by arrows, and the men who had mounted the elephant along with him were killed. But fresh troops were advanced and turned the fortune of the battle. Âhavamalla fled, and several of his officers fell. Among these the inscription mentions a younger brother of the Chalukya king— Jayasiṁha,[10] Pulikêśin,[11] Daśapaṇmaṇ,[12]

---

[1] This name is derived from *suṇḍil, Mimosa pudica*.

[2] This name means 'the god of the holy Ayôdhyâ' and apparently refers to a temple of Râma.

[3] By adding up the preceding amounts, only 2,180 *kuḻi* are arrived at; perhaps 20 *kuḻi* were added for rounding.

[4] As the day of the year of the reign is mentioned besides the week-day, the calculation of the latter would also settle the very date of Râjêndra's accession to the throne.

[5] See below, page 62, note 9.

[6] See below, p. 62, note 17.

[7] The second son of the king also had the name Muḍikoṇḍa-Chôḷa, but bore the title Vijayâlaya.

[8] See p. 33 above.

[9] See above, p. 39, and Vol. II. p. 303.

[10] This prince is not mentioned in the Western Châlukya inscriptions.

[11] This chief was named after the two Chalukya kings of the same name.

[12] This chief was named after Daśavarman or Yaśôvarman, the younger son of Taila II. Daśavarman is a vulgar form of Yaśôvarman; compare *tuvarâya* and *tuvarâśa* for *yuvarâja*, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 180 and note 5.

Aśôkaiyan, Âraiyan, Moṭṭaiyan and Nanni-Nuḷamban,[1] and among those who took part in the flight, Vanniya-Rêvan, Tuttan and Kuṇḍamayan. The first of these three chiefs is perhaps identical with the Haihaya *Mahâmaṇḍalêśvara* Rêvarasa, who is mentioned as a vassal of Sômêśvara I. in an inscription of A.D. 1054-55.[2] Among the spoil of the battle were many elephants, three of which are mentioned by name (l. 11), the banner of the boar, and two queens by name Śattiyavvai and Śâṅgappai (l. 12).

Finally, Râjêndra despatched an army to Ceylon, where the Kaliṅga king Vîra-Śalâmêgan was decapitated and the two sons of the Ceylon king Mânâbharaṇan were taken prisoners. Another Vîra-Śalâmêgan, who is stated to have migrated to Ceylon from Kanyakubja, had been killed by Râjêndra's predecessor Râjâdhirâja.[3] The same Chôḷa king had decapitated another Mânâbharaṇa, who was, however, a Pâṇḍya king and not a king of Ceylon.[4] The *Mahâvaṁsa* mentions two princes of the name Mâṇâbharaṇa, and two others of the name Kittisirimêgha. Mâṇâbharaṇa I.[5] and Kittisirimêgha I. were nephews and sons-in-law of the Ceylon king Vijayabâhu I. (chapter lix. verses 42 and 44). His queen Tilôkasundari was a princess of Kaliṅga (*ibid.* verse 29 f.).[6] Mânâbharaṇan and Vîra-Śalâmêgan in the subjoined inscription might correspond to Mâṇâbharaṇa and Kittisirimêgha in the *Mahâvaṁsa*, and the reason why Vîra-Śalâmêgan is styled a Kaliṅga king in the inscription might be the fact that his mother-in-law was a Kaliṅga princess according to the *Mahâvaṁsa*. On the other hand king Vijayabâhu I. is supposed to have reigned from A.D. 1065 to 1120, and Vikkamabâhu I., in whose time Mâṇâbharaṇa I. and Kittisirimêgha I. usurped the government of Ceylon, from A.D. 1121 to 1142, while Râjêndra and Vîrarâjêndra I. have to be accommodated between A.D. 1050 and 1070.[7] Consequently, Mânâbharaṇan and Vîra-Śalâmêgan in the inscription must be distinct from, and prior to, Mâṇâbharaṇa I. and Kittisirimêgha I. in the *Mahâvaṁsa*. But, as I have previously stated (p. 39 above), the conquest of Ceylon by Râjêndra is established by the existence of an inscription of his in that island.

The subjoined inscription records that the villagers received an unspecified sum from Kâmakkavvaiyaḷ, the mother of the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-Brahmâdhirâja, and granted in return a piece of land at Amanpâkkam—the modern Ammaṇambâkkam—on the south of Maṇimaṅgalam[8] to the temple. This land was situated "to the south of the land that has been formerly granted to this god by a stone inscription." The reference is to an inscription of Râjakêsarivarman (No. 27 above), which registers a grant of land on the south of Maṇimaṅgalam and east of Amanpâkkam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[ஃ] [||*] திருமாது புவியெனு[ம்*] பெரு[ம]ாத[ர் இவ]ர் [தங் மா]தே[த]-
வியராக[9] [10]மீதெ[த]ா[ளி]தெ[வ]ண்குடை[யுய][ர்*][த்]து [தி]ண்கலி பெயர்த்து [த]ன்
கிறிய[த]ா[னை]தயாதிய[11] எறிவலி க[ங்]கை[க]கொண்டசோழ[னே பொ]ங்[கி]தல்[12]
இருமடிசோழனென்[று]ம் பொருமூரட்டன்திரு-

---

[1] This may have been a Pallava chief of Nuḷambapâḍi; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 180 and note 3.

[2] Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 439.

[3] See page 56 above. [4] See *ibid.*

[5] He became the father of king Parakkamabâhu I.; see chapter lxii. verse 52.

[6] Verse 46 mentions three of her relations, Madhukaṇṇava, Bhîmarâja and Balakkâra.

[7] See page 32 above. [8] See above, p. 50 and note 3. [9] Tm. reads தெவியர்களாக.

[10] Read மீதொளி. [11] Tv. and Tm. read யாகிய. [12] Tv. and Tm. read பொக்கிகல்.

2 த்[த]ம்பியர்த[ம்மு]ள் [வெ]ன்றிகொ[ள்] மும்மடி[சோ]ழ[னை]த்தெ[ம்]முனை[ய]டு-
[தி]ற[ற்]சோழபாண்டி[ய][னெ]ன்றுங்கொழிமன்றெருகெ[ழ]ல் [வீ]ரசோழனைப்படிபு-
[க]ழ்க்கரிகாலசோழனென்றும் பொருதொழில்வாழ்வலித்தடக்கை[1] மதுராந்தகனை
3 சோழகங்கனென்றுகொள்வலிமெலிகல் பார[ந்த]கதேவனை சோள[வ]யெ[ர]த்தியராஜ-
[னெ]ன்று[ம்*] [2]தயாத்தன்பொடு கருதா காதல[ரு]ள் இத்[த]ல[ம்] பு[க]ழ் ரா-
[ஜெ]ந்த்ரசோ[ழ]னை உ[த்த]மசோழனென்று[கொ][த்]தணிமு[டை]க[யவிழ]லங்கல்
முடிகொ-
4 [ண்]டசோழனை இ[க]ல் விசையாலே[ய]னென்றும் புகர்முகத்தெழுயர்களிற்று [சோ]ழ-
[கே]ர[ள]னை வார்சிலை சோழ[கோ]ள[னெ]ன்று(ம்)திண்டிறற்கடார[ங்]கொண்டசோ-
ழனை தினகர[ன்] கு[ல]த்[து சி]றப்பமர் சோளஜனகராஜனென்றுங்கனைகடல் படி-
5 கொண்ட பலபு[க]ழ் முடிகொண்டசோழனை சுந்தரசோழனென்று[ஞ்*]செந்தமிழ்[ப்]-
பிடிக[வி]ரட்டபாடிகொண்டசோழ[னை] தொல்புவியாளு[டை]ச்சோழகன்னகுச்சியரா-
ஜனெ[ன்]றுமன்னுதன்[3] காதலர் காதலர்தம்முள் மெத[கு]கதிராங்க[னை]கழ-
6 ல் மதுராந்தகனை வெல்படைச்சோழவல்லபனெ[ன்]றுமானசிலை[க்கை][யொ]ரானைச்செ-
வகனை [4]திருபெந்த்ரசோ[ழ]னென்[று]ம் பரும[ணி]ச்சுடர் [5]மணிம[கு]டஞ்[சூ]ட்டிப்-
படி [6]மி[சை]ச[ந்தி]கழுகாளினு[ளி]க[ல்] வெட்டெழு[ஞ்சு] செ[ன்]று[ண்]டிற[வி]ரட்-
டமண்-
7 டலமெய்தி நதிகளுநாடும் பதிகளுமகெகமழி[த்]த[ன]ன் வளவனெ[ன்]னுமொ[ழி]ப்ப[7]
பொருள் கெட்டு வெகவெஞ்[ச]ளுக்கி ஆகவம[ல்]லன் பரிபவமினக்கிசென்றெரி[8]
[விழி]த்தெழுந்து செப்பருந்திரத்த கொப்பத்தகவையில் சென்றெதி-
8 ரொன்றமர் துடங்கிய பொழுதவ[ன்] செஞ்சரமாரி தன் குஞ்சரமுகத்தி[னு]ந்த[ன்]திரு-
த்துடையினுங்குன்றுற[ள்][9] புயத்[தினு]ந்தைக்[க]வுந்த[ன்னு]ட[ன் களிறெறிய தொ]-
டுகழல் [10][வி]ரர்கள் மடியவும் வகையாதொத[னிய][நெ]கம்[11] பொருபடை-
9 [12]வமங்கியம்மொய்மமர்[13] [ச]ளுக்கி தம்பி ஜயசிங்கனும் [14]பொர்ப்புலக்கெசியுந்தார்த்[த]-
சன்ம[னு]மானமன்னவரில்[15] [16]மண்டலி[க]சொகனுமா[ன வ]ண்புகழாளும[ரை]ய-
னுங்கனிவர்மட்டவிழ[ங்]கல்[17] மொட்[டை]யனுந்தி[ண்]டிறல் நன்னிநுளம்பனுமெனு-
10 மிவ[ர்] முதலியர் எண்ணிலியரச[ை]ர வி[ண்ண]கத்தெற்றி வன்[னி]யரேவனும்
வ[ய]ப்படைத்துத்த[னு]ங்கொ[ன்ன]வில்படைக்குண்டமய[னு]ம் என்றி[ன்]னவெஞ்சி-
னவரைசரொடஞ்சி[18] சளு[க்]கி குல[கு]லகுலைந்து தலைமயிர் விரி[த்]து [வெனு]ற
[நெ]ளித்[து]ப்பின்னுற
11 கொக்[கி] கால் பறிவொடி மெல்கடல் பாயத்துத்திய[19] பொழுதச்செருக்களத்தலவன்
விடு சத்துருபயங்கரன் [20]கரபத்திரமுதபத்திரஜாதிபகட்ட[ை]ரசகெக[மு]மெட்டு[கி]-
டை[21] [ப]ரிகளுமொட்டகநிரைக[ளு]ம் [வ]ராகவெல்கொடி முதல் ராஜபரிச்சதமும்
12 ஒப்[பி]ல் சப்பியவ்வைய்[22] சகப்பையென்றிவர் முதல் தெவியர் குழாமும் பான[வ]-
யரிட்டமுமெனையன[23] பிறவுமுனைவயற்கொட்டு[24] விஜெயஅபிஷெகம் செய்து

---

[1] Tv. and Tm. read வாள்வலி.
[2] Read perhaps தயர.
[3] Tv. reads [ன][ன்*]றும் பின்னுந்தன்.
[4] Read திருபெந்திர.
[5] Tv. and Tm. read நெமெகுடஞ்.
[6] Tv. reads மிசை நிகழு.
[7] Tv. and Tm. read மொழி.
[8] Tm. has பரிபவம் எ[ந]கிதெந்றெரி; read பரிபவமெனக்கிதென்றெரி.
[9] Read குன்றுறழ்.
[10] Read வீரர்.
[11] Tv. and Tm. read தொருதனி.
[12] Tv. and Tm. read வழங்கி.
[13] Tm. reads மொய்ம்[ப]மர்.
[14] Tm. reads புலிகெசி.
[15] Tv. and Tm. read தசபன்ம.
[16] Tm. reads மண்டலி அசொகையநும் ஆந வண்புகழ் ஆளும் ஆரையநும்.
[17] Tv. and Tm. read விழலங்கல்.
[18] Tv. and Tm. read டஞ்சிய.
[19] Tv. reads தாத்திய.
[20] Tv. has முலபத்தா; read முலபத்திர.
[21] Tv. and Tm. read மெட்டெடை.
[22] Tv. reads சத்தியவ்வை சாங்கப்பை.
[23] Read நீட்ட.
[24] Tv. and Tm. read முனைவயிற்கொண்டு.

[1] தெ[ந]ா[ன்]திசைவயிர்ப்பொர்ப்படை கடாத்தி[க்]கார்க்கடலிலங்கையில் விற[ற்]-
படைக்களிங்கர் [ம]-

13 ன் [2] விரசலாமெகனைக்கடற்களிற்றொடுமெகப்படக்கிர்முடி [க]டிவித்திலங்கையற்கிறை-
வன்[3] மா[ப்]பரணன்[4] [5]காதலராருவரைக்களத்திடைப்[பி]து[6] மாப்பெரும் புகழ்
[மி]க வளர்த்த கொப்பரகெ[க]ஸரி[பந்மா]ந [உ]டை[ய]ார் ஸ்ரீராஜெந்த்ரதெவற்[கு]
யாண்டு நாலாவ-

14 து [நா*]ள் அடு[உ] ||— ஜயங்கொ[ண்]டசொழமண்டலத்து செங்காட்டுக்கொட்டத்து
மாகணூர்நா[ட்]டு ராஜசூளாமணிச்ச[து*]ருப்பெதிம[ங்]கலத்து மஹாஸபெ[ஸ]-
யெ[ா]ம் இவ்வாட்டை ஸி[ஂ*]ஹநாயற்று சுவாதிநக்ஷ[த்]து க்ஷமியும் வியாழக்-
கிழமையும்

15 பெற்ற [7] ரொஜணிநாள் எம்மூர்[8] ஸ்ரூஹஸ்தாநமண்டப[த்]தெ [கூ]ட்டக்குறைவறக்-
[கூ]டியித்து[9] எங்களூர்[10] ஸ்ரீஉ[த்*]தராவதியான ஸ்ரீகாமக்கொ[ா]டிவிண்ணக-
ர[ா]ழ்வார்க்கு குடுத்த நிவம[ாவ]து [।*] எங்க[ளூ]ர்[10] தென்பிடாகை அமண்-
பாக்கத்து நில-

16 [11] ங்கிழ்ப[ா*]ற்கெல்லை மண்ணிக்காலுக்கு மெற்கும் தென்பாற்கெல்லை மண்ணிக்காலு-
க்கு வடக்கும் மெல்பாற்கெல்லை

17 அரைசங்குட்டத்துக்கும் கங்காசியென்னும் புலத்துக்குங்கிழக்கும் வட[ப]ாற்கெல்லை பழு-
வூர்[12] நககப்புத்தெரி கரைக்கு தெ-

18 [ற்]கும் இத்தெவர்க்கு முன்பு ஸபையொமெ பண்ணின நிலத்துக்கு தெற்கும் [।*]
ஆக இந்நாற்ப[ா][ற்*]கெல்லைக்கும் நடுவுபட்ட நி-

19 [லமு]ம் ஓடையுமுடைப்பும் மெனொக்கி[ன] மரமும் [கீ]ழ்னொக்கிய [கி]ணறு[ம்]
இந்நாற்பாற்கெல்லைக்கும் நடுவுபட்ட-

20 [தெ]ல்லாம் வெ[ளு]பதி[க]ள் ஜயங்கொண்டசொழஸ்ரஹ்மாயிரா[ஜ]ர் தாய[ார்] காம-
க்கவ்வையள் பக்கல் ஸ்ஷ் கொ[ா]ண்டு ஸநுரா.[13]

21 தித்தவற் இந்நிலத்துக்கு இறையி[று]த்[து]க்குடுப்பொமாநொம் மஹாஸபையொம்
[।*] [ஸ]பெ[யு]-

22 [ளி]ருந்து கரையிட்டுக்குரைப்பொது ப[ணி]த்த காராம்பிசெட்டு ந[ா]ராய[ண]க்கிரம-
வித்தனும் இராயூர் சு-[14]

23 திராதெவ[ர]த்தாழிக்கிரமவித்த[னு][ம்*] ஸஹமணை [ம]ாதவக்கிர[ம]வித்தனும் பணிப்-
பணியால்

24 ப[ணி] கெட்டு [எ]ழுதி[ன]ென் இவ்வுர்[15] ஊர்கரணத்தான் அலங்காரன் [16] சி[ா]ம-
னென் [।*] இவை என் எழுத்து [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of fortune and the great goddess of the earth became his great queens, (*the king*) raised on high (*his*) brilliant white parasol and uprooted the powerful Kali (*age*).

---

[1] Tv. reads தெற்[றி]சைவயிற்பொரு.

[2] Read யற்கிறைவன்.

[3] Read வீர.

[4] Tv. reads மாநாபரணந்.

[5] Tv. and Tm. read காதலரிரு.

[6] Tv. and Tm. read [பி]டித்து.

[7] Read ரொஹிணி.

[8] Read எம்மூர்.

[9] Read யிருந்து.

[10] Read எங்களூர்.

[11] Read கீழ்.

[12] Read பழுவூர்.

[13] Read வநூர்.

[14] Read சந்திர.

[15] Read இவ்வூர்.

[16] Read சோம.

(*He*) bestowed high crowns, resplendent with large jewels, on Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻaṉ,[1] who was the younger brother of his father (*and who was*) powerful in defeating (*his enemies*), (*with the title*) 'Irumaḍi-Śôḻaṉ of exuberant valour;' among his royal younger brothers of warlike strength, on the victorious Mummaḍi-Śôḻaṉ,[2] (*with the title*) 'Śôḻa-Pâṇḍiyaṉ whose valour conquers (*enemies*) on the battle-field;' on Vîra-Śôḻaṉ, the lord of Kôḻi (*i.e.* Uṟaiyûr),[3] who wore ankle-rings, (*with the title*) 'Karikâla-Śôḻaṉ[4] (*who is*) praised on earth;' on Madhurântakaṉ,[5] whose strong and broad hand (*wielded*) the sword in warfare, (*with the title*) 'Śôḻa-Gaṅgaṉ;'[6] on Parântakadêvaṉ,[7] whose valour was combined with strength of shoulders, (*with the title*) 'Śôḻa-Ayôttiyarâjaṉ;'[8] among (*his*) sons,[9] who regarded with kindness (*their enemies* ?) in distress, on Râjêndra-Śôḻaṉ, (*who was*) praised on this earth, (*with the title*) 'Uttama-Śôḻaṉ;'[10] on Muḍikoṇḍa-Śôḻaṉ, (*who wore*) a garland of opening buds (*as*) an ancient (*i.e.* hereditary) ornament, (*with the title*) 'the brave Vijayâlayaṉ;'[11] on Śôḻa-Kêraḷaṉ,[12] (*who possessed*) very tall elephants with spotted foreheads, (*with the title*) 'Śôḻa-Kêraḷaṉ (*who holds*) a long bow;' on Kaḍâraṅkoṇḍa-Śôḻaṉ[13] of great valour, (*with the title*) 'Śôḻa-Janakarâjaṉ[14] in whom the eminence of the race of the Sun rests;' on Muḍikoṇḍa-Śôḻaṉ, who conquered the earth (*surrounded by*) the roaring ocean (*and who was*) praised by many, (*with the title*) 'Sundara-Śôḻaṉ;' on Iraṭṭapâḍikoṇḍa-Śôḻaṉ,[15] (*who was*) the rock of support to pure Tamiḻ, (*with the title*) 'Śôḻa-Kaṉṉakuchchiyarâjaṉ,[16] the lord of the ancient earth;' then, among the sons of his sons,[17] on Madhurântakaṉ,[18] who was (*i.e.* resembled) the great sun (*and who wore*) sounding ankle-rings, (*with the title*) 'Śôḻa-Vallabhaṉ[19] (*who leads*) a victorious army;' and on the matchless Âṉaichchêvagaṉ,[20] whose hand (*held*) a strong bow, (*with the title*) 'Nṛipêndra-Śôḻaṉ.'

---

[1] The same was a surname of Râjêndra-Chôḻa I. and the name of a son of Vîrarâjêndra I.; see p. 33 above, and *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 323.

[2] The same had been a surname of Râjarâja I.; see above, p. 22 and note 11.

[3] See above, Vol. II. p. 380 and notes 3 and 4.

[4] Karikâla had been the name of an ancient Chôḻa king; *ibid.* p. 377 f.

[5] The same was the name or surname of three Chôḻa kings (*Ep. Ind.* Vol. IV. p. 331) and the name of a son of Vîrarâjêndra I. (p. 33 above).

[6] Chôḍagaṅga was also a surname of the Eastern Gaṅga king Anantavarman; *Ind. Ant.* Vol. XVIII. p. 161.

[7] Parântaka had been the name of two Chôḻa kings; see the Table on p. 112 of Vol. I. above.

[8] *I.e.* 'the Ayôdhyâ king (*viz.* Râma) among the Chôḻas.'

[9] The word *kâdalar* may also mean 'friends.'

[10] The same appears to have been a surname of Râjêndra-Chôḻa I. This may be concluded from the surname of one of his officers; see p. 14 above.

[11] This had been the name of the ancestor of the ruling Chôḻa dynasty; see above, Vol. II. p. 379.

[12] Compare the territorial designation Śôḻa-Kêraḷa-maṇḍalam, p. 31 above.

[13] *I.e.* 'the Chôḻa who conquered Kaḍâram,' which figures among the conquests of Râjêndra-Chôḻa I.; see above, Vol. II. p. 105 f.

[14] Janaka is the name of Râma's father-in-law; compare note 8 above.

[15] *I.e.* 'the Chôḻa who conquered Raṭṭapâḍi,' which figures among the conquests of Râjarâja I. and his successors.

[16] A similar title had been conferred by Râjâdhirâja on one of his relatives; see p. 56 above.

[17] Or, 'the friends of his friends;' see note 9 above.

[18] Another Madhurântaka was mentioned before as one of the king's younger brothers.

[19] Vallabha was a title of the Chalukya kings; compare above, p. 55, note 20.

[20] This name means 'a mahout.'

(L. 6.) While (*the* Chôḷa *king*) was resplendent on earth, the proud and furious Śaḷukki (*i.e.* Chalukya king) Âhavamallaṉ,—having heard the substance of the report that the Vaḷavaṉ (*i.e.* the Chôḷa king), desirous of war, had started (*from his country*), had reached Iraṭṭa-maṇḍalam, (*whose inhabitants are*) very brave, and had destroyed many rivers (!), districts and towns,— exclaimed: "This (*is*) a disgrace to me !," sprang up, (*his*) eyes burning (*with rage*), went into Koppam, the strength (*of whose position is*) hard to describe, (*and*) commenced to attack the enemy.

(L. 8.) At that time, when the shower of his (*viz.* Âhavamalla's) straight arrows pierced the forehead of his (*i.e.* the Chôḷa king's) elephant, his royal thigh, and (*his*) shoulders which resembled hillocks, and when the warriors wearing ankle-rings, who had mounted the elephant along with him, fell, (*the* Chôḷa *king*) distributed (*on the battle-field*) many matchless warlike regiments (*which had*) not (*yet been*) detached, and transported to heaven Jayaśiṅgaṉ, (*who was*) the younger brother of that strong Śaḷukki, the warlike Pulikêśi, and Daśapaṉmaṉ, (*who wore*) a garland; among proud princes: the chief (*Maṇḍalin*) Aśôkaiyaṉ, Âraiyaṉ, who ruled (*with*) great fame which was well deserved, Moṭṭaiyaṉ, (*who wore*) a garland of half-open (*buds*) full of honey, Naṉṉi-Nuḷambaṉ of great valour, and other princes without number.

(L. 10.) The Śaḷukki was defeated,— with Vaṉṉiya-Rêvaṉ, Tuttaṉ, (*who had*) a powerful army, Kuṇḍamayaṉ, whose army spoke (*i.e.* threatened) death, and other princes, — fled, trembling vehemently, with dishevelled hair, turning (*his*) back, looking round, and tiring (*his*) legs, and was forced to plunge into the western ocean.

(L. 11.) At that time (*the* Chôḷa *king*) captured in battle *Śatrubhayaṁkara*, *Karabhadra*, *Mûlabhadra* and many (*other*) excellent elephants of noble breed, horses of lofty gait, herds of camels, the victorious banner of the boar and the other insignia of royalty, the peerless Śattiyavvai, Śâṅgappai and all the other queens, a crowd of women, and other (*booty*) which he (*viz.* Âhavamalla) had abandoned on that battle-field, and performed the anointment of victory.

(L. 12.) (*The king*) despatched a warlike army into the southern region, captured in Laṅkâ, (*surrounded by*) the black ocean, Vîra-Śalâmêgaṉ, the king of the Kaliṅgas, (*who had*) a powerful army, with (*his*) elephants (*which resembled*) the ocean, caused to be cut off (*his head which wore*) a brilliant crown, and seized on the battle-field the two sons of Mânâbharaṇaṉ, the king of the people of Laṅkâ.

(L. 13.) On the 8[2]nd day of the fourth year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjêndradêva, who (*continually*) increased very much (*his*) very great fame,— we, the great assembly of Râjaśûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam in Mâgaṉûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, being assembled, without a vacancy in the assembly, in the *Brahmasthâna-maṇḍapa* [1] in our village on the day of *Rôhiṇi*, which corresponded to a Thursday and to the eighth *tithi* of the second fortnight of the month of *Siṁha* in this year, gave the following land to (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâpati, *alias* Śrî-Kâmakkôḍi-Viṇṇagar-Âḻvâr, in our village.

(L. 15.) Land at Amaṉpâkkam, a southern hamlet of our village. The eastern boundary (*of this land is*) to the west of the *Maṉṉikkâl* (channel); [2] the southern boundary (*is*) to the north of the *Maṉṉikkâl* (channel); the western boundary (*is*) to the east of the

---

[1] See above, p. 57 and note 9.

[2] The same channel is mentioned in line 5 of No. 27 above.

Araiśaṅguṭṭam (pond) and of the field named *Naṅgâśi*; and the northern boundary (*is*) to the south of the bank of the *Nakkapputtêri* (tank) at Paluvûr and to the south of the land that has been formerly granted to this god by a stone inscription.

(L. 18.) Having received funds (*svam*) from Kâmakkavvaiyal, the mother of the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Brahmâdhirâjar, we, the great assembly, are bound to pay the taxes on this land for as long as the moon and the sun exist, and to give the whole land enclosed within these four boundaries, the water-courses, the breaches (*in the bands of tanks*),[1] the trees overground and the wells underground.

(L. 21.) Having been present in the assembly and having heard the order of Kârâmbiśeṭṭu Nârâyaṇa-Kramavittaṉ,[2] Chandradêva-[A]ttâḷi-Kramavittaṉ of Irâyûr, and Sahaṇai Mâdhava-Kramavittaṉ, who had distributed the blocks (*karai*)[3] and inspected the blocks, I, Alaṅkâraṉ Śrîrâmaṉ, the village-accountant of this village, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

No. 30.—On the north wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 5th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Vîrarâjêndradêva (I.), and on a week-day (l. 37) which will probably admit of astronomical calculation if a second, similarly dated record of the same reign should be discovered. It opens with a long and interesting historical passage, the first portion of which agrees on the whole with the introduction of the Karuvûr inscription of the same king (No. 20 above). But the statement that the king conferred certain titles on some relatives of his (No. 20, ll. 1 to 3) is omitted here. For the reconstruction of the text of the fresh portion of the introduction no materials are available besides the incomplete introduction of the Takkôlam inscription and some stray fragments of the Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram inscription.[4]

Vîrarâjêndra I. is said to have defeated the Kêraḷas at Ulagai, which seems to have been a place on the western coast, and to have tied in his stables the elephants of the Châlukyas and Pâṇḍyas (l. 16 f.). In a battle on the bank of an unspecified river he cut off the heads of a number of chiefs, some of whom are mentioned by name, but cannot be identified (l. 17 ff.). As the Gaṅga and Nuḷamba chiefs figure among them, they were probably feudatories of the Western Châlukya king. Vîrarâjêndra I. was going to exhibit the heads of his victims at Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram, when his old enemy, the Chalukya king (Âhavamalla-Sômêśvara I.), prepared to take revenge for his former defeat at Kûḍal (or Kûḍalśaṅgamam)[5] and despatched an autograph letter, in which he challenged the Chôḷa king to meet him once more at Kûḍal (l. 20 ff.). Vîrarâjêndra I. proceeded to Kâṇdai (or Karandai ?), which seems to have been a place near Kûḍal, on the appointed day. Though he waited there for a full month, his enemy did not put in his appearance, but took to flight (l. 24 f.). The Chôḷa king occupied and burnt Raṭṭa-pâḍi and planted an inscribed pillar of victory on the Tuṅgabhadrâ river (l. 25 f.).

Then follows a passage which states that Vîrarâjêndra I. appointed "the liar who came on a subsequent day" to be Chalukya king or heir-apparent, and that, in derision, he placed round the neck of the candidate a board on which was written that the bearer had escaped execution by an elephant and had run away in public (l. 26 ff.). The Maṇimaṅga-

---

[1] Compare above, Vol. II. p. 393.

[2] See above, p. 4, note 10.

[3] Compare above, Vol. II. p. 116.

[4] No. 2 (Tk.) and No. 4 (G.) on p. 31 above.

[5] For a description of this battle see p. 37 above.

lam inscription does not name the person who was the object of this mockery. But an inscription of the 7th year of Vîrarâjêndra I. at Tirukkaḻukkuṉṟam (No. 175 of 1894) says that the king "tied (round the neck) of the Śaḷukki Vikramâditya, who had taken refuge at his feet, a necklace (*kaṇṭhikâ*), (which) illumined the eight directions, and was pleased to conquer and to bestow (*on him*) the seven and a half *lakshas* of Raṭṭa-pâḍi."[1] Thus it appears that the Chalukya king or heir-apparent appointed by Vîrarâjêndra I. was Vikramâditya VI., the son of his enemy Âhavamalla-Sômêśvara I., and that Vikramâditya's coronation was not a mere sham act, as which it is represented in the subjoined inscription. As it is now an established fact that, after the wars between Sômêśvara I. and Vîrarâjêndra I., the latter entered into friendly relations with Vikramâditya VI., it cannot be doubted any more that the Chôḷa king whose daughter, according to the *Vikramâṅkadêvacharita*, became the wife of Vikramâditya VI., is identical with Vîrarâjêndra I.[2]

The king next undertook an expedition into Vêṅgai-nâḍu, *i.e.* the country of Vêṅgî, which he had already conquered on a former occasion[3] (l. 28). His army defeated the enemy "on the great river close to Viśaiyavâḍai," *i.e.* at Bezvâḍa on the Kṛishṇâ, proceeded to the Gôdâvarî, and passed Kaliṅga and Chakra-kôṭṭa (l. 29 f.). The king bestowed the country of Vêṅgî on Vijayâditya (l. 30 f.). Formerly I identified this prince with the Eastern Chalukya viceroy Vijayâditya VII.[4] But Mr. Venkayya aptly suggests that he may be the same as Vishṇuvardhana-Vijayâditya, a younger brother of Vikramâditya VI., who bore the title 'lord of the province of Vêṅgî.'[5]

On his return to Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻapuram the king assumed the surname Râjâdhirâjarâja and exhibited the booty which he had brought from the country of Vêṅgî (l. 31 ff.).

In lines 36 ff. the inscription records that 4,450 *kuḻi* of land near the village were granted to the temple by the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-Brahmâdhirâja, whose mother had made the grant described in the preceding inscription of Râjêndra (No. 29). The land had been purchased from the villagers by Mañjippayaṉâr,[6] *alias* Jayasiṁha-kulântaka-Brahmamârâyar, the father of the *Sênâpati*.

Text.

1 —|| ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: [||*] திரு வளர திரள் புயத்திருநிலவலையந்தன் ம[ணி]ப்பூணெனத்தாங்கிப்பன்-

2 மணிக்கொற்றவெண்குடை [நி]ழல் குவலையத்துயிர்களைப்பெற்ற தாயினும் பெணி மற்-றுளவறை-

3 கழலரையர் தன்னடி நிழலொதுங்கவுறைபில[த்]துடை கலி [ஒ]துங்[க] முறை செய்து விரைமலற்றெரியல்[7] விக்கலன்றன்-

4 கொடு வரி[சி]லை[த்]தடக்கை[க] ம[ா]சாமந்தரை[க]ங்கபாடிகளத்[தி]டைநி[ன்]று[ஞ]ங்க-பத்[தி]ரி [பு]கத்துரத்தியாங்கவர் வெங்கைநாட்[டி]டை [மீட்டு]-

---

[1] Lines 6 to 8: தன்னடியடைந்த சளு[க்]கி விக்கிரமாதி[த்*]தனை எண்டிசை திகழ[க்]கண்டிகை கட்டி [இரட்ட]பாடி எழரை[ர] இலக்கமு[ம்] எ[றி*]ந்து குடுத்தருளி.

[2] See my *Annual Report* for 1891–92, p. 5, and above, Vol. II. p. 231 f.

[3] See page 37 above.

[4] Above, Vol. II. p. 232.

[5] Dr. Fleet's *Kanarese Dynasties*, second edition, p. 454, and above, p. 52 and note 8.

[6] A *Daṇḍanâyaka* named Mañjippayaṉ had been decapitated by Vîrarâjêndra I.; see text line 18 of this inscription.

[7] Read மலர்த்தெரியல்.

5 மவர் விட்ட தாங்கரும் பெருவ[லித்த]ண்டு கெடத்தா[கி] மாதண்ட[ந]ாயக[ன்]
சாமு[ண்]ட[ரா]யனைச்செற்றவன் சிரத்தினையறுத்[து ம]ற்றவனொரு[ம]கனாகிய
6 இருகயன்றெவி நாகவையென்னுமெ[ல]ாகயஞ்[சாய]லை முகத்தொடு [மூகு மெ]வரு-
[கி ப]கை[த்தெதி]ர் [மூ]ன்றும் விசையினுமெ[ன்]றெதிர் பொருது பரிபவ-
7 ந்திர்வந[1] எனகூருதிப்பொருபுன[ல்] கூடல்(ர்)சங்[க]த்தாகவமல்லன் ம[கூ]ளாகிய [வி]-
கல[ன்] சிங்கணகென்றிவர்தம்மொடுமெணில் சாமஸை[ர] வென்றடு[தா]-
8 சி மூனை விட்டுத்தன்றுணை மன்னரு[ல]ானும் [பி]னு[டு]த்திருஞு [வ]டகடலென
வரு[த்]தவத்தானை[யை]கூடகூ[ளி]ரென்றூற்கலக்கி அடற்பரி கொசலை சிங்கனை கொ-
9 டிப்படை பூன்னல் [தா]சி வெங்களிற்றொடுஞுணித்து கெசு[வ]தண்டநாயகன்
[2] தாற்கெ[த்தர]யன் திண்டிற[ல்] மாரயன் சினப்பொத்தரய[னி]ரொச்சயனியல்[3]
செ பொற்-
10 கொதை [மூ]வத்தியென்றூர்த்தடுது[ப்]பிலகெகசாமஸை சிங்ந[பி]ன்னஞ்[செ]ய்து பி-
ன்னை முத[லிய]ான மதுவணரொட [விரி]த்தலையொ[டு விக்கல*]-
11 கொட செ[ச]ருத்தொ[ழி]வழிஞு சிங்க[ணஞெ](ட்)ட[4] அண்ண[ம]முதலி[யா]னை[வ]ரு-
மமர் பொர்ப்பண்ணி[ய] பகடிழிகொட கண்ணியவாகவம[ல்]லனுமவ[ற்]கு[5] மு-
ெ[நா]-
12 ட வெக[ெ]வ[ங்]களிற்றினை [வி]லகி வாகை கொண்டங்கவர் தாரூமவர் குலதன-
[மு]ஞ்ச[ங்]குகொங்கஞுஙாரையும பெரி[யு]ம் வெண்சாமரையுமெகடம்பமும் குக்-
ரக்கெ[ாடி]யு[ம்]
13 மகரெ[த]ாரணமும் புட்பகப்பிடியும் பொருகளிற்றீட்டமும் [பா]ய்பரித்[தெ]ாகையொ-
டு[ம்] பறித்து செ[ெ]யாளி வீரசி[ங்]காசனம் ப[ா]ர் [தெ]ாழுவெறி எழில்
தர உல[க]முழுதுடை[ய]ா[ளொ]ா-
14 டும் விசை[ய]மணிமகுட[மெ]ய்து எழில் கொள் த[த்]துமாபுர[வி]ப்பொத்தப்[பி]-
வெஙனை [வா]ர[னை] வ[ன்]கழற்கெரளன்றன்னை ஜனநாதன்தம்பியை[ய]ப்பொ-
15 ர்களத்[த]லங்கல்சூழ் பசுஙலையரிஞு [6] பு[ல]ங்கழல் ெ[த]ன்னனை ஸ்ரீவல்ல[வ]ன்
மகன் சிறு[வ]ன் மின்னவில்ம[ணி]முடி வீரகெசரியை[ய] மதவரையொன்று-
16 [லுதைப்பித்து]லகையிற்கொளர் த[ங்]குலசெங்கீழையொடும் வொறப்பறிகொ[டி]
மெல்கடல் விழ வாரணம[ருகு]ளி செலித்தி[7] வாரியிலெண்ணருங்களிற்றின்
17 இரட்டரைகூவர்ஙு கன்னியர் களிற்றொடுங்கட்[டி] பண்ணுப்[பிடி]ெ[யா]டு[மா]ங்கவர்
[வி]டு திறை [ெ]காண்டு [மீ]ண்டு சூழ்பு[ன]ற்[ெ]காண்[டா]ற்றுறவிற்குறித்த வெம்-
18 பொரில் தண்டநாயகர்தம்மில் திண்டிறல் மல்லியணனையுமஞ்சிப்பயனையும் பில்குமத-
களிற்று[ப்]பிரமதெவனை[யு]ஙண்[ட]ாரசொகயன்றன்னையுமொண்டி-
19 றற்சத்தியணனையுஞ்சனுவிரு[ஹ]ப்பத்தியண[ன்]றன்னையுமததகு[8] தெமருதெரியல் வீ-
மயன்றன்னையுமாமதி வங்காரனையும் நாமவெற்கங்கனை நுள-
20 ம்ப[னை]க்காடவர் கொனை மங்குமதய[ா]னை வைதும்பராயனையி[ரு]ஙலை[ய]ரிஞு பெ-
[ரும்]புனற்றனு[து] கங்கை[ம]ாநகர் தைத்த மின் திங்களில் வழி வரு சளுகீ
21 பழியொடு வாழ்வதிற்சாவது சாலநன்றென்ரெவமுற்றிரி[ய]சிஙயநாகி முன்னம்
புதல்வருஙாறுமு[து]கிட்டுடை[ஙு] [9] கூடலங்க[ள]மெ[ன]குறித்த கூட[லி]-
22 ல் வாராதஞ்சினர் மன்னவரல்லர் பொர்ப்பெ[ரு]ம்பழிப்பிரட்டராகவெ[ன்]றியாவரு-
மறியவெழுதிய [10] [ப]தகமெவருமொலை விடையெ[ர]டுங்குடுத்தவிரட்ட-
23 பாடிப்பிரட்டர்கள் கங்காெ[க]த்தணையெவ [அங்]கவ[ன்] வந்தடியிணை வணங்கிய்
வ[ாச]கரு[ா*]த்தலும் சிஙையுமுகமு[ஙி]ருப்பு[ய]மிரண்டுமெமெஙழிஙுக[ை]வ-
ெ[யா]டிரு-

---

[1] Read தீர்வது. [2] Read தார்க்கெத்த. [3] Read னிகல் செய்ய.
[4] Read ஞெட அண்ணல. [5] Read வர்க்கு. [6] Read பொலங். [7] Read செலுத்தி.
[8] G. reads மத[தகர்]. [9] G. reads கூடலெய் கள. [10] Read பதிக.

24 [மடங்]கு பொலியப்போகப்போர்க[ள]ம் புகுந்து காதையில் வ[ல்ல]வர் கோனை
வ[ர]வு காணாது சொல்லிய நாளின் மேனுமோர்திங்கள் [பார்த்திருந்த பி]-
25 ன்[னை]ப்போத்[த]வன் கால் கெடவோடி மேல்கடலொளித்தலுமெவகாதனுஞ்[சி]த்-
தியுங்கெசியுமுவருமனித்தனி[1] முதுகிடப்பாவரு[மி]சட்டபாடியெழனையிலக-
26 மூரட்டொழிலடகி முழங்கெரி முட்டி[2] வெங்கதிர்ப்புலியெறு வியனுது விளையாட[த்]-
து[ங்]கபத்திரிகரை ஜயப[த்]திரத்தூண் நாகிலம் பரச நாட்டி மேநாள் வ-
27 ஞ பிரட்டனை / வல்லவனாகிச்சுகரக[ண்]டிகை கட்டி புரசயானை[3] புழைகையிற்-
பிழைத்திவ்வு[ல]கமறியவோடிய பரிசொருபலகையிற்பழு[த]றவெழுதிய பின்னை சா-
ர்த்தி-
28 னவு[றை]யுஞ்சளுகிபதம் பெற்ற பூத்தினமார்வொடும் பூட்டிப்பேர்த்[து]ஞான் கை-
க்கொண்ட வெங்[கை]நன்[னா]டு மீட்டுக்கொ[ண்]டலா[வ்] [4]மின்னில[ங்]கெட்டி
நி[5] வல்[லனு]கில் வ[ந்து]
29 காக்கெ[ன்]று சொல்லியெடுத்தவத்தானை வி[சை]யவாடையொ[ட]டுத்[த] பொ[ர]-
ற்றில் [த]டுத்த ஜனநாத[னை]புதண்டநாயக[ஞு]மி[ன]மார்கடகுளிந்திராஜமயனையு-
முப்பாசனையுமுதலாகவுடை[ய]வப்பெருஞ்சேனையை அடவியிற்பாச்சி [கோ]தாவிரி-
யில் தன் பொதகளிருண்ணகலிங்கமுங்கட[ந]்ப்[பா]ல் [ச]கரகோட்டத்[த]ப்[பு]-
30[6] றத்தளவு மேவரு[ஞ]ானை[த்]தாவடி செலுத்தி வெங்கைநா[டு மீ]ட்டுக்கொண்டு
தன் பூங்கழற்கடை க[வ]ம் புகுக ப[டை]கலத்தடகை விஜெஜ-
31 யாதித்தற்கருளி விசை கொடு மீண்டு விட்ட[ரு]ளி இகலி[டை]ப்[பூ]ண்ட ஜயத்-
திருவொடுங்கங்காபுரி புகுந்தருளி அங்கெ ராஜா[யி]ராஜராஜங்-
32 கெ[ணத்]தரா[தி]பாராக[த்]தம் [7]நியத்தியற்றிப்படியில் மன்னவாடி தொழுதெத்த
[8]வீன்மணிப்பீடத்திருந்து வெங்[கை]நாட்டிநிற்கொண்டவி-
33 ருகெ[தி]ப்பிறகும் [வ]ரிசையிற்க[ா]ட்டி ஆழியுகேளமு[ங்]கழற்றியாங்கவர் வா[ழி]ய
விரதமாற்றி [9][பூ]மிமஞ்செ[து] வரம்பாட்செங்[கோ]ல் செலு-
34 த்தி மேதினி விளகி மீதுயர் வீரத்தனிக்கொடி [தியா]கக்கொடியொடுமேற்பவ[ர்]
வருகென்று நிற்ப பொர்த்தொ[ழி]லு[ரிமை][யி]லெ-
35 ய்[தி] அரசு [10]வீற்றிருந்து மேவருமநு[நெ]றி [வி]ளகிய [கோ]ராஜகே[சரி]வ[ந்ம]-
ரான உ[டை]யார் ஸ்ரீவீரராஜெஞ்ரு-[11]
36 தெவர்க்கு யா[ண்]டு அஞ்சாவது ஜயங்கொண்டசொழமண்டல[த்து] செங்காட்டு-
க்கொட்டத்து மாகணூர்நாட்டு ம[ணி]மங்கலமான ராஜசூளாமணிச்சதுர்வெ[தி]-
ம[ங்]கல-
37 த்து மஹாஸபையோம் இவ்வாட்டைகன்னிநாயற்று அவாவக்ஷ[த்]து சதுர்த்தி-
யுந்திங்கட்கிழமையும் பெற்ற உத்திரத்[து] நாள் எம்முர்[12] ப்ரஹ்மஸ்தா-
38 னம் பெரியமண்டபத்தெ யஜ்ஞ[13] செய்து கூட்டக்குறைவறக்கூடியிருந்து இவ்வூர்
ஜீவிதமு[டை]ய [ஸே]னாபதிகள் [14]ஜய[ங்]கொண்டசொழப்ரஹ்மாயிராஜர் தமப்பக[ர]-
39 ர் மஞ்சிப்பயநாரான ஜயசிங்ககுலாதகப்ரஹ்மமாராயர் பக்ஷல் நாங்க[ள் ஸூ]ங்கொ-
ண்டு முன்பிவர்க்கு இ[றை]யிலியாக[க்]குடுத்து இவருதாயிவ[ர்] அ-
40 நுபவித்து வருகிற நிலமாவது [।*] இவ்வூர் பெருஞாம்புநின்றும் பொன பெ-
ருங்காலுக்கு கிழகு[15] பார[த]வாய்[க்*]காலுக்கு வடக்கு இவர் விலை கொண்டுடை-

---

1 Read மூவரு. 2 Read மூட்டி வெங்கதிர். 3 Tk. has புசை ஆனை; read புரசையானை.
4 Read மீன். 5 Read நீ.
6 Line 30 stands above the second half of line 29, and the inscription continues to run upwards as far as line 35 inclusive.
7 Read perhaps நியமத்தி. 8 Read வின். 9 G. reads சூழிம.
10 The letter வீ is entered above the line. 11 Read ராஜெந்த்ர.
12 Read எம்மூர் ப்ரஹ்மஸ்தா. 13 Read யஜ்ஞ. 14 The ங் is entered below the line.
15 Read கிழக்கு.

41 ம[1] கழுகொட்டக்குழி இருநூற்றைம்பதும் பெரியெரி கரைக்கீழ[க்கு ப]னை-
ய[ங்]குசெரித்தும்புகாலு[க்கு](த்தெற்கும்) வடக்கு கொர[ஞ்சி உருத்திர]மகித்-
தந்

42 தொட்டத்[து]க்கு தெற்கு பெருவதிக்கு மேற்கு(க்கிழக்கு)மற்று தேவ[த]ானம் [நீ]க்கி
குழி நாலாயிரத்து இருநூறும் ஆக இவ்வூர்க்கொலா-

43 ல் குழி நாலாயிரத்து நா[னூ]ற்றைம்பதும் இவ்வூர் ஸ்ரீச[ந்*]த்ராபதி ஸ்ரீகாமக்-
கோடிவிண்ணகர் ஆழ்வார்க்கு [2]ஸவ[-]நா[ம]ாகமாக இது

44 [ம]ஞ்சிப்பயகார் ம[க]னார் ஸேநாபதிகள் ஜயங்கொ[ண்]டசோழப்ரஹ்மாதிராஜர் குடு-
த்தார் [|*] இ[ன்]நிலம் நாலாயிரத்து நானூற்றைம்ப-

45 து குழியும் [ஸ]ர்வாதித்தவ[த்][3] இது [ஆ]ழ்[வ]ார்க்கு [ஸ]தேவதேயமே இ-
றையிறுத்துக்குடுப்போமாநோ[ம்] ஊராஸதேவதேயம் [|*] ஸதேவ்ய-

46 ஸிருது கரையிட்டு கரைப்போது பணித்தார் பிருஹூர் ஸபாங்கஸஹஸ்ரநும்
அரணைப்புறத்து இ[ண்]டகூளமாதவச்சமவித்தநும் ஈவு-

47 ணி மாதவச்சமவித்தநும் பணிப்பணியால் பணி கேட்டு எழு[தி]னேன் ஊர்கர-
ணத்தான் வடுகன் ப[ர]குரமேன் [|*] இவை என் எழுத்து [||*]

Translation.

[The first 15 lines agree with ll. 1—10 of No. 20 above.]

(Line 16.) When at Ulagai[4] the Kêraḷas were uprooted along with the infants of their family, ran away and plunged into the western ocean, (*the* Chôḷa *king*) despatched (*his*) elephants for a rare bath (*in the ocean*). (*He*) tied in the stables the Iraṭṭas (*i.e.* the Chalukyas) whose elephants were numberless,[5] along with the elephants of the Kaṉṉiyas,[6] which (*he*) had seized. (*He*) took the tribute which they paid, along with female elephants (*which had*) trappings, and returned.

(L. 17.) Having occupied (*an island*) surrounded by water, (*he*) cut off in a hot battle, which had been appointed near the river, the great heads of the following *Daṇḍanâyakas* :— Malliyaṇaṉ of great valour, Mañjippayaṉ, Piramadêvaṉ (*i.e.* Brahmadêva), whose elephants dripped with rut, Aśôkaiyaṉ,[7] (*who wore*) a fresh garland, Śattiyaṇaṉ of brilliant valour, Pattiyaṇaṉ, (*the minister for*) peace and war, Vîmayaṉ, (*who wore*) a fragrant, excellent garland (*and who resembled*) a rutting elephant, and Vaṅgâraṉ of great wisdom, (*and the heads*) of the Gaṅga (*king*), (*who carried*) a dreadful lance, of the Nuḷamba (*king*),[8] of the king of the Kâḍavas,[9] and of the Vaidumba king,[10] the rut of whose elephants was diminishing (*through fear*).

(L. 20.) Before (*the* Chôḷa *king*) had nailed up (*the heads of these princes in*) the great city (*called after*) the great river Gaṅgâ,[11] the Śaḷukki,[12] who came from the race of the

---

[1] Read ம. [2] Read ஸவ-நா. [3] Read வஜ்ராதித்யவத்.

[4] Instead of this, the Takkôlam inscription reads Udagai, which seems to have been a city of the Pâṇḍyas; see above, Vol. II. p. 250, note 3.

[5] Perhaps the author means 'the numberless elephants of the Iraṭṭas,' and not 'the Iraṭṭas whose elephants were numberless.'

[6] This seems to be a designation of the Pâṇḍyas, in whose dominions Kaṉṉi, *i.e.* Cape Comorin, was situated.

[7] A *Maṇḍalin* Aśôkaiyaṉ is stated to have lost his life in the battle of Koppam; see p. 63 above.

[8] *I.e.* the Pallava chief of Nuḷambapâḍi; compare above, p. 59, note 1.

[9] *I.e.* the Pallava chief of Śeñji (Gingee); see *Ind. Ant.* Vol. XXII. p. 143.

[10] Compare above, Vol. II. p. 379, note 9.

[11] *I.e.* in Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram.

[12] *I.e.* the Western Châlukya king Âhavamalla-Sômêśvara I., who was already referred to in the description of the battle of Kûḍalsaṅgamam; see the translation on p. 37 above.

Moon, reproached himself, saying :— "It is much better to die than to live in disgrace," became troubled in mind, and declared that the same Kûḍal, where, previously, (*his*) sons and himself turned their backs and were routed, (*should be the next*) battle-field.

(L. 21.) In order that all might know (*it*), (*he*) wrote as preamble of a letter, which was hard to be despatched, the words :— "He who does not come to the appointed Kûḍal through fear, shall be no king, (*but*) a liar (*who incurs*) great disgrace in war," (*and*) gave (*this letter*) along with the order for despatch (?) to the liars of Iraṭṭa-pâḍi,[1] who ordered Gaṅgâ[k]êttaṉ (*to deliver it*).

(L. 23.) He came, prostrated himself at the two feet (*of the* Chôḷa *king*), and declared (*the contents of*) the letter. The mind, the face and the two royal shoulders (*of the king*) became doubly brilliant with surpassing beauty and joy.

(L. 24.) (*He*) started and entered that battle-field. Not having seen the king of the Vallabhas (*i.e.* the Chalukyas) arrive at Kâṇḍai,[2] (*he*) waited one month after the appointed day. Then the liar [3] ran away until his legs became sore, and hid himself in the western ocean, and each of the three: Dêvanâthaṉ, Śitti and Kêśi, turned their backs.

(L. 25.) (*The* Chôḷa *king*) subdued (*in*) war the seven and a half *lakshas* of the famous[4] Iraṭṭa-pâḍi, and kindled crackling fires. In order that the four quarters might praise (*him*), (*he*) planted (*on*) the bank of the Tuṅgabhadrâ a pillar (*bearing*) a description of (*his*) victory, while the male tiger, (*the crest of the race*) of the Sun, sported joyfully.[5]

(L. 26.) (*The king*) appointed the liar,[6] who came on a subsequent day, as Vallabha (*i.e.* Chalukya king), and tied (*round his neck*) a beautiful necklace (*kaṇṭhikâ*).[7] (*He*) wrote unmistakably on a board how (*the Châlukya*) had escaped the trunk of an elephant (*which had*) a cord (*round its neck*), and had run away with the knowledge (*of all the people*) of this earth.[8] Then, on the auspicious day on which (*the latter*) attained to the dignity of Śaḷukki, (*the* Chôḷa *king*) tied on (*his*) breast (*that board*) and a quiver (*of arrows*) which was closed (*and hence useless*).

(L. 28.) Having moved (*his camp*), he declared :— "(*We*) shall not return without regaining the good country of Vêṅgai, which (*we had formerly*) subdued. You,[9] (*who are*) strong, come and defend (*it*) if (*you*) are able!" That army which was chosen (*for this expedition*) drove into the jungle that big army, which resisted (*its enemies*) on the great river close to Viśaiyavâḍai (*and*) which had for its chiefs Jananâthaṉ,[10] the *Daṇḍanâyaka* Râjamayaṉ, whose *mast* elephants trumpeted in herds, and Mupparaśaṉ.

---

[1] *I.e.* the ministers of the Châlukya king.

[2] As *ra* and the secondary form of *ḍ* are expressed by the same character, the name of this place may have as well been Karandai.

[3] *Viz.* Âhavamalla, who had earned this epithet by not keeping the appointment at Kûḍal, which he had proposed himself.

[4] Literally, 'which is hard to praise.'

[5] The tiger was probably figured on the *jayastambha*, as on a pillar, which contains an inscription of Râjêndra-Chôḷa, on the top of Mahêndragiri; see my *Annual Report* for 1895-96, p. 7.

[6] An inscription of the 7th year at Tirukkaḻukkuṉṟam (see p. 65 above) shows that this 'liar' was Vikramâditya (VI.).

[7] On *kaṇṭhikâ* as a symbol of the dignity of heir-apparent see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 227, note 10.

[8] It seems that Vikramâditya VI. had been condemned to be trampled to death by a *mast* elephant which was led by ropes, but that he escaped and was pardoned.

[9] This is addressed to the king who held Vêṅgî at the time.

[10] On a previous occasion Vîrarâjêndra I. had decapitated the younger brother of Jananâtha of Dhârâ; see p. 37 above.

(L. 29.) His elephants drank the water of the Gôdâvarî. (*He*) crossed even Kaliṅgam and, beyond (*it*), despatched (*for*) battle (*his*) invincible army as far as the further end of Śakkara-kôṭṭam (Chakra-kôṭṭa).[1]

(L. 30.) (*He*) re-conquered the good country of Vêṅgai and bestowed (*it*) on Vijayâdityaṉ, whose broad hand (*held*) weapons of war, (*and*) who had taken refuge at his lotus-feet.[2]

(L. 31.) Having been pleased to return speedily, (*the* Chôḷa *king*) entered Gaṅgâpurî[3] with the goddess of victory, who had shown hostility in the interval,[4] and there made (*himself*) the lord of the earth, (*with the title*) Râjâdhirâjarâjaṉ,[5] in accordance with the observances of his (*family*).

(L. 32.) While (*all*) the kings on earth worshipped (*his*) feet and praised (*him*), (*he*) was seated on a throne of bright jewels and exhibited in order the heap of the great treasures which (*he*) had seized in the good country of Vêṅgai. (*He*) unlocked the rings and chains (*of prisoners*) and altered (*his previously made*) vow, according to which they ought to have lived (*in confinement*). (*He*) wielded a sceptre which ruled (*as far as*) the limits of (*the mountain*) surrounded by snow (*i.e.* the Himâlaya) and of Sêtu (*i.e.* Râmêśvaram), and illumined the earth.

(L. 34.) In the fifth year (*of the reign*) of (*this*) king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Vîrarâjêndradêva, who illustrated (*by his conduct*) the laws of Manu, which are hard to follow, and was seated on the royal (*throne*), (*which he*) had acquired by right of warlike deeds, while the matchless banner of heroism, along with the banner of liberality, was raised on high (*as if*) to say:—" Let (*all*) supplicants come!"

(L. 36.) We, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Râjaśûḷâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Mâgaṇûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śêṅgâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, having given alms (?) and being assembled, without a vacancy in the assembly, in the large *maṇḍapa* (of) the *Brahmasthâna*[6] in our village, on the day of *Uttara(-Phalguni)*, which corresponded to a Monday and to the fourteenth *tithi* of the second fortnight of the month of *Kanyâ* in this year, (*gave to the temple*) the following land, which we had formerly given on payment, free of taxes, to Mañjippayaṉâr, *alias* Jayasiṁhakulântaka-Brahmamârâyar, the father of the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Brahmâdhirâjar, the owner of a living (*jîvita*) in this village, and which he was enjoying as his property.

(L. 40.) An areca garden of two hundred and fifty *kuḷi*, which he had purchased, to the east of the large channel which flows from the large sluice of this village, (*and*) to the north of the *Bhârata* channel, and four thousand and two hundred *kuḷi* to the east of the bank of the large tank, to the north of the channel (*which flows from*) the sluice of Paṉaiyandañjêri, to the south of the garden of Kôrañ[ji Rudra-Kra]mavittaṉ, and to the west of a large road, excluding other *Dêvadânas*,—altogether four thousand four hundred and fifty *kuḷi* by the rod (*kôl*) of this village were given to (*the temple of*) Śrîmad-Dvârâpati, (*alias*) Śrî-Kâmakkôḍi-Viṇṇagar-Âḻvâr in this village, for the expenses of the worship, by the *Sênâpati* Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-Brahmâdhirâjar, the son of that Mañjippayaṉâr.

---

[1] See above, Vol. II. p. 234, note 9.

[2] This passage was already quoted *ibid.* p. 232, note 3.

[3] See above, p. 68, note 11.

[4] This is an admission of the fact that the Chôḷas had experienced reverses.

[5] The Gaṅgaikoṇḍa-Śôḷapuram inscription reads [Râ]jâdhirâjan-Râjarâ[ja].

[6] See above, p. 63 and note 1.

(L. 44.) We, the great assembly, are bound to pay the taxes and to give these four thousand four hundred and fifty *kuḻi* of land to this *Âḻvâr* for as long as the moon and the sun exist.

(L. 45.) Having been present in the assembly and having heard the order of Bhavanandi-Sahasraṉ of Piṟândûr, Tiṇḍakûla-Mâdhava-Kramavittaṉ of Araṇaippuṟam, and Mâdhava-Kramavittaṉ of Îvuṇi, who had distributed the blocks and inspected the blocks,[1] I, Vaḍugaṉ Pâkkaraṉ (*i.e.* Bhâskara), the accountant of the village, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

No. 31.—On the west wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription belongs to the 48th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Kulôttuṅga-Chôḻadêva (I.), and opens with the same introduction as two inscriptions at Kâñchî, which I have published in Vol. II. (Nos. 77 and 78). It is dated on a week-day (l. 8) which, according to Professor Kielhorn's calculation,[2] corresponds to Friday, the 25th January A.D. 1118. On this day a private person purchased from several other persons 1,050 *kuḻi* of land near the village and granted them to the temple, with the condition that the produce of the land might be used for defraying the cost of processions on new-moon days.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ‖ [பு]கழ்மாது விளங்கச்சயமாது விரும்[ப] நிலமகள் நிலவ மலர்மக[ள்] பு-
ணர உரிமையிற்சிற[க்க மணி]முடி

2 சூ[டி] [மீந]வர் நிலை கெட வில்லவர் குலை த[ர] ஏனை மன்னவரிரிதரிற்சுழி[3]
தாத்திக்கனைத்து[ஞ]ன் சக்ரநடாத்தி விஜய[ா*]பி-

3 ஷேகம் ப[ண்]ணி [வீ]ரஸிம்ஹாஸநத்து உலகு[டை]யாளொடு மன்னி [வீ]ற்றிருந்த-
ருளிய கோவி(ர)ராஜகேஸரிவந்ம-

4 ரா[ன] தி[ரி]பு[வ]நசக்ரவத்திகள் ஸ்ரீகுலோத்துங்கசோழதேவற்கு யாண்டு சயஅ
வது குலோத்துங்க-

5 சோழவளநாட்[டு]க்கு[ன்*]றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமான பாண்டியனை இருமடி[வெ]ன்-
கொண்டசோழ-

6 சது[ர்*]ப்பேதிமங்கலத்து ஃ(ா)ஹாஸபையோம் எழுத்து [|*] [4]நம்[மூ]ர் வண்டுவரா-
பதி [5]எம்பெருமா[ன்] கோயிலில் ஸ்ரீகா-

7 ரி[ய](ம்)ஞ்செ[ய்]கிற [6]அள்ளூர்க்கேசவப[ட்]டனும்[7] அரணைபுறத்து திருவ[ாய்][க்*]-
குலபித்தனுங்கண்டு யாண்டு [ச]ய[அ து][8]

8 கும்[ப]ந[ா]யற்[று]ப்[பூ]ர்வ[பக்ஷ]த்து [9]த்விதிதையும் வெள்ளிக்கிழ[மை]ம[யு]ம் [பெ]-
ற்ற சதையத்து நாள் [|*] இவ்வா[ண்]டு முதல்

9 அமாவாஸி சங்கிராந்தித்தலை எழு[ந்]தருளுகைக்கு [10]ராஜெ[ந்திர]சோழவளநாட்டு அம்-
பத்தூர்நாட்டு நுளப்பியாற்று நுளப்பியா-[11]

---

[1] See above, p. 64 and note 3. [2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 263.

[3] Two inscriptions at Kâñchî (Vol. II. Nos. 77 and 78) read மன்னவரிரியலுற்றிழி.

[4] The ந is entered below the line.

[5] The எ is entered above and the ம் below the line. [6] Read அள்ளூர்.

[7] The first ட் of பட்டன் seems to be entered below the line.

[8] The figure அ looks almost like வ, and it is not impossible that the actual date is சய வது.

[9] Read த்விதீயை. [10] Read ராஜேந்த்ர.

[11] The ப்பி of நுளப்பி and the ப்ப of உறப்பொ in line 11 are expressed by a compound letter.

10 ஞ[கி*][ழ]ான் வெள[ா]ன் [1] [பெ]ராயிர[மு]டையானான [2] தண்[ட]கநாடுடையாந் [3] கு-ண்டூர் [4] தொணயக்கி[ர*]மவித்த[ன்] பக்கல் [ஆ]லைமெட்டில் விலை [கொ]ா[ண்]டு-

11 [டை]ய குழி நூற்றிருப[த்*]தஞ்சும் [|*] [இ]ங்[கெ] மயூரஹூ[ந் [5] உ]றப்பொஙானும் தம்பிமாரும் பகல் விலை கொண்டு[டை]ய குழி நூற்[றொ]ரு[ப]த்தஞ்சும் [6] [|*] இராயூர் தி[ரு]-

12 ப்பொரிக்கிரமவி[த்]தன் பக்கல் பாதிரிகுழி மெ[லை]காலு[க்*]குகிழக்கு விலை கொ-ண்டுடைய குழி நூற்றிருபத்து [மூன்று]ம் [|*] இங்கெயி[ரா]யூர் விஷ்ணு திரு-வெங்கடக்கி[ர]-

13 மவித்தன் பக்கல் விலை கொண்டுடைய குழி [7] நூற்றொருபத்தெழும் [|*] [இ]ங்கெ ஐயக்கி வண்டுவராபதிபிச்சர் பக்கல் வி[லை கொ]ண்டு[டை]ய [கு]ழி நூ-

14 ற்றொருபதும் [|*] [இ]ங்கெ [இரா]யூர் ய[ஜ்ஞ]ந[ா*]ராயணக்கிரமவி[த்]தன் [8] பக்கல் விலை கொண்டுடைய குழி நூற்றி[ரு]பத்தெழும் [|*]

15 ஆவவதிக்கு [வ]டக்கு [9] [இ]ரண்டாங்க[ண்]ணாற்று [வீர]வழி திருவரங்கமு[டை]-யான் ஸஹஸ்ரன் [10] பக்கல் [வி]லை கொண்டுடைய குழி நூற்றிருப-

16 தும் [|*] [இ]ங்கெய் மூன்றாங்க[ண்*]ணாற்றில் இராயூரான் [11] ணந்திக்கிரமவி[த்தன்] பக்கல் வடக்கடைய [12] கொண்டுடைய குழி நூற்றெட்டும் [|*]

17 அரிவாள்வதிக்குக்கிழக்கு [மு]தற்கண்[ணா]ற்று . . . . . . க்கராம்பிச்செட்டு நா-ணமாலைக்கிரமவித்-

18 [த]ன் பக்கல் விலை கொண்[டு]டை[ய] குழி நூற்றொருபத்தஞ்சு[ம்] [|*] ஆக குழி ஆயி[ர]த்தைம்பதும் அமாவாஸி-

19 ப்புறம் சந்திராதித்தவ[ற்*] செல்வதாக இறைவிழுத்துகைக்குக்கிரயமாக இவர் பக்கல் ஸபையொமாக வெண்டு[ம்]

20 பொன் கொண்டு இந்நிலத்துக்கு வந்த இ[றை]ற ஸபை[யொ]மெ இறுக்கக்கடவொ-மாக [13] இசைந்து இறை இ[ழி]ச்சிக்குடுத்தொம் [|*]

21 இப்படி கல்விலுஞ்செம்பிலும் வெட்டிச்சந்திராதித்தவற் செல்வதாக இறை இ[ழி]ச்-சிக்குடுத்தொமஹாஸபையொம் [|*]

22 ஸபையுள் நின்று ஐய்யக்கி வண்டுவராபதிப்பிச்சர் பணிக்க பணியால் எழுதி-னென் [இ]வ்வூர் மயூரஹூந் [5] மணிமங்க[லமு][டை]-

23 யா[ந்] வெளான் பொரா[னொ]ற்றின [14] எழுத்து ||—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 48th year (*of the reign*) of king Râjakêsari-varman, *alias* the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva, who,—while the goddess of fame became renowned (*through him*), while the goddess of victory was coveting (*him*), while the goddess of the earth became brilliant (*with joy*), (*and*) while the goddess with the (*lotus*) flower (*i.e.* Lakshmî) wedded (*him*), — had put on by right of inheritance the excellent crown of jewels; who had caused the wheel of his (*authority*) to roll over all regions, so that the Mîṉavar (Pâṇḍyas) lost (*their*) firmness, the Villavar (Chêras) trembled, (*and*) the other kings were defeated and suffered disgrace; and who,

[1] The word வெள[ா]ன் is entered above the line.

[2] The syllable நா is entered above the line.

[3] The letter ந் is entered above the line.

[4] Read டூர்.

[5] Read ஹூன்.

[6] The [ப] seems to be entered below the line.

[7] The ற் of நூற் is entered below the line.

[8] The ர of கிரம is entered below the line.

[9] The ட of வடக்கு is entered below the line.

[10] Read ஸஹஸ்ரஸூரன்.

[11] The ன் of ரான் is entered above, and the ந் of ணந்தி below the line.

[12] The two letters டய are entered below the line.

[13] The ெ of வொ is entered above the line.

[14] Read பொரான் (இவை என ?).

having anointed himself (*in commemoration of his*) victories, was graciously seated on the throne of heroes in union with (*his queen*) Ulagudaiyâḷ.[1]

(L. 4.) The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-koṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu.

(L. 6.) With the knowledge of Kêśuvapaṭṭaṉ (*i.e.* Kêśava-Bhaṭṭa) of Aḷḷûr and Tiruvâykkula-Piṭṭaṉ of Araṇaipuṟam, the managers of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village,— in the [48]th year (*of the king's reign*), on the day of *Śatabhishaj*, which corresponded to a Friday and to the second *tithi* of the first fortnight of the month of *Kumbha*.

(L. 8.) In order that (*the god*) might be carried in procession at new-moon from this year forward as long as the moon and the sun exist, Nuḷappiyâṟu-[Kiḻ]âṉ Vêḷâṉ [Pê]râyiram-uḍaiyâṉ, *alias* Taṇḍagaṇâḍ-uḍaiyâṉ, of Nuḷappiyâṟu in Ambattûr-nâḍu,[2] (*a subdivision*) of Râjêndra-Śôḷa-vaḷanâḍu,[3] purchased from Dôṇaya-Kramavittaṉ of Kuṇḍûr one hundred and twenty-five *kuḻi* at the *Âlaimêḍu* (hill).[4] In the same place (*he*) purchased from the arbitrator (*madhyastha*) Uṟappôṇḍâṉ and (*his*) younger brothers one hundred and fifteen *kuḻi*. From Tiruppori-Kramavittaṉ of Irâyûr (*he*) purchased one hundred and twenty-three *kuḻi* to the east of the channel above the 'Bignonia field.'[5] In the same place (*he*) purchased from Vishṇu Tiruvêṅgaḍa-Kramavittaṉ of Irâyûr one hundred and seventeen *kuḻi*. In the same place (*he*) purchased from Aiyakki Vaṇḍuvarâpati-Pichchar one hundred and ten *kuḻi*. In the same place (*he*) purchased from Ya[jña]nârâyaṇa-Kramavittaṉ of Irâyûr one hundred and twenty-seven *kuḻi*. In the second *Kaṉṉâṟu*[6] to the north of the *Âlavaḍi* (road) (*he*) purchased from Vîravali Tiruvaraṅgam-uḍaiyâṉ Sahasraṉ one hundred and twenty *kuḻi*. In the third *Kaṉṉâṟu* at the same place (*he*) purchased from Nandi-Kramavittaṉ of Irâyûr one hundred and eight *kuḻi* on the northern side. In the first *Kaṉṉâṟu* to the east of the *Arivâḷvaḍi* (road) (*he*) purchased from . . . . . . Karâmbichcheṭṭu[7] Nâṇamâlai-Kramavittaṉ one hundred and fifteen *kuḻi*.

(L. 18.) In order that these one thousand and fifty *kuḻi*[8] might continue as long as the moon and the sun, for providing[9] (*the processions*) at new-moon,— having received from him as purchaser the gold necessary for making (*the land*) tax-free, we, the assembly, gave (*it*) free of taxes, agreeing that we, the assembly, shall have to pay the taxes due on this land.

(L. 21.) Having engraved this on stone and copper, we, the great assembly, gave (*it*) free of taxes, to continue as long as the moon and the sun.

(L. 22.) Having been present in the assembly, I, the arbitrator of this village, Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Vêḷâṉ Pêrâṉ, wrote (*the above*) at the order of Aiyyakki Vaṇḍuvarâpati-Pichchar. This (*is*) my writing.

---

[1] *I.e.* 'the mistress of the world;' compare above, Vol. II. p. 391, note 8.

[2] This subdivision owes its name to Ambattûr, a village and Railway station west of Madras and 6 miles north of Saidâpêṭ.

[3] See below, p. 76 and note 15.

[4] The same hill is referred to in No. 28, l. 9 f.

[5] The same field is mentioned in No. 28, l. 8 f.

[6] The same term occurs repeatedly in an inscription at Tirumalai (Vol. I. No. 72). It seems to denote a group of fields.

[7] Compare above, No. 29, text line 22.

[8] By adding up the preceding amounts we arrive at 1,060 *kuḻi*, *i.e.* 10 more than stated in the text.

[9] On *puram* see above, p. 6, note 9.

No. 32.—On the south wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is mutilated at the end. It records the purchase of some land near the village, the produce of which was assigned to the temple for providing offerings. The name of the purchaser and donor was Vîravali Tiruvaraṅgam-uḍaiyâṉ Sahasraṉ, and the two temple managers at the time of the purchase were Kêśava-Bhaṭṭaṉ of Aḷḷûr and Tiruvâykkula-Pittaṉ of Araṇaippuṟam. As the same three persons are mentioned in the preceding inscription (No. 31), which belongs to the reign of Kulôttuṅga I., it follows that the subjoined inscription, which is dated in the 48th year of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḷadêva, has to be assigned also to Kulôttuṅga I.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திரிபுவனச்சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொழதெவற்(க்)கு யா-
ண்டு ௪௰௮ ஆவது கும்பநாயற்று பூர்வ்வ[ப]க்ஷத்து த்வாத[சி]யும் வெள்-

2 [ளி]க்கிழமையும் பெற்ற சதெய[த்]து நாள் ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்[து]க்-
குலொத்[து]ங்கசொழவளநாட்டுக்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமா-

3 ன பாண்டியனை இருமடிவெ[ன்]கண்டசொழச்சதுர்வ்வெதிமங்கலத்து மஹா[ஸ]பை-
யொம் எழுத்து [|*] நம்[மூ]ர் ந[டு]விற்கொயிலான புரவுவரிவிண்ணகராழ்-

4 வார் கொயில் ஸ்ரீகாரியஞ்செய்கிற [அள்ளூ]ர்க்கெசவபட்டனும் அரணைப்புறத்[துத்]-
திருவாய்க்கு[ல]ப்பித்[த]னுங்கண்டு [1][இ]வ்வாழ்வார்க்கு ஸ்ரீபலி எ[ழு]-

5 ந்தருள இவ்வூர் இராயூர்த்தாமொதரக்கிரம[வி]த்தனுங்குண்டுர் [2] சந்[தி]ர[தெ]வ-
அங்க[த்]திக்கிரமவி[த்தனு]ம் பக்கல் இவ்[வூ]ர் [3]விரவலித்திருவரங்கமு-

6 டையான் ஸஹ[ஸ்ர]ன் விலை கொண்டுடைய விளை[நி]லம் இவ்வூர் ஆலைமெடு
ம[னை]அறுதிவா[ய்]க்காலுக்கு[க்கி]ழக்கு இரண்டாங்கண்ணாற்று [கில]த்துக்-

7 குக்[கீ]ழ்[ப]ாற்கெ[ல்]லை [மூ]ன்றுங்கண்ணாற்றுக்கு [மெற்]க்கு[த்]தெ[ன்]பாற்கெல்லை
கிழக்கு நொக்கிப்பொன [கா]லு[க்]கு [வ]டக்கு மெல்பாற்கெல்லை [4]இவ் இ[ர-
ண்டாங்]-

8 கண்[ணா]ற்றுக்கு[க்]கிழக்கு வட[பா]ற்[கெல்லை] பெருநல்[வ]திக்குத்[தெ]ற்கு ஆக
இன்னாற்பா[ற்]கெ[ல்லை]யுள் நடு[வுப]ட்ட குழி [உ]ாசுய[சு] . . . . . .
. . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 48th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, on the day of *Śatabhishaj*, which corresponded to a Friday and to the twelfth *tithi*[5] of the first fortnight of the month of *Kumbha*.

(L. 2.) The writing of the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-kaṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 3.) With the knowledge of Kêśava-Bhaṭṭaṉ of [Aḷḷû]r and Tiruvâykkula-Pittaṉ of Araṇaippuṟam, the managers of the temple of Puravuvari-Viṇṇagar-Âḻvâr, which is the temple in the middle of our village.

(L. 4.) Vîravali Tiruvaraṅgam-uḍaiyâṉ Sahasraṉ of this village purchased, for providing offerings to this *Âḻvâr*, from Dâmôdara-Kramavittaṉ of Irâyûr and

---

[1] Read இவ்வாழ். [2] Read டூ. [3] Read வீர. [4] Read இவ்விரண்.

[5] Professor Kielhorn states that 'the twelfth *tithi*' is a mistake for 'the second *tithi*' and that, consequently, the whole date of this inscription is identical with that of No. 31.

Chandradêva-Anna[t]ti-Kramavittan of Kuṇḍûr, (*two residents*) of this village, [2]6[6] *kuḷi* of cultivated land in the second *Kaṇṇâṟu*[1] to the east of the *Maṇai-aṟudi* channel[2] at the *Âlaimêḍu* (hill)[3] in this village, enclosed within the following four boundaries :—The eastern boundary of the land (*is*) to the west of the third *Kaṇṇâṟu*; the southern boundary (*is*) to the north of a channel which flows towards the east; the western boundary (*is*) to the east of this second *Kaṇṇâṟu*; (and) the northern boundary (*is*) to the south of the *Perunalvadi* (road)[4] . . . .

No. 33.—On the west wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Vikrama-Chôḷadêva (l. 17), and opens with an introduction which resembles that of the Tañjâvûr inscription of this king, but is only partially preserved. It records that certain land was purchased from the villagers and granted to the temple. The land was situated in Pulvâyppâppâṉ-Kuḷattûr—evidently a portion of the village of Kuḷattûr which is referred to in No. 27 above.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி [ஸ்ரீ] [||*] [பூ]மாலை மிடை[ந்]து பொ[ன்]ம[ா]லை திகழ்தர ப[ா]மாலை மலி[ந்] பருமணித்தி[ர]ள் புயத்திரு நா-[5]

2 ல[மடந்தை]யொடு ஜயமகளிருப்ப த[ங் வரை]மார்வகனதெனப்பெற்றுத்திருமகளொ-ருதனி

3 இருப்[ப]க்கலைமக[ள்] சொற்றிறம் பு[ண]ர்ந கற்பின[ள]ாகி [வி]ருப்பொடு நாவகத்-திருப்பத்தி[சை]தெ[ா]றுகி[கி]ரி-

4 யொடு செங்கோல் நடப்ப அ[கி]ல[பு]வனமுழுதுங்கவிப்பதொர்புதும[தி] பொல் வெ[வ]ண்கு[டை] விண

5 . . . . [க்கிடப்ப]க்[குள]த்திடைத்தெ[லு]ங்க[வீ]மன் திசை பெறவும் க

6 . . . . வெம்[ப]டை தாங்கி வெங்[கை]மண்[டலத்] . . .

7 . . . .

8 ஆ[தியுகம்] . . . . [ணி]மகுட[மு]

9 . . . . த[ன் கோயி]ல

10 . . . . வொடுங்க முரச[க]ள் முழங்க விஜெயமும் புக-ழும் [மெ]ல் மெல் யொ-

11 ங்க[6] செழியர் வெஞ்சுரம் புக செர[ல]ர் கடல் புக அழிதரு சிங்கணரஞ்சி நெஞ்சலமர கங்கர் தி-

12 றை இட கன்னடர் வென்னிடக்கொங்கர் யொதுங்க[7] கொங்கணர் சாய ம[ற்]-றைத்திசை மன்ன[ரு]-

13 ம் தன்தமக்கரணெந திருமலர்ச்செவ[டி உ]ரிமையில் [இ][றை*]ற[ஞ்ச செ]த[ால்லை எழுல]கு[ன்செ]த[ாழ]த்தொ[ன்]-

14 [றி] முல்லைவாண[கை முக்கொக்கி]ழாந[டி] உ[மை]மலெடு[8] சங்கரன் இமைசி[மை]-அத்திரு[ன்]தெ[த]ந[9] பொ[ரு]ன்தி உடன்திருப்ப ஆங்கவன் ம-

---

[1] See above, p. 73, note 6.

[2] Compare above, No. 28, text line 9.

[3] See *ibid.* text line 9 f. and No. 31, text line 10.

[4] See above, No. 28, text line 8 f.

[5] Read தி.

[6] Read ஒங்க.

[7] Read ஒதுங்க.

[8] Read உமையொடு.

[9] Read இமையச்சிமையத்திருந்தானென.

15 குழும் கங்கையொப்பா[கி][1] தெ[ரிவை]திலதம் தியாகபதாகை புரிகுழல் மடப்பிடி புனிதகுணவதிதை திரிபு-

16 வநமு[ழு*]து[டை]யாள் அவன் திருவில் அருள்[2] மு[ழு*]தும் உடையாளெ[ன விரு-ப்]ப [வீ]ரஸி[ம்]ஹாஸனத்[து வீற்]-

17 திருந்தருளிய கொப்பரகெசரிபற்மரான திரிபுவநசக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவிக்ரமசொழ-தெவற்(க்)கு யாண்டு நாலாவ[து] [|*]

18 ஜயங்கொண்டசொ[ழ]மண்டல[த்து]க்குலொத்து[ங்]க[சொ]ழ[வ]ளநாட்டுக்குன்றத்[தூ]ர்-நாட்டு ம[ணி]மங்கலமாகிய [3]பா[ண்]டிய[னை]யிருமடி[மன்]கொண்டசெ[ா]-

19 ழச[து][ர்*]ப்பெதிமங்கலத்[து] மஹாஸபையொம் பூமிவிலையாவ[ண]க்கைய்-யெழுத்[து] [|*] புழற்கொட்டமான ராஜெ[ந்த்ர]சொழவளநாட்டு

20 அம்பத்[தூ]ர்நாட்டு நுளப்பி[ய]ாறு கிழான் கெசவ[ன்[4] பெ]ராயி[ர]மு[டை]யானான தண்டகநாடுடையானுக்கு யாங்கள் விற்றுக்குடுக்கின்[ற] பூமி[யாவ]-

21 து [|*] இவ்வூர் மெல்பிடாகை [புல்வா]ய்ப்பாப்பா[ன்குள][த்*][தூர்][5] நிலம் [6]இ[டை] . . ன்[காட்]டு [ம]டு[வுக்குத்]தெ[ற்கு [7]மா]க[ணு]ரெல்லையின் வடக்கு-க்கீழ்மெல்-[8]

22 லை களருங்[க*]ழிக்கு மெற்[கு மெ]ல்பாற்கெல்லை ம[டுவு]க்குக்[கி]ழக்கும் [|*] ஆக இன்னாற்பாற்கெல்லை ந[டு]வுபட்ட செய் கால் ந[ம்பி]நங்கைப்[பெருஞ்]செறுவ-

23 கப்பட[ப்]பழம்படி கதூடா ஆயிர[த்]தை[ஞ்ஞூ]றும் நடுவு[கி]ருத்திச்செய்[யனை] நி[ல*]மு[ம்] இவ்வூர் [வண்]டுவராபதி[த்]திருவாய்க்குல[த்த]ாழ்வ[ா]ர்க்கு[9] எங்க-ளூர்[10] ஜக்-

24 ந்நாதரும் உரொசணி மாஸ[ங்]தொறும் திருவுரொசணி புறப்பட்டருளுமன்-னுள் திரும[ஞ்]ச[ண]மாடி அமுது செய்தருளுகைக்கு விற்றுக்குடு-

25 த்தொம் மஹாஸபையொம் [|*] இ[வை] பணியால் மணிமங்கலமுடையான் இல-க்குவணன் இராமதெவன் எழுத்து ||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* the emperor of the three worlds, Śrî-Vikrama-Śôḻadêva, who, &c.[11]

(L. 18.) The hand-writing, (*referring to*) a deed of sale (*vilaiy-âvaṇam*) of land,[12] of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-mêṉ-koṇḍa-Śôḻa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḻa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam.

(L. 19.) We have sold the following land to Kêśavaṉ Pêrâyiram-uḍaiyâṉ, *alias* Taṇḍaganâḍ-uḍaiyâṉ, the headman of Nuḷappiyâṟu[13] in Ambattûr-nâḍu,[14] (*a subdivision*) of Puḻaṟ-kôṭṭam,[15] *alias* Râjêndra-Śôḻa-vaḷanâḍu.

---

[1] The ங் of கங்கை is entered below the line. [2] Read திருவுளத்தருள்.

[3] The ரு of யிரு is entered below the line. [4] The ன் is entered below the line.

[5] Read தூர். [6] Read perhaps இடையன். [7] Read மாகணூர். [8] Read எல்.

[9] The ய் of திருவாய்க்குல is entered above the line. [10] Read ளூர்.

[11] The historical introduction of this inscription, as far as it is preserved, agrees with the introduction of the Tañjâvûr inscription of Vikrama-Chôḻa; above, Vol. II. No. 68.

[12] The same term occurs in No. 10 above, text line 2.

[13] The donor of an inscription of Kulôttuṅga I. (above, No. 31, text line 9 f.) bore the same titles and may be identical with the donor of the present inscription.

[14] See above, p. 73, note 2.

[15] This district is named after Puḻal or Poḻal, a village near Madras on the road to Nellore (No. 38 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêṭ tâluka). Compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 8, note 2.

(L. 20.) Land in [Pulvâ] yppâppâ[ṉ-Kuḷattûr], a hamlet on the west of this village. (*The northern boundary is*) to the south of the pond of I[ḍaiyaṉkâḍu]; (*the southern boundary is*) to the north of the boundary of Mâgaṉûr;[1] the eastern boundary (*is*) to the west of Kaḷaruṅ[ga]ḻi; and the western boundary (*is*) to the east of the pond.

(L. 22.) We, the great assembly, sold (1) the field of one-quarter (*vêli*), enclosed within these four boundaries, (*which measures*) from old times 1,500—one thousand and five hundred (*kuḻi*), including the large field of Nambi-naṅgai, and (2) half (*a vêli*) of land (called) *Naduvu-*[*ti*]*ruttichchey*, to (*the temple of*) Vaṇḍuvarâpati-Tiruvâykkulatt-Âḻvâr in this village, in order that (*the god*) might receive offerings after having bathed on the day on which (*he*) is carried out for the *Tiruvurôśaṇi* (festival), (*which takes place*) every month on (the day of) *Rôhiṇî*, the *nakshatra* of the birth (*of the god*) of our village.

(L. 25.) This was written under order by Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Ilakkuvaṉaṉ (*i.e.* Lakshmaṇa) Râmadêvaṉ.

No. 34.—On the west wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 8th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Kulôttuṅga-Chôḷadêva. It records that the villagers gave to the temple two pieces of land near the village, the first of which had been purchased from Sâhaṇai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ. The second piece of land had been purchased in the 13th year of the reign of Vikrama-Chôḷadêva.

As it is improbable that a very long time could have passed between the purchase of the land in the 13th year of Vikrama-Chôḷadêva and its grant to the temple in the 8th year of Kulôttuṅga-Chôḷadêva, it may be assumed that Kulôttuṅga-Chôḷadêva was the immediate successor of Vikrama-Chôḷadêva. According to the Chellûr plates of Kulôttuṅga II.,[2] Vikrama-Chôḍa reigned for 15 years (A.D. 1112–1127)[3] and was succeeded by his son Kulôttuṅga-Chôḍa II. Hence the former may be identified with Vikrama-Chôḷadêva who is mentioned in the subjoined inscription, and the latter with Kulôttuṅga-Chôḷadêva to whose reign the inscription belongs.

Text.

1 [ஸ்வ]ஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திரிபுவ[ன]ச்சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொ[ழ]தெவற்கு யாண்டு அ ஆவது ஜயங்கொண்ட-

2 செ[ா]ழமண்ட[ல]த்து கு[லொ]த்துங்கசொழவளநாட்[டு]க்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமாந பாண்டியனை[இ]ரு[ம]டிவென்கண்டசொழச்ச[து]ர்வெதிமங்கல[த்]-

3 [து 8]ஹாஸபைஹயொம் எழத்து[4] [||*] நம்[மூ]ர் [வ]ண்டுவராபதி எம்பெருமான் [கொ]யில் ஸ்ரீகாரிய[ஞ்செ]ய்[வ]ா[ற்]கும்[5] ஸ்ரீவைஷ்ணவக்கண்காணி செய்வாணுங்கண்-

4 [டு] [6]இவ்எம்பெருமா[னுக்கு திருவிடெய]ாட்டமாக இவுர்[7] ஆலெ[மடு மனைய]-றுதி[வாய்]க்காலுக்கு கிழக்கு இரண்டாங்க[ண்ணாற்று வ]ாஹனை[8] மாதவபட்டன் ப-

---

[1] See above, No. 27, text line 3.
[2] *Ind. Ant.* Vol. XIV. p. 55.
[3] *Ibid.* Vol. XX. p. 282.
[4] Read எழுத்து.
[5] Read செய்வாணும்.
[6] Read இவ்வெம்.
[7] Read இவ்வூர்.
[8] Read ஸாஹணை as in No. 35, text line 14, and compare ஸாகணை in No. 35, text line 11, and ஸஹணை in No. 29, text line 23.

5 [க்]கல் பொன் இட்டுக்கொண்ட குழி ௨௱௰ இக்குழி இருநூற்று ஒருபதும் [|*] ஸ்ரீவிக்கிரமசோழதே[வ]ற்கு யாண்டு ௰௩ ஆவது [1][இவ்எம்பெ]ருமானு-க்கு திருவிடையாட்ட-

6 [ம]ாக இவ்[வூ]ர் பெருந்தூம்பின்றும் வடக்கு கொக்கிப்[போ]ா[ன] (போன) பெ-ருங்காலுக்கு கிழக்[கு] ஆ[ல]வ[திக்]கு தெற்கு[2] இரண்டாங்கண்[ணா]ற்று [1] இவ்-எம்பெருமான் திரு-

7 [வி]டையாட்டத்[து]க்கு வடக்கு பெருங்காலுக்கு கிழக்கு கண்ணாற்றுக்கு தெற்கு [வீ]ரவலி [உய்ய]க்கொண்டான் பட்டன் [உள்]ளிட்டார் பக்கல் பொன் [இ]ட்டு-க்கொண்ட தொட்டம் கு-

8 [ழி] ௱௬௰௯ [இ]க்குழி நூற்றறுபத்தொன்ப[தே] முக்காலே இரண்டு[ம]ா-க்காணியும் சந்திராதித்தவ[ரை] [செ]ல்வதாக இறையிழிச்சிக்குடுத்தோம் மஹா-ஸபையோம் [|*]

9 [ப]ணி [கே]ட்டு [3]எழுதினேன் இவ்வூர்[4] ம[ண]க்கன் இலக்குவ[ண]ன் பஞ்[ச]-நெதி ஆ[ளு]ம்பிரானான மஹாஜநப்பிரியனேன் [|*] இவை எ[ன்]னெழுத்து ||-

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva. The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-kaṇḍa-Śôḻa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḻa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam.

(L. 3.) With the knowledge of the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village, and of the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas*, we, the great assembly, have given (*the following land*), free of taxes, to continue as long as the moon and the sun.

(L. 4.) 210 *kuḻi*—two hundred and ten *kuḻi*—in the second *Kaṇṇâṟu* [5] to the east of the *Maṉaiy-aṟudi* channel[6] at the *Âlaimêḍu* (hill)[7] in this village — which had been purchased for gold as a *Tiruviḍaiyâṭṭam*[8] to this *Emberumâṉ* from [S]âha[ṉ]ai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ.

(L. 5.) And a garden of $169 + \frac{3}{4} + \frac{2}{20} + \frac{1}{80}$ *kuḻi*— one hundred and sixty-nine, three quarters, two twentieths and one eightieth *kuḻi*,— to the east of the large channel which flows to the north from the large sluice of this village; to the west of the *Âlavadi* (road);[9] to the north of the *Tiruviḍaiyâṭṭam* of this *Emberumâṉ* in the second *Kaṇṇâṟu*;[10] to the east of the large channel; (*and*) to the south of the *Kaṇṇâṟu*,—which had been purchased for gold in the 13th year (*of the reign*) of Śrî-Vikrama-Śôḻadêva as a *Tiruviḍaiyâṭṭam* to this *Emberumâṉ* from the partners (*Uḷḷiṭṭâr*)[11] of Vîravali [Uyya] kkoṇḍâṉ Bhaṭṭaṉ.

(L. 9.) Having heard the order, I, the accountant of this village, Ilakkuvaṇaṉ Pañchanedi Âḻumbirâṉ, *alias* Mahâjanapriyaṉ, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

---

[1] Read இவ்வெம்.
[2] Read மேற்கு.
[3] Read எழுதி.
[4] Read ஊர்.
[5] See above, p. 73, note 6.
[6] See above, p. 75, note 2.
[7] See *ibid.* note 3.
[8] This is a synonym of *dêvadâna*; see the Index to Vol. I.
[9] Compare above, No. 31, text line 15.
[10] This refers to the 210 *kuḻi* purchased from Sâhaṉai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ.
[11] See above, p. 6, note 11.

No. 35.—On the outside of the east wall of the inner prakara of the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 8th year of the reign of Parakêsarivarman, *alias Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva (l. 5), and opens with a panegyrical passage, from which we learn nothing of any importance but that his queen bore the name or title Mukkôkkiḻâṉaḍigaḷ.[1] It records that some land near the village was purchased from Sâhaṉai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ and assigned to the temple, with the condition that the produce of the land should be applied for providing offerings of boiled rice to the god.

At the time of the inscription the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas* was Araṭṭamukki-dâsaṉ. As the same officer is referred to in two inscriptions of the 12th and 28th years of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 36 and 37 below), it may be assumed either that Parakêsarivarman, *alias* Râjarâjadêva, was identical with that Râjarâjadêva who succeeded Kulôttuṅga-Chôḷa III. or that he was the predecessor of the latter. I am inclined to adopt the second alternative, because the present inscription mentions as the person from whom the granted land was purchased a certain Sâhaṉai Mâdhava-Bhaṭṭaṉ, whose name occurs in a similar connection in the inscription of Kulôttuṅga-Chôḷa II. (No. 34 above). Hence the king to whose reign the subjoined inscription belongs has to be styled Râjarâja II., and the successor of Kulôttuṅga-Chôḷa III. will be Râjarâja III. The reign of Râjarâja II. would fall between A.D. 1132, the latest date of Kulôttuṅga II.,[2] and A.D. 1178, the date of the accession of Kulôttuṅga III.[3]

I have impressions of two other inscriptions of Râjarâja II. which open with the same panegyrical introduction. The first of them, in the Śvêtâraṇyêśvara temple at Kaḍappêri near Madurântakam in the Chingleput district (No. 132 of 1896), is dated in the 9th year; and the second, in the Êkâmranâtha temple at Conjeeveram (No. 9 of 1893), is dated in the 15th year of the reign, "on the day of *Punarvasu*, which was a Thursday and the fourteenth *tithi* of the first fortnight of the month of *Tai*." [4]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] பூ மருவிய திருமாதும் புவிமாதும் ஜயமாதும் ஒ மருவிய
கலைமாதும் புகழ்மாதும் நயந்து [பு]ல்க [அரு]மறைவிதிநெ[றி]ய-

2 [ன்]த்துமருந்தமிழுக[னி] தழைப்பவருமுறை [உ]ரிமையின் ம[ணி]முடி சூ[டி]த்-
திங்கள் வெண்கு[டை]த்திசைக்களிறெட்[டெங்]கு தநித்தி[ட]-[5]

3 தானென விளங்கக்கருங்கலிப்பட்டியைச்செங்கோல் துரப்பப்பொரு வியாழி பு[வி]
வளர்த்துடன் வர வில்ல[வர்] தெலுங்கர் மினவர்[6]

4 சிங்களர் பல்லவர் முதலிய பார்த்தி[வ]ர் ப[ணி]ய எண்ண ங்கற்பமண்ணகம்
புணர்ந்து செம்பொ[ன் வீ]ரஸிம்ஹாஸன[த்]து உலகுடை முக்-

5 கொக்கிழானடிகளொடும் [வீ]ற்றிருந்தருளிய கொப்பரகெசரிபந்மரான திரிபுவனச்சக்-
காவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு[7] யாண்டு அ

6 ஆவது [|*] ஜயங்கொண்டசொழமண்டல[த்*]து குலொத்துங்கசொழவளநாட்டு[8]
குன்றத்தூ[ர்நா]ட்டு மணிம[ங்]கலமான பாண்டி-

---

[1] Mukkôkkiḻâṉaḍi had been the name of the chief queen of Vikrama-Chôḷa; see above, Vol. II. p. 309.

[2] *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 285.

[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 266.

[4] யாண்டு பதினஞ்சாவது தைமாஸத்து பூர்வ்வபக்ஷத்து புணர்பூசமும் சதுர்[த்த]சியும் வியாழக்கிழமையுமா[ன] நாள்.

[5] Two other inscriptions of the same king read தனிக்கட.

[6] Read மீனவர்.

[7] The வ of வற்கு is entered below the line.

[8] The ட் of நாட்டு is entered below the line.

7 ய[ஹீ]இருமடிசெ[ம]ன்[கொண்டசோ]ழச்ச[து][ர்*]ப்பெ[ரிம]ங்கலத்[து] ஸபா[ஸ]-
பையோம்[1] எழுத்[து] [|*] [நம்மூ]ர் [வண்டுவர]ா[வதி எ]ம்[பெ]ரு-
8 மாந் கோயிலில் ஸ்ரீகாரிய[ம்] செய்கிற[2] இராயூர் விஷ்ணுபட்டனு[ம்] [3]ஸ்ரீவை[வ]-
ஷ்ணவவாரிய(ம்)ஞ்செய்கிற[4] அரட்டமுக்கிதாஸனும் கண்டு
9 நம்மூர்[5] வண்டுவரா[வ]தி எம்[பெ]ருமானுக்கு சிறுகாலைஸந்திக்கு [மு]ன்பாகத்திரு-
ம[ந்திர]பொனகம்[6] ஒருதிருப்பொனகம் நாழி
10 அரிசியால் அமுது செ[ய்*]தரு[ளு]கைக்கு இம்மண்டலத்து [ஊ]ற்றுக்காட்டுக்-
கொ[ா]ட்டத்து ஊற்றுக்காட்டுனா[ட்]டு[7] ஊற்றுக்காடான அழகி[ய]சொழநல்லூர்
ம[ங்]கலங்கிழாந் [வெ]ளா-
11 ந் மலைகிளி[ய]னின்று[ன்] நம்மூர் [ஸ]ாகணை மா[த]வபட்டன் ப[க்]க[ல்]க்காசு
இட்டு[க்]கொண்டு விட்ட னிலம் [|*] [இ]வ்வூர் காக்க[ம்]பிலால் கருணாகர-
பட்டன் பக்கல் இ[ம்*]மாத[வ]பட்ட-
12 ந் கொண்டுடை[ய] இவ்வூர்ப்பெருஞாம்பிநின்று வ[ட]க்கு [வெ]ளக்[கி]ப்பொன
பெருவாய்க்காலுக்குக்கிழக்கும் ஆலவதிக்கு வடக்கு இரண்டாங்கண்ணாற்று [க]ாக்-
கம்பிரால்ச்சிரா-
13 ம[சி]ரிளங்கொக்குழி [இரு]னூற்றஞ்சரையும் இவ்வதிக்கு வடக்கு நாலாங்[க]ண்-
ணாற்றுக்காக்[க]ம்பிரால் [சிரா]ம[சி]ரிளங்கொக்குழி இ[ரு]னூற்றொருபத்தெழும்
இதின்(ங்) கிழக்கு இப்பெருடைய
14 தடி ஒன்றினுல்க்குழி [8]னூற்றொன்பதும் இதின் வடக்கு இம்மாதவபட்டன்[9]
[இக்கு]டி திருவெங்கடபட்டன் [ப]க்கல் ஸர்வத்ரவ்யமாகக்கொண்டுடைய ஸா-
ஹணை பட்டனாய[ன்] புலத்[தி]லற[த்த தெ]ற்-
15 க்கிடையக்குழி எண்[ப]தும் ஆகப்பொத்தகப்படி குழி அறுநூற்றொருபத்திரண்ட-
ரையு[ம்] [|*] இம்மங்க[ல]ங்கிழாந் வெளாந் மலைகிளியனின்றுந் [ப]க்கல் இன்-
[னி]லம் இறைவிழு[த்]துகைக்[கு]
16 வெண்[டு]ம் பொன் கொண்டு சஜாதித்தவனை இறைவி[ழு]த்திக்குடுத்தெ[த]ாம்
ஸபாஸபையோம் [|*] [இ]ன்னிலஞா[ன்] வெண்டு பெர் இட்டுக்கல்வி[லு]ம்
செம்பிலும் வெட்டிக்கொள்வதா-[10]
17 கவும் இ[வ்*]வமுது செய்த வ்யவஸ்தத்தில்ச்செம்பாதி[யும்] அபூர்வி ஸ்ரீவைஷ்ண[வ]-
ராய் வஙாற்[க்கு] இடு[வ]தா[க]வும் [|*] இவ்வூர் நடுவிற்த்திருமுற்றத்துக்கூட்-
டங்குறைவறக்கூடி இரு[ஞ்][11] ஸபை-
18 யுள் னிற்று அரணைப்புறத்துப்புருஷொத்தமபட்டன் பணிப்பப்பணி கெட்டெழுதி-
னெந் ம[ணிம]ங்கலமு[டை]டயாந் [ஆ]ன[ஞ]வொ[ய]ன் வெளாந் [12]சிராமதெவ-
னெந் [|*] இவை என் எழுத்து [|*] இப்படி-
19 க்கு இவ்வூர்த்தச்சக்கா[ணி][13] செம்பாதி[யு]டைய [த]ச்சன் வடுகநாதன் திருவாய்க்-
குலமான் [தெ]ாண்டைனாட்டாசாரியனென் [|*] இவை என் எழுத்[து] [|*]
இத்யலம் ஸ்ரீ[வை]ஷ்ணவரக்ஷை(ஃ) [|*] ஹரி [||*]

---

[1] The ம் is entered below the line.
[2] The ய் of செய்கிற is entered below the line.
[3] The வ of வாரிய is entered below the line.
[4] The ய் of செய்கிற is entered below the line.
[5] Read மூர்.
[6] The word ம[ந்திர] is entered above the பெ of பொனகம்.
[7] The letters ட்டு of காட்டு are entered below the line.
[8] The ற் of னூற் is entered below the line.
[9] The second ட of பட்டன் is entered below the line.
[10] The ா of கொள் is entered above, and ள் below the line.
[11] Read இருந்த.
[12] Read சிராம.
[13] The ா of காணி is entered below the line.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the goddess of prosperity, who carries a (*lotus*) flower, the goddess of the earth, the goddess of victory, the goddess of learning, who resided on (*his*) tongue, and the goddess of fame lovingly embraced (*him*), and while all the rules prescribed in the sacred Vêdas and the elegant Tamiḻ flourished exceedingly, (*the king*) put on the jewelled crown by right of royal descent.

(L. 2.) The moon of (*his*) white parasol was glittering as if it were a matchless hall in which the eight elephants of the quarters abided;[1] (*his*) sceptre drove away, (*like*) a prostitute, the dark Kali (*age*); and (*his*) discus, powerful in battle, accompanied (*his sceptre*), extending (*his conquests on*) the earth.

(L. 3.) Having won the heart (*of the goddess*) of the earth for countless ages, (*he*) was pleased to be seated on the throne of heroes, (*made*) of pure gold, with (*his queen*) Mukkôkkiḻâṉaḍigaḷ, the mistress of the world, while the Villavar (Chêras), Teluṅgar, Mîṉavar (Pâṇḍyas), Śiṅgaḷar, Pallavar and other kings prostrated themselves (*before him*).

(L. 5.) In the 8th year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the emperor of the three worlds, Śrî-Râjarâjadêva.

(L. 6.) The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-mêṉ-koṇḍa-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam.

(L. 7.) With the knowledge of Vishṇu-Bhaṭṭaṉ of Irâyûr, the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village, and of Araṭṭamukkidâsaṉ, the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas*.[2]

(L. 9.) In order that (*the god*) Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village might receive (*every day*) an offering of four *nâḻi* of boiled rice before early dawn, the *Maṅgalaṅgiḻâṉ* Vêḷâṉ Malaigiṉiyaniṉṟâṉ of Ûṟṟukkâḍu,[3] *alias* Aḻagiya-Śôḷa-nallûr, in Ûṟṟukkâḍu-nâḍu, (*a subdivision*) of Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam, (*a district*) of the same *maṇḍalam*, purchased for money from [S]âgaṇai[4] Mâdhava-Bhaṭṭaṉ of our village (*the following*) land.

(L. 11.) Two hundred and five and a half *kuḻi* of Kâkkambirâl Śrîrâma-Śîriḷaṅgô in the second *Kaṇṇâṟu*[5] to the east of the large channel which flows to the north from the large sluice of this village,[6] and to the north of the *Âlavadi* (road),[7] which that Mâdhava-Bhaṭṭaṉ had purchased from Kâkkambilâl Karuṇâkara-Bhaṭṭaṉ of this village; two hundred and seventeen *kuḻi* of Kâkkambirâl Śrîrâma-Śîriḷaṅgô in the fourth *Kaṇṇâṟu* to the north of this road; to the east of this, one hundred and nine *kuḻi*, equal to one *taḍi*[8] (and) bearing the same name; and to the north of this, eighty *kuḻi*, ... in the field of Sâhaṇai Bhaṭṭaraiyaṉ, which that Mâdhava-Bhaṭṭaṉ had received as a present from Tiruvêṅgaḍa-Bhaṭṭaṉ of this village,—altogether,[9] six hundred and twelve and a half *kuḻi* according to the land-register.[10]

---

[1] *I.e.* he ruled over the whole earth.

[2] The words ஸ்ரீவைஷ்ணவவாரியஞ்செய்கிற correspond to ஸ்ரீவைஷ்ணவக்கண்காணி in other Maṇimaṅgalam inscriptions.

[3] This is a village in the Conjeeveram tâluka; see above, Vol. II. p. 345, note 4.

[4] This word is spelt Sâhaṇai in text line 14 below; see also above, p. 77, note 8.

[5] See above, p. 73, note 6.

[6] See No. 34, text line 6, and No. 30, text line 40.

[7] See above, p. 78 and note 9.

[8] Compare above, p. 58, line 1.

[9] By adding up the preceding amounts, only 611½ *kuḻi* are arrived at.

[10] The same term (*pottagam*) occurs in Vol. II. No. 22, second tier, text line 4.

(L. 15.) Having received the gold required for making this land free of taxes from that *Maṅgalaṅgiḻân* Vêḷâṉ Malaigiṉiyaniṉṟâṉ, we, the great assembly, gave it free of taxes, for as long as the moon and the sun exist.

(L. 16.) The designation which he desires for this land shall be engraved on stone and on copper, and the better half of the leavings of these offerings shall be given to travellers who are *Śrî-Vaishṇavas* (and) have not (*received it*) before.[1]

(L. 17.) Having been present in the assembly, which met without a vacancy in the temple court in the middle of this village, and having heard the order of Purushôttama-Bhaṭṭaṉ of Araṇaippuṟam, I, Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ [Â]na[nda]bô[dha]ṉ Vêḷâṉ Śrîrâmadêvaṉ, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

(L. 18.) To this (*witness*) I, the carpenter Vaḍuganâdaṉ Tiruvâykkulamâṉ Toṇḍainâṭṭ-âchâryaṉ, who possesses the better half of the land of the carpenters (*tach-cha-kâṇi*) in the village. This (*is*) my writing.

(L. 19.) This charity (*is placed under*) the protection of the *Śrî-Vaishṇavas.* Hari !

No. 36.—On the south wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 12th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva III.[2] on a week-day which, according to Professor Kielhorn's calculation,[3] corresponds to Monday, the 4th December A.D. 1189. It records that a military officer purchased 600 *kuḻi* of land near the village and assigned them to the temple, with the condition that the produce of the land should be applied for providing offerings of boiled rice to the god.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திரிபுவனச்சக்கரவத்திக[ள்] மதுரெயும் ஈழமும் பாண்டியனை முடித்தலையுங்கொண்டருளிய [ஸ்ரீ]குலொத்துங்கசொ[ழதெ]வற்கு யா-

2 ண்டு ௰௨ ஆவது [4]மகரநாயற்று அபரபக்ஷத்து நவமியும் திங்கட்கிழமெயும் பெற்ற சித்திரைநாள் ஜயங்கொண்டசொழமண்டல-

3 த்துக்குலொத்துங்கசொழவளநாட்டுக்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமான பாண்டியனை- இருமடிவென்கண்டசொழச்சதுர்வேதிமங்க-

4 லத்து ஸபையொம் எழத்து[5] [|*] நம்முர்[6] வண்டுவராபதி எம்பெருமான் கொயில் ஸ்ரீகாரியஞ்செய்கிற க[ா]ராம்பிச்செட்[டு]க்கெ[க]சவபட்டநும் ஸ்ரீவெஷ்ணவக்கண்காணி

5 அரட்டமுக்கிதாஸனு[ங்]கண்டு இக்கொயில் திருவாய்[க்*]குல[த்*]து எம்பெருமானுக்கு நாநாழி அரிசியால் ஒருதிருப்பொனகம் அமு[து செ]ய்தரு[ள] இம்மண்டலத்து இந்நாட்டுக்கிழ்ம[ர]-[7]

6 ங்காட்டுகாட்டுத்திருச்சுரத்துக்கண்ணப்[ப]ன் தூசிஆதிநாயகன் [தீ]வ[க]ங்கதெரயன் வன்னியநாயகான உத்தமநிதிக்க[ண்ண]ப்பன் காசிட்டுக்கொண்டு விட்ட நிலம் இவ்வூர் ஆ-

7 . . .[8] மனையமு[தி]வாய்க்காலுக்குக்கிழக்கு முதற்கண்ணாற்று தெற்[க்]கு கண்ணி-க்காலுக்கு வடக்கு கிழக்கு இ[வ்*]வாழ்வார் திருவிடெயாட்டத்துக்கு மெற்-(க்)கு வடக்கு பெருங்காலுக்கு

---

[1] The word *apûrvin* is used similarly in Vol. II. No. 25, text line 36.

[2] See page 43 above.

[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 220.

[4] Read மகர.

[5] Read எழுத்து.

[6] Read மூர்.

[7] Read கீழ்.

[8] Read ஆலெமெடு, as in No. 32, text line 6, and in No. 34, text line 4.

8 தெற்[க்]கு மத்யஸ்த் மணிமங்கலமுடையான் வானவாரிசனும் மஹாஜநப்[பி]ரி[ய]-னும் ம[ணி]மங்கலமுடை[ட]யான் [1]ஸிராமதெவனும் பக்கல் விலை கொண்டு உடைய உறப்பொந்தா-

9 ன [அ]லங்காரபட்டி குழி சா [|*] இக்குழி அறுநூறும் இ[வ்*][வ]ன்-னியனாயனு(ய)[ன] உத்தமநிதிக்கண்ணப்பர் [ப]க்கல் வெண்டும் பொ[ன்] கொண்டு சந்த்ராதித்தவரை செல்வதாக யிறை-

10 யிழிச்சி குடுத்தொம மஹாஸபையொம் [|*] ஸபையுள் நின்று அ[ரணெ]ணப்-புறத்து தொ[னெ]யபட்டன் பணிக்கப்பணி கெட்டு எழுதினென் இ[வ்*]வூர் க[ண]க[ன்]

11 ஆடவல்லான் சிவவா(ய்)க்கியதெவனான உத்தமப்பிரி[யெ]ன[ன்] [|*] இ[வெ]வ-யென்னெழுத்து ||உ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 12th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, who was pleased to take Madurai, Îḻam, and the crowned head of the Pâṇḍya,—on the day of *Chitrâ*, which corresponded to a Monday and to the ninth *tithi* of the second fortnight of the month of *Dhanus*.

(L. 2.) The writing of us, the great assembly of Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-kaṇḍa-Śôḻa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a sub-division*) of Kulôttuṅga-Śôḻa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam.

(L. 4.) With the knowledge of Kârâmbichchettu Kêśava-Bhaṭṭaṉ, the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ in our village, and of Araṭṭamukki-dâsaṉ, the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas*.

(L. 5.) In order that (*the god*) Tiruvâykkulattu Emberumâṉ of this temple might receive (*every day*) an offering of four *nâḻi* of boiled rice, Kaṇṇappaṉ Tûśi-Âdi-nâyagaṉ[2] [Nî]la[ga]ṅgaraiyaṉ Vaṉṉiyanâyaṉ, *alias* Uttamanidi-Kaṇṇappaṉ, of Tiruchchuram in Kîḻ-Mâṅgâṭṭu-nâḍu, (*a subdivision*) of the same district and the same *maṇḍalam*, purchased for money from the arbitrator Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Vâṇavâriśaṉ, Mahâjanapriyaṉ and Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Śrîrâmadêvaṉ 600 *kuḻi* of land, (called) *Uṟappôṇḍâṉ*, *alias* *Alaṅkârapaṭṭi*,[3] to the east of the *Maṇaiy-aṟuḍi* channel[4] at the *Â*[*laimêḍu*] (hill) in this village, to the south of the first *Kaṉṉâṟu*,[5] to the north-east of the *Kaṉṉikkâl* (channel), to the north-west of the *Tiruviḍaiyâṭṭam*[6] of this *Âḻvâr*, (*and*) to the south of the large channel.

(L. 9.) Having received the gold required from that Vaṉṉiyanâyaṉ, *alias* Uttama-nidi-Kaṇṇappar, we, the great assembly, gave these six hundred *kuḻi*, free of taxes, to continue as long as the moon and the sun.

(L. 10.) Having been present in the assembly and having heard the order of Dôṇaiya-Bhaṭṭaṉ of Araṇaippuṟam, I, the accountant of this village, Âḍavallâṉ Śivavâkyadêvaṉ, *alias* Uttamapriyaṉ, wrote (*the above*). This (*is*) my writing.

---

[1] Read ஸ்ரீராம.

[2] *I.e.* 'the chief leader of the van-guard.'

[3] *I.e.* 'the *paṭṭi* of Uṟappôṇḍâṉ, *alias* Alaṅkâraṉ.' On *paṭṭi* see above, Vol. II. p. 359, note 12. Uṟappôṇḍâṉ occurs as a proper name in No. 31, text line 11, and Alaṅkâraṉ in No. 29, text line 24.

[4] See above, p. 78 and note 6.

[5] See above, p. 73, note 6.

[6] See above, p. 78, note 8.

No. 37.—On the east wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 28th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva III. and records that the same military officer who is mentioned in the preceding inscription (or a relation of his) deposited with the temple authorities a sum of money, from the interest of which four lamps had to be supplied with fuel.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: ||— திரிபுவநச்சக்கரவத்திகள்
2 மது[ரெ]ரயும் பாண்டியனை முடித்தலை-
3 யுங்[கொ]ண்டருளிய ஸ்ரீகுலோத்து[ங்]கசோழதே-
4 வற்கு யாண்டு உ௰அ ஆவது ஜயங்கொண்ட[சோழமண்]-
5 டலத்துக்குன்றத்தூர்நாட்டு மணிமங்கலத்து வண்டுவரா-
6 பதியில் ஸ்ரீவெஷ்ணவக்கண்காணி அரட்டமிக்கித[ா]ஸனும்
7 [நடுவி]ற்கோயிற்திரு[வ]டிப்பிடிக்கும் ஸ்ரீதரபட்டனும் இ[வ்]விருவோம்
8 திருச்சுரக்கண்ணப்பன் பஞ்சநெதி நீலகங்கரையர் பக்கலிவ்வாண்-
9 டெக்கார்[த்*]திகைமாஸத்துப்பொ[ா]லியூட்டாகக்கொண்ட ப[ழ]ங்காசு எழு-
10 வெழுமாவுக்கும் வண்டுவராபதியிலெ[யி]ரண்டு ஸ[ந்தி]விளக்கும் நடு]-
11 [வி]ற்கோயி[லி]லெயொ[ரு]சந்திவிளக்குந்திருவையோத்தி-
12 யுந்திருவா[யப்]பாடியும் வண்டுவராபதியிலெரிக்கக்கடவ சந்திவி[ள]க்கொன்று-
13 நா[லு] விளக்கும் [1] சந்த்ராதித்தவரை செலுத்தக்கடவோமா-
14 க [ஸ]ம்மதி[த்*]தோம் ஸ்தானத்தோம்(ஃ) ||—

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 28th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kulôttuṅga-Śôḻadêva, who was pleased to take Madurai and the crowned head of the Pâṇḍya,— we two, Araṭṭamikkidâsaṉ,[2] the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas* in (*the temple of*) Vaṇḍuvarâpati at Maṇimaṅgalam in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, and Śrîdhara-Bhaṭṭaṉ, who holds the feet of the god[3] of the central shrine, received from Kaṇṇappaṉ Pañchanedi Nîlagaṅgaraiyar of Tiruchchuram seven and seven twentieths old *kâśu*, to bear interest from the month of *Kârttigai* of this year.

(L. 10.) In return for (*this sum*), we, the authorities of the temple, agreed to burn, as long as the moon and the sun exist, four lamps, (*viz.*) two twilight lamps in the Vaṇḍuvarâpati (*temple*), one twilight lamp in the central shrine, and one twilight lamp which (*the two temples of*) Tiruvaiyôtti[4] and Tiruvâyappâḍi[5] have to burn in the Vaṇḍuvarâpati (*temple*).

---

[1] Read சந்த்ராதித்த.

[2] This name is spelled Araṭṭamukkidâsaṉ in Nos. 35 and 36.

[3] *I.e.* who is one of the men who carry the idol on procession-days.

[4] This temple is probably identical with Tiruvaiyôttidêvar in No. 28, text line 11.

[5] *I.e.* 'the holy village of shepherds.' This must refer to a temple of Krishṇa; compare *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 202. From the inscriptions of the Vaikuṇṭha-Perumâḷ temple at Maṇimaṅgalam we learn that this temple formerly bore the name Tiruvâyappâḍi.

No. 38.—On the outside of the east wall of the inner prakara of the Rajagopala-Perumal temple.

This inscription is dated in the 13th year of the reign of Râjarâjadêva (III.?). It registers several payments of money into the temple treasury for feeding lamps in the temple.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ராஜராஜதெவற்(க்)கு யாண்டு [ப]தின்முன்ருவது[1] ஜயங்கொண்ட-
சொ[ழ]மண்டலத்து குலொ[த்*]துங்கசொழ-

2 வளநாட்டுக்குன்றத்தூ[ர்*]நாட்டு மணி[ம]ங்கலமாந பாண்டியனையிருமடிவென்கொண்-
[ட]சொழச்ச[துர்]ப்பெ[தி]மங்கலத்து[2]

3 வண்டுவரா[ப]தி எம்பெருமாந் கொயிலில் ஸ்ரீகாரிய(ம்)ஞ்செ[ய்*]கிற இராயூர் அரு-
ளாளபட்டனும் இக்கொயிலி[ல்] . . . . . . கங்காணி[3] செய்கிற வண்-

4 டுவராபதி . . . . இவ்விருவருங்க[ண்](ங்)காணியாக இ[வ்*][ெ]வம்பெருமானுக்கு
இராவுஸந்திவிளக்கு எரிக்க [4]முதல்[கிக்]கப்பொலிசையாலெ வண்-

5 டுவராபதி எம்பெருமாந் ஸ்ரீபண்டாரத்திலெ இராயூர் அ[ரு]ளாளபட்டன் ஒடுக்கின காசு
ஒ[ன்]றும் மத்து[வ]லிச்சிரிளங்கொபட்ட[ன்][5] ஒ[டு]-

6 க்கின காசு ஒன்றும் மிஞ்[சூ]ர் எம்பெரு[ம]ான் அ[டி]யாள் [வி]ளங்கவந்த[ா*]ர்
ஒடுக்கிந காசு ஒன்று[ம்] பொருங்குன்றத்[து] கண்ணந்தை குப்பன்

7 இரவுசந்திவிளக்கெரிக்க ஒடுக்கிந காசு ஒன்றரை [||*]

Translation.

Hail! Prosperity! In the thirteenth year (*of the reign*) of Râjarâjadêva,—under the supervision of both Aruḷâḷa-Bhaṭṭaṉ of Irâyûr, the manager of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ at Maṇimaṅgalam, *alias* Pâṇḍiyaṉai-irumaḍi-veṉ-koṇḍa-Śôḻa-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kulôttuṅga-Śôḻa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, and of Vaṇḍuvarâpati . . . . . , the overseer of the *Śrî-Vaishṇavas* in this temple,— (*the following sums*) were paid on interest into the treasury of the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ, as a fund for burning lamps at evening dawn before this *Emberumâṉ* :— one *kâśu* by Aruḷâḷa-Bhaṭṭaṉ of Irâyûr; one *kâśu* by Mattu[va]li Śîriḷaṅgô-Bhaṭṭaṉ; one *kâśu* by Emberumâṉ-Aḍiyâḷ [Vi]ḷaṅgavand[â]r of Miñjûr; and one and a half *kâśu*, for burning a lamp at evening dawn, by Kaṇṇandai Kuppaṉ of Poruṅguṉṟam.

No. 39.—On the east wall of the mandapa in the Rajagopala-Perumal temple.

The subjoined inscription belongs to the 18th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva. This king is probably identical with Râjarâja III., who is known to have ascended the throne about A.D. 1216 and seems to have been the immediate successor of Kulôttuṅga-Chôḻa III.[6] In this case the week-day on which the inscription is dated will admit of astronomical calculation. The inscription records that a flight of stone steps leading to a *maṇḍapa* was built at the expense of two brothers.

---

[1] Read மூன்றாவது.

[2] The ர் of சதுர் is corrected by the engraver from ற்.

[3] Read ஸ்ரீவைஷ்ணவக்கண்காணி.

[4] Read முதலாக.

[5] Read ஸ்ரீ.

[6] See page 43 above.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருவாய்க்கெழ்[வி மு]ன்னாக [த்]ரிபுவனச்சக்கரவத்[தி]க[ள்] ஸ்ரீராஜ-
ராஜதெவற்-
2 கு யாண்டு ௰௮ வது தநுநாய[ற்று] பூர்வபக்ஷத்து பஞ்சமியும் புதன்கிழமை-
யும் பெ-
3 ற்ற அவிட்டத்தினா[ள்] ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்புலியூர்க்கொட்டமா[ன] கு-
லொத்து-
4 ங்கசொழவளநாட்டுக்கு[ன்]றத்[தூர்]நாட்டு மணிமங்கல[ம்]ான க்ராமசிகாம[ணி]ச்சது-
ர்வ்வேதிமங்-
5 க[ல]த்து வண்டுவரா[ப]தி [எ]ம்[பெ]ருமா[ன்] கொயிலில் அபிஷெக[ம]ண்ட[ப]த்-
துக்கு கீழைப்-
6 புலிமு[கமா]ன சொபானத்துக்கு [வெ]ண்டும் பொன்னிட்டுக்கல்[க]ாரஞ்செய்வித்-
தான் மணி[ம]ங்-
7 [1] கலமுடையான் பஞ்சநெதி இ[லக்ஷ்மண]ன் மலை[கி]னியநின்றான் ப்ரஹ்மப்ரிய[ன்]
பெ[ரி]ய[பி]ள்-
8 ளையும்[2] இவன் தம்பி ஆகவமல்[ல]தெவ[னு]ம் [|*] இவர்கள் தன்மம் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! With the approval of the god,[3]—in the 18th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śri-Râjarâjadêva, on the day of *Dhanishṭhâ*, which corresponded to a Wednesday and to the fifth *tithi* of the first fortnight of the month of *Dhanus*,—Brahmapriyaṉ, the eldest son of Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Pañchanedi Lakshmaṇaṉ Malaigiṉiyaniṉṟâṉ,[4] and his younger brother Âhavamalladêvaṉ paid the gold required for, and caused to be made the stone work of, a flight of steps, with tiger's heads at the bottom, for the *Abhishêka-maṇḍapa* in the temple of Vaṇḍuvarâpati-Emberumâṉ at Maṇimaṅgalam, *alias* Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam, *alias* Kulôttuṅga-Śôḻa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam. (*It is*) their charitable gift.

No. 40.—ON THE OUTSIDE OF THE EAST WALL OF THE INNER PRAKARA OF THE RAJAGOPALA-PERUMAL TEMPLE.

This inscription consists of a single Sanskrit verse in the *Indravajrâ* metre and of a passage in Tamil prose. It is dated on a week-day (l. 3) which will probably admit of calculation, in the 18th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva, and records the gift of two lamps to the image of Vishṇu, and to an image of Narasiṁha which was set up in the same temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: — வாயுர்மஹெந்[த்ர]ா[ரு]ணவைவஸ்வதாந்[:*] ஸ்ரீவிஷ்ணுநாரஸிம்[ஹௌ]-
விராமஹோஸௌ [|*] ரத்நாப்ஸுஹாரங்ஸ்ததெ
2 வாஸ்மை ப்ராதாத் ப்ராஜ்ஞ[ஸ்ரு]யசாஸ்தவாஞ்செல — [க ||*] த்ரிபுவநச்சக்ரவர்த்தி[க]ள்
ஸ்ரீராஜராஜதெவற்கு யாண்டு ௰௮ ஆவ[து]

---

[1] Read கலமுடை.

[2] Instead of this, No. 41, text line 6 f. reads மலைகினியநின்றான் பெரியபிள்ளை ஆன ப்ரஹ்மப்ரியனும்.

[3] Literally, 'the hearing of the holy voice having preceded.'

[4] The same name is borne by a different person in No. 35 above.

3 மகரநாயற்று பூர்வ்வபக்ஷத்து ப்ரதமையும் திங்கட்கிழமையும் பெற்ற திருவோ[ண-த்]து நாள் ம[ணி]மங்கலமா[ன]

4 க்ராமசிகாமணிச்சதுர்வ்வேதிமங்கலத்து [1]மன்னனார் கோயிலில்த்திருவாரா[த]னம் பண்-[ணு]ம் (ஸ்ரீ)[2]

5 ஸ்ரீராமபட்ட[னு]ம் இவன் தம்பி வீற்றிருந்தான் பட்ட[னும் இ]வ்விருவோம் இவ்வூர்க்-குண்டூர்[3] ஸ்ரீக்ருஷ்ணபட்ட . . . .

6 யர் பக்கல் நாங்கள் கைக்கொண்ட செம்பொன் இருகழஞ்சு [*] இச்செம்பொ-[ன் இ]ருக[ழ]ஞ்சுக்கும் ப்ராதஸ்ஸந்தி[யிலெ] [மன்*]-

7 [ன]னார் திருமுன்பெ ஒருதிரு[வி]ளக்கும் ஸாயம்ஸந்தி[யி]லெ இக்கோ[யி]லிலெழுந்தருளி இருக்கும் சிங்கப்பெருமா[ள்]

8 திருமு[ன்]பெ ஒ[ரு]திருவிளக்கு[ம்] சந்த்ராதித்யவரை செலு[த்]தக்கடவோமாக சிலா-லெகை ப[ண்ணி]க்குடுத்தோம் இவ்விருவோ[ம்] [உ]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! (Verse 1.) Śrîkṛishṇa-Sûri, a treasury of the scriptures (*Âgama*), the full-moon of the ocean (*which is*) the *Vâdhûla-gôtra*, gave a pair of lamps to the highest primal being (Vishṇu) who resides at Ratnâgrahâra.[4]

(Line 2.) In the 18th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, the glorious Râjarâjadêva, on the day of *Śravana*, which corresponded to a Monday and to the first *tithi* of the first fortnight of the month of *Makara*,—we two, Śrîrâma-Bhaṭṭaṉ, who performs the worship in the temple of Maṉṉaṉâr (Vishṇu) at Maṇimaṅgalam, *alias* Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, and his younger brother Vîṟṟirundâṉ Bhaṭṭaṉ, received two *kaḻañju* of pure gold from Śrîkṛishṇa-Bhaṭṭa[5] . . . . . of Kuṇḍûr, (*a resident*) of this village.

(L. 6.) We two have caused to be engraved on stone that, (*in return*) for these two *kaḻañju* of pure gold, we shall have to burn, as long as the moon and the sun exist, one sacred lamp in the morning before the god Maṉṉaṉâr, and one sacred lamp in the evening before the god Śiṅga-Perumâḷ who is pleased to reside in the same temple.

No. 41.—ON THE EAST WALL OF THE DHARMESVARA TEMPLE.

Like No. 40, this inscription is dated on a week-day which will probably admit of calculation, in the 18th year of the reign of *Tribhuvanachakravartin* Râjarâjadêva. It records that the same two brothers, who are mentioned in No. 39 above, paid to the authorities of the Dharmêśvara temple two *kaḻañju* of gold, from the interest of which the cost of feeding two lamps had to be defrayed.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருவாய்க்கேள்வி முன்னாக த்ரிபுவனச்சக்கரவ[த்]திகள் ஸ்ரீராஜ-ராஜதேவர்க்கு யாண்டு ௰அ வது ஸிம்ஹநா-

2 [ய]ற்று அபரபக்ஷத்து த்[வி]தீயையுஞ்செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற ரேவதிநா[ள்] ஜயங்கொண்டசோழம-

3 ண்டலத்துப்புலியூர்க்கோட்டமான குலோத்துங்கசோழவ[ளந]ாட்டுக்குன்[ற]த்தூர்நாட்டு மணிமங்கலமான க்ராம-

---

[1] The first ன has been entered below the line.

[2] After ஸ்ரீ some letters have been erased.

[3] Read டூர்.

[4] *I.e.* Maṇimaṅgalam; compare No. 27, verse 1.

[5] The same person was called Śrîkṛishṇa-Sûri in verse 1.

4 சிகாம[ணி]ச்சதுர்வ்வே[தி]மங்கலத்து உ[டை]யார் [த]ன்[மீ]ஸ்வரமுடை[ட]ய காயனுர் கொயிற்சிவப்ராஹ்மணக்காணி உடை-

5 ய கௌதமன் அம்பலக்கூத்தபட்டனும் காஸ்யமன்[1] கங்காதரபட்டனும் காஸ்ய-மன்[1] திருச்சிற்றம்பலபட்ட[னு]ள்-

6 ளிட்டாரும் [இ]வ்வ[னை]வொம் இவ்வூர் கணகன் [ப]ஞ்சநதி ல[க்ஷ்ம]ணன் மலைகினியநின்றான் பெரியபிள்ளை ஆன ப்ர[ஹ்ம]-

7 ப்ரியனும் இவன் த[ம்]பி [2][ஆக]மல்லிதெவனும் பக்கல் இன்னாள் முதல் சி[று]-கா[லை]ச்சந்திக்கு வைத்த திருவிளக்கு இரண்டு-

8 [ம்] எரிப்பொமாகப்பொ[லி]யூட்[ட]ாகக்கைக்கொண்ட செம்பொன் உ ப[3] [|*] இப்-பொன் இருகழ[ஞ்சு]ங்கைக்கொண்டு

9 சந்திராதித்தவரை எரிக்க கட[வொ]மாக ஸிலாலெகை[வ] பண்ணிக்குடுத்தொம் [இவ்]வ[னை]வொம் [|*] பணியால் இவை மணிமங்கலமுடை[டய]ான் ஆ[ளு]ம்-

10 பிரான் [எ]ழுத்து [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! With the approval of the god,—in the 18th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Râjarâjadêva, on the day of *Rêvati*, which corresponded to a Tuesday and to the second *tithi* of the second fortnight of the month of *Siṁha*,— we, all the holders of the land (*kâṇi*) of the *Śiva-Brâhmaṇas* of the temple of the lord Taṉmîśvara at Maṇimaṅgalam, *alias* Grâmaśikhâmaṇi-chaturvêdimaṅgalam, in Kuṉṟattûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam, *alias* Kulôttuṅga-Śôḷa-vaḷanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, (*viz.*) *Gautamaṉ* Ambalak-kûtta-Bhaṭṭaṉ, *Kâśyapaṉ* Gaṅgâdhara-Bhaṭṭaṉ, and the partners[4] of *Kâśyapaṉ* Tiruchchiṟṟambala-Bhaṭṭaṉ, received on interest from Brahmapriyaṉ, the eldest son of Pañchanadi Lakshmaṇaṉ Malaigiṇiyaniṉṟâṉ, the accountant of this village, and his younger brother Âhavamalladêvaṉ 2 *kaḻañju* of pure gold (*under the condition*) that we should burn at early dawn from this day two sacred lamps which (*those two persons*) had given (*to the temple*).

(L. 8.) We, all these persons, caused to be engraved on stone that, having received these two *kaḻañju* of gold, we shall be bound to burn (*those two lamps*) as long as the moon and the sun exist.

(L. 9.) This was written under order by Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṉ Âḷumbirâṉ.

V.—INSCRIPTIONS AT TIRUVALLAM.

Tiruvallam,[5] which I visited in 1889–90, is a village on the western bank of the Nîvâ river,[6] a tributary of the Pâlâṟu. Of the subjoined inscriptions, the first (No. 42) is found on a boulder in the bed of the Nîvâ river, and the remainder at the Śiva temple of Bilvanâthêśvara. Two of the inscriptions (Nos. 42 and 43) belong to the reign of the Gaṅga-Pallava king Vijaya-Nandivikramavarman. His vassal was the Bâṇa king Vikramâditya I. (No. 43), whose queen Kundavvai[7] was the daughter of the Western Gaṅga king Pṛithivîpati I. (Nos. 47 and 48). An unnamed Bâṇa king is

---

[1] Read காஸ்யபன். [2] Read ஆகவமல்ல.

[3] This symbol is used as an abbreviation for கழஞ்சு; compare *Ep. Ind.* Vol. V, p. 106, note 2.

[4] See above, p. 6, note 11.

[5] No. 4 on the *Madras Survey Map* of the Gudiyâtam tâluka of the North Arcot district.

[6] See page 23 above. [7] No. 46 is an inscription of an unnamed queen of the same king.

mentioned in one of the two inscriptions of Vijaya-Nandivikramavarman (No. 42) and in two other inscriptions (Nos. 44 and 45), the first of which is dated in the Śaka year 810. The remaining inscriptions belong to the reigns of the Chôḷa kings Râjarâja I. (Nos. 49 to 52), Râjêndra-Chôḷa I. (Nos. 53 and 54), Râjêndra (No. 55), Râjamahêndra (No. 56), A[dhi]râjêndra (No. 57), Kulôttuṅga-Chôḷa I. (Nos. 58 and 59), Kulôttuṅga-Chôḷa III. (Nos. 60 to 62), Vijaya-Gaṇḍagôpâla (No. 63), and Vîra-Champa.[1] Vîra-Chôḷa, the son of Kulôttuṅga I., is incidentally referred to in No. 59. Several Western Gaṅga chiefs are mentioned as vassals of Chôla kings, *viz.* Śaṁkaradêva, the son of Tiruvaiyaṉ, in an inscription of Râjarâja I. (No. 51); his son Sômanâtha in one of Râjêndra-Chôḷa I. (No. 53); Nîlagaṅga in one of Kulôttuṅga I. (No. 59); and Amarâbharaṇa-Śîyagaṅga in one of Kulôttuṅga III. (No. 62). One of these chiefs, Śaṁkaradêva, seems to have been connected with the Vaidumba family (No. 53), a member of which was a vassal of Râjarâja I. (No. 52). Three of the latest inscriptions (Nos. 60, 61 and 63) furnish the names of three chiefs of the Śeṅgêṇi family.

Tiruvallam (Nos. 46, 51, 52, 55, 56, 58 to 60) appears to have been the capital of the Bâṇa dynasty, as one of its names was Vâṇapuram (Nos. 42, 51, 53), and as it belonged to the district of Perumbâṇappâḍi, *i.e.* 'the great Bâṇa country.' A hamlet in its neighbourhood was called Vâṇasamudram.[2] Another survival from the time of the Bâṇas is the name of the village of Bâṇavaram near the Sholinghur Railway Station.[3] In some of the inscriptions Tiruvallam bears the name Tîkkâli-Vallam (Nos. 43 to 45, 47 to 49, 54 and 61). It belonged to the province of Jayaṅkoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam (Nos. 53 to 56, 58 and 59) and the district of Paḍuvûr-kôṭṭam (Nos. 43, 44, 49, 51 to 54) or, as it is once called, Tyâgâbharaṇa-vaḷanâḍu (No. 55). According to the earlier inscriptions it was situated in the subdivision Mîyâṟu-nâḍu (Nos. 43 to 45, 49 and 54)[4] or Mîyaṟai-nâḍu[5] (No. 52), and according to others in Karaivaḻi,[6] a subdivision of Perumbâṇappâḍi[7] (Nos. 53, 55, 56, 58 and 59).[8] Other subdivisions of Paḍuvûr-kôṭṭam were Kârai-nâḍu (Nos. 44 and 50), Paṅgaḷa-nâḍu,[9] Perun-Timiri-nâḍu,[10] Mêl-Aḍaiyâṟu-nâḍu[11] and Karaivaḻi-Ândi-nâḍu.[12]

The inscriptions call the Bilvanâthêśvara temple 'the god of Tîkkâli (Nos. 45 to 47), Tiruttîkkâli (Nos. 44, 48 to 51), Tirutîkkâli (Nos. 51 and 52) or Tiruvallam[13] (Nos. 53 to 57, 60 to 62).' Once it is designated 'the dancing god' (No. 50) and once 'the southern temple' (No. 46), perhaps to distinguish it from 'the temple with the tower in the north,' which is mentioned in No. 42, but has now ceased to exist. It contained shrines of Kalyâṇasundara and Karumâṇikka, and of their goddesses (No. 57).

---

[1] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 70 f.

[2] See p. 29 above.

[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 221, note 3.

[4] See also p. 30 above.

[5] A different Mîyaṟai-nâḍu or Mîkarai-nâḍu is mentioned in two inscriptions at and near Viriñchipuram; above, Vol. I. pp. 134 and 136.

[6] In a single inscription (No. 51) Karaivaḻi is called a direct subdivision of Paḍuvûr-kôṭṭam.

[7] Another subdivision of Perumbâṇappâḍi was Tûy-nâḍu; see No. 57 and p. 22 above.

[8] See also Vol. I. p. 99, where "Malliyûr in Karaivaḻi, (a subdivision) of Perumbâṇappâḍi," has to be read.

[9] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 82, and above, Vol. I. pp. 78 and 79. Another Paṅgaḷa-nâḍu was a subdivision of Palakuṉṟa-kôṭṭam; see *ibid.* p. 105.

[10] *Ep. Ind.* Vol. IV. pp. 138 and 271.

[11] *Ibid.* p. 180, and above, Vol. II. p. 382.

[12] See above, Vol. I. p. 129.

[13] This name occurs already in Tiruñânasambandhar's *Dêvâram.*

The only two inscriptions at Tiruvallam which were engraved before the time of Râjarâja I. are the rock inscription (No. 42) and an inscription on a stone which is built into the floor of the temple (No. 46), while the remaining *pre*-Chôḻa ones (Nos. 43, 44, 45, 47 and 48) are copies, made when the central shrine and the *maṇḍapa* were pulled down and rebuilt.[1] The rebuilding of the temple must have taken place before the 7th year of the reign of Râjarâja I. For, in that year the temple was visited by Gaṇḍarâditya, the son of Madhurântaka, who "caused one thousand jars of water to be poured over the god" (No. 49). This statement suggests that he performed the ceremony of *Kumbhâbhishêka*, which has to be gone through when a temple is consecrated or re-consecrated. In the same year of Râjarâja I. an image of the goddess was set up by a Brâhmaṇa (No. 50). Before the 4th year of Râjêndra-Chôḻa I. an officer of his built the shrine of Râjarâjêśvara (No. 54), which is now called Nakulêśvara. Two other inscriptions (Nos. 51 and 53) refer to the temple of Tiruvaiya-Îśvara, which had been built by a Western Gaṅga chief on the south of the Bilvanâthêśvara temple, but which cannot be traced at present.

No. 42.—On a boulder near Tiruvallam.

This inscription is engraved on the slightly sloping surface of a large boulder in the bed of the Nîvâ river, one mile north-east of Tiruvallam. The alphabet is Tamil and Grantha of an archaic type. It resembles the alphabet of the inscriptions of the Western Gaṅga king Kampavarman (Nos. 5 and 8 above) and lies between the two Kîḻ-Muṭṭugûr inscriptions of Vijaya-Narasiṁhavarman[2] as the upper limit and the two Âmbûr inscriptions of Vijaya-Nṛipatuṅga-Vikramavarman[3] as the lower one. As in other archaic Tamil inscriptions,[4] the *virâma* is expressed by a vertical dash over the letter in a number of cases, though not throughout. In the word *Maṉṟâḍi* (l. 8) the syllable *ṟâ* is expressed by two separate symbols.[5] The letter *ṉ* has generally its archaic form, but in two cases[6] its central loop is fully developed. The language of the inscription is Tamil; but line 1 contains some invocations in Sanskrit prose, and line 15 f. a Sanskrit verse.

The record is dated in the 62nd year of the reign of Vijaya-Nandivikramavarman (l. 2 f.). Three other inscriptions of the same king are noticed in Vol. I. (Nos. 108, 124 and 125). As I have shown before,[7] he is probably identical with Nandivarman, the father of Vijaya-Nṛipatuṅgavarman and the son-in-law of the Râshṭrakûṭa king Amôghavarsha I. If this identification is correct, the inscription would have to be placed before the end of the 9th century A.D.

Vijaya-Nandivikramavarman appears to have been the sovereign of Mahâvalivâṇarâya (l. 11) or Mâvalivâṇarâya (l. 5), who was a descendant of the family of Mahâbali (l. 5) and ruled the twelve thousand (villages) of Vaḍugavaḻi (l. 6), *i.e.* 'the Telugu road.' This province is mentioned in the Muḍyanûr plates of the Bâṇa king Malladêva as 'the twelve thousand villages in Ândhra-maṇḍala,'[8] and in the Udayêndiram plates of the Bâṇa king Vikramâditya II. as 'the land to the west of the Ândhra road.'[9] The attributes which are prefixed to the name of Mahâvalivâṇarâya in the subjoined inscription (l. 3 ff.) are also found in an undated inscription of Mahâvalibâṇarasa at Gûlgânpode.[10] As I have

[1] See pp. 92, 96 and 98 below.

[2] *Ibid.* p. 182 f.

[3] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 177 f. and p. 360.

[4] See above, p. 4, note 2, and p. 50.

[5] Compare above, p. 45, note 3.

[6] அரிதீரன், l. 10, and படுவான், l. 13.

[7] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 181 f.

[8] *Ind. Ant.* Vol. XV. p. 175, text line 21 f.

[9] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 76, text line 21.

[10] *Ind. Ant.* Vol. X. p. 39, No. I.

No. 42. — Inscription of Vijaya-Nandivikramavarman.

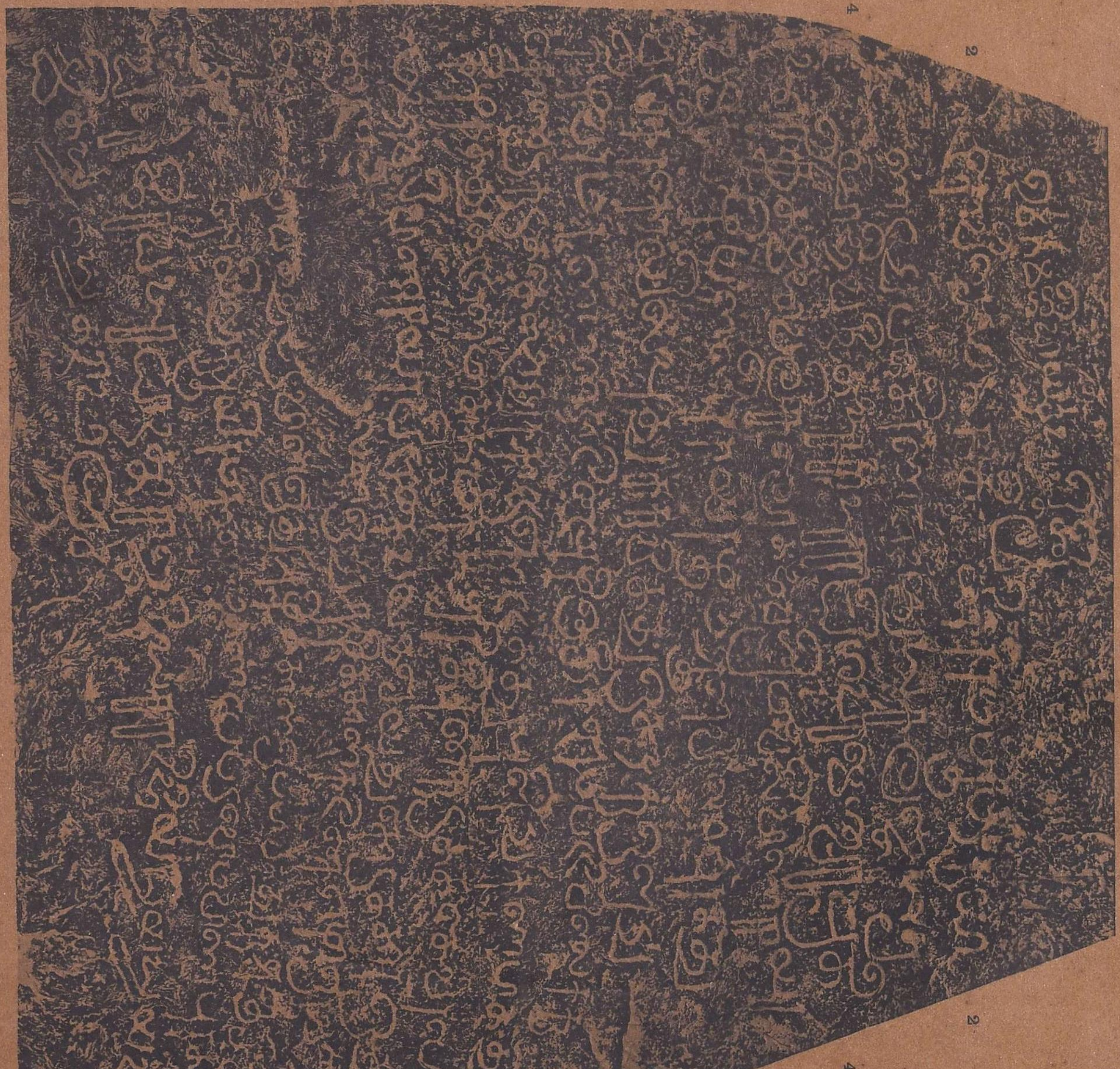

SCALE ·12.

COLLOTYPE BY RÖMMLER & JONAS, DRESDEN.

stated before,[1] Mahâbalibâṇarâja seems to have been the hereditary designation of the Bâṇa chiefs. Hence it is impossible to say which individual chief is meant in the present inscription.

The inscription records that a goldsmith granted some land to a temple at Vâṇapuram (ll. 6 and 14), and that Mahâvalivâṇarâya confirmed this grant (l. 10 f.). Vâṇapuram, 'the town of the Bâṇas,' seems to have been the residence of the Bâṇa chief and to have been situated close to Tiruvallam.

Text.

1 ஓம் நமஶ்ஶிவாய(ம்) [ஸ்வ]ஸ்தி ஸ்ரீ [||*]
2 கொ விசையநந்திவிக்கிரமபருமற்கு யா-
3 ண்டறுப[த்]திரண்[ட]ா[வ]து ஸகலஜக[த்*]த்ர-
4 யாபிவந்திதஸுராஸுராதீஶபரமேஶ்வரப்ரதி-
5 ஹாரீக்ருதமஹாபலிகுலோத்பவஸ்ரீமாவலிவாணராயர்
6 வடு[கவ]ழி [ப]ன்னி(ர்)ராயிரமும் ஆள வ[ாண]புரத்து
7 வட[சி]கரகொயில் புதுக்குவித்து இ[த]ற்கு இளங்-
8 கிழவர் மகன் மன்றாடிடை அழிஞ்சிற்க[ளம்] பட்டி [வி]லைக்கு
9 கொண்டு குடுத்தென் ஊற்றுக்காட்டுகொட்டத்து [அ]ளிங்கணபா[க்க*]த்து
10 கிழகத்து தட்டான் மா[த]ந் மகந் [அ]ரிதிரன் [|*] குடுத்த தெவர் பொகம்
11 மஹாவலிவாணராயர் பிடாகை வலஞ்செய்து கொடுத்தார் [|*] இது காத்-
12 தா[ர் அ]டி[யென் முடி மெ*]லன [|*] இது அழித்தான் கடிகை [எ]ழா இரு-
[வ]ரையும்
13 கொ[ன்ற ப]ாவத்து [ப]டுவான் [|*] இது அழி[த்]தான் இப்பாவத்து[க்*]கு அஞ்-
சாறுபில்
14 [அன்] . .[3] கொயிலு[க்*]கு ஆயிரம் காணம் [த]ண்டப்படுவொம் வாணபுரத்தொ-
[ம்] [||*]
15 [4]வ[ஹு]பிர் வஸுதா தத்தா ராஜ[பி][ஃ*] [5]ஸகராதிபி[ஃ |*] யஸ்ய யஸ்ய
யதா பூ-
16 மி[6] தஸ்ய தஸ்ய ததா பலம் [||*]

Translation.

(Line 1.) Ôm. Obeisance to Śiva! Hail! Prosperity!

(L. 2.) In the sixty-second year (*of the reign*) of king Vijaya-Nandivikrama-varman, while the glorious Mâvalivâṇarâya,— born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,— was ruling the Vaḍu[gava]ḻi twelve-thousand,— I, [A]ridhîraṉ, the son of Mâ[da]ṉ, a goldsmith (*and resident*) of a house in the east of [A]liṅganapâ[kka]m in (*the district of*) Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam,[7] caused to be renewed the Vaḍa-[śi]gara-kôyil[8] at Vâṇapuram and gave to it the *paṭṭi*[9] (called) *Aliñjiṟka[lam]*, (which I had) bought from Maṉṟâḍi, the son of Iḷaṅgiḻavar.

(L. 10.) Mahâvalivâṇarâya circumambulated the hamlet (*piḍâgai*) towards the right and granted (*the land*) enjoyed by the god, which (Aridhîraṉ) had given.

---

[1] *Ep. Ind.* Vol. V. p. 50.
[2] Read மஹாபலிகுலோத்பவ.
[3] Read அன்றுள்.
[4] Read பஹு.
[5] Read ஸகரா.
[6] Read மிஸ்தஸ்ய.
[7] See above, Vol. II. p. 345 and note 4.
[8] *I.e.* 'the temple with the tower in the north.'
[9] On this term see above, Vol. II. p. 359, note 12.

(L. 11.) "The feet of him who protects this (*charity*), (*shall be*) on my head.[1] He who destroys this (*charity*), shall incur the sin of one who kills the great men who are permanent (*members*)[2] of the assembly.[3] If the destroyer of this (*charity*) does not fear this sin, we, (*the inhabitants*) of Vâṇapuram, shall pay a fine of one thousand *kâṇam* to the palace of the king who is then ruling.[4]

(L. 15.) "Land has been granted by many kings, commencing with Sagara. Whosever (*is*) the earth at any time, his (*is*) then the reward (*of gifts of land*)."

No. 43.—On the north wall of the Mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription and No. 44 are written continuously, the first two words of No. 44 occupying the end of line 46 of No. 43. The two first lines of No. 43 state that both inscriptions are copies of earlier stone inscriptions, and that these copies were made when the *maṇḍapa* of the temple was pulled down and rebuilt. Consequently the alphabet of Nos. 43 and 44 exhibits more recent forms than No. 42, though the date of No. 43 is anterior to No. 42.

No. 43 belongs to the 17th year of the reign of the same king as No. 42,—Vijaya-Nandivikramavarman (l. 3 f.). It records that three villages were granted to the temple at the request of the Bâṇa king Vikramâditya (l. 12 ff.). Two chiefs of this name are mentioned in the Udayêndiram plates of Vikramâditya II.[5] The grant recorded in these plates must be prior to the time of Pṛithivîpati II., because the Chôḷa king Parântaka I. transferred to the latter the Bâṇa kingdom, which he had wrested from two Bâṇa chiefs.[6] The accession of Pṛithivîpati II. has to be placed before the 9th year of Parântaka I., *i.e.* before about A.D. 909.[7] Consequently, as pointed out by Dr. Fleet,[8] Kṛishṇarâja, the friend of the Bâṇa king Vikramâditya II.,[9] seems to have been the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa II. (A.D. 888 and 911-12); and the Bâṇa king Vikramâditya, who is mentioned in the subjoined inscription as a contemporary of Vijaya-Nandivikramavarman in the 17th year of this king, may be identified with Vikramâditya I., the grandfather of that Vikramâditya II. who issued the Udayêndiram grant.

One of the three villages granted was Aimbûṇi (l. 6), apparently the modern Ammuṇḍi[10] near Tiruvallam. The three villages were clubbed together into one village, which received the new name Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdimaṅgalam (l. 9 ff. and l. 20 ff.). The executor of the grant was Kâḍupaṭṭi-Tamiḷa-Pêrarayaṉ (l. 15). The same title was borne by the executor of the Bâhûr plates of Vijaya-Nṛipatuṅgavarman. In the transcript of these plates, which is in my hands,[11] he is called விடோலவிடு-காடுபட்டித்தமிழப்பேரரையன், which is evidently a mistake of the copyist for Viḍêlviḍugu-

---

[1] See above, p. 39, note 4.

[2] Literally, 'who do not rise.'

[3] The two Tamil words *iruvar* and *kaḍigai* correspond to *mahâjana* and *ghaṭige* in a Chalukya inscription; *Ep. Ind.* Vol. III. p. 360.

[4] With அன்றுள் கொயில் compare அன்றுள் கொ, above, Vol. I. pp. 113 and 115.

[5] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 75.

[6] Above, Vol. II. pp. 379 and 381.

[7] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 222.

[8] I am quoting from a manuscript article on the Bâṇas, which he has kindly placed at my disposal.

[9] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 75.

[10] No. 2 on the *Madras Survey Map* of the Guḍiyâtam tâluka. A different village of the same name (properly Aṉpûṇḍi, No. 101 on the map of the Vellore tâluka) is mentioned in Vol. I. pp. 87 f. and 135 f.

[11] See *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 180.

Kâḍupaṭṭi-Tamiḻa-Pêrarayan. This title and the surname of the village granted by the present inscription[1] suggest that Viḍêlviḍugu, *i.e.* 'the crashing thunderbolt,' may have been a surname of Vijaya-Nandivikramavarman and of his son Vijaya-Nṛipatuṅgavarman.

Of great interest is the mention of persons who had to sing the *Tiruppadiyam*, *i.e.* the *Dêvâram*, in the temple (l. 32 f.). Hitherto the earliest known mention of the *Dêvâram* was in an inscription of Râjarâja I.[2] The subjoined inscription proves that it was considered a holy book already in the 9th century A.D.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] தி[ரும]ண்டபமிழிச்சிபெ[ரு]ப்ப-
2 தற்கு முன்புள்ள சிலாலெகைப்படி [||*]
3 கொ விஜயநந்திவிக்கிரமபந்மர்[க்]கு யா[ண்]டு ௰௭
4 ஆவது படு[வூர்]க்[கோ]ட்டத்து மீயாறுநாட்டுத்திக்க[ர]-[3]
5 விவல்லமு[டை]ய வாரெஸ்வரர்[கு]
6 இன்னு[ட்டு] ஐம்[பூ]ணியும் வி-
7 ளத்தூரும் இத்தெவர் தெ[வ]-
8 தா[ன]ம் அம[ரு]ன்றிமங்க[லமு]-
9 ம் விடெல்விடுகுவிக்கிரமா-
10 தித்தச்சதுர்வ்வெதிமங்-
11 கலமென்னும் பேரா-
12 ல் எகக்கிராமமாக மாவலி-
13 வாணராயனு[ன] விக்[கி]ரமா[தித்]த-
14 வாணராயன் விண்ணப்பத்[த]ாலு-
15 ம் காடுப[ட்]டித்தமிழப்[பே]ர[ர*][ய]ன்
16 ஆணத்தியாலும் எகக்கிராமமாக்கி [இ]வ்[வ]-
17 [ம]ருன்றிமங்கலமுன்னித்திகாவிவல்ல-[3]
18 முடைய வாரெஸ்வரர்க்கு இறுத்து வ-
19 [ரு]கின்ற ஐ[4] இரண்டாயிரக்காடியும்
20 பொன்னிருபதின் கழஞ்சுமிவ்வி-
21 டெல்விடுகுவிக்கிரமாதித்தச்சதிர்-[5]
22 வ்வெதிமங்கலத்துச்சபையார்
23 இறப்பாராகவுமின்னெல்லில்த்[தி]-
24 ருவமிர்துக்கு நெல்லு அறுநூற்று-
25 க்காடியும் திருவுண்ணாழிகையுள்ளா[ர]-
26 தி[த்]துப்பாசரிக்கும் [ஸிவ]ப்ராஹ்மண-
27 ர்க்கு நெல்லு ஐஞ்-
28 ஞூற்றுக்காடியும் ஸ்ரீப-
29 லி கொட்டுவார்க்கு நெல்லு
30 ஐஞ்ஞூற்றுகா[டியு]ம்
31 திருப்பள்ளித்தாமம்
32 பறிப்பார்க்கும் திருப்-
33 பதியம் பாடுவாருள்ளி-

[1] The second member of the triple compound Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdimaṅgalam is the name of the Bâṇa chief at whose request the grant was made.

[2] See above, Vol. II. p. 252.

[3] Read தீக்கா.

[4] This symbol is an abbreviation for நெல்லு; see above, p. 7, note 8.

[5] Read சதுர்.

34 ட்ட பலபணி செய்வார்-
35 க்கு நெல்லு நாநூற்று-
36 க்காடியும் திருகொ[ங]ா-[1]
37 விளக்குக்கும் திருமெய்ப்பூச்சுக்[கும்]
38 சிதாரிச்[கு]மற்றும் வஸ்ஹ-டிகக[வ]க-[2]
39 ஞ[ா]திகளுக்கும்மாகப்[ெ]பான் இ[ருப]தி-
40 ன் கழஞ்சும் ஆக இன்[னெ]ல்லும்
41 இப்பொன்னு[ம்] இத்தெவற்கு
42 சஜ்ராதித்தவல்லிருப்பார்களா-
43 [க]வும் [|*] இப்பரிசு திவஸமாக-
44 ச்செய்து குடுத்தொ[ம்] [|*]
45 இஜ்ஜ[3] வநூவெஹ-
46 [ஸ]ராரெெக்ஷ ||—||உ

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity ! (*The following is*) a copy of a stone inscription which existed before the *maṇḍapa* of the temple had been pulled down and re-erected.

(L. 3.) In the 17th year (*of the reign*) of king Vijaya-Nandivikramavarman.

(L. 4.) Mâvalivâṇarâya, *alias* Vikkiramâdittavâṇarâya, (*had made*) the request that to (*the temple of*) Paramêśvara (Śiva) at Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a sub-division*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, (*should be given three villages*) in the same *nâḍu*, (*viz.*) Aim-[bû]ṇi, Viḷattûr and Amaruṉṟimaṅgalam, a *dêvadâna* of this god, (*and that they should be clubbed together into*) one village, named Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdi-maṅgalam.

(L. 14.) In conformity with (*this request*), and Kâḍupaṭṭi-Tamiḻa-Pêra[ra]yaṉ being the executor,[4] (*the three villages*) were made into one village.

(L. 16.) The members of the assembly of this Viḍêlviḍugu-Vikkiramâditta-chaturvêdimaṅgalam shall have to pay two thousand *kâḍi* of paddy and twenty *kaḻañju* of gold, which were being paid before by this Amaruṉṟimaṅgalam to this (*temple of*) Paramêśvara at Tîkkâli-Vallam.

(L. 23.) Of this paddy, six hundred *kâḍi* of paddy (*are allotted*) for offerings; five hundred *kâḍi* of paddy to the *Śiva-Brâhmaṇas* who desire to be fed, beginning with those in charge of the store-room of the temple ;[5] five hundred *kâḍi* of paddy to those who beat (*drums before*) oblations ; four hundred *kâḍi* of paddy to those who pick (*flowers for*) temple garlands, and to those who perform various (*other*) services, including the singers of the *Tiruppadiyam*; and twenty *kaḻañju* of gold for the perpetual lamps, for anointing the idol, for bark,[6] and for repairing breaks and cracks, *etc.*

(L. 40.) (*The members of the assembly*) shall have to pay this paddy and this gold to this god as long as the moon and the sun exist.

(L. 43.) In this manner we[7] have given (*the village*) for (*providing*) the necessaries.

(L. 45.) This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

---

[1] Read நொந்தா.

[2] Read ஹ-டிகவகஜ-ாதி.

[3] Read இஜ-ஜ.

[4] On *âṇatti* see *Ep. Ind.* Vol. V. p. 52, note 10.

[5] See above, p. 20, note 5.

[6] See above, Vol. II. p. 130, note 2.

[7] *Viz.* the king.

No. 44.—On the north wall of the mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

As stated in the introductory remarks to No. 43, the subjoined inscription was copied from an earlier stone inscription when the *mandapa* of the temple was pulled down and re-erected. It is dated in the Śaka year 810 (in words, l. 4 f.) and in the time of a Bâṇa chief who is not mentioned by name, but only by his title Mahâvalivâṇarâja (l. 3 f.).

The inscription records that a Brâhmaṇa of Eṭṭukkûr near Kâvirippâkkam (ll. 10 to 12) paid 25 *kaḻañju* of gold to the villagers of Vaṇṇipêḍu (ll. 5 and 19), who, in return, pledged themselves to supply oil to a lamp in the temple. Kâvirippâkkam is the modern Kâvêripâkkam,[1] and Vaṇṇipêḍu is the modern Vaṇṇivêḍu,[2] about a mile south of Wâlâjâpêṭ. At the time of the inscription Vaṇṇipêḍu belonged to Kârai-nâḍu, a sub-division of the district of Paḍuvûr-kôṭṭam (l. 5). Kârai-nâḍu owes its name to Kârai,[3] a village on the north of Râṇipêṭ.

TEXT.

1 [ஸ்வ]ஸ்தி [ஸ்ரீ] [||*]
2 [4] ஸகலஜக[த்ர]யாபி[வ]ந்திதஸுரா[ஸு]ராதீஸ-
3 (பர)[ம]ேஸ்வரப்ரதிஹா[ரீ]க்ருத மஹாபலி-[5]
4 [6] வாணரா[ஜ]ர் [சக]ர் யாண்[டு எண்]ண்[னூ]ற்றொருபது-
5 து படுவூர்க்கோட்டத்துக்காரைநா[ட்டு] [7] வந்நிபேடாகிய
6 இரணவிக்ரமசதுர்வ்வே[தி]மங்கலத்து [8] ஸ-
7 பையோம் இக்கோட்டத்து [9] பியாறுநாட்டு[த்தி]க்கா-[10]
8 விவல்லத்துத்திருத்தீக்காலிப்பெருமானடிகளுக்கு
9 சந்த்ராதித்[த]வல் [ஒருதிருநந்தாவிளக்கு எரி]ப்பதற்கு நிச-
10 தம் உழக்காழாக்[கு]நெய் கண்ணெயட்டுவதற்கு இக்கோட்டத்துக்காவி-
11 ரிப்பாக்கமாகிய [11] அ[ம]ந்நாராயணசதுர்வே[தி]மங்கலத்துக்கீ-[12]
12 ழ்வடசேரி எட்டு[க்கூ]ர் மாதவக்ரமவித்தன் பக்[க]ல் ஸுநகட்டளை-
13 த்து[ளை] நிறை இருபத்தைங்க[ழ]ஞ்சு பொ[ன்] கொண்டு சந்த்ராதி-
14 த்தவ[ல்] எரிப்பத[ா]க இ[த்*]ஸபையும் முட்டாமை செலுத்[து]வோ-
15 மா[ன]ோம் ஸபையெ[ய]ாமி[த்*][ய]ஸபை முட்டில் ஸபாவதத்தி-[13]
16 தெ[ல] நிசதம் [ஐங்]கழஞ்சு பொன் ஸபாதண்ட-
17 மொ மன்றப்பெ[ப]றுவ[த]ாக[வு]ம் [|*] இம்மன்றுபாடி[று]-
18 த்தும் [இ]த்[தி]ருநந்தா[வி]ளக்கு [மு]ட்ட[ாமை]ம-
19 ச்செலுத்துவோம[ா]னோம் வன்[னி]பேடா[கிய] ரண[வி]க்கிரமசதுர்வெ-
[தி]ம-[14]
20 ங்[க]லத்துச்ச[பை]வ[ோ]யாம் [|*] [இ]தற்கு வி[ரோ]ாதஞ்செய்தார் கெங்-
21 கையிடைக்குமரியிடைச்செய்தார் செய்த பா[வ]ங்கொள்வார் [|*]
22 இது ஸ-
23 [ந்]ரொக்ஷ-
24 ஸபாரா [15] ர-
25 கெக்ஷ
26 ||—||உ

---

[1] No. 91 on the *Madras Survey Map* of the Wâlâjâpêṭ tâluka of the North Arcot district.

[2] No. 68 on the same map.

[3] No. 21 on the same map.

[4] Read ஜகத்ரயாபிவந்தித.

[5] Between க்ருத and மஹாபலி the engraver has omitted the words மஹாபலிகுலோத்பவ.

[6] Read பாண.

[7] Read வந்நி (*i.e.* வன்னி).

[8] Read சதுர்வேதி.

[9] Read பீயாறு.

[10] Read தீக்கா.

[11] Read அவநிநாராயணசதுர்வேதி.

[12] தி is corrected from து.

[13] Read க்கி.

[14] Read சதுர்.

[15] Read ஸபாரி.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*During the reign of*) Mahâvalivâṇarâja,—[born from the family of Mahâbali], who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,— in the Śaka year eight hundred and ten,— we, the assembly of Vaṉṉipêḍu, *alias* Raṇavikrama-chaturvêdimaṅgalam, in Kârai-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, received twenty-five *kalañju* of gold, weighed by the balance (*used in the case*) of charitable edicts,[1] from Mâdhava-Kramavittaṉ of Eṭṭukkûr, a hamlet on the north-east of Kâvirippâkkam, *alias* A[va]ninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, in the same *kôṭṭam*, in order to supply (one) *ulakku* (and one) *âḻâkku* of oil per day for burning one sacred perpetual lamp, as long as the moon and the sun exist, before (*the god*) Tiruttîkkâli-Perumâṉaḍigaḷ of Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of the same *kôṭṭam*.

(L. 13.) We, the assembly, shall have to continue this charity without fail, so as to burn (*the lamp*) as long as the moon and the sun exist.

(L. 15.) If (*they*) fail in this charity, all the *Mâhêśvaras* shall be liable to pay into court[2] a fine[3] of five *kalañju* of gold per day.

(L. 17.) Though paying this fine, we, [the] assembly of Vaṉṉipêḍu, *alias* Raṇavikrama-chaturvêdimaṅgalam, shall [have to] continue this sacred perpetual lamp without fail.

(L. 20.) Those who obstruct this (*charity*), shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.[4]

(L. 22.) This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 45.—ON THE SOUTH WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

Like the preceding inscription, this one is dated in the time of some Mahâvalivâṇarâya. As the alphabet looks decidedly more modern than that of Nos. 42 and 46 and resembles that of Nos. 47 and 48, it must be assumed that, like the two last-mentioned inscriptions, this one is a copy, which was prepared when the central shrine was pulled down and rebuilt.

The inscription records that an inhabitant of Poṉpaḍukuṭṭam near Kachchippêḍu, *i.e.* Kâñchîpuram,[5] purchased some land from the inhabitants of Tiruvallam. The produce of the land had to be used for providing offerings and for feeding a lamp in the temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸகலஜக[த்*]த்ரயாபிவந்திதஸுராஸுராதீஶ்வரபரமேஶ்வரப்ரதிஹாரீக்ருத-மஹாவலிகுலொத்பவ ஸ்ரீமஹாவலிவாணராயர் [6] [7] ப்ருதிவீராஜ்யஞ்செய்ய [8] மியாறு-நாட்டுத்தீய்க்காலிவல்லத்து ஸபையோம் கச்சிப்பேட்டு பிடாரியான்சேரிப்பொன்-படுகுட்டத்து சொழியவரையனுகிய மோகாமரண-

2 ன் [9] பகல்த்திகாலிப்பெருமா(ன்)னடிகளுக்கு இ[வன்*] வைத்த நிலைத்திருவமிர்து குத்தலரிசியிருநாழியும் நறுநெய்யாழாக்கும் நாள்த்திருவமிர்தாக [10] வஸுராதித்ருள்ளளவு-

---

[1] See page 30 above.

[2] Compare above, No. 7, text line 5.

[3] On the verb *maṟṟu*, 'to pay a fine,' see above, p. 51, note 4.

[4] See above, p. 3 and note 8.

[5] See above, Vol. I. pp. 113, 141 and 143.

[6] Read யாபிவந்தித, ஹாரீக்ருத, குலோத்பவ and வலி.

[7] Read ப்ருத்வீ.

[8] Read மீயாறு.

[9] Read திக்காலி.

[10] Read வஸுந்த்ரா.

முட்டாமைச்செலுத்துவதாகு[1] கொண்ட பொன் இருபதின் கழஞ்சும் மெற்ப்படி பெருமானடிக-

3 ளுக்கு நந்தாவிளக்கெரிப்பதாக நிசதம் உழக்காழாக்கெண்ணையட்டுவதாகு[1] கொண்ட பொன் இருபதின் கழஞ்சும் [|*] ஆக நாப்பதின்[2] கழஞ்சு பொன்னுங்கொண்டு திருவமிர்துநந்தாவிளக்குஞ்சந்த்ராதித்தருள்ளளவுஞ்செலுத்துவொமானொம் ஸபையொம் [|*] இத்தர்[ம*]த்திற-

4 கன்றென்றார் கெ[ங்*]கையிடைக்குமரியிடைச்செய்தார் செய்த பாவங்கொள்வாரா-ர் [|*] இத்தர்[மம்*] ப[ந்]மாஹேஸ்வர ரக்ஷை [|*] இத்தர்[ம*]ம் ரக்ஷித்தாரா-டியென் தலை மெலன ||௨ இன்னாட்டிருவமிர்துக்கும் நொந்தாவிளக்கினுக்கும் ஊர் மஞ்சிக்கமிறை இழிச்சி வைத்த நிலம் வா-

5 கைக்குண்டில் ருா குழியும் புறவடுகொல்லை அா குழியும் குடுத்தொம் ஸபை-யெ[ய]ாம் ||௨ சூராயிக்கும் ஶிவப்ராஹ்மணநுக்கு வெவத்த [ஸ்வ]தி கு[ர]ங்காடி உ நிலு[3] சா குழியும் வெ[வ]த்தொம் ஸபையொம் ||௨

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the glorious Mahâvalivâṇarâya,— born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,— was ruling the earth, we, the assembly of Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, received from Śôḻiyavaraiyaṉ, *alias* Mânâbharaṇaṉ, of Poṉpaḍukuṭṭam, a tax-paying village (*near*) Kachchippêḍu, twenty *kaḻañju* of gold, in order to supply without fail, as long as the moon and the sun exist, two *nâḻi* of pounded rice[4] and (one) *âḻâkku* of fresh ghee for fixed daily offerings which he had granted to (*the god*) Tîkkâli-Perumâṇaḍigaḷ, and twenty *kaḻañju* of gold in order to supply (one) *uḻakku* (and one) *âḻâkku* of oil per day for burning a perpetual lamp before the same god. Having received altogether forty *kaḻañju* of gold, we, the assembly, shall have to continue the offerings and the perpetual lamp as long as the moon and the sun exist.

(L. 3.) Those who say that this charity is not (*existing*), shall incur (*all*) sins committed between the Gaṅgâ and Kumari. This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The feet of those who protect this charity (*shall be*) on my head.

(L. 4.) We, the assembly, gave 500 *kuḻi* of land (called) *Vâgaikkuṇḍil* and 800 *kuḻi* (called) *Puṟavaḍukollai* in the environs[5] of the village, which (*he*) had granted, free of taxes, for (*supplying*) these daily offerings and for (*maintaining*) the perpetual lamp.

(L. 5.) We, the assembly, gave 2 *nilam*[6] and 400 *kuḻi* of land (called) *Ku[ra]ṅgâḍi*, which (*he*) had granted for the worshipping *Śiva-Brâhmaṇa*.

No. 46.—On a stone built into the floor of the Bilvanathesvara temple.

The alphabet of this inscription is Tamil and Grantha of an archaic type and resembles that of the rock inscription No. 42. It records a gift of gold for maintaining a lamp by the queen of Vâṇavidyâdhara-Vâṇarâya. As will be shown below (p. 99), this king may be identified with Vikramâditya I., the sixth of the Bâṇa chiefs whose names are given

---

[1] Read வதாக.

[2] Read நாற்பதின்.

[3] This is the abbreviation for நிலம்.

[4] குத்தலரிசி is the same as கூத்தரிசி; compare above, p. 46, note 8.

[5] On *mañjikkam* see above, p. 30 and note 4.

[6] *Nilam* is used for *vêli*; compare above, Vol. II. p. 259.

in the Udayêndiram plates.[1] Nos. 47 and 48, which record grants by a queen of the same king, as well as Nos. 43 and 44, are copies of lost originals [2] and hence exhibit comparatively modern characters. The archaic alphabet of the subjoined inscription and the fact that it is engraved on a single stone, which does not form part of the temple itself, prove that it is an original record of the time of Vâṇavidyâdhara. Evidently it owes its preservation to the accident that, when the central shrine and the *maṇḍapa* were rebuilt, the stone which bears it was utilised for the new pavement of the temple.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸகலஜக[த்*]த்ரயாபி[ஹ]நந்திதஸுராஸுரா-[3]

2 [4] பிஸவஆரமெஸ்வரப்ரதிஹாரிக்ருதம(ா)ஹாபலிகுலொ-

3 [5] த்பவவாணவிஜாயாரவாணராயர் மாதெவியார் தென்[ற]ளி

4 [6] திக்காலிபெரு[ம]ானடிகளு[க்*]கு நந்தாவிள[க்*]குக்கு [தி]ருவ[ல்*]லத்து

5 ஸ[பை]யார்[க்*]குக்குடுத்து[7] செம்பொன் இருபதின் கழ[ஞ்*]சு [|*] [இ]த[ன்*] பொலி-

6 யூ[ட்*]டு நிசதி உரிய் நெய் அ[ட்*]டுவொமாநொம் ஸ[பை]யொம் [|*]

7 [இ]க்நெய் மு[ட்*][டின] பொது[ம்] ஐ[ங்]கழஞ்சு [பொ]ன் த[ண்]ட[ப்*]படு-வொமா-

8 நொம் [|*] இ[த்*]தண்ட[ப்*]ப[ட்*]டும் நெய் மு[ட்*]டாதெ அ[ட்*]டுவொமாநொம் ஸபைஹயெ[ா]ம் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! The great queen of Vâṇavidyâdhara-Vâṇarâya,— born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,— gave to the members of the assembly of Tiruvallam twenty *kaḻañju* of pure gold for (*maintaining*) a perpetual lamp before Tîkkâli-Perumâṇaḍigaḷ, (*the god of*) the southern temple (*Teṉṟaḷi*).

(L. 5.) (*As*) interest on this, we, the assembly, shall have to supply (one) *uri* of ghee per day. Whenever (*we*) fail (*to supply*) this ghee, we shall have to pay a fine of five *kaḻañju* of gold. Though fined thus, we, the assembly, shall (*continue*) to supply the ghee without fail.

No. 47.—On the west wall of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription and No. 48 are written continuously, the first few words of No. 48 occupying the end of line 4 of No. 47. At the beginning of No. 47 it is stated that both inscriptions are copies of earlier stone inscriptions, and that these copies were made when the central shrine of the temple was pulled down. This is the reason why the alphabets of Nos. 47 and 48 are more developed than that of No. 46, though No. 46 records a grant by a queen of the same king as Nos. 47 and 48. In No. 47 she bears the title Vâṇamahâdêvî, *i.e.* 'the great queen of the Bâṇa (king).' As the queen mentioned in No. 46, she is stated to have been the consort of the Bâṇa king Vâṇavidyâdhara. She was the daughter of Pratipati-Araiyar, the son of Śivamahârâja-Perumâṇaḍigaḷ, who had the surnames Śrînâtha and Kokuṇi.[8] This word is a variant or a corruption of

[1] *Ep. Ind.* Vol. III. p. 75.

[2] See the introductory remarks to Nos. 43 and 47.

[3] Read யாபிவந்தித.

[4] Read பிஸ and ஹாரீக்ருத.

[5] Read த்பவவாணவித்யாதர.

[6] Read தீக்காலி.

[7] Read குடுத்த.

[8] In No. 48, text line 2, this word appears as *Goguṇidha*[*r*]*ma*, evidently a misreading of the copyist for *Koṅguṇivarman*.

Konguṇi, the title of the Western Gaṅga kings,[1] and the name Pratipati is a corruption or, more probably, a misreading of the copyist for Prithvîpati. Hence I would identify Pratipati, the son of Śivamahârâja, with the Western Gaṅga king Prithivîpati I., who was the son of Śivamâra[2] and the contemporary of the Râshṭrakûṭa king Amôghavarsha I.[3] and of the Gaṅga-Pallava king Vijaya-Nripatuṅgavikramavarman.[4] The name of the residence of Śivamahârâja was Kuṇilapura according to No. 47, and Nipuṇilapura according to No. 48. Both forms of the word are clearly misreadings of the engraver for Kuvaḷâlapura, the modern Kôlâr, which was the traditional capital of the Gaṅga family.[5]

The Udayêndiram plates of Vikramâditya II. mention a Bâṇa chief named Bâṇavidyâdhara. This person must be distinct from the Vâṇavidyâdhara of the subjoined inscription, because he stood two generations before Vikramâditya I., the contemporary of Vijaya-Nandivikramavarman[6] and consequently of Amôghavarsha I.,[7] while Vâṇavidyâdhara was the son-in-law of Prithivîpati I., another contemporary of Amôghavarsha I. An inscription at Gûlgânpode opens with a Sanskrit verse which attributes to the Bâṇa king Vikramâditya-Jayamêru the surname of Bâṇavidyâdhara.[8] Dr. Fleet[9] proposes to identify this Vikramâditya with the Vikramâditya I. of the Udayêndiram plates and with the Vâṇavidyâdhara of the subjoined inscription. This identification would suit the fact that Vâṇavidyâdhara's queen was the daughter of Prithivîpati I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீவிமானம் இ[டி]த்துவதற்[கு] மு[ன்]புள்ள [சி]லாலெகைப்படிய்
[||*] [10] ஸகலஜக[த்*][த்ர]யாபிவ[ந்தி]தஸுராஸுரா[தீ]ஸ்வர பரமேஸ்வர ப்ரதிஹாரீக-
ம்ஹாவலிகுலொ[த்*][த]ரவாணவித்யாத[ர*]ராயரான [11] வாணராயர் மஹாதெவி-
யார் [12] கொங்க[ணி]யம[ஹ*]மஹாராஜ[ங்க][ணி]ப்ருதிவீ-

2 பரமேஸ்வரரான ஸ்ரீ(ஸ்ரீ)நாயஸ்ரீஸிவமஹாராஜப்பெருமானடிகள் [13] மகனா[ர்] ப்ருதி-
வதிஅரை[ய]ர் ம[கள]ார் வாணமஹாதெவியார் திகாலிப்பெருமானடிகளுக்கு
கொடாவிளக்கு ஒன்றினுக்கு இத்திகாலிவல்லத்து [14] ஸபையார்க்குக்குடுத்த செ-

3 ம்பொன் இருபதின் கழ[ஞ்]சு [|*] இப்பொன்னுக்குப்பொலியூட்டு நிசதம் உரிய்
நெய் ஒருவிளக்கு அட்டுவொமானெம் ஸபையொம் [|*] இன்னெய் [15] சந்த்ராதி-
த்தவற் முட்டாமை அட்டுவொமானெம் [|*] முட்டில் மஹேஸ்வரரெ நிசதி
[16] ஐஞ்கழஞ்சு பொன் மன்றவொட்டிக்குடுத்தொம் [|*]

4 இத்தண்டப்பட்டும் நெய் மூட்டாமை அட்டுவொமானொம் ஸபையொம் [|*] இ-
தன்றென்றொம் கெங்கையிடைக்குமரியிடைச்செய்தார் செ[ய்*]த பாவங்கொ-
ள்வார் [|*] இதர்மம் மஹேஸ்வரரக்ஷை [|*] இதர்[ம*]ம் ரக்ஷித்தாரடி-
யென் முடி மெலன ||உ

---

[1] See *Ep. Ind.* Vol. III. p. 164, note 3.

[2] This name is perhaps a corruption of Śivamârâja, the Tamil form of Śivamahârâja.

[3] Above, Vol. II. p. 380 f.

[4] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 182.

[5] See above, Vol. II. p. 380, note 7, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 200, note 1.

[6] See page 90 above.

[7] See page 92 above.

[8] *Ind. Ant.* Vol. X. p. 39, No. II.

[9] I am again quoting from a manuscript which he has kindly sent to me; see above, p. 92, note 8.

[10] Read யாபிவந்தித.

[11] Read ப்ரதிஹாரீக்ருதமஹாவலி.

[12] Read கொங்குணி.

[13] Read ஸ்ரீமஹீவ.

[14] Read திக்காலி.

[15] Read சந்த்ராதித்ய.

[16] Read ஐஞ்.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*The following is*) a copy of a stone inscription which existed before the sacred *vimâna* (*i.e.* the central shrine) had been pulled down.

Vâṇamahâdêvî,—the daughter of Pratipati-Araiyar, the son of Ko[ṅg]u[ṇ]i, the righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Kuṇilapura,[1] *alias* Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja-Perumâṇaḍigaḷ, (*and*) the great queen of Vâṇavidyâdha[ra]râya, *alias* Vâṇarâya, born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds,—gave to the members of the assembly of this Tîkkâli-Vallam twenty *kaḻañju* of pure gold for (*maintaining*) one perpetual lamp before (*the god*) Tîkkâli-Perumâṇaḍigaḷ.

(L. 3.) (*As*) interest on this gold, we, the assembly, shall have to supply (one) *uri* of ghee per day for one lamp. This ghee we shall have to supply without fail as long as the moon and the sun exist. If (*we*) fail (*to do so*), we agree that all the *Mâhêśvaras* (among us) shall pay as fine five *kaḻañju* of gold per day. Though fined thus, we, the assembly, shall (*continue*) to supply the ghee without fail. Those of us, who say that this is not (*so*), shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 4.) "This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The feet of those who protect this charity, (*shall be*) on my head."

No. 48.—ON THE WEST WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

As stated in the introductory remarks to No. 47, the subjoined inscription was copied from an earlier stone inscription when the central shrine of the temple was pulled down. It records the gift of a lamp by the same queen as No. 47, who was the consort of the Bâṇa king Vâṇavidyâdhara and the daughter of Pratipati-Araiyar (*i.e.* the Western Gaṅga king Pṛithivîpati I.), the son of Śivamahârâja. From the subjoined inscription we learn that her actual name was Kundavvai.[2]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீ [||*] ஸகூஜ்ம[ந்*]த்ரயாதிவ-[3]

2 விதஸ்மாரஸ்மாரயீஶவாரமேஶ்வாரவரதிஹாரிகதேஹாவலிகுலமொ[த்*]ஹவவாணவித்யாரய-
[ா*]ராஜாரான[4] வாணராயா[5] [6]மொரம்கணியமேமே[ம்*]வாரமேயமேமே[ம்*]தேஹாராஜ-
ஶிவமணிஉவமாரவாரமேஶ்வாரரான [7]ஶ்ரீநாரயஶ்ரீ(வி)தேநஶிவதேஹாராஜப்பெருமானடிகள்
மகனார்[8] ப்ருதிவதிஅரையர் மகளார் குநூவ்[வ*]வ-

3 யாரான வாணதேஹாதெவியார் பகூல்த்திகாலிவல்லத்து[9] ஸபெஹெயொம் நால்ப்பதின்
கழஞ்சு செம்பொன் கொண்டு திருத்திகாலிப்பெருமானடிகளு[க்கு] நிசதம் உரிய்
நறுநெய்யும் கால்கூற்ப்பூரமுமி(இ)ட்டு ஒருநொந்தாவிளக்கு யந்த்ராதித்கவல்[10] எரிப்பொ-
மானொம் ஸபெஹெயொம் [|*]

---

[1] This is a mistake of the copyist for Kuvaḷâlapura; see p. 99 above.

[2] On three Chôḷa queens of the same name see *Ep. Ind.* Vol. V. p. 105, note 5.

[3] Read யாவத்வித்த.

[4] Read ஹாரீக்ருததேஹாவலி.

[5] Read ராயர்.

[6] Read கொங்கணிவர்ம.

[7] Read ஶ்ரீநாயஶ்ரீதேவ.

[8] Here and in எரிப்பொமானொம் (l. 3) the syllable னு is expressed by two separate symbols; compare above, p. 90 and note 5.

[9] Read திக்காலி.

[10] Read தித்து.

4 இஃஃ[கு*]முட்டின பொழுது வநூரெஹஸ்வாரெய் கிசதி ஐ[ங்]கழஞ்சு பொன் யஃஃ[ண்ட*]ஸநத்தெய் மன்ற ஓட்டிகுடுத்தோம் ஸபெஹெயோம் [|*] இ[த்*]தணுப்பட்டுமித்திருவிளக்கு முட்டாமெ எரிப்பொமாகொமிதற்கன்றென்றூர் கெங்கெமயிடெகுமரியிடெடச்செய்தார் செய்த பாவங்கொள்வொ[மா*]கொ-
5 ம் [|*] இஃஃ[கு*]ம் வநூரெஹஸ்வாராக்ஷ [|*] இஃஃ[கு*]ம் ரக்ஷித்தாரடியென் முடி மெலன ||உ இக்கற்பூரவிளக்கும் நொ[ந]ாவிளக்குமிவ்விரண்டுக்குமாக ஊர் மஞ்சிக்கமிறை இழிச்சி வைத்த நிலம் பாற்குட்டை நி[1] சா குழியும் பழவெரிகீழ்[2] எ[ா]உய குழியும் நொண்டுகொள்ளி உ நிலமும் கு-
6 டுத்தோம் ஸபெஹெயோம் ||உ இவ்விரண்டு விளக்கினுக்கும் வைத்த ஃ௺[3]தெவவாதபோதவில எண்ணெய்விளக்கெரிவதாக வைத்தோம் ஸபெஹெயோம் [||*]

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! We, the assembly of Tîkkâli-Vallam, have received forty *kalañju* of pure gold from Kundavv[ai]yâr, *alias* Vâṇamahâdêvî,— the daughter of Pratipati-Araiyar, the son of [K]o[ṅ]gu[ṇ]i[va]rman, the very righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Nipuṇilapura,[4] *alias* Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja-Perumâṇaḍigaḷ, (*and the queen of*) Vâṇavidyâdha[ra]râja, *alias* Vâṇarâya, born from the family of Mahâbali, who had been made door-keeper by the lord of gods and demons, Paramêśvara (Śiva), who is worshipped in all the three worlds.

(L. 3.) (*In return*), we, the assembly, shall have to burn, as long as the moon and the sun exist, one perpetual lamp before (*the god*) Tiruttîkkâli-Perumâṇaḍigaḷ, supplying daily (one) *uri* of fresh ghee and a quarter of camphor.

(L. 4.) We, the assembly, have agreed that, whenever (*they*) fail in this charity, all the *Mâhêśvaras* (among us) shall pay into court a fine of five *kalañju* of gold per day. Though fined thus, we shall have to burn this sacred lamp without fail. Those among us, who say that this (*charity*) is not (*existing*), shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 5.) "This charity (*is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*. The feet of those who protect this charity, (*shall be*) on my head."

We, the assembly, gave (*the following*) land in the environs[5] of the village, which (*the queen*) had granted, free of taxes, for this camphor lamp and the perpetual lamp[6]:— (one) *nilam*[7] and 400 *kuḻi* (called) *Pâṟkuṭṭai*, 720 *kuḻi* below the old tank (*Paḻavêri*), and 2 *nilam* (called) *Nonḍukoḷḷi*.

(L. 6.) As the land granted for these two lamps had become torn up by the weather,[8] we, the assembly, assigned only an oil lamp for burning.

No. 49.—On the south wall of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription belongs to the 7th year of the reign of Râjarâja-Kêsarivarman, *i.e.* of the Chôḷa king Râjarâja I. It contains a date which admits of astronomical

---

[1] This is the abbreviation for நிலம்; see above, p. 97, note 3.

[2] Read கீழ்.

[3] Read தெவவாத.

[4] This is a mistake of the copyist for Kuvaḷâlapura; see p. 99 above.

[5] See above, p. 97, note 5.

[6] In line 3 of the text only one lamp is spoken of, to which both ghee and camphor had to be supplied.

[7] See above, p. 97, note 6.

[8] Literally, 'dug up by god.'

calculation, and which has been repeatedly discussed since its discovery in 1890.[1] Professor Kielhorn has shown that it corresponds to the 26th September A.D. 991.[2]

The inscription records a visit to the temple by a certain Madurântakan-Kaṇḍarâdittaṉâr, who caused one thousand jars of water to be poured over the god. When he had finished his worship, he observed that the offerings in the temple had been reduced to a minimum and that the temple lamps were only feebly burning. He called for the authorities of the temple and of the village and asked them for a detailed statement of the temple revenue and expenditure.

Here unfortunately the inscription is built in. But from the preserved portion it is evident that Madurântakan-Kaṇḍarâdittaṉâr, *i.e.* Gaṇḍarâditya, the son of Madhurântaka, must have been a person of high standing and influence. He cannot be identical with the Chôla king Gaṇḍarâdityavarman, because the latter had died before the reign of Arimjaya, the grandfather of Râjarâja I.[3] Perhaps he was an (otherwise unknown) son of Madhurântaka, the son of Gaṇḍarâdityavarman and immediate predecessor of Râjarâja I.[4]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி[5] ஸ்ரீ [||*] கொ ராஜராஜகேஸரிவர்ம்மற்க்கு[6] யா[ண்]டு எ ஆவது படுவூர்-
க[்]காட்டத்து[7] [மீ]யாறுநாட்டு [8] திககாலிவலலததுத்திருத்திக்காலி[8] ஆழ்வாரை
இவ்வாட்டை அய்ப்பசித்-
2 திங்கள் [9] வெளணாஸியும் இரெவதியும் பெற்ற விஷுவில்[10] ஸொமக்ரஹணத்தின்று
மதுராந்தகன் கண்டராதித்தனார் ஆழ்வாரை ஸஹஸ்ரக[லெ]சமாட்டுவிக்க வ-
3 ந்து திருவடி தொழுது நிற்க ஆழ்வார்க்-
4 குக்காட்டுகின்ற திருவமுர்தும் இருநாழிய[ரி]-
5 சித்திருவமுர்தாய்க்குறியமுர்துநெய்அமுர்-
6 து(ம்)ஙயிரமுர்தும் இன்றியெய் நொந்தா-
7 விளக்கும் ஆலஸ்யமாயிருக்கக்கண்டு இத்தி-
8 [ரு]க்கொயில் சிவப்ராஹ்மணரையும் [11] திகாலிவல்-
9 லத்து ஸபையாரையும் அழைத்து இத்[தெ][வ*]-
10 ருடைய ஆயமும் வ்யயமும் திருவா[ணை]கு(ம்)திரு[வொ*]-
11 லைகும் உரிய வண்ணஞ்சொல்லுகவென்று வின[வ சிவ*]-
12 ப்ராஹ்மணரும் [11] திக்காலிவல்லத்து ஸபையாரும் சொல் . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 7th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman,—on the day of an eclipse of the moon at the equinox which corresponded to (the day of) *Rêvatî* and to the full-moon *tithi* of the month of *Aippaśi* in this very year,—Madurântakan-Kaṇḍarâdittaṉâr came in order to have one thousand jars of water poured over (*the god*) Tiruttîkkâli-Âḻvâr at Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, and worshipped the holy feet (*of the god*).

---

[1] Above, Vol. I. p. 169; *Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 70 ff. and Vol. XXIII. p. 297.

[2] *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 66 f.

[3] See line 50 of the large Leyden grant.

[4] See above, Vol. I. p. 112, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 331.

[5] The words ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கொ ராஜ are written on an erasure.

[6] Read வர்ம்மர்க்கு.

[7] Read க்கொட்டத்து.

[8] Read தீக்காலி.

[9] Read வௌணமி.

[10] Read விஷுவத்தில்.

[11] Read தீக்காலி.

(L. 3.) While (*he*) stood (*in the temple*), (*he*) observed that the offerings presented to the Âḻvâr were reduced to two *nâḻi* of rice, that the offerings of vegetables, the offerings of ghee and the offerings of curds had ceased, and that the perpetual lamps were neglected.

(L. 7.) (*He*) called for the *Śiva-Brâhmaṇas* of this sacred temple and the members of the assembly of Tîkkâli-Vallam and asked :— "State the revenue and expenditure of this temple, in accordance with the royal order and the royal letter."

(L. 11.) The [*Śiva-*]*Brâhmaṇas* and the members of the assembly of Tîkkâli-Vallam . . . .

No. 50.—On the west wall of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription is dated in the same year of the reign of Râjarâja I. as No. 49. It records that a Brâhmaṇa set up an image of the goddess and granted a lamp to the temple. He also purchased 1,700 *kuḻi* of land from the inhabitants of the village of Mandiram in Tûñâḍu and made it over to the temple authorities, who had to feed the lamp and to supply offerings from the produce of the land.

Tûñâḍu, to which Mandiram belonged, was the name of the country round Mêlpâḍi.[1] Mandiram had the surname Jayamêru-Śrîkaraṇamaṅgalam (ll. 2 and 15 f.), which seems to be derived from Jayamêru, one of the surnames of the Bâṇa king Vikramâditya I.[2]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [|*] கொ ராஜராஜகெஸரிவந்ம[ர்*]க்கியாண்டு எழாவது தூளு-
2 ட்டு மந்திரமாகிய ஜயமெருஸ்ரீகரணமங்கலத்து ஸபையொம் [|*] படு-
3 வூர்க்கொட்டத்துக்காடொநாட்டு நாராயணசதுர்வெ[ர்*]திமங்கலத்து ஶிவப்ரா-
4 ஹ்மணன் விக்ரமாதித்தநாகிய [3]கிதிரொத[ர்*]ரண்வ்ரஹ்மாயிராஜர் திருத்தியக்காலி[4] ஆள்வார்
5 கூத்தப்பெருமானடிகளுக்கு உமாபடாரகியெ[5] எழுந்தருளுவித்து வெ-
6 த்த நொந்தாவிளக்கொன்றிநுக்குநாட்டிருவமுதொன்றினுக்கு[ம்*] வெ[வ]-
7 ய்த்த நிலமாவது [|*] [6]எங்களூர்க்கருங்காலி எரி [7]கிழ்த்தும்பினின்று கவொ-
8 யவெடவெ பொன வாய்க்காலுக்கு மெற்கு [|*] தென்பாற்கெல்லை தூம்-
9 [பி]னின்று மெற்கு நொக்கிப்பொன குசவன் பட்டிக்குப்பா[ய்*]ந வாய்க்காலு-
10 க்கு வடக்கும் [|*] மெல்பாற்கெல்லை விற்பார்கள் நிலத்துக்கு கிழக்கும் [|*] வட-
11 பாற்கெல்லை விற்பார்கள் நிலத்துக்கு தெற்கும் [|*] இந்நாற்பாலெல்லை-
12 க்கு [8]நடுவுண்ணிலமொழிவின்றி ஆயிரத்தெழுநூறு குழிக்கும் [கீ]ர்த்திமா[ர்*]த்-
13 தாண்வ்ரஹ்மாயிராஜரி பக்கலின்நிலத்தால் வந விலைத்ரவ்யமும் இறை-
14 த்ரவ்யமும்மறக்கொண்டு எப்[பெ]ர்ப்பட்ட இறையும் இழித்தி இறை-
15 யிலியாக விற்றுக்குடுத்தொம் முற்சொல்லப்பட்ட மந்திரமா[கி]ய ஜயமெ-
16 ருஸ்ரீகரணமங்கலத்து ஸபையொம் [|*] இ[ப்*]ஸ்ரீ காஸவித்து [இ]ந்த-
17 நாவிளக்குந்திருவமுதும் [9]வந்த்ராதித்தவல் செய்வொமானொம் தி-
18 ருவுண்ணாழிகையுடைய ஶிவப்ராஹ்மணரொம் ||

[1] See p. 22 above.
[2] See p. 99 above.
[3] Read கீதி-ஜ.
[4] Read தீக்காலி.
[5] Read படா.
[6] Read எங்களூர்.
[7] Read கீழ்.
[8] Read வுண்ணில.
[9] Read வந்த்ராதித்த.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the seventh year (*of the reign*) of king Râjarâja-Kêsarivarman. (*The writing of*) us, the assembly of Mandiram, *alias* Jayamêru-Śrîkaraṇamaṅgalam, in Tûñâḍu.

(L. 2.) Vikramâdittaṉ, *alias* Kîrtimârtâṇḍa-Brahmâdhirâjar, a *Śiva-Brâhmaṇa* of Naratuṅga-chaturvêdimaṅgalam in Kârai-nâḍu,[1] (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, set up (*an image of*) Umâ-Bhaṭṭârakî and gave one perpetual lamp to Kûtta-Perumâṉaḍigal,[2] the god (Âḻvâr) of Tiruttîkkâli.

(L. 6.) For (*maintaining this lamp*) and for (*supplying*) offerings once a day, (*he*) gave the following land:—

(L. 7.) (*The eastern boundary is*) to the west of a channel which flows close to the bank from the sluice below the *Karuṅgâli* tank in our village. The southern boundary (*is*) to the north of a channel which flows to the west from the sluice (*and*) irrigates the *Kuśavaṉ-paṭṭi*.[3] The western boundary (*is*) to the east of the land of those who sold (*the land to the donor*). The northern boundary (*is*) to the south of the land of the same persons.

(L. 11.) Having received from Kîrtimârtâṇḍa-Brahmâdhirâjar the whole purchase-money and tax-money due for the land enclosed within these four boundaries, which, not excluding the cultivated land,[4] (*measures*) one thousand and seven hundred *kuḻi*, and having remitted all kinds of taxes,— we, the assembly of the above-mentioned Mandiram, *alias* Jayamêru-Śrîkaraṇamaṅgalam, sold (*this land*) free of taxes.

(L. 16.) While enjoying this land, we, the *Śiva-Brâhmaṇas* in charge of the store-room of the temple,[5] shall have to supply this perpetual lamp and the offerings as long as the moon and the sun exist.

No. 51.—ON THE NORTH WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

This inscription is dated in the 16th year of the reign of the Chôḷa king Râjarâja I. (l. 2) and records that the citizens of Vâṇapuram (ll. 2 and 6), *i.e.* Tiruvallam,[6] sold 700 *kuḻi* of land to Śaṁkaradêva, the son of Tiruvaiyaṉ (ll. 5 and 6), who granted it to the temple of Tiruvaiya-Îśvara (l. 6). This temple was situated on the south of the Bilvanâthêśvara temple and was evidently named after Tiruvaiyaṉ, the father of the donor. Tiruvaiyaṉ seems to have claimed descent from the Western Gaṅga kings. For, to his name are prefixed the name and the epithets of Śivamahârâja (l. 4 f.), as we have found them in Nos. 47 and 48. As these epithets are spelt with almost exactly the same mistakes as in No. 48,[7] I believe that the donor copied them from that very inscription, which he found engraved on the temple.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் போலப்பெருநிலச்செல்வியும் தன[க்*]கெ உரிமை புண்டமை[8] மன[க்*]கொள் [9]காந்தளூர்சாலை கலமறுத்[த]ருளி வெங்கைநாடுங்க[க*]பாடி-[யு]ம் தடிவழி[யும்*] [நுள][ம்ப*]ப[ா]டியும் கு[டம]லைநாடுங்கொல்லமுங்கலிங்கமு-[ம்*] திண்டிறல் வென்றி தண்-

---

[1] See p. 95 above. [2] *I.e.* 'the dancing god' (Naṭarâja).

[3] *I.e.* 'the potter's *paṭṭi*'; on *paṭṭi* see above, Vol. II. p. 359, note 12.

[4] See above, p. 26, note 2. [5] See above, p. 94 and note 5. [6] See p. 91 above.

[7] *Viz.* மொமஹாணியஶ்ஶ and மொமஹாணியந்ர for கொமஹாணிவஶ்ஶ, நிவாணிவாா for கவலஊாவாா, and ஸ்ரீகாாய for ஸ்ரீகாய.

[8] Read பூண்டமை. [9] Read ளூர்.

2 டால் கொண்ட தணெழில் வளரொளி செழியரை தேசு கொண்ட கோ ர[ா*]ஜ-ர[ா*]ஜராஜகேசரிபன்ம[ர்*]க்கியாண்டு ௰௬ ஆவது [1]படுவூர்கொட்டத்து கரைவழி தன் கூற்று வாணபுரத்தூரொமெங்கள் உர்[2] மஞ்[சிக்]கமா[ண*] பூமி பொ[ளி]-க்காவதி மெலைச்செறுவுமித[ன்] மெலை குண்டிரண்டுமிதந் கிழ் -[3]

3 [4][ப]ா[ட்]கெல்லை பொளிகாவதி பள்ளசெறுவிற்குந்திருதிக்காலி[5] பெருமா[ன் [6]ஸ்ரீ]ப-லபொகம் அரைகால்முக்காலுக்கு [ெ]மக்கு[7] [|*] தெந்பாற்கெல்லை அரைகால்முக்கால் குண்டுகளுக்கு கரு[ம][ா*]க் கு[ண்]டுகளு[க்*]கு வட[க்*]குமிதன் மெல்பாற்கெல்லை மெற்பட்டியான சீபலிப[ட்*]டி[க்*]கு கிழ[க்*]கும் [|*] வடபா[ற்*]கெல்லை இ-[வ்*]வூ-

4 ர் மாதெவபொகமுகால்செறு[வி]ற்கும் கு[ட்*]டை கிழ்[8] [ெ]சறுவிற்கு தெற்கும் [|*] ஆக [நா]ற்பாலெல்லையுள் நடுவுப[ட்*]ட நிலம் ப[தின]றுசா[ண்] கொ-லால் புள்ளி எழுநூறு குழி நிலமும் [9]மொமமணி[ய]நவாரயெநரா ஹாராஜ-நிவமணிஜவல்லாவாமெஸ்வாஸ்ரீநாயஸ்ரீதேஸி-[10]

5 வஹாரா[ஜ]திருவையந் சங்கரதெவற்கு [இ]ந்[நி]லம் விற்று விலை[ஸ்ரா][ா*]வணை செய்து குடுத்தொ[ம் |*] [11]நெநிலத்த[ா*]ல் வந்த க்ரயத்திரப்பியமு[ம்*] இறை-திரப்பிய(ம்)[மு]மிவர் பகலறக்கொண்டு [இ]றையிழி[த்*]தி [வி]ற்று விலைஸ்ரா-வணை செய்த[12] குடுத்தொமப்-

6 பூ[மி தி]ரு[வ]ல்லத்து [தி]ருத்[தி]க்கா[வி][13] பொள்[14] கொயிலிக் தெக்கில்[15] [திரு]-வையயசுர[த்து]க்கு அற்சநாபொகமாக [தி]ருவையநார் மகள்[16] சங்கர[தெ]வநு-[க்*]கு விற்று விலை[ஸ்ரா]ாவ[ணை] செய்து குடுத்தொமுற்சொ[ல்*]லப்பட்ட வா-[ண]புரத்துரொம்[17] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 16th year (*of the reign*) of king Râjarâja-Râjakêsarivarman, who, (*in his*) tender youth, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kâṇḍaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Taḍi-vaḻi, Nuḷamba-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam and Kaliṅgam,— deprived the Śeḻiyas, whose lustre had been growing, of (*their*) splendour,— we, the citizens of Vâṇapuram, (*a city*) in its own subdivision[18] of Karaivaḻi, (*a division*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, sold and gave by a deed of sale[19] the following land in the environs[20] of our city to Śaṁkaradêva, (*the son of*) [K]o[ṅ]guṇi[va]rman, the very righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Nipuṇila-pura,[21] Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja-Tiruvaiyaṉ:— The upper field of Poḷik-kâvadi and two pieces above this. The eastern boundary of this (*land is*) to the west of the

[1] Read படுவூர்.
[2] Read ஊர்.
[3] Read கீழ்.
[4] Read பாற்.
[5] Read திக்காலி.
[6] Read ஸ்ரீபலி.
[7] Read மெற்கு.
[8] Read கீழ்.
[9] Read கொ மணிவஜெவாரயெஜெஹாராஜ.
[10] Read ஸ்ரீநாதஸ்ரீஷிவஹாராஜ.
[11] Read இந்நில.
[12] Read செய்து.
[13] Read திக்காலி.
[14] Read பெருமான், as in text line 3 above.
[15] Read தெற்கில்.
[16] Read மகன்.
[17] Read துரொம்.
[18] See above, p. 3, note 7.
[19] *Vilai-srâvaṇai* is the same as *vilaiy-âvaṇam* in No. 10, text line 2, and No. 33, text line 19.
[20] See above, p. 101, note 5.
[21] This is a mistake for Kuvaḷâlapura; see p. 99 above.

lower field of Polikkâvadi and of (the field called) *Araikkâlmukkâl*,[1] (the produce of) which is used for the offerings of (*the god*) Tirutîkkâli-Perumâṉ. The southern boundary (*is*) to the north of pieces of the *Araikkâlmukkâl* (field) and of pieces (*of the field*) of the blacksmith (*Karumâṉ*). Its western boundary (*is*) to the east of the *Śrîbali-paṭṭi*[2] in the west. The northern boundary (*is*) to the south of the *Mukkâl* field enjoyed by (*the temple of*) Mahâdêva in this city, and of the field below the pond. The land enclosed within these four boundaries is estimated at seven hundred *kuḻi* by the rod of sixteen spans.[3]

(L. 5.) Having received from him the whole of the purchase-money and tax-money due for this land, we sold (*it*) free of taxes and gave a deed of sale. We, the above-mentioned citizens of Vâṇapuram, sold and gave by a deed of sale that land to Śaṁkaradêva, the son of Tiruvaiyaṉ, for (*providing*) the expenses of the worship to (*the temple of*) Tiruvaiya-Îśvara on the south of the temple of Tiruttikkâli-Perumâṉ at Tiruvallam.

No. 52.—On the west and south walls of the Bilvanathesvara shrine.

This inscription is dated in the 20th year of the reign of the Chôḻa king Râjarâja I. and records the gift of a lamp by Naṉṉamaraiyar or Naṉṉamaṉ,[4] the son of Tukkarai. The donor belonged to the Vaidumba family and ruled over Iṅgallûr-nâḍu,[5] a district of Mahârâjapâḍi.

The seven thousand (villages) of Mârâjavâḍi, the chief town of which seems to have been Vallûru, are mentioned in an inscription of Râjâdhirâja at Minḍigal in the Kôlâr district (No. 279 of 1895); Mârâyapâḍi occurs in an inscription of Pârthivêndravarman at Takkôlam in the North Arcot district (No. 14 of 1897); and a copper-plate inscription of Kṛishṇarâya of Vijayanagara mentions some villages of the Mârjavâḍa-râjya, which are in the modern Cuddapah district.[6] Consequently, Vallûru has to be identified with the present village of Vallûru in the same district.[7] The Vaidumba king was defeated by the Chôḻa kings Parântaka I.[8] and Vîrarâjêndra I.;[9] and Vinayamahâdêvî, the mother of the Eastern Gaṅga king Vajrahasta III., belonged to the Vaidumba family.[10]

Text.

1 ஸ்வ[ஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] திருமகள் போலப்பெருநிலச்செல்[வி]யுந்தனக்கெ[11] உ[ரி]மை [பூ]-
ண்டமை ம[னக்]கொள்க்காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுத்தரு[ளி] வெங்கைநாடும் கங்க-
பாடியும் நுளம்பபா[டி]யும் தடிகைபாடியுங்குடமலைநாடு[ங்]கொல்லமுங்க[லி]ங்க-
முமெண்டிசை புகழ் தர [ஈ]ழமண்டலமுந்திண்[டி]றல் வென்றி . . . . .
[ெ]காண்ட[12] த[ன்]னெ[ழி]ல் வளர்[13] ஊ[ழி]யுள்ளெல்லாயாண்[டு] . . . . .

---

[1] *I.e.* 'three quarters of one eighth (of a measure of land).'

[2] *I.e.* 'the land (the produce of) which is used for the offerings of the god.'

[3] Compare p. 17 above.

[4] See below, p. 107, note 5.

[5] There is a village Iggalûr in the Ânekal tâluka of the Bangalore district; see Mr. Rice's *Mysore and Coorg*, Vol. II. p. 39. But, as Dr. Fleet suggests to me, 'Inganur' near Kâḷahasti is a more probable location.

[6] See my *Progress Report* for October 1890 to March 1891, p. 5.

[7] Mr. Sewell's *Lists of Antiquities*, Vol. I. p. 129.

[8] Above, Vol. II. p. 379.

[9] See p. 68 above.

[10] *Ind. Ant.* Vol. XVIII. pp. 164 and 175, and *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 186.

[11] Read வியுந்.

[12] Read வென்றித்தண்டாற்கொண்ட.

[13] Read ஊழியுள்.

[க[1] வி]ளங்கும் யாண்டெ செ[ழி]ஞைத்தெசு கொ[ள் ஸ்ரீ]கொவிராஜ-
ராஜராஜகெஸரிபந்மரான [ஸ்ரீ]ராஜராஜதெ[வ]ற்கு [ய]ாண்டு உ௰ ஆவது [ப]டு-
2 ஆர்க்கொ[ட்]டத்து [2]மியறைநா[ட்*]ட்டு திருவல்லத்து திருதிக்காலி[3] ஆழ்வா[ர்க்*]கு
மஹாராஜபாடி இங்கலூர்நாடு உடைய வைதும்பன் துக்கரை மகன் நன்-
னமறையர் இத்திக்காலி[3] ஆ[ழ்*]வார்க்கு சந்[தி]ர[ா*]தித்தவற் எரிப்பதாக
வைத்த நந்தாவிளக்கு ஒன்றினுக்கு வைத்த சாவா மூவாப்பெராடு ௯௰ [।*] இ[வ்*]-
வ[ா]டு தொண்[ணூ]று இ[வ்*]வாடு தொ[ண்] . . . . . . வ திருஉண்-
ணாழிகை உடையார் கை பிடி இவர் . . . . . . ட விளக்கு நந்தாவிளக்கு
ஒன்று [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 20th year (*of the reign*) of the glorious king Râjarâja-Râjakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjarâjadêva, who, in his life of growing strength, during which,— (*in*) the belief that, as well as the goddess of fortune, the goddess of the great earth had become his wife,— (*he*) was pleased to destroy the ships (*at*) Kândaḷûr-Śâlai and conquered by (*his*) army, which was victorious in great battles, Vêṅgai-nâḍu, Gaṅga-pâḍi, Nuḷamba-pâḍi, Taḍigai-pâḍi, Kuḍamalai-nâḍu, Kollam, Kaliṅgam, and Îḷa-maṇḍalam, (*the conquest of which*) made (*him*) famous (*in*) the eight directions,— deprived the Śeḷiñas of (*their*) splendour at the very moment when [Udagai], which is worshipped everywhere, was (*most*) resplendent;— Naṉṉamaraiyar, the son of Tukkarai, the Vaidumba, who possessed Iṅgallûr-nâḍu, (*a district*) of Mahârâja-pâḍi, gave one perpetual lamp, (*which*) was to burn as long as the moon and the sun exist, to (*the temple of*) Tirutîkkâli-Âḻvâr at Tiruvallam in Mîyaṟai-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam. For (*maintaining this lamp he*) gave 90 full-grown ewes, which must neither die nor grow old.[4] These ninety ewes [5] . . . .

No. 53.—On the north wall of the Mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription consists of 21 lines and is dated in the 3rd year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* Râjêndra-Chôḷadêva (I.). It records that the inhabitants of Vâṇapuram (ll. 9, 16 and 18), *i.e.* Tiruvallam,[6] sold 1,000 *kuḻi* of land to Sômanâtha (ll. 6, 16, 18 and 20), (the son of) Śaṁkaradêva (l. 5 f.), whose name has been already met with in an inscription of Râjarâja I. (No. 51). The same epithets, which precede the name of Śaṁkaradêva's father Tiruvaiyaṉ in No. 51, are here prefixed to the name of Śaṁkaradêva (ll. 2 to 5), with nearly the same mistakes in spelling.[7] A further allusion to Sômanâtha's descent from the Western Gaṅgas is contained in Gaṅgâdêvi-maṇali (l. 11), the name which he bestowed on the land purchased by him. Besides, Śaṁkaradêva and Sômanâtha claim to be connected with the Vaidumba family[8] (l. 5).

I do not consider it worth while to publish the text of the second half of line 17 and of lines 18 to 21, which record that Sômanâtha assigned the land "to the Mahâdêva temple of Tiru [vai] ya-Îśvara, which the members of our family have caused to be built on

[1] Read யாண்டுந்தொழுதகை.

[2] Read மீயறை.

[3] Read திக்காலி.

[4] See above, Vol. II. p. 375, note 3.

[5] The following sentence is damaged. On an adjacent portion of the same wall are three further lines of writing, which seem to be connected with this inscription, as they refer to ninety ewes given by நன்நமன்.

[6] See above, p. 104, note 6.

[7] Compare *ibid.* note 7.

[8] See p. 106 above.

the southern side of the temple of Tiruvallam-uḍaiyâr "[1] (l. 18 f.), *i.e.* of the Bilvanâthêśvara temple, and that he granted 96 sheep for the maintenance of a lamp in the same temple (l. 20 f.). The temple of Tiruvaiya-Îśvara has been already mentioned in No. 51.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெசரிபன்மரான ஸ்ரீராெ[ஜ]ந்த்ர-
2 சொழதெவற்கு யாண்டு ந[ரு]வது கெ[ா]ங்குணி-[2]
3 தவர்மெய நிபுண[ா*]லாபுரபர[மெ]-
4 [ச்வ]ர[ஸ்]ரமெச்வர ஸ்ரீநா[த]ஸ்ரீ[ம]த் சிவ-[3]
5 [ம]ஹ[ா]ராஜவை[டு]ம்ப[ன்] சங்க-
6 ரதெவன் சொமநாதனென் [ஜ]ய[ங்கொ]ண்-
7 ண்[ட]சொழமண்ட[ல]த்துப்படு[வூ]ர்க்-
8 கொட்டத்துப்பெ[ரு]ம்பாணப்பா[டி]க்க-
9 ரைவழி வாணபுரத்து [ஊ]ரார் பக்க[ல்] யான்
10 வி[லை*] கொண்டு இறை இழிச்சி யானுடைய
11 வி[ளை]பூமி கங்காதெவிமணலிக்[கு]க்கிழ்-[4]
12 பா[ற்]கெல்லை தெற்[கு] நொக்கிப்பா[ய்]ந்த ம-
13 ண[லி]க்காலுக்கு மெ[ற்]கு [|*] தென்[ப]ாற்க்கெ-
14 ல்[லை த]ச்சான் [கு]ண்டிலுக்குப்பாய்ந்த க-
15 ண்ணக்காலுக்கு வடக்கும் [|*] மெ[ல்][பாற்கெல்*]லை தச்சர் குண்டி[லி]ற்கொழுக்குத்[து]-
க்குக்கிழக்கும் [|*] வடபாற்கெல்லை [தி]ருவ[ல்]லமுடையார் [5]ஸ்ரீப[லி]ப்பட்டிக்குப்பா-
ய்[ந்த] வாய்[க்]காலு[க்கு*]த்தெற்க்கும் [|*]
16 [இ]ன்னாற்பாலெல்லையுள்ளகப்பட்ட நிலம் உண்[ணி]லமொ[ழிவி]ன்றிப்பதினறுசாண்
கொலாற்க்கு[ழி] ஆயிர[ம்*] இக்கு[ழி*] ஆ[யி][ர*]த்துக்கும் வாணபுரத்[து
ஊ]ரொம் வொரெ[ந]ாதர் பக்கல் [வி]லை த்ர-
17 வ்யமிறை த்ரவ்யமு[ம்] ஆவணக்களத்தெய் அறக்கொண்டு விற்று விலைஸ்ராவணை
[ஸ]ர்வ[-]வபரியாரமாகச்செய்து குடுத்தொம் [|*] . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḻadêva, — I, Sômanâtha, (*the son of*) Ko[ṅg]uṇi-[varman], the very righteous *Mahârâja*, the supreme lord of Nipuṇilapura,[6] Śrînâtha, the glorious Śivamahârâja, the Vaidumba Śaṁkaradêva, purchased from the citizens of Vâṇapuram in Karaivaḻi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a division*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, the cultivated land (*called*) Gaṅgâdêvimaṇali, which I possess free of taxes.

(L. 11.) The eastern boundary of (*this land is*) to the west of the *Maṇalikkâl* (channel), which flows to the south; the southern boundary (*is*) to the north of the *Kaṇṇakkâl* (channel), which flows to the piece (*of land*) of the carpenter; the western boundary (*is*) to the east of the *Koḻukkuttu* (?) in the piece (*of land*) of the carpenters; and the northern boundary (*is*)

---

[1] தி[ருவல்]ல[மு]டைய[ார்] கொயிலின் தென்பக்க[த்து] எ[ங்]கள் அன்னுவயத்தார் எடுப்பி(ய்)த்த திரு[வை*][ய]யமொஸ்வரத்து மஹா[ர*]தெவர்க்கு.

[2] Read கொங்குணிவர்மதர்மமஹாராஜ.

[3] Read ஸ்ரீநாதஸ்ரீமச்சிவ.

[4] Read கிழ்.

[5] Read ஸ்ரீ.

[6] This is a mistake for Kuvaḷâlapura; see p. 99 above.

to the south of a channel which flows to the *Śrîbalipaṭṭi*[1] of (*the god*) Tiruvallam-uḍaiyâr.

(L. 16.) We, the citizens of Vâṇapuram, sold and gave by a deed of sale, with all exemptions, the land enclosed within these four boundaries, (*which measures*), not excluding the cultivated land,[2] one thousand *kuḻi* by the rod of sixteen spans, having received from Sômanâtha the whole of the purchase-money and the tax-money, (*due*) for these one thousand *kuḻi*, at the very place of the sale . . . .

No. 54.—On the north wall of the Nakulesvara shrine in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is dated in the 4th year of the reign of Râjêndra-Chôḷa I. Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ (l. 4 f.), an officer of his who is known from several other inscriptions,[3] had built a shrine which he called Râjarâjêśvara[4] (l. 11 f. and l. 16 f.), and which is apparently identical with the shrine on which the inscription is engraved. For maintaining two lamps in this shrine, he purchased for 50 *kâśu* from the inhabitants of Tiruvallam a piece of land which measured 2,000 *kuḻi*, and which received the name Araiśûr-vâḍagai (l. 15 f.) with an allusion to his native village of Araiśûr (l. 3 f.).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெசரி[வ]ந்மரான[5] ஸ்ரீரா[ஜெ]ந்த்ரசொழதெ[வ]ர்க்கு யா-
ண்டு ௪ ஆவது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப்படுவூர்கெ[ா*]-
2 ட்டத்து [மீ]யாறுநாட்டுதீகாலிவல்லது ஸபெஹயொக்[கை]கய்யெழுத்து [|*] உடை-
(ட)யார் [6]ஸிராஜெந்த்ரசொலதெவர்[7] பெருங்காது [8]திக[வி]கொடவளநாட்டு-
3 [ப்]பாம்பு[ணி]க்கூற்றத்து அ-
4 [ை*]ரசூருடையான் ஈராயிர-
5 வந் பல்லவயனாக உ-
6 [த்]மசொழப்பல்ல[வ]-
7 [ை*]ரயன் கைய்யால் யாங்க-
8 ள் கொ[ண்]டு கடவ அன்[று*]டு[9] நற்கா[ர]-
9 [சு] ருயி [|*] இக்காசு[10] ஐய்ம்பதும் கொ-
10 ண்டு எங்களூர் திருவல்லமுடையா[ர்*]
11 கொயிலில் இவரொடுப்பித்த ராஜரா-
12 [11]ஜிஸ்வர[மு]டையார் வஜெணஸ-
13 ரதெவர்க்கு விற்றுக்குடுத்த நிலவிலை-[12]
14 யாவணமாவது [|*] இ[வ்*]வூரொங்கள் ஒ-
15 மல்பிடாகை அரைசூர்வாடகை-
16 கயில் நாங்கள் ராஜராஜஸ்வ-
17 [ர]முடையார்க்கு திருநந்தாவிளக்கி-

[1] See above, p. 106, note 2. [2] See above, p. 104, note 4. [3] See above, p. 29 and note 3.

[4] The same was the name of the great temple at Tañjâvûr, which had been built by Râjarâja I.; see above, Vol. II. p. 1.

[5] Read வர்மரான. [6] Read ஸ்ரீ.

[7] சொல is corrected by the engraver from சொழ.

[8] திக is corrected by the engraver from திது.

[9] See below, No. 56, text line 2.

[10] Read காசு. [11] Read ஸ்வ. [12] லை is entered below the line.

18 ரண்டிநுக்கு வைத்த நிலத்துக்கு-
19 க்கிழ்பார்க்கெலலை[1] ஜநநா-
20 தப்பெருவதிக்கு மெற்க்கு[ம்] [|*]
21 தென்பார்க்கெல்லை . அங்காரா
22 குட்டெறஹட்டவொரயொஜியா-
23 ர் நிலத்துக்கு வடக்கும் [|*] மெல்[பா]-
24 ர்க்கெல்லை தெ[ங்]கந்தொட்ட-
25 முட்பட அங்காராக்குட்டெற-
26 ஹட்டவொர[8]-
27 யாஜியாரும் குண்-
28 டுர்[2] சங்கரக்கிரமவி-
29 த்தனுமுடை-
30 [ய] நி(ர)லத்துக்கு
31 கிழக்கும் [|*] வடபார்க்கெ-
32 ல்லை ஆலிக்கொண்-
33 றை ஆதித்தபெ[ரு]மான்
34 சொமாசி நிலத்துக்[கு]ம்
35 கயக்கா[ல]ான பல்லவை-
36 [ய]ப்பெருவ[ா]ய்க்காலுக்கு[ம்*]
37 செ[த]ற்க்கும் [|*] இன்ன[ற்]ப்பாற்-
38 க்கெல்லை உள்[ளு]ம் தெங்கந்-
39 [தெ]ாட்டமகப்பட நி[லன் சி]ற்ற-
40 ம்பலத்துக்கொவால் இரண்-
41 டாயிரங்குழியூ[3] மிகுதிக்கு-
42 றைவு அளவுள்ளடங்க பெ[ா]ந்த-
43 து [நி]லமுற்றும் விற்று விலை-
44 ஆவணஞ்செய்து குடு[த்]தொ-
45 [மி]தனு[க்]கு விலைத்ரவியமும்[4]
46 [5]இறை[த்ரவி]யமுமிதுவெ ஆவத[ா]-
47 க இப்பரி[சு] விற்[று இ]ைற இழிச்சிக்[கு]-
48 டுத்தொம் [|*] இன்நிலத்து[க்]கு முன்னுடைய மெ[ம]நி[ரும்][6] கி[ணறு]ம் நிர்க்கிய-[7]
49 விலையும் உகப்பார் [8]பொன்னுமற்றுமூர்[9] படு குடிமை[10] எதொன்றுங்காட்டிக்கொ-
ள்ளப்பெ-[11]

50 [ரு]தொமாகவும் [|*] இப்பரிசு[12] [இ]றை இழிச்சி விற்று விலைஆவண[13] . . . . நீய்க்காலிவல்ல[த்]து ஸஹெஹயொம் [|*] [14]இதநத்துக்கு [15]விவ[ஞ்]செய்தார் (ஞ)மஂகாசநராந்தரத்து செய்தார் செய்த பாவங்கொள்வார் [|*] [இ]து வநாஹெஹவாரஷெகெய்[16] ||உ

---

[1] Read கீழ்பாற்கெல்லை.

[2] Read டேர்.

[3] Read குழியும்.

[4] Read த்ரவ்யமும்.

[5] Read இறைத்ரவ்ய.

[6] Read மெனீரும்.

[7] Read நீர்க்கீய.

[8] னு is corrected by the engraver from ண.

[9] Read ரூர்.

[10] மை is entered below the line.

[11] Read பெருதொ.

[12] Read பரிசு.

[13] Read ஆவணஞ்செய்து குடுத்தொம், as in text line 44 f.

[14] Read இதந்த.

[15] Read விவை.

[16] Read ரக்ஷெ.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman, *alias* Śrî-Râjêndra-Śôḻadêva. The hand-writing of us, the assembly of Tîkkâli-Vallam in Mîyâṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Paḍuvûr-kôṭṭam, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam.

(L. 2.) We have received 50 *kâśu*, (which were) good (*i.e.* of full weight) (*and*) current at the time, from the hand of Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ, *alias* Uttama-Śôḻa-Pallavar [ai] yaṉ,[1] a *Perundaram*[2] of the lord Śrî-Râjêndra-Chôḻadêva (*and*) the lord of Ar [ai] śûr in Pâmbuṇi-kûṟṟam, (*a district*) of Nittavinôda-vaḷanâḍu.

(L. 9.) For these fifty *kâśu* we sold the following land by a deed of sale to (*the god*) Chaṇḍêśvaradêva (*of the shrine*) of Râjarâjêśvaram-uḍaiyâr, which he had caused to be built in the temple of Tiruvallam-uḍaiyâr in our city.

(L. 14.) The eastern boundary of the land, which we assigned for two sacred perpetual lamps to (*the shrine of*) Râjarâjêśvaram-uḍaiyâr in Araiśûr-vâḍagai, a hamlet (*belonging*) to us in the west of this city, (*is*) to the west of the high-road of Jananâtha; the southern boundary (*is*) to the north of the land of Kuṭṭêṟa-Bhaṭṭa-Sômayâjiyâr of Aṅgârai; the western boundary (*is*) to the east of the land of Kuṭṭêṟa-Bhaṭṭa-Sômayâjiyâr of Aṅgârai and of Śaṁkara-Kramavittaṉ of Kuṇḍûr, including a cocoanut garden; and the northern boundary (*is*) to the south of the land of Âditta-Perumâṉ Śômâśi (*i.e.* Sômayâjin) of Âlikkoṉṟai and of (the channel called) *Kayakkâl*, alias *Pallavaiya-peruvâykkâl*.[3]

(L. 37.) We sold and gave by a deed of sale— including (*eventual*) excess or deficiency in measurement— the whole land within these four boundaries, (*which measures*), together with the cocoanut garden, two thousand *kuḻi* by the rod of Śiṟṟambalam.[4]

(L. 45.) This very (*sum*)[5] being the purchase-money and the tax-money (*due*) for this (*land*), we thus sold (*it*) and gave (*it*) free of taxes.

(L. 48.) We shall not be entitled to claim the high-level water, the wells, the price paid for water, the gold of *ugappâr*,[6] and any other tax paid by the city (*and*) previously (*due*) from this land.

(L. 50.) Thus we, the assembly of Tîkkâli-Vallam, sold (*it*) free of taxes and gave (*it*) by a deed of sale. Those who obstruct this charity, shall incur (*all*) the sins committed between the Gaṅgâ and Kanyâ. This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 55.—ON THE WEST WALL OF THE BILVANATHESVARA SHRINE.

This inscription is dated in the 3rd year of the reign of the Chôḻa king Râjêndra (l. 4) and refers to the conquest of Raṭṭa-pâḍi (l. 1), the setting-up of a pillar of victory at Kollâpuram (l. 2), and the defeat of Âhavamalla at Koppam (l. 3).[7] It records that the temple authorities received 25 *kaḻañju* of gold from an inhabitant of Aimbûṇi,[8] under the condition that the interest should be applied for the feeding of a learned Brâhmaṇa and other purposes. The end of the inscription is lost.

---

[1] Compare above, Vol. II. p. 222, note 4.
[2] See above, Vol. II. p. 141, note 1.
[3] The second name of this channel is derived from Pallavayaṉ, the name of the donor.
[4] See above, p. 30, note 3.
[5] This refers to the sum of 50 *kâśu* in text line 8 f.
[6] Compare the obscure term *ugavai*, above, p. 48, note 9.
[7] See page 58 above.
[8] See above, p. 92 and note 10.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] [தி]ரு மருவிய செங்கோல் வேந்தன் முன்கோன் சேனை பின்கதுவாக இரட்டபாடி எழரை இலக்கமுங்கொண்டு தன்-

2 நானையில் [மு]ந்நானை செல்ல மூந்நாந் தவிர்த்து[க்]கொல்லாபுரத்து ஜயஸ்தம்பநா-ட்டி எதிரமர் பெருது எண்டிசை நிகழ பறையது கறங்க

3 ஆங்கது கெட்டு பொரற்றங்கரைக்கொப்பத்து வந்தெதிர் பொருத ஆஹவமல்ல(னை)ந-ஞ்சி புக்கிட்டொட[1] மற்றவனானையும் குதிரையும் ஒட்டகத்தொடு பெண்டிர்-பண்டாரமும் கய்க்கொண்டு[2] விஜெய[ா*]பிஷெகம் பண்ணி [3]விரஸிம்ஹாஸ-நத்து

4 [4]விற்றிருந்தரு[ளி]ந கொப்பரகெசரிவந்மரான உடையா[ர்*] ஸ்ரீராஜெந்திரதெவற்கு யா-ண்டு ௩ [ஆ]வது ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்து தியாகாபரணவளநாட்டு பெரும்பாணப்பாடி கரைவழி ப்ர(ா)ஹ்மதெயம் திருவல்லத்து திருவல்ல[மு]டையார் கொயில் [5]ஸ்தாந[மு]டைய சிவப்ராஹ்மண-

5 ந் கௌ[ஶி]ககமபட்டனும் கங்கா[தி]ரபட்டனும் அக்கா[ள]பட்டநும் [சி]வக்கொழு-ந்துபட்டநும் [சி]க்கா[வி]பட்டநுமுரு[த்*][தி]ரப[ட்ட]நும் விக்[கி]ரமா[தி]த்தநு[ம்*] [தி]ருமாப்பெறநுமுள்[ளி]ட்ட [தி]ருவு[ண்*]ணா[ழி]கை உடையொம் நாட்டு[6] கரைவழி ஐம்[பூணி]யாளும் க-

6 ணத்தாருள் காட்டுக்குறி [7]மாதவக்ரமவித்தந் பக்கலியாங்கள் கொண்ட பொந் இரு-பத்தை[ங்க]ழை[ஞ்*]சு [||*] இப்பொந் உடுடும் கொண்டு கடவ பரிசாவது [||*] இப்பொந் கழஞ்சிந்வா[ய்*] நிசதம் முழாக்கெ இருசெவிடு நெ[ல்*]லாக அரு-

7 மொழிதெவந் மாக்காலால் நிச்சம் ப்தக்கு நெல் பலிசையாக இ[ந்*]நெ[ல்*]லு-[வெ]தமும் [ஸ்ரீஆ]கமமும் பெர் [8]திக்ஷிதரா[யிரு]க்கும் [9]ப்ராமணநுகு குடுத்து அவரையிட்டு [10]வ-ஜிப்பி[க்*]க கடவொமாகவும் [||*] முக்கழைஞ்[சு] பொ[நு]க்காண-

8 டுவரைகழ[ஞ்]சு பொ[ந்] பலி[சை]ய[ா]க பொ[ந்] க[ழஞ்சு]ம் தி[ரு]வா[ரா]தநை செ[ய்*]வாநுக்[க]கப்பட விசமமாட்டாண்டுதொறும் [குடு]க்க கடவொமாகவும் [||*] இ[ரு]கழஞ்சு பொநுக்கு நிச்சம் இ[ரு]செ(ா)விடரை நெய் [ப*]லிசை பொலி

. . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While the army of (*his*) elder brother[11]— the king (*who held*) the sceptre (*and*) was embraced by the goddess of fortune— was at (*his*) back, (*he*) conquered the seven and a half *lakshas* of Iraṭṭa-pâḍi. When the first elephant (*of the enemy*) went at his elephant, (*his*) elder brother stopped (*it*). (*He*) set up a pillar of victory at Kollâpuram and did not meet with opposition in battle, (*but his*) drums were sounding through the eight directions. Having heard this (*report*), Âhavamalla proceeded to Koppam on the bank of the great river and fought against (*him*), (*but*) became afraid, incurred disgrace and ran away. (*The king*) seized his elephants and horses, (*his*) women and treasures, together with the camels, and performed the anointment of victory. In the 3rd year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjêndradêva, who was graciously seated on the throne of heroes.

---

[1] Read புக்கிட்டொட.
[2] Read கைக்கொண்டு.
[3] Read வீர.
[4] Read வீற்றி.
[5] Read ஸ்தாந.
[6] Read இந்நாட்டு.
[7] Read க்ரமவ.
[8] Read தீக்ஷித.
[9] Read ப்ராஹ்மண.
[10] Read உ-ஜி.
[11] *Viz.* Râjâdhirâja; see p. 39 above.

(L. 4.) We, Kauśika-Nagama-Bhaṭṭaṉ, a *Śiva-Brâhmaṇa* in charge of the shrine (*sthâna*) of the temple of Tiruvallam-uḍaiyâr at Tiruvallam, a *brahmadêya* in Karaivaḻi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a division*) of Tyâgâbharaṇa-valanâḍu, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam, Gaṅgâdhara-Bhaṭṭaṉ, Akkâ[ḻa]-Bhaṭṭaṉ, Śivakkoḻundu-Bhaṭṭaṉ,[1] [Śi]kkâ[li]-Bhaṭṭaṉ, Rudra-Bhaṭṭaṉ, Vikkiramâdittaṉ, [Ti]rumâppêṟaṉ and the other (*persons*) in charge of the store-room of the temple,[2] have received twenty-five *kaḻañju* of gold from Kâṭṭukkuṟi Mâdhava-Kramavittaṉ, (*one*) among the commissioners[3] who rule Aim[bûṇi] in Karaivaḻi, (*a division*) of the same *nâḍu*.

(L. 6.) These 25 (*kaḻañju*) of gold (*we*) have received under the following conditions:— The interest on (20 *kaḻañju* of) this gold being (one) *padakku* of paddy per day, (*measured*) by the *marakkâl* (called after) Arumoḻidêvaṉ,[4] *viz.* three *uḻâkku* and two *śeviḍu* of paddy per day from every *kaḻañju*, we shall give this paddy to a Brâhmaṇa who has become a *Dîkshita* (and) who knows (?) the *Vêda* and the sacred *Âgama*, and shall cause (*the god*) to be worshipped by him. The interest on three *kaḻañju* of gold being half a *kaḻañju* of gold per year, we shall have to give every second year (one) *kaḻañju* of gold to him who performs the worship in the temple. The interest on two *kaḻañju* of gold [being] two *śeviḍu* and a half of ghee per day, ...

No. 56.—On the south wall of the Mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is incomplete. Of the five lines which are preserved I am publishing only the two first ones. It is dated in the 2nd year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Râjamahêndradêva, and records that a military officer purchased 800 *kuḻi* (l. 4) of land from the inhabitants of Tiruvallam and granted them to the temple.

On page 32 above it has been stated that the *Kaliṅgattu-Paraṇi* and *Vikkirama-Śôḻaṉ-Ulâ* mention two Chôḻa kings who have not yet been identified. The first of them reigned between Râjêndra and Vîrarâjêndra I., and the second between Vîrarâjêndra I. and Kulôttuṅga-Chôla I. In the introductory remarks to No. 57 it will be shown that the second king is identical with Parakêsarivarman, *alias* Adhirâjêndradêva. Hence the only king who remains to be identified is the successor of Râjêndra and predecessor of Vîrarâjêndra I. He may be identified provisionally with Râjakêsarivarman, *alias* Râjamahêndradêva, to whose 2nd year the subjoined inscription belongs. In favour of this identification it may be mentioned that the subjoined inscription praises him for guiding the goddess of the earth on the path of Manu, while the *Kaliṅgattu-Paraṇi* (viii. 28) speaks of "the Chôḻa who dispensed justice three or four times better than the ancient Manu,"[5] and that an inscription of the 9th year of Râjêndra mentions among the boundaries of a village "the road of Râjamahêndra."[6] Perhaps Râjamahêndra was the co-regent of Râjêndra.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] திருமகள் [வி]ளங்கவிருநில[ம]ட[ந்தை]யை ஒ[ரு]குடை நி[ழ]ற்-
கிழிதி[7] நிற்ப [பு]ணர்ந்து த[ரு]மநெறி நிற்ப [ம]நு[நெ]றி [ந]டாத்திய [கோ]ரா-
விராஜகேசரிவந்மரான உடையார் ஸ்ரீராஜமஹேந்த்ர[தேவ]ர்க்கு யாண்டு உ ஆவது

[1] See above, Vol. II. p. 257, note 3.

[2] See above, p. 104, note 5.

[3] See above, p. 11, note 2.

[4] See above, p. 8 and note 3.

[5] *Ind. Ant.* Vol. XIX. p. 331.

[6] See p. 41 above.

[7] Read கீழினிது.

ஜயங்[கொ]ண்டசோழமண்[ட]ல[த்]துப்பெ[ரு]ம்பா[ண]ப்பாடிக்கரைவழித்திருவல்லத்-
து ஸ[பை]ய[ோ]ம் நிலவி[லை]யாவண[க்]கையெ[ழு]த்து [|*] [அருமொ]ழி-
தேவவளநாட்டு இங்[க]ணாட்டு இங்க[ணூரு]டையான் சங்கரன் கண்ட-
2 ராதி[த்]தனாரான ஸேநாபதி[க]ள் ராஜராஜச்சோழியவரையர் பக்கல் நாங்கள்
கொண்ட அ[ன்]றாடு நற்காசு அறுபத்து நாலிநாற்காசொன்றுக்குக்குடிநற்கல் நிறை
செ[ம்]மை பொன் எ[ழு]மஞ்சாடியாக வந்த பொன் இருப[த்]திருகழஞ்செ எட்டு
மஞ்சாடியு[ம் எங்]க[ளூ]ர்த்திருவல்ல[மு]டைய [ம]ஹாதேவர் ஆதிசண்டே[ஸ்வ]ர-
தேவர் பக்கல் இப்பொ[ன்] இருபத்திருகழஞ்செ எட்டு ம[ஞ்]சாடியுங்கொண்டு
[நா]ங்கள் [விற்]கிற பூமி ராஜேந்திர-
3 சோழப்[பே]ரேரி கிழ்[1] கொடச்செறுவுக்குக்கிழ்பாற்கெ[க]ல்லை[1] . . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 2nd year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-Râjamahêndradêva, who, while the goddess of fortune was resplendent, wedded the great goddess of the earth, in order that (*she*) might abide joyfully under the shade of a single parasol, and who caused (*her*) to walk (*in*) the path of Manu, in order that (*she*) might abide (*in*) the way of righteousness. The hand-writing, (*referring to*) a deed of sale of land, of us, the assembly of Tiruvallam in Karaivaḻi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḻa-maṇḍalam. We have received sixty-four *kâśu*, (which were) good (*i.e.* of full weight) (*and*) current at the time, from Śaṁkaraṉ Kaṇḍarâdittaṉâr, *alias* the *Sênâpati* Râjarâja-Śôḻiyavaraiyar, the lord of Iṅga[ṇûr] in Iṅgaṇâḍu, (*a district*) of Arumoḻidêva-vaḷanâḍu. At the rate of seven *mañjâḍi* of pure gold, weighed by the true standard of the city,[2] for each *kâśu*, (this amount) is equal to twenty-two *kaḷañju* and eight *mañjâḍi* of gold. Having received these twenty-two *kaḷañju* and eight *mañjâḍi* of gold from Chaṇḍêśvaradêva, the first servant of (*the god*) Mahâdêva (*of the temple*) of Tiruvallam in our city, we sold (*the following*) land.

(L. 2.) (The field called) *Kôḍachcheṟuvu* below the large tank of Râjêndra-Chôḷa. The eastern boundary of (*this field is*) &c.

No. 57.—On the north wall of th[e] mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is dated on the 200th day of the 3rd year of the reign of Parakêsarivarman, *alias* A[dhi]râjêndradêva (l. 4 f.). Two royal officers met at Kâñchipuram (l. 7) and called for the accounts of the villages which belonged to the Tiruvallam temple. One of the two decided that the revenue from the villages of Kukkaṉûr[3] in Tûy-nâḍu[4] (l. 12) and Mandiram[5] in the same *nâḍu* (l. 13) should be assigned to the temple for expenses not previously provided for. A larger committee then assembled and made allotments from this revenue for various heads of the temple expenditure.

In line 11 it is stated that, before the time of this inscription, the income of the temple had been regulated in the 8th year of the reign of "the emperor Vîrarâjêndradêva." Consequently Adhirâjêndra must have reigned later than Vîrarâjêndra I. Among the kings who are mentioned in the *Vikkirama-Śôḻaṉ-Ulâ* after Vîrarâjêndra I., the only one who has not yet been traced in inscriptions is the immediate successor of Vîrarâjêndra I.

---

[1] Read கீழ்.

[2] See *Ep. Ind.* Vol. V. p. 106, note 1.

[3] See above, p. 25, note 2.

[4] See p. 22 above.

[5] See No. 50 above.

and predecessor of Kulôttuṅga-Chôḷa I.[1] This king may be identified provisionally with Parakêsarivarman, *alias* Adhirâjêndradêva. If the account in the *Vikramâṅkadêvacharita* can be trusted, he would have been the son of Vîrarâjêndra I. and the brother-in-law of Vikramâditya VI.[2]

TEXT.

1 ஸ்வ[ஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] திங்களேர் மலர்ந்து வெண்குடை மண்டிலம[ன்]நுயி[ர்ெ]தாறு-
மின்க[ரு]ள் சுரந்(து)திறைநிழல் பரப்பி நிற்[ப] முறைமை[யி]ற்செங்கோல் தி-
சைதொறு-

2 ஞ்செ[ல்]ல தங்கள் குலமுதற்பருதியிந் வ[ல]னொழி நிவற்கு[3] ஒற்றையாழியுலாவ
நற்றவத்திருமலற்செல்வியுமிருநிலப்பாவையு[ங்கீ]ர்த்தி[யங்]கிள்ளையும் பொர்த்-

3 த[நி]ப்பூவையும் வதுவையி[ற்*]புணர்நு த[ங்]நரிமைத்தெ[விய]ராகச்சுடர்ம[ணி]மகு-
டஞ்[சூ]ட்டி நெடுனிலம[னவ]ர் முறை முறை தன்நடி வணங்க [வீரமு]ந்-
தியாகமு[ம் ஆ]ரமெநப்புனைந்[து]

4 [வீரஸி]ம்ஹாஸநத்து உலகமுழுதுடை[ய]ாரொடும் [4]வீற்றிரு[ந்]தருளி மாப்புகழ்
ம[நு]வுடன் வளர்த்த கொப்பரகெசரிவந்மரான உடையார் ஸ்ரீஅ[தி]ராஜெ[ந்தி]ர-
[ெ]தவர்க்கு [ய]ா[ண்]-

5 டு [மூ]ந்றாவது நா[ள்] இரு[நூறி]க[ா]ல் [அதிகா]ரிகள் ெ[ச]ாழமண்டலத்து பா-
ண்டிகுலாசநிவளநாட்டு புறக்கி[ளி]யூர்நாட்டு புலாங்[கு]டையார் [பூ]ரந் [ஆதி]-
த்த[தெவ]காரா[ந] ராஜரா-

6 ஜெந்திர[மூ]வெந்தவெளாரும் [ெ]ஸ[ந]ாபதி உய்[ய]க்கொண்டார்வளநாட்டு திரை-
[மூ]ர்நாட்[டு ந]டா[ர்]

7 கிழாந் ராஜராஜந் பரகிரு(ப்)பராக்கதநான [வீ]ரசெ[ா]ழஇளங்[கோ] . . . . . ம்
எயிற்கெ[ா]ட்டத்து எ[யில்]நாட்டு காஞ்சிபுரத்து தி[ரு]மய[ாந]முை[டய]ார்
[கீ]ழை(ம)-

8 மண்டபம் [க]ங்கைகொண்டசொ[ழனி]வி[ரு]க்கு [தி]ருவ[ல்]லமுடையார் [தெ]வ-
தா[ந]மாந ஊர்கள் கணக்கு கெட்டு இத்[ெ]த[வ]ர் தெவதாநமாந ஊர்களில்
ஊர்கழ[ஞ்]சுங்குமா-

9 கச்சாணமும் [5][மி]க்பாட்டமும் தட்டார்ப்ப[ாட்டமு]ள்[ளி]ட்ட [கீழிறை]ப்பாட்[ட-
மு]ம் [தறி]ப்புடவையும் [வெ]ளிக்காசும் த[ண்]ட[வி]ற்கடமையும் வலங்கை-
[யி]டங்கைமகக்மை-

10 யும் உள்ளி[ட்ட அ]ந்தராய[த்து]க்கு ஆ[யி]ரக்கலத்துவாயி[ருப]த்தைஞ்சு காசாகக்-
கொ[ண்]டு

11 வரு[கி]ற படி சக்ரவர்த்திகள் [6]ஸ்ரவிராஜெந்திரதெவர்க்கு யாண்டு [எ]ழா-
வதிந் எதிரா[ம]ா-

12 [ண்]டு முதல் இத்தெவற்கெ வரியிலிட்டுப்பெற்றமையிலித்தெவர் தெவதா[ந]ம்
[ெ]பரும்பாணப்ப[ா]டி தாய்[ந]ாட்டு குக்கநூர் காசு முப்-

13 பத்தெட்டெ காவிகாற்க[ா]சொன்றுக்கு ெ[ச]லவிராஜகெசரியால் நெல்லு நூறுகல-
மாக நெல் [நூ]ற்றைம்[ப]த்து முக்கலமும் இந்[ந]ாட்டு மந்திரம் காசு

14 இரு[ப]த்தாறெ முக்காலிநால் நெல்லு நூற்றெழுகலமு[ம்] ஆக காசு அறுபத்-
தைஞ்சிநால் நெல்-

15 விருநூற்றறுபதிந் கலமும் இத்தெவற்கு முந்[பி]லாத நிவ[ந்த]ங்களுக்கு யாண்டு
மூந்றாவது[7]

---

[1] See p. 32 above.
[2] See above, Vol. II. p. 231 f.
[3] Read நிவந்த.
[4] Read வீற்றி.
[5] Read மீன்.
[6] Read ஸ்ரீவீர.
[7] Read மூன்றாவது.

16 முதல் நிவ[ந்]தஞ்செய்து குடுகூவெந்து அதிகாரிகள் [ர]ாஜராஜெந்திர[மூ]வெந்த-
வெளார் [ஏ]வ பு[ரவ]-
17 ரிதிணைக்களத்து கூறு சொழமண்டலத்து க்ஷ[த்ரி]யசிகாமணிவளநாட்டு ப[னை]யூர்-
நாட்டு இளையாக்குடையாங் விதி[யங்][1] தி[ரு]-
18 மாலி[ருஞ்]சொலையாந குவலையதிவாகர[மூ]வெந்தவெளாநும் புரவரிதிணைக்கள[ம்]
சயங்[ெ]காண்டசொழமண்டலத்து புழற்கொட்டத்து [ஆ]-
19 குடிநாட்டு அ[ய]ண்டம்பாக்கிழாங் கண்ட[நீ]றணிந்தாநான செம்பியங்ப[ல்]லவரயனும்
பைய்யூர்க்கொட்டத்து செ[ர]-
20 [ஞ]ர் சி[லை] ராசகெசரிநல்லூர் தழுவுபொசங்[செ]ரி திருச்சிற்றம்பலமுடையாநான
நிருபசிகாமணி[மூ]வெந்தவெளாநு-
21 ம் ஊற்றுக்காட்டுக்கொட்டத்து குன்றநாட்டு [ம]ா . தூர் மங்கலங்கிழாங் கணவதி
பிச்சநான வில்ல[வ]ங்மூவெ-[2]
22 [ந்]தவெளா[னு]ம் ராசெந்திரசொழவளநாட்டு பெ[ர]ய்கைப்பாகுத்துக்குளமுழாங் ஏற-
[ன் ஈ]சரங்கிரிசெகரநான சயதுங்கமூவெ-[2]
23 ந்தவெளாநும் முகவெட்டி பைய்யூர்க்கொட்டத்து ஆரணி நிலை மும்முடிசொழநல்-
லூரிளையூறு கிழவன் நாகந[ா]ராயணநா,
24 [ன] ராசநாராயணமூவெந்தவெளாநும்[3] [புலியூ]ர்[க்]கொட்டத்து மாங்காடுநாட்டு
செம்மரம்பாக்கிழாநாராயணங் முடிகொண்-
25 டசொழப்ப[ல்]லவரையநும் செங்க[ா]ட்டுக்கொட்டத்து மாகணூர்நாட்டு [தி]த்த-
நை[த]நல்லூர் ஆதிமங்கலங்கிழாங் பிச்ச-
26 ங் அம்பலக்கூத்தநான ஆதிராசெந்திரத்தமிழதரையநும் எயிற்கொட்டத்து எயில்நா-
ட்டு காஞ்சிபுரமுடையான் கருமா-
27 ணிக்கங் சொமநான சொழராஜமூவெங்[த]வெளா[னு]ம்[3] இருந்து நிமந்தஞ்செய்த
படி கல்லியாணசுந்தரதெவர்க்கு சந்தி [ஒ]ந்றுக்கு திரு-
28 வமுதரிசி நாநாழியாக சந்தி [4]முன்றுகுரிசி கு[றுணி] ந[ா*]நாழியும் இத்தெவர்
நம்பிராட்டியார்க்கு சந்தி ஒந்றுக்கு அமுதுகுரிசியிருநா-
29 ழியாக ச[ந்]தி [4]மூந்றுகுரிசி அறுநாழி[யு]ம் கருமாணிக்கதெவர்க்கு சந்தி ஒந்றுக்கு
அரிசியிருநாழியுமித்தெவர் நம்பிராட்டி-
30 யார்க்கு சதி ஒன்றுகுரிசி இருநாழியுமாக அரிசி பத[க்]கறுநாழிக்கு இரண்டைஞ்-
சாக்கி ஐ த ஞ எவ[5] கறியமுதுக்கு நெல்லு
31 முன்நாழியும் நெய்[ய]முது ஆழக்[ெ]கயி[ரு]செவி[ட]ைக்கு நெல்லறுநாழி த[யி]-
ரமுது நாழி உரிக்கு [நெ]ல் முன்நாழி அடைக்-
32 காயமுது வெறுங்காய் பங்னிர[ண்]டும் வெற்றிலை[ய]முது அ[று]பதுக்குமாக நெல்-
லிருநாழி முழக்குமாக நாளொன்றுக்கு நெல்லி-
33 [ரு]து[ணி] ஐஞ்ஞாழி முழக்காக நெல்லு [இ]ருநூற்றறுப[த்]தொருக[ல]நெ முக்-
[கு]றுணிக்கு [।*] [மு]கவெட்டி ரா[ச]நாராயணமுவெந்த-[6]
34 வெளாநெழுத்து [॥*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! While (*the king's*) white parasol was raised, expanding like the moon, diffusing sweet mercy on all the creatures that abide on the globe, and affording royal protection; while (*his*) sceptre rightfully swayed all the quarters; (*and*) while the matchless wheel (*of his authority*) rolled about, in order to remove and wipe away the

---

[1] Read வீதியன். [2] Read மூவெ. [3] Read மூவெந்த. [4] Read மூன்று.
[5] The preceding five symbols are abbreviations for நெல்லு, துணி, பதக்கு and எழுநாழி.
[6] Read மூவெந்த.

force (?) of the sun, the progenitor of his race; (*he*) took in marriage the goddess of the beautiful (*lotus*) flower (*i.e.* Lakshmî), whose austerities (*thus*) bore fruit, the goddess of the great earth, the (*goddess of*) fame, (*who resembles*) a parrot in beauty, and the matchless goddess of (*victory in*) war, and adorned (*them*) with crowns of brilliant jewels as his rightful queens.

(L. 3.) While the princes of the vast earth worshipped his feet by turns, (*he*) decked himself, as with garlands, with valour and liberality and was pleased to be seated on the throne of heroes together with (*his queen*) Ulagamuḻududaiyâr.

(L. 4.) On the two-hundredth day of the third year (*of the reign*) of (*this*) king Parakêsarivarman, *alias* the lord Śrî-A[dhi]râjê[nd]radêva, who (*continually*) increased (*his*) great fame by following (*the laws of*) Manu, —the magistrate (*adhikârin*) [Pû]raṉ [Âdi]tta[dêva]ṉâr, *alias* Râjarâjêndra-Mûvêndavêḷâr, of Pulâṅ[gu]ḍai in Puṟakki[ḷi]yûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Pâṇḍikulâśani-vaḷanâḍu, (*a district*) of Śôḻa-maṇḍalam, and the *Sênâpati* Râjarâjaṉ Paranṟiparâkshasaṉ, *alias* Vîraśôḻa-Iḷaṅ[gô] . . . . . , the headman of [Na]ḍâ[r] in Tiraimûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu, having met in the *Gaṅgaikoṇḍa-Śôḻaṉ*, a *maṇḍapa* on the east (*of the temple*) of Tirumayânam-uḍaiyâr[1] at Kâñchipuram in Eyil-nâḍu, (*a subdivision*) of Eyiṟ-kôṭṭam,[2] called for the accounts of the villages which are *dêvadânas* (of the temple) of Tiruvallam-uḍaiyâr.

(L. 8.) The magistrate Râjarâjêndra-Mûvêndavêḷâr ordered as follows:—"(*The income*) from the villages which are *dêvadânas* of this temple, (*viz.*) *ûr-kaḷañju*, *kumarakachchâṇam*,[3] the fishing-rent,[4] the rent of the goldsmiths,[5] and the other minor taxes and rents, the cloth on the loom,[6] *vêlikkâśu*, the tax on collecting rents (*taṇḍal*),[7] the sonship (?) of the right hand and left hand,[8] and the other internal revenue, which was being collected at the rate of twenty-five *kâśu* per thousand *kalam* (of paddy), had been entered in the register and made over to this temple exclusively from the year which was opposite to (*i.e.* which followed after)[9] the seventh year (*of the reign*) of the emperor Śrî-Vîrarâjêndradêva. Accordingly, Kukkaṉûr, a *dêvadâna* of this god in Tûy-nâḍu, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*has to pay*) thirty-eight and a quarter *kâśu* or, at the rate of four *kalam* of paddy, (*measured*) by the *râjakêsari*, per *kâśu*, one hundred and fifty-three *kalam* of paddy; and Mandiram in the same *nâḍu* (has to pay) twenty-six and three quarter *kâśu* or one hundred and seven *kalam* of paddy. Altogether sixty-five *kâśu* or two hundred and sixty *kalam* of paddy were allotted to this temple for expenses not previously provided for, and should be given from the third year (*of the king's reign*)."

(L. 17.) The *Puravaritiṇaikkaḷattu-kûṟu*[10] Vîdi[yaṉ] Tirumâli[ruñ]jôlai, *alias* Kuvalayadivâkara-Mûvêndavêḷâṉ, of Iḷaiyâṉkuḍai in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, (*a district*) of Śôḻa-maṇḍalam; the *Puravaritiṇaikkaḷam* Kaṇḍa[nî]raṉindâṉ, *alias* Śembiyaṉ-Pallavaraiyaṉ, the headman of A[ya]ṉdambâ[kkam] in [Â]guḍi-nâḍu,[11] (*a subdivision*) of Puḻaṟ-kôṭṭam,

---

[1] This is the Tamil name of the Śmaśânêśvara temple at Conjeeveram.

[2] See above, Vol. II. p. 390.

[3] Compare *kumara-gadiyâṇaka*, *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 99.

[4] Compare above, Vol. I. p. 89, note 4.

[5] See *Ep. Ind.* Vol. V. p. 53, note 6.

[6] See *ibid.* note 7.

[7] Compare *taṇḍalil-akkai*, above, Vol. II. p. 115, text line 10 f.

[8] Compare above, Vol. I. p. 110, note 2.

[9] See above, p. 38, note 3.

[10] This seems to be the designation of a class of revenue officers; compare above, p. 44, note 10.

[11] Âguḍi-nâḍu is mentioned in Mr. Crole's *Chingleput Manual*, p. 438, as a division of Puḻaṟ-kôṭṭam; regarding this district see above, p. 76, note 15.

(*a district*) of Jayankonda-Sôla-mandalam; Tiruchchirrambalam-udaiyân, *alias* Nripaśikhâmani-Mûvêndavêlân, (*a native*) of Taluvupôsan[śê]ri (*near*) Râjakêsarinallûr (*and*) a resident of K[ôlû]r[1] in Paiyyûr-kôttam; Kanavadi Pichchan, *alias* Villavan-Mûvêndavêlân, the *Mangalangilân* of . . . . . . in Kunranâdu, (*a subdivision*) of Ûrrukkâttu-kôttam;[2] Êra[n Î] ś [v]aran Giriśêkharan, *alias* Jayatunga-Mûvêndavêlân, a *Kulamulân*[3] of Poygaippâkkam in Râjêndra-Sôla-valanâdu; the *Mugavetti*[4] Nâganârâyanan, *alias* Râjanârâyana-Mûvêndavêlân, the headman of Ilaiyûru (*near*) Mummudi-Sôla-nallûr (*and*) a resident of Ârani[5] in Paiyyûr-kôttam; Nârâyanan Mudikonda-Sôla-Pallavaraiyan, the headman of Śemmarambâ[kkam][6] in Mângâdu-nâdu,[7] (*a subdivision*) of [Puliyû]r-kôttam;[8] Pichchan Ambalakkûttan, *alias* Âdirâjêndra-Tamiladaraiyan, the *Âdimangalangilân* of [Ti]ttanai[da]nallûr in Mâganûr-nâdu,[9] (*a subdivision*) of Śengâttu-kôttam; and Karumânikkan Sôman, *alias* Sôlarâja-Mûvêndavêlân, the lord of Kâñchipuram in Eyil-nâdu, (*a subdivision*) of Eyir-kôttam, having met together, allotted (*the above-mentioned revenue*) as follows:—

(L. 27.) To Kalyânasundaradêva (one) *kuruni* and four *nâli* of rice for three daily offerings, *viz.* four *nâli* of rice for each; to the consort of this god, six *nâli* of rice for three daily offerings, *viz.* two *nâli* of rice for each; to Karumânikkadêva, two *nâli* of rice for each daily offering; and to the consort of this god, two *nâli* of rice for each daily offering, altogether (one) *padakku* and six *nâli* of rice or, at the rate of two to five,[10] 1 *tûni*, 1 *padakku* and 7 *nâli* of paddy; for vegetables, three *nâli* of paddy; for (one) *âlakku* and two *śevidu* and a half of ghee, six *nâli* of paddy; for (one) *nâli* and (one) *uri* of curds, three *nâli* of paddy; for twelve areca-nuts without shells and sixty betel-leaves, two *nâli* and three *ulakku* of paddy,— altogether two *tûni*, five *nâli* and three *ulakku* of paddy per day, or two hundred and sixty-one *kalam* and three *kuruni* of paddy (*per year*).[11]

(L. 33.) (*This is*) the writing of the *Mugavetti* Râjanârâyana-Mûvêndavêlân.

No. 58.—On the base of the veranda round the Bilvanathesvara shrine.

This inscription is dated in the 26th year of the reign of Râjakêsarivarman, *alias* Kulôttunga-Chôladêva (I.), and mentions, in addition to the conquests recorded in Nos. 77 and 78 of Vol. II., the defeat of Vikkalan and Śinganan, *i.e.* the two Western Châlukya kings Vikramâditya VI. and Jayasimha III.[12] It states that a lamp was granted to the temple by a native of Kalavai in Śengunra-nâdu, a subdivision of

---

[1] This village is No. 213 on the *Madras Survey Map* of the Ponnêri tâluka of the Chingleput district. It is also mentioned as belonging to Paiyûr-kôttam in the British Museum plates of Sadâśivarâya; *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 9.

[2] See above, p. 91, note 7.

[3] Compare *Kômulân* on p. 16 above.

[4] This is apparently the designation of some office.

[5] No. 129 on the *Madras Survey Map* of the Ponnêri tâluka.

[6] Now Śembarambâkkam, No. 201 on the *Madras Survey Map* of the Saidâpêt tâluka.

[7] This division is called after Mângâdu, No. 144 on the same map.

[8] See above, p. 49, note 9.

[9] See page 49 above.

[10] *I.e.* five measures of paddy are required for two measures of rice; compare above, Vol. II. p. 129.

[11] If 2 *tûni*, 5 *nâli* and 3 *ulakku* are multiplied by 360, the result is 3¾ *kuruni* in excess of the yearly total given in the text.

[12] See above, Vol. II. p. 390.

Palakuṉṟa-kôṭṭam. Kalavai is a village in the Arcot tâluka,[1] and Śeṅguṉṟa-nâḍu seems to be named after Śeṅguṇam in the Pôlûr tâluka of the North Arcot district.[2]

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] புகழ்மாது [விள]ங்கச்[செ]யமாது விரும்ப [நி]லமகள் நிலவ
மலர்மகள் புணர உரிமையிற்சிறந்த மணி[மு]டி சூடிய் மீ[னவர் நி]லை கெட
வில்லவர் [குலை]தர [விக்]கலந் [சிங்]கணந் மெல்கடல் பாய[த்]திக்க[னை]த்-
து[ந்*]த[ச்] சக்கரநடாத்தி விஜய[ா*]பிஷெமம்[3] ப[ண்ணி] வீ[ர]ஸிம்ஹாஸநத்து
பு[வநமுழு]துடையா[ளொ]டு[ம் வீ]ற்றிருந்[த]ருளிய கொ[வி]ராஜகெசரி[ப]ந்மரா-
[ந] சக்கரவத்திக[ள் ஸ்ரீ]கு[லொ]த்[து]ங்-

2 கசொழதெவற்கு யாண்டு இருபத்தாறுவது ஜயங்கொ[ண்]டசொழமண்டலத்துப்-
பெரும்பாணப்பாடிக்கரைவ[ழி] திருவல்லமுடைய மஹாதெவற்கு ப[லகு]ன்றகொ-
ட்[ட]த்து செங்குன்றநாட்டு கலவையாந உலகளந்தசெ[ா]ழச்ச[துர்]வெதிம[ங்]க-
லத்து மந்[றாடி] அ[ரை]யராம[ந்] ம[ண்டக]வநாந அ[ர]சர[நால]யக்கொனென்
இத்தெவ[ற்]கு வைத்த திருநு[ந்]தாவி[ள]க்[கொ]ன்று[க்கு*] [வை]த்த சாவா

3 [4]மூவாப்பெராடு தொண்ணூற்றாறும் [|*] இ[வை] கைக்கொண்டு சந்த்ரா[தித்தவ]ற்[5]
இத்திருவிளக்கெரிப்ப[தா]நொம் [இ]த்திரு[வுண்]-

4 [ணா]ழி[கை]க உடை[ய] கௌ[ள]ஶிகந் அங்காடிபட்டநும் குடி மூப்பத்திருவபட்ட-
நு[ம் உ]ள்ளிட்ட ஶிவ[ப்ராஹ்மண]ரொம் [|*] [இ]து பந்மா[ஹெஶ்வ]ரரக்ஷை
[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-sixth year (*of the reign*) of king Râjakêsarivarman, *alias* the emperor Śrî-Kulôttuṅga-Śôḷadêva, who,— while the goddess of fame became renowned (*through him*), while the goddess of victory was coveting (*him*), while the goddess of the earth became brilliant (*with joy*), (*and*) while the goddess with the (*lotus*) flower (*i.e.* Lakshmî) wedded (*him*),— had put on by right of inheritance the excellent crown of jewels; who had caused the wheel of his (*authority*) to roll over all regions, so that the Mî[ṇavar] (Pâṇḍyas) lost (*their*) firmness, the Villavar (Chêras) trembled, (*and*) Vikkalaṉ (*and*) Śiṅgaṇaṉ plunged into the western ocean; and who, having performed the anointment of victory, was graciously seated on the throne of heroes together with (*his queen*) Puvanamuḻududaiyâḷ.

(L. 2.) I, Maṉ[ṟâdi] A[rai]yarâmaṉ Ma[ṇḍaga]vaṉ, *alias* A[ra]śara[nâla]yakkôṉ, of Kalavai, *alias* Ulagaḷanda-Śôḷa-chaturvêdimaṅgalam, in Śeṅguṉṟa-nâḍu, (*a subdivision*) of Palakuṉṟa-kôṭṭam, gave one sacred perpetual lamp to (*the temple of*) Mahâdêva at Tiruvallam in Karaivaḻi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam. For (*maintaining this lamp, I*) gave ninety-six full-grown ewes, which must neither die nor grow old.[6]

(L. 3.) Having received these (*ewes*), we, *Kauśikaṉ* Aṅgâḍi-Bhaṭṭaṉ, who is in charge of the store-room of this temple, Muppattiruva-Bhaṭṭaṉ of (*this*) city,[7] and

---

[1] No. 96 of the *Madras Survey Map*; see *Ep. Ind.* Vol. IV. p. 271.

[2] No. 34 on the *Madras Survey Map*. Maṇḍaikuḷa-nâḍu, another division of Palakuṉṟa-kôṭṭam (above, Vol. I. p. 102), is probably named after Maṇḍakoḷattûr in the same tâluka (No. 136 on the map).

[3] Read ஷெகம்.

[4] Read மூவா.

[5] The three letters தித்த are entered below the line.

[6] See above, Vol. II. p. 375, note 3.

[7] See below, No. 59, text line 7.

the other *Śiva-Brâhmaṇas*, shall have to burn this sacred lamp as long as the moon and the sun exist.

(L. 4.) This (*charity is placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 59.—On the south wall of the Mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is dated in the 23rd year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva and records the gift of a lamp by a Gaṅga chief whose name is not quite distinct, for the benefit of his daughter who was the consort of prince Vîra-Chôḷadêva. The sheep, which were, as usual, given along with the lamp, were made over to two persons (l. 7) whose names occur also in the preceding inscription of Kulôttuṅga I. (No. 58, l. 4). This circumstance enables us to identify Kulôttuṅga-Chôḷadêva (l. 1) with Kulôttuṅga I. and prince Vîra-Chôḷadêva (l. 4) with Vîra-Chôḍa, the son of Kulôttuṅga I. and viceroy of Vêṅgî.[1]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] [2]கொ[லொ][த்]துங்கசொழதெ[வ]ற்கு யா[ண்]டு இருபத்து[மூ]ன்-
2 (ன்)றாவ[து] ஜ[ய]ங்கொண்டசொழமண்டலத்[து]ப்பெ[ரும்]பாணப்பாடிக்கரொ-
3 வழி திருவ[ல்*]லமுடைய மஹாதெவர்க்கு நீலக[ங்க]ன் அச்[சலவீம]ன் அரைசர் [த]லை[வ]ன் எ[ன்]
4 [ம]கள் பிள்ளையார் வீரசொழதெவர் நம்பிராட்டியா[ர்] வில்லவன்மாதெவியார்க்கா-
5 க வைத்த திருநந்தாவிளக்கு ஒன்[றுக்]கும் வைத்த சாவா [மூ]வாப்பெரா-
6 டு தொண்ணூற்றாறும் [|*] இக்கொ[யி]லில் திருவுண்ணாழிகை உடைய சிவப்ரா- ஹ்மண-
7 ர் கௌசிகன் அங்காடிபட்டனும் இக்குடி முப்பத்திரு[வ]பட்டனும் உள்ளிட்ட
8 சிவப்ராஹ்மணர் வசம் இவ்வாடு கொண்டு இவ்விளக்கு ஒன்று[ம் சந்]தி[ர]ாதித்த- வரை

. . . .

Translation.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the twenty-third year (*of the reign*) of Kulôttuṅga-Śôḷadêva,— (*I*), Nîlaga[ṅga]ṉ Ach[chalavîma]ṉ Araiśar-[Ta]lai[va]ṉ,[3] gave one sacred perpetual lamp and gave for (*it*) ninety-six full-grown ewes, which must neither die nor grow old,[4] to (*the temple of*) Mahâdêva at Tiruvallam in Karaivaḷi, (*a subdivision*) of Perumbâṇappâḍi, (*a district*) of Jayaṅkoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam, for (*the spiritual merit of*) my daughter Villavaṉ-Mâdêviyâr,[5] the consort of prince Vîra-Śôḷadêva.

(L. 6.) Having taken charge of these sheep, *Kauśikaṉ* Aṅgâḍi-Bhaṭṭaṉ, the *Śiva-Brâhmaṇa* who is in charge of the store-room of this temple, Muppattiruva-Bhaṭṭaṉ of this city, and the other *Śiva-Brâhmaṇas* [shall have to burn] this lamp as long as the moon and the sun exist.

No. 60.—On the wall to the north of the tank in the Bilvanathesvara temple.

This inscription records that certain income was assigned to the temple by Śeṅgêṇi Minḍaṉ Attimallaṉ Śambuvarâyaṉ in the 8th year of the reign of Kulôttuṅga-

[1] *Ind. Ant.* Vol. XX. p. 284.
[2] Read குலொ.
[3] *I.e.* 'the chief of kings.'
[4] See above, p. 119, note 6.
[5] This title means 'the great queen of the Chêra king.'

Chôḷadêva. As another member of the Śeṅgêṇi family is mentioned in inscriptions of Râjarâja III.,[1] it may be assumed that the king referred to in Vol. I. No. 132, and Vol. III. Nos. 60 and 61, is Kulôttuṅga-Chôḷa III., the predecessor of Râjarâja III.[2]

TEXT.

1 [ஸ்வ]ஸ்தி ஸ்ரீ [||*] குலொத்துங்கசொழதெவர்[க்*]கு ய[ா]ண்டு அ ஆவது
2 மாசிமாஸமுதல் செங்கெணி மிண்டன் அத்திம-
3 ல்லன் சம்புவரா[ய]ன் உடையார் திருவல்லமுடையார்
4 கொயில் அந்தராய[த்]தால் வந்த காசும் [தி]ருச்சூலக்காசும்
5 குற்றத்தெண்டமும் திரு[ப்ப]ணிக்கு விட்டெ[ன்]. [||*] செங்[கெ]ணிக[ள்]
6 [வ]ங்சமுள்ளதனை[யு]ம் இறக்கு[வா]ர் கங்கைஇடை குமரிஇ[டை]-
7 [குரா]ல் [பசு]வை கொன்[று]ன் பாவத்தை படுவார் ||— திருவல்லநாயகனை[வ]-
8 ராகி [இத்தன்]மம் செ[ய்*][வித்]தான் வெளைவாங்கி [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year (*of the reign*) of Kulôttuṅga-Śôḷadêva, from the month of *Mâśi*,— I, Śeṅgêṇi Mindaṉ Attimallaṉ Śambuvarâyaṉ, gave for the repairs of the temple the money accruing from the internal revenue[3] of the temple of the lord Tiruvallam-uḍaiyâr, the *triśûla-kâśu* and (the fines called) *kuṟṟam* and *daṇḍa*.[4]

(L. 5.) As long as the family of the Śeṅgêṇis exists, those who obstruct (*this charity*) shall incur the sin of one who kills a tawny cow between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 7.) Vêḷaivâṅgi, a *Vairâgin* (who was) the chief of Tiruvallam, caused this charitable gift to be made.

No. 61.—ON THE WALL TO THE NORTH OF THE TANK IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

This inscription is dated in the 11th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḷadêva (III.)[5] and records that certain income was assigned to the temple by the same Śeṅgêṇi chief who is mentioned in No. 132 of Vol. I.

TEXT.

1 திரிபுவநச்சக்கரவத்[தி]கள் ஸ்ரீகொநெரி[மெ]ல்கொ-
2 ண்டகுலொத்துங்கசொழதெவற்கு யாண்டு ௰க [ஆ]-
3 வது செங்கெணி அம்மைஅப்பன் கண்-
4 ணுடைப்பெருமாண[ா]ன [விக்]கிர[ம]சொழச்சம்-
5 புவராயன் உடையார் திருவ[ல்*]லமு[டை]யார் கெ[ா]யில்லன்தராய[மு]ம் வடகண்-
டத்திலும் கழுக-
6 டியலும்[6] வன்த புறவாயங்களால் வன்த நெ[ல்][வரி*]களும் காசவ[ரி]க[ளு]ம்
த[றி]யிறை [7]ஆசு[வ][க*]கடமை
7 [தி]க்காலிவல்லத்தில் அ[னை]த்து [ஆ]ய[மு]ம் ஊர்கண[க்]ககாணியும் கொயில்கண-
[க்]க[காணியும்]

---

[1] Above, Vol. I. Nos. 61 and 64.
[2] See above, pp. 43 and 79.
[3] *Antarâya* occurs also in Vol. I. pp. 89 and 136.
[4] See above, p. 38, note 5.
[5] See line 2 f. above.
[6] Read டியிலும்.
[7] Read ஆஜீவிக.

8 [கடமையும்] உட்ப[ட] சில்வ[ரி] குற்றதெண்டமும் தெவற்[கு] [கு*]டுத்தென் [|*] [இத்த]ன்[ம]ம் [இறக்]கு-
9 [வ]ார் மங்கையி[டை]டைக்குமரி இடைக்குராற்பசுவை[க்]கொன்ற ப[ா]வத்தை[ய்] படு-
[வ]ாந் [|*]
10 இத்தன்ம(ம)ங்கா(த)த்தான் ப[ா]தம்[1] என் தலெ மெலெ[ல ||*]

Translation.

(Line 1.) In the 11th year (*of the reign*) of the emperor of the three worlds, Śrî-Kônêrimêlkonda-Kulôttuṅga-Śôḻadêva,[2] — I, Śeṅgêṇi Ammaiappaṉ Kaṇṇu-daipperumâṉ,[3] *alias* Vikrama-Śôḻa-Śambuvarâyaṉ, gave to the god the internal revenue of the temple of the lord Tiruvallam-uḍaiyâr, the taxes in paddy and the taxes in money accruing from the external revenue due from (the fields called) *Vaḍakanḍam* and *Kamugaḍi*, the tax on looms,[4] the tax on *Âjîvikas*,[5] all the revenue of Tîkkâli-Vallam, the minor taxes[6] and (the fines called) *kuṟṟam* and *daṇḍa*, including the share of the village accountant and the share and tax of the temple accountant.

(L. 8.) He who obstructs this charity, shall incur the sin of killing a tawny cow between the Gaṅgâ and Kumari.

(L. 10.) The feet of him who protects this charity, (*shall be*) on my head.

No. 62.—On the north wall of the mahamandapa in the Bilvanathesvara temple.

This inscription is dated in the [3]4th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḻadêva and records the gift of two lamps by Ariyapiḻḻai,[7] the queen of Amarâbharaṇa-Śîya-gaṅga. An inscription in the Êkâmranâtha temple at Kâñchipuram (No. 10 of 1893) mentions the same chief as "the supreme lord of Kuvaḻâlapura (*i.e.* Kôlâr), he who was born from the Gaṅga family, Śîyagaṅgaṉ Amarâbharaṇaṉ, *alias* Tiruvêgambam-uḍaiyâṉ,"[8] and is dated in the 27th year of the reign of Kulôttuṅga-Chôḻa III.[9]

According to its preface, the famous Tamil Grammar *Naṉṉûl* was composed by Pava-ṇandi (*i.e.* Bhavanandin) at the order of Śîyagaṅgaṉ Amarâbharaṇaṉ. The Êkâmra-nâtha inscription proves that Bhavaṇandin's patron was a vassal of Kulôttuṅga III.

Text.

1 ஸ்வ[ஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] [கு]லொ[த்து]ங்கசொ[ா]ழதெவற்[கு*] [ய]ாண்[டு ரு]டிசா வ[து] அமர[ா]பர[ண சீ]யக[ங்]ககம்பிராட்[டி]யா[ந] அ[ரி]யபிள்ளை [தி]ருவ[ல்]லமுடைய

---

[1] The ம் is entered below the line.

[2] The title *Kôṇêrimêlkoṇḍâṉ* was borne by Vîra-Chôḻa (p. 47 above), and that of Kôṇêrimênkoṇḍa by Kulôttuṅga III. (Vol. I. p. 136).

[3] The same name is partially preserved at the beginning of text line 2 of No. 132 of Vol. I.

[4] Compare above, Vol. I. pp. 88, 89 and 108.

[5] See *ibid.* p. 88, note 5.

[6] The term சில்வரி occurs also in Vol. I. Nos. 59 and 61.

[7] According to an inscription in the Jambukêśvara temple, Ariyapiḻḻai was also the name of the mother of a queen of the Hoysaḻa king Râmanâtha; *Ep. Ind.* Vol. III. p. 9, note 5.

[8] ஸ்ரீமற்குவளாலபுரபரமெஸ்வரன் கங்ககுலொற்ஹவந் சீயகங்கன் அமராஹரணனான திருவெகம்பமுடையான்.

[9] திரிபுவனச்சக்கரவத்திகள் மதுரையும் பாண்டியன்[ன்] முடித்தலை[யு]ங்கொண்டரு[ளி]ய ஸ்ரீ-குலொத்துங்கசொழதெவற்கு யாண்டு உயஎ ஆவது . . . . இவ்வாண்டை வைகாசி-மாஸத்துப்[ப]திஞென்ருந்தியதியும் வி[யாழகிழ]மை பெற்ற அனிழமுமானவன்று; *Anurâdhâ*, which corresponded to a Thursday and to the eleventh day of the month of *Vaigâsi* in this year."

காயகாற்[கு] வைத்த சந்[தி]வி[ள]க்[கு] ஒந்[றும் ந]ாச்[சி]யா[ர்]க்[கு] வைத்[த] சந்[திவி]ளக்கு [ஒன்]றும் [।*] இவ்வி-
2 [ள]க்கிரண்டுக்கும்[1] . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the [3]4th year (*of the reign*) of Kulôttuṅga-Śôḻadêva, Ariyapiḻḻai, who was the consort of Amarâbharaṇa-Śîyagaṅga, gave to the god of Tiruvallam one twilight lamp and gave to the goddess one (*other*) twilight lamp. To these two lamps . . . .

No. 63.—ON THE WEST WALL OF THE KITCHEN IN THE BILVANATHESVARA TEMPLE.

The subjoined inscription records a remission of taxes by Aḻagiya-Pallavaṉ. This chief bore the same surname as Aḻagiya-Śôḻaṉ, a feudatory of Râjarâja III.,[2] and accordingly seems to have been a member of the Śeṅgêṇi family.[3] The inscription refers to the 3rd year of the reign of Vijaya-Gaṇḍagôpâladêva. Three inscriptions at Kâñchipuram are dated in the Śaka year 1187 and in the 15th and 16th years of *Tribhuvanachakravartin* Vijaya-Gaṇḍagôpâladêva,[4] who is perhaps identical with the former king.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] விசையகண்டகோபாலதேவர்க்கு யா-
2 ண்டு முன்றுவது[5] முதல் அழகிய[ப]ல்லவன் எதிரிலிசோழச்-
3 சம்புவராயனென் நம் பற்றுக்கடமையு[ம்] ஆயமும்
4 கொள்ளும் இடத்து முற்காலத்[தி]ல் இல்லாததொருவா-
5 சியான செல[வள]வு மாகா[ணி]வாசியும் [ந]ாலுமாவாசியு-
6 ங்[க]ழித்துக்கடமையும் [ஆ]ய[மு]ங்கொள்ளக்கடவதாகச்-
7 சொன்னோம் அழகியபல்லவன் எதி[ரி]லிசோழச்சம்புவரா-[6]
8 யனென் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! We, Aḻagiya-Pallavaṉ Edirili-Śôḻa-Śambuvarâyaṉ, have ordered that, from the third year (*of the reign*) of Vijaya-Gaṇḍagôpâladêva, if taxes and revenue due to us are levied, (*these*) taxes and revenue have to be levied after remission of one sixteenth and one fifth, to the extent of the full amount which had not been (*levied*) in former times.

---

[1] The remainder of this line is much obliterated.
[2] See above, Vol. I. p. 87.
[3] See page 121 above.
[4] *Ind. Ant.* Vol. XXI. p. 122, and Vol. XXII. p. 219 f.
[5] Read மூன்றாவது.
[6] Read சம்புவரா.